

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחָל

חלק ק"ה

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר כנחל הנובע
מקור חכמה ופיתח, ענינים נוראים ונפלאים, עצות וקרות,
התסקנות והתעוררות להתקרב אל השם והקרה בכל דעה
והנה מכל מקום שהוא, יתה מי שיתרה.

גנו ומסד על פי דברי רבנו הקדוש והנורא, אור חננו והצפון
בוצינא קרשא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו תנאן הקדוש, אור נפלא, אשר
כל דו לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, קתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מנפרא ומדרשים וזמר הקדוש

חובא לרשום על ידי
חסיד ברסלב
עוזיק דושלום טוביא

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חִיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כִסְדָר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חִסְרִים הִרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדָּר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֹדָפְסָ עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְתָּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְתָּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִפִּי, וְהִכְנַסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמַצִּית הַנוֹשָׂאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וְיִגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֲתָה אֶת כְּרֵךְ ק"ה,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שֶׁיִּקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מְאֲמְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבְּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְמֻךְ בִּיּוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מְעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שֶׁרְגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זִוְלוֹתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וְיִזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מְבַאֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים, שְׁמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבָּנוֹת שְׂיִשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעֲט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, בְּשִׂיזְפָּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרִי, וְיִדַּע וְיִבִּין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מְעַמַּד וּמְצַב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרִי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גְּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמֹאל, וְכִמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שֶׁהוּא שְׂמֹאל וְכוּ'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאֲתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצַּדִּיק וְהַרַב שְׁבִדוֹר. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל בְּשִׁזְזוּכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרִי אֶל

הצדיק והרב האמת, אִזּוּ יִכּוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבַר, הֵן לֹא וְהֵן לְאַחֲרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵין לְקוּשֵׁי-מִוְהַרְוֹ, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגְּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֹדְבָקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחֹת-הַרְוֹ, סִימָן סז), כִּי הַצְּדִיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קֶטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְּדִיק בְּפִשׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלֹהֵי הַחוּלְקִים עַל הַצְּדִיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מַעֲקָל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יִכּוּלִים אֲפֹלוּ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׁפָן שְׂאִינָם יִכּוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגַם אֲמוֹנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהִשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְעַל-יְדֵי שְׂזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרֵץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַרְבֵּה הָאֱמֵת, שֶׁהוּא שָׁכַל הַפּוֹלֵל כָּל הַעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כְּמָה סִפְרִים, וְכֵלָם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּשֵׁי-הַלְכוֹת, קִדּוּשֵׁין, הַלְכָה א), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם מִמִּטְחֵי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וּשְׂאוֹר וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרְאוּי לְגַזֵּר שְׁלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדֶרֶךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדְאֵי מִצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שְׁמֹדְבַר מַעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדֶרֶךְ פִּשְׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֹז, אוֹ סוּד, אוֹ

פּרוּשׁ, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה פשוואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שפבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תַּחבּוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים
 וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאַחֲרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהִכִּין
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵּנוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבְטַעֲוִיתּוֹ וְכוּ',
 וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדִי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאָדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁפֶן
 וְכָל שֶׁפֶן לָבוֹא לְחִדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵי אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמֵק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבִמְקוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמֵּן
 בָּהֶם, וּבִמְקוֹמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמֵּן בְּסִפְרִים אַחֲרֵים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלפדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יִרְאֶה הַרוֹאֶה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטר-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, פי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, פי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, פי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בִּנְחַל

כָּרַךְ קָה

כד רצו.

בעזרת השם ותפלה, יום תמישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [וי] ה'תשנ"ו.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי בעלך חקוק בנפשי, ואני כבר כתבתי לו מכתב, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שכבר נסדר את הענין בכי טוב, והעולה על הכל — שתהיה לכם דירה משלכם, ולא תצטרכו להגיע לטובות של בני-אדם, ועל-ידי-זה תצליחו.

תמשיכי לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את בעלך, כי תכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ועקר הרצון הוא לחזק את רצון בעלה; כי בדרך כלל אם הבעל מחזק ומעודד ושמח, אז טוב לכל המשפחה, ולהפך — ההפך כו' וכו', ועל-כן אשה משפלת, צריכה תמיד לחזק ולעודד ולשמח את בעלה, ועל-ידי-זה יהיה טוב לו ולכל הילדים. ולכן ראי להיות אשה משפלת, לחזק ולעודד ולשמח את בעלך, כי יש לך בעל נפלא, תלמיד חכם גדול מאד, והקדוש-ברוך-

הוא יתן לו אריכות ימים ושנים טובות, וירבה גבולו בתלמידים, פי הוא תלמיד חכם גדול מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצלחו דרככם תמיד.

המאחל לך חג שמח...

כד רצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי קחרת יום הכפורים, שם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אני שלחתי מכתב כללי לכל אנשי שלומנו, שירשמו לקפת חולים... וכן דברתי עם ... שתחיה, והיא גם-כן מאד מאד חזקה בענגן זה, ולכן ראי להמשיך בזה, כי אנחנו צריכים להיות עצמאיים מבחינה רפואית, והקדוש-ברוך-הוא יתן לנו בריאות, שאף פעם לא נצטרך להגיע לרופאים, אבל חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי דמאי יב.), שעיר שאין בה רופא, אסור לגור בה, ולכן אנחנו צריכים לקחת רופאים טובים, בעלי חסד ובעלי לב טוב, ולא רשעים ארוזים שמתעללים בנו, ולכן חזקי מאד בעבודתך, והקדוש-ברוך-הוא בונדאי לא יעזב אותך, ותהיה לך הצלחה גדולה בפעלתך, ולכי בכח זה, ותושיעי את כל משפחות אנשי שלומנו.

העקר רק אל תשפחי שתמיד צריכים לבקש כל מה שצריכים רק את הקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא יכול לעזור לנו, ואנחנו בידו, ואין לנו כלום בלעדי הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך חג שמח...

כד רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל, אִם כְּדָאֵי לָךְ לְנִסֵּעַ לְקֵאוֹקוֹ, כְּדֵי לְלַמַּד שֶׁם עִם חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים תּוֹשְׁבִים, מַה הַשְּׁאֵלָה? אֲדַרְבֶּה, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאֱדִיר, וְתִגְדַּל זְכוּתְךָ מְאֹד בְּשָׁמַיִם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִלְּקַרְבַּי יְהוּדִים אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִךְ רַק בְּתַנְאֵי שְׁאַשְׁתָּךְ תִּסְפִּים לְנִסֵּעַ אִתָּךְ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם דְּבַר נֶגֶד אֲשְׁתָּךְ, כִּי אֲשְׁתָּךְ קוֹדֶמֶת יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית.

הַתְּכַנֵּית לְנִסֵּעַ לְכָל שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְלַחֲזוֹר הַבֵּיתָה, זוֹ לֹא תִכְנֵית וְכוּ', וּבִפְרָט כִּי נִכְנְסִים יְמֵי הַחֲרֵף הַקָּשִׁים, שְׂזָה לֹא כָּל-כֶּף קַל וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם אֲשְׁתָּךְ מִסְכִּימָה, תִּסָּעוּ לַחֲצֵי שָׁנָה נְסִיוֹן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי יַצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

אִם אַתָּה צָרִיךְ אֵילוֹ קוֹנְטְרָסִים בְּרוּסִית, יֵשׁ לָנוּ יוֹתֵר מֵאַרְבָּעָה עֶשֶׂר קוֹנְטְרָסִים מְדַפְסִים כְּבָר בְּשִׁפְהַ הַרוּסִית, לַחֲזוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֶׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזָה, מְרַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזָה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל. אֲבָל תִּדַע לָךְ, שְׂרַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, עַן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רֶפֶג, רֶפֶד, וּשְׁתֵּי הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוֹ הֵן יְסוֹד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כד רצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כָּבֵר כַּמָּה פְּעָמִים רְצִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ וּלְדַבֵּר עִמָּךְ, אִךָ זֶה לֹא
יֵצֵא מִכַּח אֶל הַפְּעֵל מְרֹב טְרֵדוֹתַי בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ
אִיךָ לַעֲמֹד בְּעַמָּס שֶׁל אֲנָשִׁים, שְׁלֹא עוֹזְבִים אוֹתִי וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית
עִמָּדִי בַּהֵיחֹדֶף בְּאוֹמֵן, וְכֵן אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁשִּׁחְרַרְתָּ קֶצֶת אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר;
כִּי בְּאֵמַת טָרַח בְּעָרֵב הַחֵג לְהִבְיֵא לָכֶם אוֹטוֹבוֹס, וּמִגִּיעַ לוֹ שְׂכָר,
וּבִפְרֵט שֶׁטָרַח בְּשָׂבִיל בֵּית-הַמְדַרְשׁ שֶׁלָּנוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַדִּין אֲנִי
תְּקוּעַ עִם כַּמָּה אֲלָפֵי דוֹלָרִים חוֹבוֹת בְּעִבּוֹר הַסְּפֶסֶלִים.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה
פּוֹרְצַת אֶת כָּל הַגְּדָרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְשִׁיף עוֹד
מִשְׁפָּחוֹת מַעֲדַת הַתִּימָנִים שֶׁיִּבְאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת קְבוּץ
גְּלוּיֹת פֶּה בִּיבְנָאֵל, וְנִרְאֶה לְכֻלָּם, אִיךָ שֶׁיִּכּוֹלִים כָּל הַעֲדוֹת לְהִסְתַּדֵּר
בְּבֵית-מְדַרְשׁ אֶחָד, שֶׁאֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים אֶת כָּל הַנְּסֻחָאוֹת שֶׁל עִם
יִשְׂרָאֵל, וְאֵין אֲצֻלָּנוּ שׁוֹם הַפְּרֵשׁ בֵּין שׁוֹם יְהוּדִי.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבְי הַקּוֹרָה בְּכָל עֲנִינֵי הַקְּהֵלָה, כִּי
מְאֹד מְאֹד נְחוּץ אִישׁ כְּמוֹךָ, שֶׁיִּתֵּן כְּתָף וְשִׁכָּם לְכָל דְּבָר.

אֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבוֹא תַכְף-וּמְדֵד אַחַר הַחֵג,
וְאִז נִסְדֵּר בְּסֵדֵר הַגּוֹן אֲרֻגוֹן "דֶּרֶךְ יִבְנָאֵל", שֶׁזֶה יִתְעַסֵּק עִם גְּסִיעוֹת
אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲרֻגוֹן טִיסוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם נִתְחַיֵּל כָּבֵר לְפָרְסָם אֶת זֶה — הֵן דֶּרֶךְ
הַקּוֹנְטְרָסִים וְהֵן בְּכַמָּה דְרָכִים, אִז נִצְלִיחַ לְהִבְיֵא כַּמָּה אֲלָפֵי אֲנָשִׁים

על ראש השנה אל רבנו ז"ל, ועוד תצאנה משפורות טובות לכל אלו שיעבדו בארגון הזה, והכל יהיה מסדר בתכלית הסדר.

ראה 'לגנב' בכל יום על-כל-פנים עשרים דקות לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ומה גם ראה לקבץ לעצמה שעור בתורה הקדושה ללמד בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא וקצת מדרש, אשר הארבעה למונדים האלו, הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חג שמח...

כד ש.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי מקרת יום הכפורים, שם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עבורכם, שיהיה ביניכם שלום ואהבה אמיתית, ואף פעם אל תריבו, ושלא יהיו ביניכם חלוקי דעות, פי תהלה לאל, וכה אתכם הקדוש-ברוך-הוא עם ילדים חמודים כאלו, ממש רואים את זיו השכינה על פניהם, מי יאמין ששניכם תחזרו בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לכם מתנה ילדים חמודים כאלו, עם פאות וכו', ובשבילים בעצמם אתם צריכים להשלים ביניכם ולא לריב, ומכל שפן וכל שפן לא לחשב מחשבות של גרושין, חס ושלום.

עליכם לדעת, כי בזמן שיש שלום בין הבעל והאשה, אזי השכינה אומרת: אני רוצה לשרות ביניכם, אבל תכף-ומיד כשיש מריבות בין הבעל לאשה, השכינה אומרת: איני רוצה להיות ביניהם. ועל-פן ראו לא לגרש את השכינה מבייתכם, שמזה באה עניות ודחקות, צרות ויסורים, מחלות וחלאים רעים, רחמנא

לישׁוֹבָן. וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲלִיבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵל תַּעֲשׂוּ מְדוּרָה וְאֵשׁ,
כַּעֲס וּרְצִיחָה בְּבֵיתְכֶם, אֲלֵא תִשְׁלִמוּ בֵינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה
בְּבֵיתְכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁלִמוּ בֵינֵיכֶם, וְאֵל
תַּחֲשְׁבוּ שׁוֹם מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין. וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ מִכֶּם
לֹא לְהַפְרֵד אֶחָד מֵהַשְּׁנִי, אֲלֵא לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה, בְּתוֹךְ הַסֶּפֶה,
כִּי הַסֶּפֶה הַקְדוֹשָׁה נִקְרָאת "סִכַּת שְׁלוֹם", כִּי הַסֶּפֶה נִבְנִית בַּחוּץ
דִּיקָא, בְּמָקוֹם הַקְּלֹפּוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, לְהוֹרוֹת שְׁגָם בַּחוּץ, גַּם שָׁם
גִּנְזוּ אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם,
לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וְתִהְיֶה בְּיַחַד בְּסִכּוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה וְתִרְנִים אֶחָד לְשְׁנֵי, הַבַּעַל
צְרִיף לְוֹתֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל מַחִיר, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְוֹתֵר לְבַעְלָהּ בְּכָל
מַחִיר, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, לֹא כְּצֵל כְּתוּל וְלֹא כְּצֵל דֶּקֶל, אֲלֵא כְּצֵל
צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ט, סִימָן ב'), הִנֵּה אֲנִינָנוּ כְּאֵן
וְהִנֵּה אֲנִינָנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָכֵן בְּזִמְנֵי קֶצֶר כְּזֶה הָאֵם כְּדָאֵי
לְרִיב?! הָאֵם כְּדָאֵי לְהַחְזִיק בַּמַּחְלָקָת?! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ
אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁלִמוּ בֵינֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שִׁיְהִי
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהָ בֵינֵיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה יִכְנָסוּ הֵיטֵב בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם,
וְתִצְיִתּוּ אוֹתִי, וְתִשְׁלִמוּ בֵינֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כד שא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ עָרַב חַג הַסִּכּוֹת [ה] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רַק עַכְשָׁו קִבְּלֵתִי אֶת מִסְפְּרֵי הַטִּיסוֹת, וְאֲנִי יוֹצֵא מִפֶּה בְּיוֹם

רביעי, ג' חשוון (למספרם 16 באוקטובר), טיסה מספר 14, בשעה 2.00 אחר הצהריים, ומגיע בבקר ביום חמישי בשעה 7.00 וכו' וכו'.

העקר ראה לשמח מאד, כי השמחה תביא לך הצלחה, ואף שאני יודע, שפואב לך הרבה דברים וכו', שעובר עליך מה שעובר מבית ומחוץ וכו', עם כל זאת אין זו עצה לפל בדעתו, כי על כל אחד בזה העולם עובר מה שעובר, אין אדם שלא תעבר עליו איזו צרה או איזה משבר, ועל-כן אשרי מי שמחזק את עצמו להיות בשמחה בכל המצבים. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי שהוא שמח תמיד, על-ידי-זה הוא מצליח; ועל-כן תשתדל לשמח ולשמח את אחרים, ועולה על הכל תראה לשמח את אשתך וילדיך.

מה אמר לך, ידידי הנקר! אין דבר גדול בזה העולם יותר מהפצת מעינות החכמה חוצה, ואשרי מי שזוכה להפיץ בדור הזה את אור רבנו ז"ל, ולא לכל אחד יש בזה השגה, ועל-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך מאד.

אקווה שתבין בקשר לטיסות, ותתקשר אליהם מיד ביום ראשון.

המאחל לך חג שמח...

כד שב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב חג הסוכות, שם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הווי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, וישפיע עליהם שפע רוחני ושפע גשמי, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה נכנס חג הסוכות, שהוא חג השמחה, שבו אנחנו שמחים ועליזים על שהקדוש-ברוך-הוא הוציאנו ממצרים וסבבנו בענני כבוד, ובכל צד שאנחנו פונים, אנו רואים רק את הקדוש-ברוך-הוא, שזה סוד הסכה, שלא רואים כלום רק את רוחניות חיות אלקותו? תברך, ועל-כן מי שמסבב באור הסכה אין לו לפחד משום ברירה שבעולם, ואפלו שרוצים להציק לו או להתגרות בו, אם הוא רק דבוק בו? תברך, אז הוא אינו מפחד משום ברירה שבעולם. ועל-כן אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שתשתדלו בימים אלו, שתהיה אצלכם שמחה יוצאת מן הכלל, כי שמחה פורצת כל הגדרים, אדרבה אתם שמחים ועליזים, ולא מפחדים מאף אחד, ולכן תעשו בכל לילה שמחת בית השואבה, ובפרטיות בהלולא של רבנו ו"ל תעשו שמחה יוצאת מן הכלל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שהשמחה הזאת תביא לכם שמחה לכל השנה.

מה אמר לכם, ידידי ורעי היקרים! אין עוד דבר גדול כמו אחדות ואהבה והבנה הדדית, שדבר זה גורם, שנהיה מסובבים בחומה בצורה, פי האהבה והאחדות זה היסוד בקיום כלל ישראל, וראו בכל הדורות, היכן שהיתה אהבה ואחדות הצליחו עד מאד, ועל-כן אתם צריכים למסר את נפשכם שתהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ואיש את רעהו יאמר חזק, וידין אותו לכף זכות, ולא יתפעל משום רוח זרה, ואני מבטיח לכם, שאם תחזיקו את עצמכם ביחד באהבה ואחדות והבנה הדדית, אז תראו איך שכל העולם כלו יקנא בכם, כי באמת כשיש קהלה, שמחזיקים את עצמם באהבה ואחדות — מקנאים בהם. והרבה קהלות נסו בכל מיני נסיונות, שתהיה ביניהם אהבה ואחדות, ולבסוף נכשלו. לזאת אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תעשו כל מיני פעולות שבעולם העקר שתהיה ביניכם אהבה ואחדות אחת, ואיש את רעהו יאמר חזק, וידין אותו לכף זכות, ורק בזכות זה נזכה לגדל דור חדש של ילדים — בנים ובנות, שיקבלו חנוף של אמונה ברוחה ומזככת בו? תברך.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים לֹא לְהִתְפַּעֵל מִכָּל
 אֱלוֹ שְׂרוּצִים לְהִתְגַּוֵּר בְּנוֹ וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל לִפְנֵי הַכֹּל וְהַכֹּל לִפְנֵי הַכֹּל,
 וְזֶה יַעֲבֹר כְּמוֹ הַרוּחַ, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְנוֹ יֵשׁ אֶת הַמְשַׁפְּחוֹת
 כָּאֵן, לְנוֹ יֵשׁ אֶת הַנְּעֹר, וְלְנוֹ יֵשׁ פֶּה אָבֵן שׁוֹאֶבֶת, כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ, וּמְעֵט
 מִן הָאוֹר יְדַחֵה הַרְבֵּה מִן הַחֲשֵׁךְ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֵם, שְׁכַל מִבְּנֵה
 בֵּית-הַסֵּפֶר יִהְיֶה שְׁלָנוּ — עַל אִפְסָם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל הַרְשָׁעִים,
 שְׁחוֹשְׁבִים שְׂיוּכְלוּ לְהִתְגַּוֵּר בְּנוֹ, זֶה לֹא יוֹעִיל לָהֶם כָּלֵל, אֲנַחְנוּ
 אֵיתָנִים בְּדַעַתְנוּ, וְאֲנַחְנוּ חֲזָקִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּאֵמוּנָה
 פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל יִפֹּל בְּיַדְנוּ כְּפָרִי בְּשֵׁל, רַק תִּתְחַזְּקוּ,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

גַּא וְנָא רְאוּ לְדָאג עַל הַצְּנִיעוּת שֶׁל נְשׁוֹתֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וּבְעֵינַיִן
 פְּאָה נְכָרִית, שְׂיֵשׁ הַרְבֵּה הַמְּפַקְפָּקִים בְּזֶה. הִנֵּה יְדוּעַ, שְׁכַל הָעֲנִינַיִן שֶׁל
 פְּאָה נְכָרִית שֶׁדְּבָרוּ הַפּוֹסְקִים זֶה מִשְׁעָר, אָבֵל הַיּוֹם הַפְּאָה נְכָרִית
 נַעֲשִׂית מִשְׁעָר סִינְטִטִי, וְזֶה כְּמוֹ כּוֹבַע, אֲצֵל אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הָאֲשֶׁכְּנִיזִים הַנְּשִׂים הוֹלְכוֹת מְגַלְחוֹת לְגַמְרֵי עִם קְרַחַת בְּלֵי שׁוּם שְׁעָר,
 וְעַל-כֵּן הוֹלְכוֹת עִם מְטַפְּחוֹת אוֹ עִם פְּאָה נְכָרִית שֶׁלֹּא תִתְגַּנְּנֶה וְכוּ',
 אָבֵל אֲצֵל אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, הַנְּשִׂים הוֹלְכוֹת עִם שְׁעָרוֹת
 אָבֵל מְכֹסָה בְּמְטַפְּחוֹת, וְהִנֵּה יְדוּעַ מַה שֶׁכָּתוּב בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ (נִשְׂא
 קֹכָה:): תּוֹנָבָא לִיתִי עַל הָהוּא בְּרַ נֶשׁ דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיָּה דִּתְתַחְזִי
 מִשְׁעָרָה דְרִישָׁה לְבַר, וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָא, וְאַתְתָּא
 דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר לְאַתְתְּקִנָא בֵּיהּ, גְרִים מְסַפְּנוּתָא
 לְבֵיתָא, וְגְרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא, וְגְרִים מְלֵה אַחְרָא
 דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא, מֵאֵן גְרִים דָּא? הָהוּא שְׁעָרָא דְאַתְתַּחְזִי מְרִישָׁה לְבַר.
 וּמַה בְּבֵיתָא הָאֵי, כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּקָא, וְכָל שְׁכֵן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [קָלְלָה
 תְּבוּא עַל אָדָם שֶׁמְנִיחַ אֶת אִשְׁתּוֹ, שִׁיתְרָאוּ מִשְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לַחוּץ,
 וְזֶה הוּא מְעִינֵי צְנִיעוּת שֶׁל הַבַּיִת, שֶׁלֹּא יֵרְאוּ בַחוּץ שְׁעָרוֹת הָאִשָּׁה,
 וְאִשָּׁה שֶׁנִּרְאוֹת שְׁעָרוֹתֶיהָ לַחוּץ, זֶה גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵיתָא, וְגוֹרֵם שְׁבָנִיָּה
 לֹא יִחְשְׁבוּ בַדּוֹר, וְגוֹרֵם לְהַרְבֵּה צְרוּת], וְהַמְצִיאֹת מְרָאָה שְׂאִיזוּ
 אִשָּׁה שֶׁהוֹלְכַת רַק עִם מְטַפְּחוֹת, תְּמִיד מִחֲלִיקָה הַמְטַפְּחוֹת, וְרוֹאִים
 אֶת הַשְׁעָרוֹת בַּחוּץ, וּבְשִׁבְלֵי זֶה הַתְּרִיתִי לְנִשּׁוֹת אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הספרדים ללכת עם פאה נכרית, אשר זה רק שער סינטטי, שהוא רק כובע בדמות שער, אבל לא רואים את השערות כלל, ולכן אלו שאוסרים את זה, והם דוחקים דיקא, שהאשה תלך עם מטפחת על שערוֹתיה, לא ימלט שהשער לא יראה בחוץ, ואז באות כל הקללות מהזהר הקדוש, רחמנא לישזבן, ומי רוצה להפגס בחמר הלשון הזה של הזהר הנ"ל? ! בודאי אם אשה הולכת עם קרחת לגמרי ועל זה מטפחת, אשרי לה, אבל המציאות היא, שלא הולכים כן, וזה ברור, ולא צריכים להתבלבל משום דבר.

העקר מה שאני רוצה מכם, הוא חנוף הפנים והפנות, אגחנו צריכים למסר את נפשנו שיהיה להם חנוף קדוש וטהור, חנוף של קדשה וטהרה, חנוף של אמונה, חנוף שנוכל לחתנם בגיל צעיר, ונרנה מהם רב נחת. תאמינו לי, שבדור הזה אי אפשר להציל את הנער, אלא כשמתחנים אותם בגיל צעיר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל עליכם, שתצליחו ברככם, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתתפללו בעדי, שאזכה כבר לצאת מהגלות הזאת, ולבוא לגור אתכם ביחד.

המאחל לכם חג שמח...

כד שג.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש, ערב חג הסוכות, שם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך חג שמח, ובאותה הזדמנות אני רוצה להזמין אל ליל יום ראשון, ז' חשוון, בשעה שמונה בערב, שאני עושה אז סעדת הלולא לכבוד אמי מורתי הרבנית הצדקת, עליה השלום,

שִׁיתְקִים בְּאֶשְׁדּוּד, בְּאוֹלְמֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּבוֹא, וְיִתְכַן מְאֹד, שְׁגִם מֶרֶן ... שְׁלִיט"א יִהְיֶה שָׁם.

שְׁמַעְתִּי שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּחַפְזִיךָ שֶׁל ... מָה אָמַר לְךָ! אִם אֶכְתֵּב לְךָ אֶת הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְּרִירוֹת שֶׁאֲנִיחֵנוּ עוֹבְרִים זֶה שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים בִּיבְנָאֵל, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, קִדְּם כֹּל אֲנִיחֵנוּ קִהְלָה מְאֻרְגָּנָת בַּת שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, בְּלִי עֵין הָרַע, וְכֵן יֵשׁ שָׁם עוֹד הַרְבֵּה רִנָּקִים וְרוֹנָקוֹת, שֶׁבְּקֻרֹב גַּם הֵם יִתְחַתְּנוּ, יֵשׁ לָנוּ בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ שְׁלָנוּ, שֶׁבְּנֵינוּ מְדַמִּינוּ, וְאֲנִיחֵנוּ לֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם אֲגוּרָה מִשׁוֹם גּוֹרֵם — לֹא בְּשָׂבִיל הַחֲשֵׁמֶל, וְלֹא בְּשָׂבִיל הַמַּיִם וְכוּ', הַצְּרִכְנוּ לְבָנוֹת מְקֻנָּה מְדַמִּינוּ, 'דְּמִים' — תְּרַמִּי מִשְׁמַע, נִכְנַסְתִּי בַּחֲבוּבוֹת לְרַבְבוֹת דּוּלְרִים, כִּי הַמְּקֻנָּה שֶׁל הַעֵינָה פְּסוּל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֶת הַמְּקֻנָּה בְּנִיתִי מִכְּסֵּפֵי הַלְּוֹאוֹת, וְאֲנִיחֵנוּ לֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם תְּמִיכָה מִהַמוֹעֵצָה דְּתִית — לֹא בְּעִבּוֹר הַמַּיִם וְלֹא בְּעִבּוֹר חֲשֵׁמֶל וְכוּ', וְלֹא פַעַם אַחַת רָצוּ כָּבֵר לְנַתֵּק אֶת זֶה, כִּי לֹא הִיָּה מֵהֵיכָן לְשֵׁלֶם, לְהַכְּנִס וּלְסַפֵּר לְךָ מָה קָרָה לְפָנַי שֶׁהִיָּה הַמְּקֻנָּה, וְאֶת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁהִיָּתָה לְנִשּׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל זֶה צְרִיכִים חֲבוּר מִיָּחַד, כִּי מִפְּנֵי שֶׁהַנָּשִׁים הֵן סִפְרֵדִיוֹת, הַתְּעַלְלוּ בָּהֶן כְּמוֹ שֶׁמְתַעַלְלִים בְּשִׁפְחוֹת, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׁזָה מָה שֶׁדַּחַף אוֹתִי לְבָנוֹת מְקֻנָּה, אֲבָל זֶה שֶׁמִּמֶּנָּה עַל הַדַּת, עוֹשָׂה בְּמוֹעֵצָה הַדְּתִית כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹשָׂה בְּשֵׁלוּ...

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹן, יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי גִנִּים: גֵּן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת, יֵשׁ לָנוּ בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת, וְאֶפְלוּ תִיכּוֹן, יֵשׁ לָנוּ תְּלֻמוֹד־תּוֹרָה לְבָנִים, וְשׁוֹם אֲגוּרָה לֹא קִבְּלָנוּ מִשׁוֹם מְקוֹר. הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עָזַר לָנוּ, יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי כּוֹלָלִים: כּוֹלָל אֶחָד מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַרְבַּע, וְכוֹלָל אֶחָד מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד אַחַת, שְׁאֵגֵב הַכּוֹלָל הַשְּׁנִי מְצַלִּיחַ יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כִּי הֵרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, לּוֹמֵד עִם אֱלֹהֵי הָאֲבֻרָכִים הַרְצִינִי, שְׁרוּצִים לְלַמֵּד חֲצֵי יוֹם, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל עֶרֶב, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל שְׁשִׁי, שְׁאֵז לּוֹמְדִים דִּינֵי טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְאֲנִיחֵנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֲגוּרָה אַחַת מֵאַף אֶחָד, וְאֵין שׁוֹם שְׁעוּרֵי תּוֹרָה בְּעֵינָה, וְאִם אֲאָרִיף לְךָ אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שֶׁקּוֹרֵית שָׁם, הַכְּתֵב לֹא יִכְלֶה וְכוּ', וְלֹא בְּחֻנָּם

שְׁהִיְהוּת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִרְדֶּה, כִּי אֵלֹה מְנַהֵיגֶיךָ יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּמָקוֹם לְעֶזְרָא שְׁיִהְיוּ שְׁעוּרֵי תוֹרָה, שְׁיִהְיֶה חֲנוּךְ טוֹב, מְקוֹה טְהוֹרָה וְכִשְׁרוּת, אֲזִי כָּל הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְכִיס, וַיַּעַן שְׂאֵתָה נִכְנָס עֲכָשׁוּ בַתְּפִקִיד חֲדָשׁ שֶׁל ... אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּכֶתֶב אֵלֶיךָ בְּרֵאשֵׁי פְּרָקִים.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שְׂאֵם אֵתָה יְכוּל לְעֶזְרָא לְכוּלְלִים שְׁלָנוּ, שְׁיִהְיֶה לָהֶם בְּסִיס טוֹב, שְׁכֻרָךְ יִפְלֵ מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁהַעֲנֶנָּה הַזֹּאת שְׁשׁוּלְטִים בָּהּ עֲכָשׁוּ כַּמָּה אֲפָרִים, מִיָּנִים וְאִפִּיקוֹרְסִים, שׁוֹנְאֵי דַת וְשׁוֹנְאֵי סְפָרְדִים, שְׁדִיקָא בְּמָקוֹם זֶה יִתְהַפֵּךְ לְהִיּוֹת מְקוֹם תוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַרְצוֹן הַטוֹב מִרְאֵה שְׁיִכּוּלִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁיִהְיֶה כֶּף, שְׁבִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לֹא יִהְיֶה עֵיר וְעִירָה, כְּפֹר וּמוֹשֵׁב וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא יִבְנוּ שֵׁם תִּלְמוּדֵי תוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר לְבָנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקֹּדֶשׁ וְכוּלְלִים, כִּי סוּף כָּל סוּף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה לָנוּ רַק בְּזִכּוֹת שְׁנֹנְפָה לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתַי וְתִבְרָךְ. וְלְכֵן מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּעֵבֵי הַקוֹרָה, וְאֵתָה בְּעֲצֻמְךָ תִּשְׁלַח מְבַקֵּר לְעִשׂוֹת בְּקֶרֶת, וְתִרְאֶה מְקוֹרֵב בְּשִׁטַּח מַה קוֹרָה כָּאֵן.

הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּעִבּוּדְךָ, עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֶיךָ, וְאֵם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׁמַח...

כד דש.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם וְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ עָרַב חַג הַסְּפּוֹת, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִיָּנֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוּלִים, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁשׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוּלִים לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי זֶה עֲקָר גְּדֻלַּת בְּרַ

ישאל, שיכול להחזיק מעמד, ששום דבר שבעולם אינו שובר אותו, אדרבה, הוא מחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ודיקא על-ידי-זה מצליח, ועולה מעלה מעלה.

הנה נכנסים ימי שמחה, שהם חג הסוכות, שאז אנחנו נכנסים בצלא דמהימנותא, צל האמונה הקדושה, שאנחנו מסבבים עם אלקות, וזה מכניס בנו בטחון עצמי לא לפחד מאף אחד. ולכן ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ודיקא על-ידי-זה תצליחו בגשמיות וברוחניות גם יחד.

פה תקבל כמה מכתבים מאד מאד נחוצים, ותמסרם ל...

המאחל לך חג שמח...

רצוני שתכין לי המון ספרים חדשים שיצאו לאחרונה לאור, ובפרטיות ספרי שו"ת וספרים על התורה וספרי קבלה.

כד שה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-ק"ש, ערב חג הסוכות, שם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה אני שולח לך מכתב בעבור אחיך, ומאד מאד רציתי, שתמסר לו את זה בידים, ומלבד זאת תגיד לו, שאני מזמין אותו אישית לבוא להלוא ביום ראשון בערב בשעה שמונה, באולמי שלמה המלך.

מה טוב ומה נעים, אם תדבר עם ... וכן עם ... באפן שיארגנו אוטובוס, שיבאו הן מבתים והן מחולון, והן מראשון לציון וכו',

פי אצלי הולך בחיים לקרב עכשו את הנער, ובפעם הזאת כשאזכה להיות בארץ ישראל, אני מקנה להיות בכל לילה בעיר אחרת, לדרש להם מדבורי רבנו ז"ל.

רק חזק ואמץ, ואני מקנה, שתרוה רב נחת מילדיך. בנך ... גרו יאיר, הוא בכלליות ילד טוב, אבל הוא לא היה יכול להחזיק מעמד במסגרת שלנו, ופה אני שולח לך המלצה לישיבה קטנה בארץ, ואני מקנה שזה יועיל, והעקר מה שאטה צריך — ללכת אתו חד משמעת, זהו זה! בישיבה הזו אטה תלמד, כי הוא אינו מבין שפה אחרת, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך הרבה נחת מילדיך, רק סבלנות, כי העקר בחנוף הילדים זה סבלנות, ומי שיותר סבלן — מצליח יותר.

אין אטה יכול לתאר ולשער את גדל מעלתך בזה שאטה עוזר בענין הפצת מעינות החכמה חוצה, כי סוף כל סוף זו זכות הרבים לדורי דורות, כי מה שהספרים עושים, שום בעל דרשן אינו יכול לעשות, כי בעל דרשן דורש פעם, ותכף-ומיד כשהולכים מהדרשה, הרוח לוקחת את הדבורים, ונשפחת מהאדם, ואפלו אם יש טיפ, זה רק התעוררות, אבל בעל תשובה צריך התחזקות, ואת זה ימצא בקונטרסים, ועל-כן תעזרו ל... בכל מיני אפנים שבעולם, הן בהדפסה והן בהפצה, ובזכות זה יהיו לך ילדים טובים.

המאחל לך חג שמח...

כד שו.

בעזרת השם יתברך, יום שני חל המועד סכות, י"ז תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

בדרך כלל אני כותב בחל המועד מפני דבר האבד, ובפרטיות

כַּה בַּנְחַל כַּד שׁוּז אֲשֶׁר

עֲנִינְנוּ, אִם לֹא נִכְתַּב תַּכְּף-וּמִיד תְּשׁוּבָה, זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת דְּבַר הָאָבִד
מְאֹד, כְּגוֹן: שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', שְׁלוֹם בְּקַהְלָה וְכוּ', וְשֶׁאֵר עֲנִינִים
דְּחוּפִים, וּבִפְרָטִיּוֹת לְחִזֵּק יְהוּדִים, מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִרְחַם.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבֹר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב כָּלְלִי, רְאֵה לְחִלוֹת אֶת
זֶה עַל לוּחַ הַמּוֹדְעוֹת. בְּכָל פַּעַם שֶׁרַק יֵשׁ אִיזָה עֲנִין שְׁצָרִיךָ תִּקְוֶן
וְכוּ' וְכוּ', כְּבֹר תִּכְתֵּב לִי, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל
שְׁלֵמוֹת קַהְלָתֵנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּד שׁוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי חַל הַמוֹעֵד סְפוּת, י"ז תְּשַׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן עֲכָשׁוּ קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִינִי יוֹדֵעַ מִתִּי כְּתִבְתָּ אֶת זֶה, אָבֵל לְהוֹדִיעַ חַד מִשְׁמַעִית אֶל
יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר צְרִיכִים לוֹמַר לְהַנְחִיחַ הַזֶּה,
אִם לֹא נִקְבַּל אֶת הַעֲשָׂרָה הַיּוֹנִם שֶׁהִבְטִיחַ, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה מְסַפִּיק לְשְׁנֵי
מוֹסְדוֹת, אֲזִי אֵין מֵה לְדַבֵּר, לְדַעֲתִי, אִם יַעֲשֶׂה קְאֲרָנוּנִים בְּעִבּוּר
מוֹסֵד אֶחָד, אֲזִי גַם הַבְּנוֹת תִּפְנֹסְנָה בְּמִבְנֵה בֵּית-הַסֵּפֶר, וּלְבִסוּף הֵם
יִכְבְּשׁוּ אֶת זֶה, וְיִהְיֶה לָנוּ שְׁנַיִם. הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַה 9.00 בַּהַלּוּלָא
שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, אֶתֵּן שְׁעוֹר לְעֹשְׂרִים וּשְׁתַּיִם עִירוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אִם
אַתֶּם רוֹצִים לְהַתְחַבֵּר, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כד שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, י"ז תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

יַעַן שְׁאֵנִי רוֹאֶה, שְׁיֵשׁ אֶצֶל כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּאֻנָּה גְדוֹלָה לְהִתְרַאֵן עִם עֲתוּנָאִים נוֹאֲפִים כְּכֻלָּיִם, הַמְדַּבְּרִים כֹּל דְּבַר אֲסוּר וְגִדּוּ יִתְבַּרֵךְ, רַחֲמֵנָא לִישְׁבֹּן, וְנִגְדַּד כֹּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת רָאֵה לְתוֹלוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי הַזֶּה שֶׁפְּתַכְתִּי בְּעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁאֵנִי אוֹסֵר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְרַאֵן עִמָּהֶם, וְאֲסוּר לָנוּ לְהַכְנִס עִמָּהֶם בְּדִין וּדְבָרִים כְּלָל, כֹּל הַעֲתוּנִים וְהַרְדִּיּוֹ וְהַטְלוּיָזְנָה הֵם כְּלִי מִשְׁחִית, וְאֲסוּר לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי הֵם מְלֵאִים עֲבוּדָה זָרָה, גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְהַלּוּאֵי שֶׁדְּבַר זֶה יִכְנֵס בְּלֵב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּלֵב אֱלוֹ שְׂרוּצִים כָּל-כָּף לְהִתְרַאֵן עִמָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כד שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, ח"י תְּשֵׁרִי, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְרַבְנֵי ז"ל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּחֲנוּס וְתִרְחַם עַל אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, וְאֵל תַּעֲזוֹב אוֹתָם לְבַד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי אֵין לָזֶה שׁוּם הַצְּדָקָה, כִּי סוּד הַסֵּכָה הוּא לְעֲשׂוֹת מְרֻשׁוֹת הַרְבִּים רְשׁוֹת הַיְחִיד, הֵינּוּ יִחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁאֵדָם צָרִיף לְמַצֵּא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, וּבְסְכוּת כְּתִיב (סֵפֶה כו.): 'תִּשְׁבּוּ' כַּעֲשֵׂי תְדוּרוֹ, זֹאת אוֹמַרְתָּ אָדָם צָרִיף אֲשֶׁה, וְזוֹ הַמְצָנָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְנִה אוֹתָנוּ לְהִתְחַתֵּן וּלְהַבִּיא יְלָדִים, וּלְטַפֵּל בְּיְלָדִים, וּלְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ אֲלֵיהֶם, וְאֵף שֶׁזוֹ עֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה, כִּי יוֹתֵר קָל לְאָדָם לְשַׁבֵּת בֵּין

קברים וכו', או בין הקהרים והגבעות וכו', או בין יערות ושדות וכו' וכו', ושלא תהיה לו מניעה של אשה וילדים, אבל אין זו שלמות, זה לא היה הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, אדרבה, זו עצת הסמ"ך-מ"ם, שרוצה לשבר את האדם בטמאת הברית, עקר שלמות הספה הוא לחבר הווי"ה עם אדנ"י ביחד, שעולה צ"א כמספר סוף"ה, לחבר דרי מעלה ודרי מטה, כמבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סח, שזו שלמות הצדיק — כשהוא למעלה הוא גם למטה, וכשהוא למטה הוא גם למעלה, וכשאדם יודע ידיעות אלה, אז אף אחד אינו מפריע לו. פי אתה צריך לדעת פעם אחת ולתמיד, שבזה שאתה חושב שבני אדם מפריעים לך, או בני אדם מסתכלים עליך בעין עקמה וכו', או בני אדם מפילים אותך וכו', תדע שהכל זה דמיון, פי בעוונותינו הרבים, כשאדם פגם בבריתו, וכשחטא ופגם ימים ושנים, על-ידי-זה נדבקים בו הדמיונות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה); והדמיונות האלו שוכרים את האדם לגמרי ומעקמים את לבו, ועוקרים אותו לגמרי, עד שהוא יכול להשתגע, רחמנא לישזבן, ואני מכרח להגיד לך, שכפי שאני מכיר את אנשי שלומנו, לכל אחד יש את החבילת צרות שלו, ואף אחד אינו חושב מהשני, כי כל אחד עסוק עם העניינים שלו, ועל-כן כל אלו הדמיונות שנוכנסו בך כאלו מפילים אותך וכו', וכאלו מסתכלים עליך וכו', זה דמיון אחד גדול מאד, ואתה צריך להפטר מזה כמה שיותר מהר, ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה): עצה לשבר את הדמיונות הוא בשני דברים: להיות בשמחה, ותמיד להסתכל בגדלת הבורא יתברך שמו, ולדבר הרבה אליו יתברך, שזה סוד שמיר תולעת, פי ישראל נדמו לתולעת, מה תולעת אין כחה אלא בפייה, כף ישראל אין כחם אלא בפייהם, זה הכח שלנו, שאנחנו יכולים להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, ובזה שאדם מתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא נעשה כמו תולעת, כמו שאמר דוד המלך (תהלים כב, ז): "ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם"; פי דוד המלך הקטין את עצמו לפני כל, והרגיש את עצמו הכי נמוך, ואף-על-פי-כן הוא לא ברח מאף אחד, אלא אדרבה הוא חזק ואמץ ועודד ושמח את כל בר ישראל. פי דוד היה

נקרא בְּדָחָא דְמַלְכָא (זהר משפטים), הוא הִיָּה מְבַדָּח אֶת הַקְּדוּשָׁת־
 בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי שְׂחֻזָּק אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, תַּתְּאָר לְעַצְמָךְ מֵה
 שְׁעֵבֵר עַל דְּוֹד הַמְּלָךְ, מֵאֵז שֶׁהוּא הִיָּה יֶלֶד קֶטָן וְרָקוּ אוֹתוֹ מֵהַבַּיִת,
 אֲחִיו לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל אוֹתוֹ, הוּא הִרְג אֶת גְּלִית שֶׁהֵצֵר לְעַם
 יִשְׂרָאֵל, וְהֵצִיק לָהֶם, וּבְמִקּוֹם לְתֵת לוֹ תּוֹדָה, אָזִי בְּהִכְרַח שְׂאוּל
 הַמְּלָךְ נָתַן לוֹ אֶת הַבַּת כִּי כֹף הִבְטִיחַ, אָבֵל רִדָּף אַחֲרָיו כָּל יְמָיו,
 וְרָצָה לְרַצֵּחַ אוֹתוֹ עַל לֹא דִבֶּר, וְכֵן מִיכַל בְּזָמָה אוֹתוֹ בְּלִבָּה,
 וְאַחֲר־כֵּף עָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת אֲמָנוּן וְתַמָּר, צָרוֹת אַבְשָׁלוֹם, צָרוֹת שְׁמֻעִי
 בֶּן גֵּרָא, צָרוֹת יוֹאָב וְכוּ' וְכוּ', צָרוֹת דּוֹאָג וְאַחִיתַּפָּל וְכוּ' וְכוּ', עוֹד
 לֹא הִיָּה אָדָם בְּעוֹלָם שֶׁסָּבַל כָּל-כֵּף כְּמוֹ דְּוֹד הַמְּלָךְ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן
 כְּתוּב אֲצֵל דְּוֹד הַמְּלָךְ (שְׁמוּאֵל א, ל): "וַיִּתְחַזַּק דְּוֹד בַּהֲגוּיָהּ אֱלֹהֵינוּ".

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ ... הַיְקָר! חוּס וְרַחֵם עַל
 אֲשַׁתְּךָ, אַל תַּעֲזֹב אוֹתָהּ לְבַד עִם הַיְלָדִים, הִיא מְסַכְּנָה, עוֹבְדַת קֶשֶׁה
 מְאֹד בְּשָׁבִיל פְּרִינְסָה, אַתָּה מִשְׁאִיר אוֹתָהּ לְבַד בְּלִי רֶכֶב, הִיא צְרִיכָה
 לְלֶכֶת כְּמַעֲט קִילוּמֶטֶר הַלוֹף רַגְלִי וְכְמַעֲט קִילוּמֶטֶר חֲזוֹר רַגְלִי,
 לְעֹלוֹת עֲלֶיהָ קֶשֶׁה מְאֹד כִּפְיוּע לָךְ, הִיא אֲשֶׁה שְׁמַבְשֵׁלַת וּמְנַקָּה,
 וּלְבִסוּף אַתָּה עוֹזֵב אוֹתָהּ גְּלַמוּדָה, אֵיפֹה הִרְחַמְנוֹת? אֵיפֹה הַיִּשָּׁר?
 מְדוּעַ כָּבֵד לֹא תַחֲשֹׁב, שְׁעַקֵּר הַתְּכִלִּית בְּזָה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַפִּיר
 אֶת הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מִיּוֹם
 שֶׁבָּרָא הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׂתַּהֲיָה לוֹ דִּירָה
 בַּתְּחִינּוּתִים (תַּנְחוּמָא נִשְׂא טז), וְזֶה רְצוֹנוֹ? תַּבְּרַךְ, שְׂאָדָם תַּהֲיָה לוֹ אֲשֶׁה
 וַיְלָדִים, וַיְהִיָּה עֶסוּק אַתָּם, וְאַף שְׂנַדְמָה לוֹ בְּדַמְיוֹנוֹ שֶׁהֵם מְפָרִיעִים
 לוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם גּוֹרְמִים לוֹ יְרִידוֹת, הַכֹּל דַּמְיוֹנוֹת, כִּי לֹא יְכוּלִים
 לְלֶכֶת נֶגֶד רְצוֹן הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם זֶה רְצוֹן הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא,
 לֹא שִׁיךְ לְהַגִּיד שְׁזֶה מְגִיעוֹת, וְזֶה רַק דַּמְיוֹנוֹת וְהַבְּלִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַקַּח אֶת עַצְמָךְ בְּיַדֶּיךָ,
 וְתַתְּחִיל לְשַׂמַּח, וְתִשְׁמַע כָּלִי זְמַר בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּחַבֵּר עִם
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּבוֹא לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ עָרֹב וּבְקָר וְצַהֲרִים לְהַתְּפַלֵּל
 שְׁחֲרִית, מְנַחָה וְעֶרְבִית בְּיַחַד, לְהַפְּלֵל עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַל
 תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא חוּס וְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד,

ותאמין, שְׁכַל אֶחָד מִי שְׁאַתָּה רוֹאֶה, יֵשׁ לוֹ חֲבִילָה שֶׁל צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב מִמֶּךָ לְרַע, חֲלִילָה וְחַס, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד עֶסוֹק בְּעִנְיָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה, שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהֵכַל יִשְׁתַּנָּה לְךָ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לְ... תַּחֲיָה, מְאֹד מְאֹד אֲנִי שָׂבוּר מִכָּל הַמְּצָב שֶׁבוּ אֶת נִקְלַעְתָּ וְכו', אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת? כִּי הַחַיִּים, הַחַיִּים אֲכֹרְיִים מְאֹד מְאֹד, וְאֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִקְבֹּל אֶת גְּזוּרֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לִזְמַר פְּסוּק זֶה (דְּבָרִים לב, ד): "הַצֹּר תָּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל, צַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא", יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאֵדָם אֵינוֹ מְסַגֵּל לְהִבִּין לְמַה צָרִיךְ לְסַבֵּל סֶבֶל נוֹרָא כִּנּוּהַ בְּחַיּוֹ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכו', אִם הַיִּיטִי מְסַפֵּר לְךָ אֶת לְבָבִי הַמֵּר וְכו' מַה שְׁאֲנִי סוֹבֵל מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת וְכו', שְׂאֵף בְּרִיָּה אֵינָה יוֹדַעַת וְאֵינָה מְתַאֲרֶת וּמְשַׁעֲרֶת בְּחִלּוֹם הִכִּי שָׁחַר, הֵיטִי יוֹשֶׁבֶת וּבוֹכָה תָּמִיד, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת, צְרִיכִים לְצַבֵּט אֶת הַלְּחַיִּים שֶׁיְהִיוּ אֲדָמוֹת... וְכֵלָם יִחְשְׁבוּ שְׁאֲנִי הִכִּי מְאֹשֶׁר וְהִכִּי עֲשִׂיר וְהִכִּי מְצֻלַח... וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק, כֹּל הַיּוֹם וְלַרְבּוֹת הַלַּיְלֹת בּוֹכִים לִי כֹל מְרִי נֶפֶשׁ, יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת, וְסֵתֶם קָשִׁי יוֹם, רְנָקִים וְרְנָקוֹת, וּמְחַסְרֵי בָּנִים, וְחוֹלִים, וְאֲנָשִׁים גְּלָמוּדִים וְאֶמְלָלִים וְכו' וְכו', וְכֵלָם הִתְלַבְּשׁוּ עָלַי, כְּאֵלוֹ אֲנִי כֹל יָכוֹל, וְכֵאֵלוֹ יֵשׁ לִי בְּפִיסִים יְשׁוּעוֹת וְכו', וְכֵאֵלוֹ אֲנִי עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְכו', אֲשֶׁר בּוֹ בְּזִמְן שְׁאֲנִי חָסַר מִכָּל זֶה, וְצָרִיךְ עוֹד לְחַזֵּק וְלַעֲזוֹד אֶת אַחֲרִים לְחַזְקָם וְלְשִׂמְחָתָם וְלְדַבֵּר עִם לִבָּם וְכו', וְלַעֲסֹק יוֹם וְלַיְלָה בְּשִׁלוֹם-בֵּית וְכו', וְלִבְסוֹף שׁוֹפְכִים עָלַי בּוֹז וְלִכְלוֹף, וּמִי? אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁעֲזַרְתִּי לָהֶם לְצֵאת מִהַבֶּץ וְהַשְּׁגֻעוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, הַיִּיטִי עַר לֵילוֹת שְׁלָמִים עִמָּהֶם וְכו', לֹא אֲכַלְתִּי וְכו', לֹא יִשְׁנָתִי וְכו' בְּעֵטָם, וְלִבְסוֹף מִתְהַפְּכִים וּמְדַבְּרִים עָלַי כֹּל דְּבַר אָסוּר וְכו'.

את כל זה כתבתי, כדי לנחם אותך קצת ולתת לך הרגשה טובה, שלכל הפחות יש לך אדם אחד בסוף העולם, שמבין אותך היטב היטב, עם כל זאת אני מאוד מאוד מבקש אותך, שתמחלי לבעלך, ותרחמי עליו, כי מיום שנפטר אביו, הוא נכנס בדכאון, ובפרטיות מאז שאמא שלו שהיא ילדה אותו וכו', תדיר הנאה ממנו, והיא תנשל אותו מכל הירשה, ולא תתן לו פלוג, בשעה שהוא נרק הוא אמר קדיש על אביו, ורק הוא נתן שם על אביו, והדודים שלו הם סתם רמאים וצבועים בלי שום בושה מדירים הנאה ממנו, דבר זה יכול לשפר בן-אדם, וזה מה שקרה עם בעלך, ועל-כן לא בחנם הוא בלחץ גדול, ולכן תביני אותו ואל תלחצי אותו, ומכל שכן שלא תקנס בך איזו מחשבה של גרושין, חס ושלום, כי היא בעל טוב, בעל חס וכו', והוא גם רוצה להיות אתך, אך עכשו הוא נמצא בדכאון ובלחץ, ולכן כדאי להוציא אותו מזה, ועליך לשמח אותו, ולא לצעק עליו שיחזור תוך יום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך חיים קלים מכל הלב, ושיהיה לך מועדים לשמחה...

כד שי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ג' דחל המועד סמות, י"ט תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות שמחת תורה, חס ושלום, שלא יהינו להוציא את הספסלים מבית המדרש, אם ירצו ירקדו בחוץ בסכה, כי חבל להרס את הספסלים, וזה מובן.

אֲשֶׁר כד שיא בנחל לא

תכף-ומיד אחר חג הסוכות כדאי לפרק את הסכה, ולהטמינה במקום שמור, כי לא כדאי שישאר כף.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה, פי סוף כל סוף מה יש לנו בזה העולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא, ובלי הקדוש-ברוך-הוא אנחנו כלום, וכשאדם זוכה לחשב מזה, הוא הכי מצלח בחיים, כי רב הצרות העוברות על האדם, הן רק מחמת ששוכח ממנו יתברך, שמשם נמשכים כל הצרות והיסורים והירידות שעוברים על בני-אדם. ולכן צריכים להדביק את מחשבתו תמיד רק בו יתברך, ועל-ידי-זה יזדכך לגמרי בזכוך אחר זכוך.

הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

אודות משפחת ... שכתבת לי, לא כדאי להתעסק אתם, הם שניהם בלתי שפויים, ומה אנחנו צריכים משפחה כזאת בקהלתנו, ולכן תדחה אותם וכו'. יש כמה מזוגות צעירים שמחפשים דירה, ולהם צריכים להשתדל מאד מאד למצא דירה.

המאחל לך מועדים לשמחה...

כד שיא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ג' דחל המועד סכות, י"ט תשרי ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אני מאד מאד מצטער, שאת צריכה לקחת עבודה כל-כף בזויה לשטף רצפות וכו', ואין נראה לי בכלל דבר זה, אני בטוח שתהיה לכם פרנסה בשפע, כי יש הרבה עבודות

שֶׁאֵת יְכוּלָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָהּ, כְּמוֹ לַעֲבֹד עִם קְשִׁישִׁים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל
לֹא בְצוּרָה בְּזוּיָה כְּזוּ'.

הַעֲקָר רְאִי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְרַגְע
שְׂאֵדָם בּוֹטַח בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי לֹא יִחָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי
הַבִּטְחוֹן זֶה הַעֲמוּד שְׂאֵדָם צְרִיף לַעֲמֹד עָלָיו, כִּי פְּלִי בִטְחוֹן, הַאֲדָם
נוֹפֵל בִּיאוּשׁ וּבְדַכְאוֹן, וּבְאַמָּת רְאִית כְּבָר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת,
שְׁעִשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמֵאֲשָׁפוֹת וּמְזַבֵּל הַגְּבִיּוֹת אֶתְכֶם,
וּתְהַלֵּה לְאֵל, יֵשׁ לְכֶם הַיּוֹם אַרְמוֹן, וְכֵן עִם הַיְלָדִים אֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמֵאֲד מְאֹד תְּצַלִּיחוּ, וְעֲלִי לֹמֵר לְכֶם, שְׂיֵשׁ לְכֶם
גַּם בְּתוֹךְ גַּם שְׂבֻנְכֶם ... לֹמֵר אֶצְלִי, כִּי הוּא יֵלֵד מְאֹד מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה, וְאֲנִי מִחְזִיק אוֹתוֹ מִמָּשׁ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוֹף כָּל סוֹף יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְיִתְחַתֵּן, וְיִהְיֶה
מִיֶּשֶׁב, וְתוֹרוֹ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כד שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי, ג' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת, י"ט תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶתְמוּל גְּסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר, וְכַנְרָאָה שְׂכָבֵר הַלְכָתָ לִישׁוֹן, הִנֵּה
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה הוּא עֹנֵן דְּבָר הָאֲבָד, וְאִם לֹא יִכְתְּבוּ אֶת זֶה יִשְׁכַּח,
כֶּף מוּבָא בְּפוּסְקִים. וְלִכֵּן כְּבָר אֶתְמוּל בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שְׁל רַבְנּוּ ז"ל
כְּתַבְתִּי אֶת הַהַקְדָּמָה שְׁל הַסְּדוּר, וּפְהָ אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת הַתְּחִלַּת
הַסְּדוּר, וּכְבָר תִּתְחִיל לְסַדֵּר בְּאִפְן שְׁנֵלֶךְ דָּף אַחַר דָּף, וְלֹא נִצְטָרֵךְ
לְחַכּוֹת לְרַגְע הָאֲחֵרוֹן כְּמוֹ בְּמַחְזוֹר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהַסְּדוּר
יֵצֵא לְאוֹר לְחַנּוּכָה, וְזֶה יִהְיֶה מְשֻׁהוּ נִפְלָא מְאֹד. פְּהָ אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ
עֹנֵן הַשְּׂכַמַּת הַבְּקָר, שְׂגִיתִי מִהַמְחֻזָּר קָצֵת, כִּי זֶה לֹא שִׁיף לְכָל

אֲשֶׁר כד שיג בנחל לג

השנה, אקנה שתבין, כי צינתי לך הכל ברור וטוב, שכבר היום מתחילו, באפן שנוכל לערוך סדור נפלא.

המחנה לתשובה מהירה...
מועדים לשמחה...

כד שיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש הושענא רבה ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שאין עכשו זמן לכתב כלל, כי הוא זמן חלקת הפתקאות,
אבל אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שקבלת פתקה טובה, והשנה
תדפיס כמה מליוני ספרים בלי גזמא כלל.

רציתי מאד מאד, שעד חנכה הבא עלינו הטובה, כבר ידפס
הסדור "עת רצון" — הז לאחינו בני ישראל האשכנזים, והז
לאחינו בני ישראל הספרדים, ואני מתחיל עכשו לסדר באפן שיהיה
מוכן, וכן אני אעשה תקונים במחזור, באפן שלא נצטרך על הרגע
האחרון.

גא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל
תשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מרגיש שאתה
בחלישות הדעת גדולה מאד מאד, ועלי לבוא בשורותים אלו לחזק
ולאמץ ולעודד ולשמח אותך, שתקח את עצמך בנדיף, ותהיה שש
ושמח על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך, ואני רוצה השנה
להדפיס לכל הפחות עשרה או חמשה-עשר פרקים שו"ת "אשר
בנחל", כי כל חיי ונפשי, שכלי וחקמתי ובינתי, נמצאים בתוך
המכתבים האלו, כי אני מקבל במשך השנה אלפים ורכבות
מכתבים, בלי שום גזמא, מבני-אדם שבורים ורצוצים, ואני לא יכול

לענות להם, אפלו אחד מני אלה, מרב טרדותי וצרותי, ולכן נספם בדעתי בשנים האחרונות האלו, לחבר קונטרסים עם כל מיני שמות המושכים את האדם, והם תשובות לאלפים ורבבות אנשים שפותבים לי, כי אי אפשר לי כבר לענות לכל אחד, וזה ממש בלתי אפשרי, ובפרט שיש לי תכנית להדפיס את הפרוש "שפת הנחל" על כל ה"לקוטי-מוהר"ן", ואת הפרוש "נהרי אפרסמון" על כל ה"ספורי-מעשיות", ואת הפרוש "באורי-המדות" על כל "ספר-המדות", וכן ספר על התורה, על המועדים, על אגדות חז"ל, על תרי"ג מצוות, על אבות, על תהלים, על ההפטרות, על הגדה של פסח, ועוד ספרים נפלאים, ולכן אין הזמן בידי, ולכן הולך לי בחיים, שכל אלו המכתבים שכבר כתבתי, שייצאו לאויר העולם וידפסו, ויחזרו וידפסו, וידפסו ויחזרו וידפסו, ואני מבטיח, שמי שידפיס ספר אחד משו"ת "אשר בנחל", יראה ישועה בלי שום ספק, כי המכתבים נכתבו בישועת השם, ולא בדיו, אלא עם דם לבי, והם תשובות לאנשים שבורים ורצוצים, שעובר עליהם מה שעובר וכו' וכו', מרב כסופם והשתוקקותם יצאו דבורים אלו, ולכן ספרי שו"ת "אשר בנחל" אצלי יותר חשובים מכל הספרים, עם כל זאת הקונטרסים הם ממש מים קרים על נפש עיפה, אשרי מי שידפיס את הקונטרסים האלו, ובפרט שעכשו יש לי תכנית לסדר "אוצר התפלה", "אוצר התורה", "אוצר הצדיק", "אוצר השבת", שכל כרוך יהיה מכ"ב קונטרסים המדברים ממעלת הצדיק, ממעלת התורה, ממעלת התפלה.

מה אמר לכם! אתם צריכים שניכם לרקד מרב שמחה, על גדל הזכות שגפלה בחלקכם, שאתה ואשתך זוכים לתקתק ספרים קדושים פאלו, אני יושב בד' אמותי, ואני מכרח להגיד לכם, שלא אני כותב את זה, אני רק כעט ביד הסופר, כי זה למעלה משכל אנושי, שבושר ודם יכתב דברים פאלו, וכמו-כן אתם לא מדפיסים, כי אי אפשר לבר נש בעלמא הדין להדפיס כל-כך הרבה ספרים, אלא זכות גדולה באה לכם מן השמים, ובזה אתם צריכים לשמח מאד מאד.

אֲשֶׁר כד שיר בְּנַחַל לה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹזְפָה לְהַדְפִּיס הַשָּׁנָה הַזֹּאת
מִלִּיּוֹנֵי סְפָרִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, רַק תַּתְחַזְקוּ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פֶּתְקָא טָבָא...

כד שיר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ הוֹשָׁעֲנָא רַבָּה ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

אִף שְׁעַכְשׁוֹ הוּא לֹא זָמַן כְּתִיבָהּ, עִם כָּל זֹאת לְנַחֲיִצוֹת הָעֲנִיָּן
אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלּוֹ אֵלַיָּךְ.

תַּכְּף-וּמְיָד אַחַר הַחֶג בְּיוֹם שְׁנֵי תַכְּנִסֵי אֵל בֵּית-הַסֵּפֶר כְּמוֹ
שְׁתַּכְּנֶנּוּ, אֵל תַּפְחָדִי מֵאַף אַחַד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתָם, וּפְעַם
אַחַת וּלְתַמִּיד לְגַלוֹת לָהֶם, שְׁבֵית-הַסֵּפֶר כְּלוֹ שֵׁיךָ לָנוּ!

הַיּוֹם רְאִיתִי בַּסֵּפֶר "אֲמָרֵי נַעַם" דְּבַר נִפְלָא, שֶׁהַמְּלַחְמָה שֶׁל דָּוִד
עִם גְּלִית הִיְתָה בְּהוֹשָׁעֲנָא רַבָּה, שָׁנָה מֵהַ שְׁכַתּוֹב, שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ לָקַח
חֵמֶשׁ אַבְנִים מֵהַנַּחַל, שָׁנָה סוֹבֵב עַל הַחֲמִשָּׁה עָרְבֵי נַחַל, שְׁבִינָה מִפִּי
אֶת גְּלִית, וַיְדוּעַ, שְׁכָל הָעֲנִיָּן שֶׁל גְּלִית הָיָה לְהַחֲלִישׁ אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּלְהַכְנִיס בָּהֶם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְלָכֵן צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל
מְלַחְמָתָנוּ רַק לְגַלוֹת לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּבַפְּרָט
לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, לְזֹאת רְאֵי לְהִיּוֹת
חֲזָקָה מְאֹד, וְתַעֲשֵׂי תַכְּנִית לְמוֹדִים שֶׁל אֲמוּנָה פְּשוּטָה וְאַמֵץ בְּבָנוֹת,
שֶׁהֵן הַדּוֹר הָעַתִּיד שְׁלָנוּ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֵי רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

כד שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ הוֹשָׁעֲנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאִי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַחֲדִירִי בְּבִנּוֹת אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ הֵן הַעֵינִים שְׁלָנוּ, וְהֵם הַעֲתִיד שְׁלָנוּ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת אִיךָ לַעֲזֹר לָהֶן.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכַּף־וּמְיָד אַחַר הַחֹג בְּיוֹם שְׁנֵי תַּכְנִסִי עִם הַכֶּתֶה שְׁלָךְ אֶל הַבֵּית־סֵפֶר, וְלֹא לְשָׂאֵל שׁוֹם שְׂאֵלוֹת, כִּי אַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם פְּעַם אַחַת וּלְתַמִּיד, כִּי כָּל הַבֵּית־סֵפֶר שֶׁיְךָ לָנוּ, כִּי אַנְחָנוּ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְאִין לָנוּ מַה לְהַתּוֹכַח אִתָּם. וְתִשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד לְהִיּוֹת חֻזְקָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ...

הַמֶּאֱחָל לָךְ פִּתְקָא טָבָא...

כד שטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, הוֹשָׁעֲנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשִׂי מַה שְׂאֵת יְכוּלָה הָעֶקֶר לְהִיּוֹת תַּמִּיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תִּשְׁבְּרִי כָּלֵל, כִּי אִין זו עֲצָה לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבֵר עֲלִיךָ צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּכִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאִי לְהַשְׁלִים עִם בְּעֲלָךְ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, לֹא כְּדַאי לְרִיב בְּשָׁבִיל זֶה, וּבְשָׁבִיל שׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ'.

אָשֶׁר כּד שׂיז בּנחל לז

באתי לחזק ולעורר ולעודד אותך, שתתקף-ומיד ביום שני אחר
החג, תכנסי לתוך הבית-ספר עם כל הבנות שלך, ואל תשאלי את
אף אחד, כי אנחנו צריכים להראות להם, שהבית-ספר כלו שלנו,
ותלחמי כמו לביאה, ואני מבקש אותך מאד מאד, שתהיי שם עם
הכיתה שלך, ותחדירי בבנות אמונה פשוטה בו יתברך, ובזכות זה
יהיו לך ילדים צדיקים וצדקניות, העקר תחזיקי מעמד, כי סוף כל
סוף אחר הרע יבוא הטוב, וכבר יהיה לך טוב בחיים.

המאחל לך פתקא טבא...

כּד שׂיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש הושענא רבה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים מאד מאד נחוצים, ותמסרם למנהלת
למורות, כי הן צריכות את זה תתקף-ומיד אחר החג, כי אנחנו
צריכים להראות להם, אשר בית-הספר שיף לנו, ועל-פני תמסור להם
תתקף-ומיד במוצאי החג את המכתבים.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותמיד תמצא את
ההרחבות שבתוך הצרות, כי אין זו עצה להמשיך אחר המרירות
והדאגות. והקדוש-ברוך-הוא יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיך.

המאחל לך פתקא טבא...

הנה את כל המכתבים האלו היו כבר מוכנים בערב החג, אבל
תתקף-ומיד נכנס החג, ולא היה הפנאי לשלח את זה. לדאת ראה
תתקף-ומיד על הבקר בשעה מקדמת למסור את זה לכל המורות, כי
זה מאד מאד מקרה בשבילן, כי הן צריכות חזוק, והקדוש-ברוך-

לח אָשֶׁר כד שיח בַּנַּחַל

הוא יַעֲזֹר, שִׁיצְלִיחוּ לְשִׁבֵר אֶת הַרְשַׁע מִרְשָׁע ... וְאֵת ... וְלִכְּנֹן תִּכְרַף-וּמִיָּד עוֹד קָדָם שֶׁהוֹלְכוֹת אֶל הַלְמוּדִים, שִׁיְהִיָּה לְהֵן אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלוּ.

אודות ... בְּוִדְאֵי אָסוּר לְמַפְרֵ לֹו עֲלִיּוֹת, כִּי אָדָם שֶׁהוּא בְּעַל חוֹב, אָסוּר לֹו לְקַנּוֹת שׁוֹם דְּבָר, עַד שֶׁמִּשְׁלָם אֶת חוֹבוֹתָיו, וְזֶה אָסוּר גְּזֵלָה מִמֶּשׁ, וְאֵנִי אֶרְאֶה לְכַתֵּב לֹו.

נָא לְכַתֵּב לִי, אִם מְסַרְתָּ אֶת הַמְּכַתְּבִים, וְכֵן תְּדוּחַ מֵה קָרָה הַיּוֹם בְּבֵית-סֵפֶר.

כד שיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אודות הַפְּאוֹת וְכוּ', לֹא כְּדֵאֵי לְךָ לְהִתְעַסֵּק עִם זֶה, וּבְכַפְרֵט שְׁזָה שְׁעָר לֹא סִינְטֵטִי, אֲז לֹא כְּדֵאֵי.

אודות הַמְּלֵאכָה לְחַלֵּק מְכַתְּבִים, לְדַעֲתִי, זֹו מְלֵאכָה נִקְיָה וְנִקְלָה, וְכֵן בְּעֵנִין לְמַסֵּר שְׁעוּרִים בְּאַנְגְּלִית, זֶה גַם-כֵּן דְּבָר טוֹב מְאֹד, אֲבָל אֵנִי מְאֹד מְתַנַּגֵּד שְׁלֹא תִקְחִי עֲבוּדָה לְשִׁטְף רְצָפוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקֵר רְאִי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְלְמַסֵּר אֶת עֲצֻמְךָ לְגַמְרֵי לְבַעֲלְךָ, וְתַחֲיוּ בִּיחֹד חַיֵּי אֱהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה, כִּי כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלְהָ, הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא נוֹתֵן לָהּ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמֵּאחַל לְךָ פִּתְקָא טָבָא...

כד שיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש הושענא רבה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, וּמָאֵד מָאֵד נִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַתְּ
אֶת כָּל מַה שְּׁקוֹרָה אֶצְלָכֶם וְכוּ' וְכוּ'.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, אֲדוּרְבָה
רְאֵי אֵל אֵילֹה יִרְדוּת וּנְפִילוּת וְהִשְׁלָכוֹת יְכוּלִים לְהִדְרֹדֵר בְּזֵה הָעוֹלָם,
וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת הָעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַנְחֵנוּ
צְרִיכִים לְחִיוּת עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְגַם לְהַחְיוֹת אֶת כָּל נְשֵׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל־כֵּן מֵאַחַר שֶׁהֵבִיא אֶתְכֶם
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא פֶה לְיִבְנָאֵל, וְאֲנִי מְקַנְהָ אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׁיִהְיוּ לָכֶם פֶּה יְלָדִים קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים בְּקִנְיַת הַבְּרִית, שְׁלֹא יִדְעוּ
מִשׁוּם רַע וּלְכַלּוֹף מַה שְּׁקוֹרָה אֶפְלוּ בְּחֲצוֹת הַחֲרָדִים, בְּכַנֵּי בְּרַק
וּבִירוֹשָׁלַיִם וּבְכַרוּקְלִין וְכוּ' וְכוּ', מִמֶּשׁ לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר אֶת גְּדֻלַּת
הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאֻזוֹת שְׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, וּתְהִלָּה לְאֵל, פֶּה בְּיִבְנָאֵל
הַיְלָדִים נִשְׁמָרִים מִכָּל זֶה. וְעַל־כֵּן רְאֵי לְהִיוֹת חֲזָקָה מְאֹד, וְאֲנִי
אֶשְׁתַּדֵּל לְחֲזֹק אֶת בְּעַלְךָ ... וְאֲנִי מְקַנְהָ אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַחֶבֶר הַטּוֹב שֶׁלוֹ ... יָבוֹא לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, וּשְׁנִיָּהֶם
יִתְחַזְּקוּ יַחַד.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְגַלוֹת כְּלוּם וְכוּ', רַק תִּמְשִׁיכִי לְעֶזֶר בְּאִיזוֹ צוּרָה
שְׂאֵת יְכוּלָה, כִּי הוּא מִסְכֵּן גְּדוּל מְאֹד, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה אִתּוֹ וְכוּ',
וּבְכַרְט שְׁכָבֵר נִסָּה לְהַתְּאָבֵד, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְעַל־כֵּן מְצֻנָה גְּדוּלָה
מְאֹד לְעֶזֶר לוֹ.

רְאֵי לְחֲזֹק וּלְאֵמֶץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָת אֶת בְּעַלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

הוא יעזר לך, שיהיה לך זמן ופנאי בשביל קהלתנו, כי כל אשה ואשה מקהלתנו מעריכה אותך מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתך, שתהיה לך הצלחה בחיים.

המאחל לך פתקא טבא...

כד שכ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש הושענא רבה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי הקר! אתה צריך לקפץ מרב שמחה, שזכות להיות אצל ציון רבנו ו"ל בראש השנה, ומה גם שזכות להחזיר בתשובה את ... אדם שאף פעם בחיים לא דרף על מפתן בית-הכנסת, ואתה גרמת על-ידי הדבורים שלך, שיבא לראש השנה פעמים לבית-הכנסת שלנו, ובזה בעצמו אתה צריך לראות את גדל הכח שיש לך, ולכן אם קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה (שמואל-א' טו, יז). אני בטוח, שתברך הקר ... יבוא לגור ביבנאל, אתה רק צריך להתחזק, ולא לחשב מחשבות של הבל לברח מפה, כי אנחנו צריכים אתכם פה מאד, ותזכר מה שאני אומר לך, היום הושענא רבה, פה ביבנאל תהיה עיר גדולה, עיר יוקרתית, ואשרי מי שישאר פה, כי פה יהיו דברים גדולים מאד. וראיתי היום דבר נפלא בספר הקדוש "אמרי נעם", שכל מלחמת דוד עם גלית היתה בהושענא רבה, שאלו החמש אבנים שלקח מהנחל, היו החמשה ערבות מערבי נחל, ובזה הכניע את גלית, אשר רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ד'), שכל ענינו היה להכניס טבע בעולם, כאלו הכל טבע, ואנחנו לוחמים נגדו בכח דוד המלך, לגלות שהכל

אַלקוֹת, וְאַלְקוֹת הַכֹּל, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהוּוֹה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה. אֲשֶׁרִי מִי
שְׂמַחְדִּיר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה הַזֹּאת בְּתוֹכוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא תִרְאֶה לְשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פִּתְקָא טָבָא...

כד שכא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֻחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה. וְעַקֵּר הַשְּׂמֻחָה הִיא שְׂתַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַחַד עִם אֲשֶׁתְּךָ,
וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בֵּית אֲמַתִּי, וְאַהֲבָה וְהִבְנָה גְּדוּלָה,
וְאִתְּךָ יִחֲזַק וְיִכְבֵּד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם —
כְּשִׂזּוּכָה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, וְאִז הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם.

אֲסוּר לָךְ לִפְּלַ בְּדַעְתְּךָ, שְׁלֵא זְכִיתָ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן,
יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִזְכָּה לְנִסְעָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְאוֹמֵן אֶל
רַבְּנוּ ו"ל, הַעֲקֵר מֵהַשְּׂצָרִיכִים הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִמְסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ
מֵאֵד מֵאֵד עַל הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת שֶׁל הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד,
שְׂבֻזָּה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂפָתַב רַבְּנוּ ו"ל: מִי שְׂשִׂמַח
תְּמִיד, הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'); וְלִכֵּן
רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם.

בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה נוֹהֲגִים לְהוֹרִיד אֶת הַטְּבַעַת מֵהַלּוּב, וַיֵּשׁ לוֹמַר

הטעם, כי אז בהושענא רבה אדם נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואז הקדוש-ברוך-הוא מוריד הטבעת ומוסר אותה לצדיקים, ומתקנים צדיק גזר והקדוש-ברוך-הוא מקים' (והר חלק א' מה.), יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לה הצלחה גדולה כל השנה, ויהיה לה שלום-בית אמת, ותזכה לחזר בתשובה שלמה, ותזכה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

המאחל לה פתקא טבא...

כד שכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש הושענא רבה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

אף שנה לא זמן לכתב היום, כי הוא הושענא רבה, עם כל זאת אמרתי לרוץ שורותים אלו לפניה.

מובא בספרים הקדושים, שמלחמת גוג ומגוג תהיה ביום הושענא רבה, ואז יתגבר מלך המשיח שהוא דוד בעצמו, וילחם מלחמתנו, וינצח את כל אויבינו, והיות שהמלחמה הראשונה שלחם דוד המלך היתה עם גלית הפלשתי, שכל הענין של גלית הנה להחדיר, רחמנא לישזבן, כפירות ואפיקורסות, טבע בין נשמות ישראל, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ד'), ודוד המלך הכניע אותו, וגלה שהכל בא רק מרצונו יתברך. ויש לומר, שבשביל זה בהושענא רבה מורידים את הטבעת מהלולב, כדי לגלות שאין שום טבע כלל, כי טבעת הוא לשון טבע, שזה עגל כדוד העולם, וחושבים שהכל טבע, ובאמת אין שום טבע כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובני-אדם טפשים ושוטים, אינם רואים ואינם שומעים ואינם מרגישים שהכל לכל אלקות גמור הוא, וכל עבודתנו צריכה להיות עם הארבעה מינים לנענע לכל הפונים:

מִזְרַח, מֵעֶרֶב, צָפוֹן, דְרוֹם, מֵעֵלָה מֵטָה, לְגִלוֹת לְכֻלָּם, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהֵכֵל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוֹר הוּא, שְׁנֵה סוֹד הַסִּפְּהָ, שְׁאַנְחֵנו מִסִּפְּכִים עִם אֱלֹקוֹת.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוֹל בְּכָל שְׁבוּעִים אוֹ שְׁלֹשָׁה לְקַפֵּץ לְשִׁבְתְּ אֲצִל חֲבֵרְךָ הַיָּקָר ... בְּיַבְנָאֵל, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי נִמְאָס לוֹ שֵׁם לְהִיּוֹת לְבַד, וּבְקִאֲמַת הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִהַכְּחוֹת שְׁלוֹ, כִּי הוּא הַחֲזִיר בְּתִשְׁבָּה יְהוּדֵי מִסְכֵּן, שְׁעוֹד אֵף פַּעַם בְּחַיֵּיו לֹא דָרָךְ עַל מִפְתָּן בֵּית־הַכְּנֶסֶת, וְהוּא דִבֵּר אֹתוֹ כֹּל־כֶּף הַרְבֵּה דִבּוּרִים כָּל הַקֵּץ, עַד שֶׁבְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה הוּא בָּא אֶל בֵּית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, לְהַשְׁלִים מִנְיָן, כִּי כָּל הַגְּבֻרִים נִסְעוּ, לְאוּמָן, וְלָכֵן תַּחֲזֹק אוֹתוֹ מָאֵד, כִּי יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹלִים, וְאִם הִיא יְכוֹל לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בִּיהוּדֵי, שְׁאַף פַּעַם לֹא הִיא בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, סִימָן שֵׁישׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים. וְעַל־כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּק אוֹתוֹ מָאֵד מָאֵד, כִּי אֶפְלוּ רַבְּנוּ וְ"ל, שְׁאֵין לָנוּ שׁוּם מִשְׁגַּב בְּגִדְלָתוֹ, אָמַר פַּעַם (לְקוּטֵי־מוֹתְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן מֵח): 'אִם הִיא לִי אֶחָד, שְׁיִגִיד לִי רַק מְלִים אֵלוֹ — "אָחִי, חֲזֹק", הִיִּיתִי רֵץ אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת פְּרִסְאוֹת', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאֵין עָרָךְ כָּלֵל, אִם לָנוּ יִהְיֶה מִי שְׁיִגִיד לָנוּ: אָחִי, חֲזֹק! וְלָכֵן רְאֵה לְהַגִּיד לְחֵבֶר שְׁלֹךְ ... "אָחִי, חֲזֹק!" וְתַקְפֵּץ אֵלָיו כָּל כַּמָּה שְׁבוּעוֹת לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּשִׁבְתְּ, לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ, וְכֵן אָנִי מָאֵד רוֹצֵה, שְׁתַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְתִדְבֵּר אִתָּם דִּבּוּרֵי אֲמוּנָה, וְאֵל תִּפְחָד וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מֵאַף אֶחָד, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רַגְלִים.

תִּמְשִׁיךְ לְלֶכֶת לְקָרֵב אֲנָשִׁים רַחוּקִים וִירוּדִים וּנְפוּלִים, וְתִשְׁמַח וְתַעֲוֹדֵד אוֹתָם, וְתִדְבֵּר אִתָּם דִּבּוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ אֵילוֹ שְׁעֲשׂוּעִים אַתָּה גוֹרֵם לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׁאַתָּה מַחֲזִיר בְּתִשְׁבָּה אֲנָשִׁים רַחוּקִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מִפְּלָגָת.

תַּהֲלֶה לְאֵל, שְׁנֵי בְּנֵיךְ ... מְצַלִּיחִים כָּאֵן מָאֵד, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־

בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְכּוּ לְהִתְמִיד בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוּ טוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פִּתְקָא טָבָא...

כד שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב", הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיִלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ יִצְאָנוּ מֵהַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים, שְׁבָהֶם הִתְמַלְאָנוּ עִם הַמּוֹן מְצוּוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְקַחַת אֲתָנוּ אֶת הַמְצוּוֹת הָאֵלוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט מְצוּוֹת סְפָה, שֶׁהִיא מְצוּהָ נוֹרָאָה מְאֹד, שְׁאֵדָם מְסַפֵּךְ עִם אֱלֻקוֹת, וְכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְחִיּוֹת, שְׁבָאִיזוֹ פְּנֵה שֶׁהוּא רַק יִפְנֶה, יִסְתַּכֵּל וְיִרְאֶה רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ; כִּי בְּאֲמַת אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵי וְתִבְרָךְ כָּל־ל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוּ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּלִבּוֹ, שֶׁכֵּן זֶה הָיָה הַנְּעֻנְוִיעִים עִם הַד' מִיָּנִים לְכָל הַכּוּוֹנִים: מְזֻרַח, מְעַרְב, צָפוֹן, דְּרוֹם, מְעַלָּה, מְטָה, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי וְתִבְרָךְ כָּל־ל, וְדַבֵּר זֶה צְרִיכִים תָּמִיד לְחֶשֶׁב, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת זֶה בְּתוֹךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי וְתִבְרָךְ כָּל־ל, אִזּוּ נִכְנָס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאִזּוּ הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד מֵאֵף אֶחָד רַק מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד. וְלִכֵּן רְאוּ, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לֹא לְפָחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיוּ חֲזֻקִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר

כָּלֵל, כִּי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה הֵם כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דָּבָר זֶה, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר הוּא הַמְשַׁכֵּת אֱלָקוֹת מְעִילָא לְתַתָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בָּזֶה!

הִנֵּה הַשְּׁבוּעַ מִתְחַלֵּת פְּרֻשֶׁת בְּרֵאשִׁית, תְּקַבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרֻשֶׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁעַד עָרֵב שֶׁבֶת תִּזְכּוּ לְסִיִּים אֶת פְּרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתִהְיוּ חוֹזְקִים בָּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְפֶרֶט הַשָּׁנָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׂיִזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ פְּרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְזֶה מְסַגֵּל מְאֹד לִירְאֵת שָׁמַיִם, וּמְסַגֵּל לְפִנְיֹסָה, וְדָבָר זֶה אַתֶּם צָרִיכִים לְזַכֵּר, כִּי בְּשְׁבוּעַ שְׁחִסֵּר לְאָדָם שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, יִהְיֶה בְּטוּחַ שְׂיֵאָרַע לוֹ אֵיזֶה מִקְרָה לֹא טוֹב, חֵס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ צָרָה וְכוּ'. וְלָכֵן רְאוּ לֵהִיּוֹת זֵהִירִים מְאֹד בְּמִצְוָה זוֹ, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת אוֹ שְׁנַיִ פְּרָקִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי כּחוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְאִיר עַל נַפְשׁוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׁמְחוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, וְזוֹ הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוּלָּה לְעֹזֵר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְלֵהִשְׁתַּדֵּל לְהַתְעַנֵּן בְּמָה חֲבָרֵי צָרִיף עֹזֵר? וּבְמָה אֲנִי יְכוֹל לְעֹזֵר לוֹ?! וּכְשֵׁרוֹאִים אָדָם שְׁבוּר אוֹ מְמַרְמֵר וְכוּ', כְּדָאֵי לְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְחַזֵּק אוֹתוֹ, כִּי בּוֹדָאֵי עוֹבֵר עָלָיו אֵיזֶה מְשַׁבֵּר וְכוּ', וְזוֹ הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוּלָּה בְּמִצְוֹת צְדָקָה, לְחַזֵּק לְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאַתֶּם תִּקְדִּימוּ שְׁלוֹם לְזוּלְתְּכֶם, וְאֵל תִּחַסְפוּ שֶׁהוּא יִקְדִּים לְכֶם שְׁלוֹם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִם אַתֶּם רּוֹאִים שְׂאֶחָד אֵינּוּ מִקְדִּים לְכֶם שְׁלוֹם, תְּדוּנוּ אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי בּוֹדָאֵי עוֹבֵר עָלָיו אֵיזֶה מְשַׁבֵּר גְּדוּל בְּבִית, וְצָרִיכִים לְרַחֵם עָלָיו, וּלְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ.

וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד, שְׁתַּרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׁנַיִ

בְּכָל יוֹם מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, כִּי הַדְּבֹר לְבַד שְׁמֹדְבָרִים מְרַבְּנוּ וְ"ל —
זו הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
וְאִנְשֵׁי שְׁלֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הֵיוּ רְגִילִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
דְּבֹרֵי הַתְּחִינּוֹת, דְּבֹרֵי אֲמוּנָה, דְּבֹרֵי וְסִפּוּרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְזֶה מְכַנֵּס
בְּאָדָם חֶשֶׁק וְתִשׁוּבָה עֲצוּמָה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻזֵק וְלֵאמֹן וְלַעֲוֹדָה הֵן אֶת
עֲצָמוֹ וְהֵן אֶת אַחֲרֵים, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַבְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד שְׂכַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשַׁרֵי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְּעַסֵּק בְּמָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה וְכוּ', הַעֲקָר שְׁתַּחֲוֶה לָךְ
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, אֵל תַּהֲיֵי שְׂבוּרָה, רַק תַּתְּחַזְּקֵי לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲזִיכֵי
לְכֻלָּם, וְאִם אֵת מְרַגֵּשָׁה, שְׁלַעַת עֵתָה אִין לָךְ עֲבוּדָה אַחֲרֵת רַק אֲצֵל
קְשִׁישִׁים וְכוּ', אוּ פְאוֹת וְכוּ', תְּמַשִּׁיכֵי עִם זֶה, וְשְׁתַּחֲוֶה לָךְ בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָה, הַעֲקָר רַק תַּהֲיֵי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל
תְּפַחְדִּי, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, תְּזַכְּרֵי
אֶת זֶה הַיֵּטִב, הַפְּרִנְסָה בְּאֵה רַק מִהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין מֵה לְפַחַד
כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

פה תקבל רצוף שני מכתבי המלצה, שהם מאד נחוצים למסר
אותם על הבקר, כי הם רוצים לגסע לכמה זמים, ולמצוה גדולה
יחשב לך, וכן תקבל מכתב כללי לתלותו על לוח המודעות.

העקר תחזק את עצמך להיות בשמחה, ואל תהיה שבור משום
דבר, ותחזק ותעודד ותשמח את אשתך, ותזכרו את גדל החסדים
שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ולמען טובתכם הנצחית אל תהיו
שבורים, כי עוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-
הוא, והחיים מאד קשים. ועקר המעלה של בר ישראל — שזוכה
להפך את החיים לנעימות.

מאד אני רוצה, שתדווח לי מה קרה היום בבית-ספר עם
המורות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! תקבל על עצמך לתת בכל יום כמה
פרוטות לצדקה, ובעת נתינת הצדקה, תבקש ממנו יתברך, שימתקו

ממך פל הדינים, ועל-ידי-זה יקל ממך הדין והמשפט, וימחלו לך, ותצא עם ענש קל וכו'.

אתה צריך לדעת, כי היום התאנות בארץ הן הכי גרועות בכל העולם פלו, רחמנא לישזבן, בכל יום נהרגים אנשים רק מתאנות דרכים, ועל-פן ההכרח שהמשטרה תשמור על הסדר, ובפרט כשעובדים ברמזור אדם וכו', אתה יודע מה התוצאות מזה וכו', ולכן תקבל על עצמך מהיום לנהג רק בזהירות, וזה בכלל לא קשור לפלוני ואלמוני, זה קשור רק לרשלנות, ואדם צריך להזהר מאד מאד איך הוא נהג ברכב, כי רכב זה 'צצעוע' שהורג, רחמנא לישזבן, ועל-פן צריכים לשמור מאד מאד איך מתנהגים עם הצצעוע הזה.

מאד מאד אבקש אותך, שתכתב לי בפרטיות מה קרה היום עם המורות בבית-ספר, ואיך זה עבר, אתה אל תתערב בכלל בענינים, זה לא הענין שלך, ואפלו שיבאו אליך משטרה או ממשרד החנוף, תגיד "תעזבו אותי, אני מנהל בתלמוד תורה, מה שיש לכם תלונות, תלכו אל מנהלת בית-הספר", כי באמת לא כדאי לך להתערב בזה, והמנהלת והמורות הן יודעות כבר איך לטפל בענינים.

הכפל הדבר, שתכתב לי בפרטיות איך עבר היום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שכז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

הכתב והמכתב בידי מוסר כתב זה, ר' ... גרו יאיר, היא לאות ולראיה, שאני מכירו אישית, והוא נהנה מיגיע פפו, והוא שוחט במקצועו, אבל עכשו ארס את בתו שתחיה, ומצבו הכספי מאד קשה, ולכן ההכרח לו לצאת ולבקש עזרה אצל אחינו בני ישראל,

אֲשֶׁר כד שכח — כד שכט בְּנַחֵל מט

וְלִכְּנֵן רָאוּ לְקַבֵּל אוֹתוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִהְיֶה לוֹ לְאַחֵיעֶזֶר
וְלְאַחִיסֶמֶךָ, וּבְזִכּוֹת גְּדֹל המְצֻנָה הַזֹּאת שֶׁל הַכְּנֶסֶת כְּלָה, תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי
עֲלִיּוֹן, וַיִּמְשָׁךְ עַל כָּל הַמְקַבְּלוֹ בְּכָבוֹד בְּרָכוֹת עַד בְּלִי דֵי, וּמִן הַשָּׁמַיִם
יִרְחַמוּ עָלָיו.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצֻנָה...

כד שכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בְּיַד מוֹסֵר כְּתָב זֶה, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת
וְלְרֵאזִיָּה שְׂאֲנֵי מִכִּירוֹ אִישִׁית וְתוֹרְתוֹ אֲמִנּוּתוֹ, וְעֲכָשׁוּ חֲתָן בֶּן לְמִזֵּל
טוֹב, וְנִקְלַע בְּחוּבוֹת גְּדוֹלִים, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל. וְלִכְּנֵן הַהִכְרַח לוֹ לְצֵאת
וְלִהְתָּרִים אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד, שְׂיִקְבֵּל
אֶת פְּנֵיו בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וַיִּהְיֶה לוֹ לְעֶזֶר, וּבְזִכּוֹת הַמְצֻנָה הַגְּדוֹלָה
שֶׁל הַכְּנֶסֶת כְּלָה, תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי עֲלִיּוֹן, וְכָל הַמְקַבְּלוֹ בְּכָבוֹד וְתוֹרֵם,
תְּבָרֵךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וַיִּמְשָׁךְ עָלָיו בְּרָכוֹת עַד
בְּלִי דֵי, וּמִן הַשָּׁמַיִם יִרְחַמוּ עָלָיו.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצֻנָה...

כד שכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלֹום וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתַּכְתְּבִי לִי דו"ח מֵה קָרָה הַיּוֹם בְּפִרְטִיּוֹת.

רַק חִזְקִי וְאַמְצִי מָאד, אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַצֶּעַר וְהָעֲגָמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי מִמֶּה שְׁעוֹשִׂים לִילְדִים שְׁלֵנוּ, וְאֵיךְ
שְׁעָצְרוּ אֶת הַמּוֹרוֹת בְּבֵית-סֵהָר, וְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא ... וְלֹא ... וְלֹא
שׁוֹם גּוֹף אַחֵר — לֹא הַחֲרָדִים וְלֹא הַחֲלוּנִים, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִמֶּה

שְׁקוּרָה אֶצְלָנוּ, "מִכְרַח לְהִיּוֹת שְׁהַמְקוּם הַזֶּה הוּא מְקוּם קָדוֹשׁ מִשֶּׁהוּ
מִיָּחָד, וְאֵת הַחֲנוּף שֶׁל יְלָדֵינוּ אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְחַנּוּף בְּאִפְסָן יוֹצֵא מִן
הַכֶּלֶל", כִּי אַחֲרַת לָמָּה יֵשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת?!

הַמְחַכָּה לַתְּשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

כד של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תּוֹדָה רַבָּה עַל זֶה שֶׁהִרְשִׁיתָ שְׂיִקְחוּ אֶת הַרְכָּב שֶׁלָּךְ לְגִשְׁתָּ אֶל
הַעוֹרֵף־דִּין בְּשִׁבִיל הַבַּג"ץ, יַעֲזוּר הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁנַצְלִיחַ,
וּמִשְׁפָּטָנוּ יֵצֵא לְאוֹר.

עֲכָשׁוּ בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרֻטִית, שֶׁתּוֹרִיד אֶת כָּל
הַמְּזוּזוֹת שֶׁבְּבֵיתִי, וְלִתֵּן אֶת זֶה לְבְּדִיקָה, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁנִים לֹא בְּדָקוּ
אוֹתָן, אִם אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת זֹאת לְיוֹם אֶחָד, בְּאִפְסָן כְּשֶׁאֲבוֹא בְּיוֹם
חֲמִישִׁי, שֶׁתְּהִינֵנָה כְּבָר תְּלוּיּוֹת חֲזָרָה, זֶה יִהְיֶה לִי חֶסֶד נִפְלָא. אֲנִי
אֲשַׁלֵּם לָךְ אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי מְזוּזוֹת צְרִיכִים
לְבַדֵּק פְּעַמִּים בְּשָׁבַע שָׁנִים, וְעוֹד לֹא נִבְדָּקוּ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת
הַחֶסֶד הַזֶּה.

תְּהִיָּה בְּקִשְׁרָ עִם ... וְהוּא יוֹרִיד לָךְ אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, א' דְּרֵאשִׁי־הַדָּשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אָשׁר כּד שׁלֵב בְּנַחֵל נֹא

וְהִנֵּה כְּתַבְתִּי לְ... וְאַקְוֶה שְׂיִקַּח אֶת הַמְּזוּזוֹת לְבְדִיקָה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיוּ גְּמוּרִים וּתְלוּיִים חֲזָרָה עַד שְׂאֲנִי בָּא בְּיוֹם ה'.

פֶּה תִקְבֵּל כִּמָּה מִכְּתָבִים נְחוּצִים מְאֹד לְמִסֹּר אוֹתָם לִיעוּדָם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מִבֵּין מְרַחוֹק מֵה שְׂקוּרָה עִמָּךְ, בְּבֵית וְכו', וּמִמָּה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ וְכו', לְדַעֲתִי, אֵין פְּתָרוֹן אַחֵר, רַק לְהִדְבִּיק מִחֲשַׁבְתּוֹ בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְלִידַע שְׂאֵין בִּלְעַדְיוֹ יְתַבְּרֶךְ כָּלֵל, וְהִמְחִשְׁבָה הַזֶּה מְגַרְשֵׁת מֵהָאָדָם כָּל מִינֵי בִלְבוּלִים, וְלִכֵּן טוֹב שְׂתִקְבַע לְעֲצָמָךְ שְׂעוֹר כְּסִדְרָן בְּסִפְרֵי "אוֹצֵר-הַקּוֹנִטְרָסִים".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד שׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָנִי, א' דְּרֵאשִׁי-הַדִּישׁ חֲשׁוֹן ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיֶה.

בְּאֵתִי לְכַרְךָ אֲתַכֶּם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֶּרֶךְ-מְצוּהָ, יַעֲזֹר לָכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוּוּ רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ, וַיִּגְדֵּל בַּתּוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן תַּרְוּוּ רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם תּוּכַל לְאַרְגֵּן אוֹטוֹבוּס לְאֲשֵׁדוֹד עַל יוֹם רֵאשׁוֹן הַבָּא, שְׂאֲז אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַהֲלוּלָא שֶׁל אִמִּי, עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, בְּאֲשֵׁדוֹד, בְּאוּלְמֵי הַמְּלֶךְ שְׁלִמָה בְּשַׁעָה 8.00 בְּעָרֵב, וְאֵתָה כְּבָר יָכוֹל לְהִדְבִּיק מוֹדַעָה עַל לוּחַ הַמוֹדַעוֹת לְמִי שְׂרוּצָה לְרִשֵׁם עֲצָמוֹ, כְּדִי לֹא לְחַכּוֹת עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן, כִּי אֲנִי רַק בָּא לְמַחְנִיכֶם בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ. וְלִכֵּן רְאֵה כְּבָר לְשִׁכּוֹר אוֹטוֹבוּס בְּעֵבֹר הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, א' דראש-חדש חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

הנה קבלנו הוראה חד משמעית מהעורך-דין, שבשבוע זה עד הבג"ץ שיהיה ביום ראשון הבא, שלא נבוא לשום משא ומתן עם ... הנחש, וכן עם ... ולכן ראי לא לעשות עמהם שום עסקאות, ובפרט אם ... ירצה לעשות איזה עסק, אסור לנו בשום פנים ואפן, כך אמר העורך-דין, הבג"ץ שיהיה ביום ראשון, יהיה לפני שלשה שופטים.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שמשפטנו יצא לאור גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, א' דראש-חדש חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אָל ידידי ... גרו יאיר.

אסור לנו לזוז עכשו בלי עורך-דין בשום פנים ואפן, ובפרטיות לפני בג"ץ, רואים בחוש את הרשעות של ... ועליו כוננו חכמינו הקדושים (ערוכין ט): 'הרשעים אפלו על פתחו של גיהנום, אינם חוזרים בתשובה'.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שמשפטנו יצא לאור גדול, כי רק הוא יתברך בעל-הבית של כל העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לְךָ! גִּדְּל הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵתִים הַלְלוּ, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מִמֶּשׁ רֵאשִׁי
אֵינִי עִמִּי כָּלֵל מְרַב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָנִי
מִחֲזֵק עֲצָמִי. אֲבָל חָבַל מְאֹד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהֵייתִי יְכוֹל לְחַבֵּר בְּזִמְנִים
אֵלוֹ, אִךְ מָה לַעֲשׂוֹת, הַכֹּל מִמְּנִי יִתְבָּרֵךְ.

אֲתָה לֹא יְכוֹל לְתֹאֵר מָה עוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת
וְכוּ', וְלָכֵן פָּשׁוּט רֵאשִׁי סְחָרְחָר וְכוּ', אֲשֶׁר אֶפְלוּ שׁוּרוֹתֵיךְ אֵלוֹ הִיָּה
קֹשֶׁה לִי לְכַתֵּב.

תִּשְׁאַל אֶת ... הָאֵם מִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב לְאַחִיו ... וְהָאֵם עָשָׂה
מִשְׁהוּ בְּשִׁבִיל הַמוֹעֵצָה דְּתִית בִּיבְנָאֵל, אוֹ סֵתָם עָבַד עָלֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, ב' דְּרֵאש־חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׁאֵלָה וְכוּ', יֵשׁ עַל מָה לְהַקְל אִם יֵשׁ פְּצַע וְכוּ'.

רק חזק ואמץ, ושום דבר לא ישבר אותך.

אודות המזוזות אצלי, אם יש על איזו מזוזה שאלה וכו', עדיף לי לקנות חדשה, כי אני לא רוצה להכנס בשום שאלות על מזוזה, כי את זה לא קונים בכל יום, ועל-כן עדיף לקנות מזוזות מהדרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, ג' חשוון ה'תשנ"ז.

לאהובי חתני כבני ... גרו ואיר.

הנה מאד מאד מאד אבקש אותך, שלבל תחסך זמן וכת וכסף למצא את המכתבים, כבר אמרתי לך, אני שולח לך ב' או ג' בחורים שיעזרו לך לחפש.

במה שאתה אומר שהכל בהשגחה וכו', בודאי כן, אך אם הנה נאבד אצל מישהו בן או בת בתוך יער, לא היו אומרים כן וכו', אלא היו סוקרים את כל היער לארפו ולרחבו וכו', ולא היו מפסיקים יומם ולילה לחפש, כי כשהנאבד הוא זקר, אז לא מניחים בשום פנים ואפן.

עליך לדעת, כי המכתבים הם בני, הם בנותי, ולכן אי אפשר לי להתנחם, עד שאזכה ואמצא אותם, וזוהי ההשגחה לא להפסיק מלחפש ומלבקש עד שמוצאים, ואף שהוא כמו מרגליות בחול הים, עם כל זאת מביאים כברה ומחפשים, וכמו-כן תעשה אתה, ואני לא חוסך כסף בעבור למצא את זה, ובודאי נמצא את זה.

המאחל לך הצלחה בחפוש ובמציאה...

כד שלח.

בעזרת השם ותפירה, יום רביעי לסדר מיישרה, כ"ד חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

בעזרת השם ותפירה, הגעתי היום מארץ ישראל, יעזר הקדוש-
ברוך הוא, שפעלתי אצלכם הרבה דברים.

ראה לסדר שאוכל לדבר אצל המורה ... בבית, וגם שיהיה
קשר ל... באופן שיוכל לתקתק מה שדברנו, ויצא מזה זכות הרבים.

כל הזמן חשבת לי לתת לך כסף עבור ... שנקח את ביתי, אבל
לא יצא לי, ולכן תקח את זה מכסף צדקה, ואני אשלם את זה
כשאחזור בקרוב מאד אליכם.

אם אפשר לעשות גם לוח מודעות בעזרת נשים — מה טוב
ומה נעים.

העקר תראה להיות חזק בנקודות טובות, ותמיד תדון את עצמך
לכף זכות, כי אין זו עצה להפיל את עצמו, ורבונו ז"ל גלה לנו
(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שאדם צריך להרגיל את עצמו למצא
את הנקודות טובות שיש בו, וזה עקר מעלת בר ישראל, שזוכה
לחזק את עצמו ולא לשבר את עצמו, וכשם שאסור לשנא את
זולתו, כך אסור לשנא את עצמו.

אודות חמיד וכו', תעשו כמו שדברתי אתכם, ותראו איך
שיבוא לכם שפע.

הכפל הדבר, ראה לבקש את ... לסדר את הרמקול או את
הטלפון אצל הנ"ל, באופן שכל הבנות הגדולות תוכלנה לשמע את

השליחה בליל ששי בשעה שבע, ואם אתה חושב, שאני צריך לכתב ל... אז תכתב לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, כ"ד חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שאתה גורם לי, שלקחת פחת חסותך את הבית-ספר לבנות, פי זה העינים שלי, הינו חנוף הבנים והבנות, ולכן בזה שלקחת את זה בנדיף, אתה עושה לי טובה אישית, כי אני רוצה שמהיום הבית-ספר יהיה פחת הפקות שלי לבד, ואתה השליח שלי, ואתה ממש מחיה אותי.

שלחת לי תכנית הלמודים, אבל זה לא יצא טוב, אז אולי כדאי להעתיק את זה בדפים נפרדים, דהינו לכתב את מספר הבנות שבכל פתה עם שמותיהן, וכן תכנית הלמודים שלהן, ואני אוסיף ואני אגרע מה שצריכים, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שגורוה רב נחת מהן.

תאמין לי, שברגע שכבר נכנס למסלול, לא תהיה לך עבודה גדולה עם המורות והבנות, כי הן תקבלנה יותר בקלות ממך, כי זה טבע הנשים שהן ממשמעות יותר לגבר מלאשה, ובפרט שאין פה שום קנאה ושאף ותחרות וכבוד, כל הענין שלנו בפרט הוא איך לחנף את הבנות בקרשה ובטהרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי,
שֶׁשְׂמֵשֶׁת אוֹתִי כָּל הַשְּׁלֵשָׁה שָׁבוּעוֹת, וְנִסְעָתָ אוֹתִי בְּכָל מְקוֹם, יַעֲזֹר
לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שִׁימְשֵׁךְ עָלֶיךָ חֶסֶד, וְתֵצֵא מִכָּל
צָרוֹתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹמֶדְתָּ הַרְבֵּה
חֻכְמַת הַחַיִּים בְּשִׁלְשָׁה שָׁבוּעוֹת הָאֵלוּ.

הַעֲקָר אֵל תְּהִיָּה מְעַרְבַּ בְּשׁוֹם מְחֻלָּקַת וּמְרִיבוֹת, וְאֲנִי מְקַנָּה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שֶׁהִרְשִׁית לְבַעַלְךָ שִׁיִּסֵּעַ אוֹתִי
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְתַנַּצֵּל עַל הָאֵי נוֹחוֹת שֶׁגִּרְמַתִּי לָךְ, אֵךְ
אֲנִי מְקַנָּה שְׁבַעֲלֶךָ צוֹדֵק, שֶׁהוּא אָמַר שֶׁהַכָּל בְּרִשְׁוֹתָךְ, וְאֲנִי הָאֲמַנְתִּי
לוֹ, וּבְכָל פֶּעַם הִיָּה בְּדַעַמִּי לְשֶׁאֵל אוֹתָךְ רְשׁוֹת וְכוּ', אֵךְ מֵרַב טְרִדוֹתִי
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לֹא יֵצֵא לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא
צַעַרְתִּי אוֹתָךְ, חַס וְשָׁלוֹם, שְׁבַעֲלֶךָ הִסִּיעַ אוֹתִי כָּל הַזְּמַן, וְלֹא הִיָּה
בְּבִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַעֲבְרִי אֶת הַהַרְיוֹן בְּקַלּוֹת,

וּתְבַשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וַיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת
בְּבֵיתְכֶם, וַיְהִיָּה שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מְצוּי אֲצִלְכֶם, וְתִצְאוּ מִכָּל
צָרוֹתֵיכֶם וְחֻבוֹתֵיכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיְלֻדְיֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שמב.

בְּצִנְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַנְּהִיָּה וְחִסְדֵּיךָ,
אִישׁ רַב פְּעִלִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲבִקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם, שְׁתִּדְבֵר עִם
... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁיִטְפְּלוּ בְּעֵינַי בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ,
שְׂרָצִיתִי לְבָנוֹת סְמוּךְ לְבֵיתִי בִּיבְנָאֵל, כִּי כָּבֹד עֲבַר פְּרָסוּם וְכוּ' וּמִתֵּן
תְּקִיפָה וְכוּ', אֲךָ רֵאשׁ הַמּוֹעֵצָה הַפִּיל אֶת הַתְּכָנִית בְּלִי שׁוּם סִבָּה, וְלֹא
הִיָּתָה לוֹ שׁוּם סְמִכוֹת מִהַמּוֹעֵצָה לְעִשׂוֹת זֹאת, כִּי לֹא הִיָּתָה יְשִׁיבַת
מוֹעֵצָה עַל זֶה כָּלֵל, וּכְבָר מְסַרְנוּ אֶת כָּל הַמְּסֻמְכִים ל... גֵּרוֹ יֵאִיר,
וְכֵן דְּבָרוֹ עִם מְנַהֵל הַמַּחֲזוֹז ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכָלֵם הַבְּטִיחוּ לְעֹזֵר וְלִטְפָּל
בְּעֵינַי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, בְּאֵם שְׁתִּתֵּן לָהֶם הַדְּבָרָה חַד מְשֻׁמְעִית, הַכָּל יִלְךְ
עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, כִּי אֵין שׁוּם חֲרִיגָה וְכוּ', וְאֵין שׁוּם דְּבָר נֶגֶד הַחֶק
וְכוּ', רַק רֵאשׁ הַמּוֹעֵצָה הוּא רֶשַׁע מְרֶשַׁע, וּמִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְכּוֹ
וְלִרְחִיבוֹ לֹא לְתַת לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שְׁלִי, אֲשֶׁר עַל-פִּי הַחֶק אֵין
לוֹ שׁוּם סְמִכוֹת לְמַנְעַ וְלְעַכְבָּ.

לְזֹאת אֲבִקֶשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, אֲנִי צָרִיף יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד,
כִּי, תְהִלָּה לְאֵל, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חִסְדֵי בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנָאֵל
מְתַרְבִּים, וּבְכָל פַּעַם נִכְנָסוֹת מְשֻׁפְחוֹת חֲדָשׁוֹת מְרַבּוֹת יְלָדִים, בֵּן
יְרֹבּוֹ, וּכְבָר אֵין מְקוֹם בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ הַקָּדִים, וְהַהֲכָרַח לִי לְבָנוֹת
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ גְּדוֹל, וְהוּא עַל שְׁטַח פְּרָטִי, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ שׁוּם דְּבָר, רַק
שְׁתַּגִּיד מְלָה טוֹבָה לְכָל הַנִּל, וְכֵן אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאֵתָה צָרִיף יְשׁוּעָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן בֹּא וְנִתְחַלֵּף, אֵתָה תִשְׁתַּדֵּל בְּעֵבּוּרִי, וְתִדְבֵר הֵן עִם

... והן עם ... והן עם ... שְׁיִזְזוּ אֶת הָעֲנָנִים, שֶׁהִכַּל עַל-פִּי הַחֶזֶק וְכוּ', וְאֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתֵּצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ פֶּעַם וּלְתַמִּיד וְיַעֲזֹבוּ אוֹתְךָ, וְכֵן אֶקְבֹּץ מִנֵּן אַנְשִׁים, שִׁיתְפַּלְלוּ בְּקִבְיֵנוּת עֲלֶיךָ, שִׁיֵּצֵא מִשְׁפָּטֶיךָ לְאוֹר, וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ וּמִתְגַּדִּיךָ יִפְלוּ תַּחַת רַגְלֶיךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד חַנּוּם, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם תְּמִישִׁי לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ה חֶשְׁנֵן ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל רְצוּנָה מִכָּתֹב מֵאֵד מֵאֵד דְּחוּף לְמִסֵּר אֶת זֶה לְהַבְּחוּר ... שִׁימְסֵר אֶת זֶה לְ... עוֹד קִדְּם הַשִּׁבְתָּ, כִּי כָפִי הַנִּרְאָה הַמִּשְׁפָּט הַרְצִינִי שְׁלוֹ מִתְחִיל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאִם הוּא רַק יִשְׁתַּדֵּל בְּעֵבֹר בְּנִית בֵּית-הַמִּדְּרָשׁ, תִּהְיֶה לוֹ זְכוּת לְהַנְצִיל מִכָּל צְרוּתָיו, וְיֵצֵא מִשְׁפָּטוֹ לְאוֹר, וְיַחְבֵּל שִׁיְהִיָּה כָּבֹד בְּסִבְלָה כְּזֶה, וְכָפִי שֶׁקִּבְּלַתִּי יִדְיַעָה, אִם הוּא רַק אוֹמֵר מְלֶה אַחַת לְכָל אֱלוֹ הַתְּנוּכִים בְּמִכְתָּבִי, הַבֵּית-מִדְּרָשׁ יְכוּל לְרוּץ, וּבְתוֹךְ פְּמָה חֲדָשִׁים יִגְמַר הַשְּׁלֵד, וְעַל-כֵּן רֵאָה לְהִיּוֹת בְּקִשׁוֹר עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שִׁיִּקַּח אֶת הַמִּכְתָּב וְיִמְסֵר אֶת זֶה לְדוֹדוֹ.

כָּל הָאֲרֻבַּע שִׁיחֹת יֵצְאוּ לְהַפְּלִיא, וּכְבָר הַגְּהִתִּי אֶת זֶה, רְאוּ לְתַקֵּן כָּפִי הַגְּהוּתִי וְלְשַׁלַּח אֶת זֶה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שִׁיעֲשׂוּ מִזֶּה הַעֲתָקִים לְכָל הַבְּנוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַשְּׁעוֹר, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשְּׁעוֹר הַזֶּה יִהְיֶה בְּכָל לַיִל שְׁשִׁי, וְיֵצֵא מִזֶּה אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר.

אודות הדפסת כל חלקי "אָשֶׁר בַּנְחַל" בקטן, ראה להודיע לי
תכף-ומיד כמה צריך לעלות לי כרך אחד, ונדפס מכל חלק אלה,
ואני כבר שולח לך את הכסף.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שדמ.

בעזרת השם יתברך, ערכי-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
ובפרט שאת לוקחת בידיים את הפנות הגדולות.

ברוך שהחנינו והגיענו לזמן הזה, שאנחנו יכולים עכשו להכנס
לתקופה חדשה, ולחנך את הפנות כרצוננו וכו', בלי שום הגבלות
וכו', וכדאי להחזיק את זה בסוד, ודי לחכימא.

מאד מאד אני רוצה, שתביאי לי בפרטיות את שמות
התלמידות שיש בכתה שלך ואת תכנית הלימודים, ואני אוסיף או
אגרע.

לדעתי, בכל ליל ששי אגיד שעור לפנות כמה שיחות, ושיחזורי
על החמר כל השבוע.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, פי העקר בזה
העולם הוא אמונה, ומי שחזק באמונה הוא עובר על הכל, פי
החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק
מעמד.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמה.

בעזרת השם יתברך, ערכי-שבת-קנ"ש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפיי להודות לך על שלקחת על עצמך במסירות נפש גמורה את המשימה ששמתי עליך להיות מורה בבית-ספר שלנו, ואני מאוד מאוד מעריך אותך, ומודה לך על החסד הנם שעשית עמדי, ועל אף גדל המסירות נפש וההפסד ממון שהיה ברוך בזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ותבשרי לי בשורות משמחות.

רציתי מאוד שתכתבי לי את הרשימה של הבנות שלומדות בכתה שלך, וכן את תכנית הלמודים, ואני אוסיף ואגרוע על זה.

אני מקווה, שבכל ליל ששי אדבר עם הבנות, ואת החומר הזה תלמדו פל השבוע, פי אני רוצה שהבנות תקנינה לעצמן מדות טובות, פי בלי מדות אדם הוא כמו חיה, רחמנא לישזבן, וצריכים להחדיר מדות טובות בבנות כשהן עדין צעירות, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנצליח מאוד בחנוך, רק את תהיי חזקה מאד, פי אני מתפלל עליך, שיהיה לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך ובריאות שלמה, ותרוי רב נחת מילדיך, ושיהיה לך קל מאד בחנוך הבנות.

העקר מה שצריכים לדעת את מאמרם ז"ל (סוטה מז): "שמאל דוחה וימין מקרבת", אסור לרחק את אף אחד, פי פל אחד יש לו תקנה בזה העולם, פי פל זמן שאדם חי, יש לו תקנה לתקן את הכל, ועל-כן צריכים ללכת על הקו הזה, ואז נצליח דרכנו תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמו.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תי-שנה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפני להודות לך על שלקחת על עצמך משימה כל-כך גדולה לחנוך את הבנות, ואני מאוד מעריך את החסד הנם שעשית עמדי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי מאוד מאוד בחנוך הבנות. העקר תהיי חזקה, ואל תפחדי משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותעברי על הכל.

מאד רציתי, שתשמי לי את שמות כל הבנות שלומדות בכתה שלך, ואת הסדר מה שאת לומדת אמן, ואני אוסיף לך או אנרע כפי שאני רואה, לדעת, מה שצריכים ללמד עם הבנות, ואני מאד מקנה, שנוצלים השנה בחנוך הבנות.

ראי לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתרוי רב נחת מילדיך.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמו.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תי-שנה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפני להודות לך על שלקחת על עצמך להיות מורה ולחנוך את הבנות, העקר תתחזקי בבטחון עצמי, ועל-ידי-זה יהיה לך כח להצליח, כי העקר למורה, שיהיה לה בטחון עצמי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי מאוד מאד.

ראי לכתב לי רשימת מספר הבנות שלומדות בפתה שלך עם שמותיקן, וכן מה את מלמדת אותן, ואני אוסיף או אגרע כפי שאני אראה לנכון, כי אני רוצה, שעכשו בית-הספר יהיה תחת חסותי, וכל דבר שיהיה לך, תכף תכתבי לי, ואני אתקן את זה.

העקר תתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך שתצליחי, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. העקר ראי לחזק את ... שלא תתיאש, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, העקר היא צריכה להיות עכשו בריאה, ולהרגיש טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי במשימתך ששמתי עליך.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמח.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפי להודות לך על החסד שעשית עמדי, שנכנסת במסירות נפש על-פי רצוני ובקשתי בענין החנוכה, ואני מבטיח לך, שבזכות זה יהיו לך ילדים טובים, ילדים ממשמעים, ילדים תלמידי חכמים, ויהיה לך הרבה נחת מהם.

העקר תהיי חזקה מאד לא להשבר משום דבר שבעולם, כי מורה צריכה בטחון עצמי, ולדעת שהיא יכולה להצליח, ואל תפגסי בחלישות הדעת כרגע, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

מאד רציתי, שתכתבי לי את שמות כל הבנות שבפתה שלך, וכן מה את מלמדת, כדי שאוכל להוסיף או לגרע כפי ראות עיני,

כי אני רוצה לקחת את בית-הספר תחת חסותי, ואני מאד מקנה, שאנחנו נצליח עכשו בלמודים עם הבנות.

רק תתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, כי המאמין האמתית, שמאמין, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור, הוא אינו מפחד מאף אחד, והוא תמיד מסתפל אל הקדוש-ברוך-הוא, ודבר זה צריכים להכניס בילדים כשהם עדין קטנים, שאין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו צריכים רק לבקש ולהתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, ודיקא על-ידי-זה עוברים על כל המניעות שעומדים לאדם על הדרך.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמט.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שבתיה.

אין מלים בפני להודות לך על שלקחת על עצמך משימה כל-כך קדושה לחנך את הבנות שלנו, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצליחי, העקר תתחזקי באמונת חכמים ובטחון עצמי, ועל-ידי-זה תראי ישועות.

אודות השלום-בית שלך, אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבעלך ישתנה, ואני אראה לכתב לו, ולא אעזב אותו עד שיכנס לכולל וילמד, וזה יטהר את מחשבתו, ויצליח דרכו מאד.

המאחל לך שבת שלום...

כד שנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כִּי חֲשׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מאד מאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזְרֵי לִי לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת
בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְקַחַת אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר תַּחַת חֲסוּתִי,
וּמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה הַכֹּל יִהְיֶה כְּמוֹ שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ, וְ... שֶׁהוּא בְּמִצִּיאוֹת
הַמְּנַהֵל, הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבָר לְפָנַי שֶׁהוּא מְתַנַּעֵץ אִתִּי. עַל־כֵּן
רְאֵי לַעֲזֹר לִי בְּכָל הַתַּחֲוּמִים, וְתִכְתְּבֵי לִי בְּדִיוֹק מָה אֶת מְלַמֶּדֶת אֶת
הַבְּנוֹת, אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ נִצְלִיחַ מְאֹד
לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ בְּצַנִּיעוֹת וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם וּבְדַרְךְ אַרְץ, וְנִזְכָּה
לְרְאוֹת מֵהֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד שנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כִּי חֲשׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מאד מאד אָנִי שׁוֹמֵעַ, שְׁנִכְנַסְתָּ בְּחַנוּךְ הַבְּנוֹת, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּזְכִּי לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת בְּיִרְאַת שָׁמַיִם וּבְדַרְךְ אַרְץ, וְאֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וּבִזְכוּת
זֶה יִהְיוּ לְךָ יְלָדִים צְדִיקִים, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי, וְשֵׁלָא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם
דְּבָר.

מָאד רְצִיתִי שְׁתַּכְתְּבִי לִי מָה אֶת מְלַמְדָּת, וְאֵת מִי אֶת מְלַמְדָּת,
וְכָל הַפְּרָטִים שְׁתַּלְוִיִּים בְּעִבּוּדְתְךָ, וְאֲנִי מָאד מְקוּהָ שֶׁנִּצְלִיחַ בְּדַרְכֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כד שנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיִּי־שְׂרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כִּפָּה מְכַתְּבִים נְחוּצִים, שְׁתַּרְאָה לְמַסֵּר אוֹתָם תַּכְף־
וּמֵיד לִיעוּדָם, כִּי זֶה מָאד נְחוּץ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַרְאָה שְׁשׁוּם
דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁיִכּוּל לְהַחְזִיק
מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֶתָּה לֹא צְרִיף לְהֵיּוֹת רְגִישׁ, אֲלֵא תִקַּח כָּל דְּבָר בְּחַיִּים בְּקִלּוֹת
וְכוֹי, לֹא כָּל דְּבָר שְׁאִשְׁתָּךְ אוֹמֶרֶת לְךָ, אֶתָּה צְרִיף לַעֲנוֹת וְכוֹי, אֶתָּה
צְרִיף לְהֵיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, תָּמִיד תִּכְנִיס בְּדַעְתְךָ, שְׁאִין
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּל־ל, וְכָכֵל שְׁאֲדָם מְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזוּ
הוּא מְצַלִּיחַ דְּרַכּוֹ, וְאֵת דְּבָר זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי־אָדָם, כָּל
אֶחָד מִחֲפֵשׁ חֲכָמוֹת, אֲבָל בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה אֵף אֶחָד אֵינוֹ מְעַנֵּן,
וְאִיךָ שְׁמַדְבְּרִים עִם אָדָם, הוּא כְּבָר רוּצָה פְּלִפּוּלִים וְכוֹי, וּפְרוּשִׁים
וְכוֹי, אֲבָל הוּא שׁוֹכַח מְאֻמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֶצְלָנוּ הַעֲקָר הוּא אִמּוּנָה
פְּשׁוּטָה, לְהַרְגִישׁ שְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא אֶתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ,
וּבְרַגַע שְׁאֲדָם מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזוּ מְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכּוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כד שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֲשׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּקִהְלָה; כִּי בְּאַמַּת צְרִיכִים אִישׁ בְּצוּעַ, כִּי רַבְנוּ ז"ל כָּבֵר הַגְּדִיר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּאַנְשֵׁים שְׁלוּמֵי־אֵלִים, וְזֶה רְאִינוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, כָּל מִי שֶׁבָּא לְעִנְיָנוּ רַבְנוּ ז"ל, הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ בְּטָלְנוֹת, וְאַנִּי רוֹצֶה לְחַדֵּשׁ דְּבַר כְּזֶה, שְׁנִצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת פְּצוּץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְהִקִּים פֶּה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמְּלָה, שְׁתִּהְיֶינָה כְּמֵה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְסֻדְרוֹת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁיִהְיֶה חֲנוּף לְבָנִים וְלְבָנוֹת שְׁלָנוּ בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה, שְׁלֵא יֵרְאוּ אֶת הַזִּבְלֵי שְׁקוּרָה בְּעִיר, וּלְכֹל זֶה צְרִיכִים כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים. וְלִזְאוֹת אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּכָל הַתְּחוּמִים, הֵן בְּעִנְיַן בְּנֵית הַדִּירוֹת וְכוּ', וְהֵן בְּבִנְיַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְכוּ', וְהֵן בְּעִנְיַן הַתְּלֻמוֹד־תּוֹרָה וְהַבֵּית־סֵפֶר וְכוּ', וְאַנִּי מְקַוֶּה אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִקִּים פֶּה קֵהֶלֶה יוֹצֵאת מִן הַכֹּלֶל, הָעֵקֶר אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, כִּי זֶה בְּכֹלֶל הַנְּסִיווֹנוֹת שְׁמַנְסִים אוֹתָנוּ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁמַחְזִיק מִעִמָּד, וְאַיִנוּ נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, הָעֵקֶר חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֶיךָ, אִיךָ שְׁהַמְקוּם הַזֶּה יִשְׁגָּשֵׁג.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם הֶרְשַׁע, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רוֹצֶה לְרְאוֹת בְּמִפְלְתָנוּ, אָבֵל הוּא לֹא יִזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת זֶה, וְכִמוֹ־כֵן הַפּוֹחֵז ... שְׁמַחֲפֵשׁ רְעֵתָנוּ, הַכֹּל יִפֹּל עַל רֵאשׁוֹ, אֲנַחְנוּ לֹא יוֹצְאִים מִמְּבִנָה בֵּית־הַסֵּפֶר! וְצְרִיכִים לְהַעֲבִיר אֶת הַמְּסָר הַזֶּה לְכֹל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲפִלוּ שְׁיִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה וְכוּ', נִרְאֶה מִי יוֹתֵר חֹזֵק... אֲנַחְנוּ לֹא יוֹצְאִים מִבֵּית־הַסֵּפֶר בְּשׁוּם מַחִיר שְׁבַע־עוֹלָם, וְלְבָנוֹת שְׁלָנוּ יִבְנוּ שְׁמָה

סח אֲשֶׁר כד שנד — כד שנה בנחל

אימפריה, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שיכנסו פה עוד משפחות, ונראה ישועות גדולות.

המאחל לך שבת שלום...

כד שנד.

בעזרת השם ותברך, ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

ראי לתזק את עצמך באמונה פשוטה בו ותברך, ותדעי שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, והקדוש-ברוך-הוא אתך, עמך ואצלך, ואת צריכה להרגיל את עצמך לדבר תמיד אליו ותברך, כי בזה שאדם מדבר תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, בזה הוא ממשיך על עצמו אמונה יותר חזקה, וברגע שיש לאדם אמונה פשוטה בו ותברך, על-ידי-זה נבנה אצלו הבטחון העצמי, שהוא אינו מסתפל על אף אחד, וכן את צריכה להרגיל את עצמך בדבר זה, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לראות נחת ממך, ואת עוד תראי עוד דברים יפים בחיים.

את השעור שאמרתי לפניך בליל ששי, אני מאד רוצה שתחזרנה על החמר, עד שתהיינה בקיאות בזה בעל-פה, כי המדות הן יסוד באדם, ובלי מדות אדם הוא כמו פרא וחיה טורפת וכו' וכו', ראי להחזיק את עצמך ביחד עם הבנות, ותחזקי אותן ותעודדי אותן לכתב, ואני אשלח לכן תשובה על כל מה שתשאלנה.

המאחל לך שבת שלום...

כד שנה.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שְׁגֵרַמַּת לִי, כַּאֲשֶׁר לְקַחַת תַּחַת חֲסוּתָךְ אֶת הַנְּהַלַת הַפְּעוּטוֹן, וְכֵן בְּזֶה שְׂאֵת מְאֹד מְעַרְבַת בְּקַהְלָה שְׁלֵנוּ, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַמְצוּוֹת הָאֵלֶּה, שְׂתַרְאֵי בָּנִים חַיִּים וְקַיִמִים, בָּנִים יְרֵאֵי הַשָּׁם, וַיְהִיֶּה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעֲד לְחַכְמִים, וְתִהְיֶה לְכֶם דִּירָה מְשָׁל עֲצַמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לַגּוֹר בְּשִׁכְרוּת.

מְאֹד מְאֹד אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזוֹק, כִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת מְיַחֲדַת, לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, צָרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, שְׂמַגִּיבָה וְכוּ', אוֹ עוֹשֶׂה בַקְרָת וְכוּ', רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בֵּין בָּנוֹת וּבָנוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל קֵטֵב זֶה נִבְנֶה קַהְלָתְנוּ לְהִיּוֹת חֲזִקִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכֵן לַעֲסֹק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, שְׂאֲחַד יַעֲזוֹר לְשָׁנִי, שְׁזֶה הִיסוּד הַכִּי גְדוֹל בְּחַיִּים, וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֲדֵם חֲזֵק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזִ מִמִּילָא יַעֲשֶׂה חֶסֶד לְשָׁנִי, כִּי זֶה תְלוּי בְּזֶה, כִּפִּי מִדַּת הָאֲמוּנָה שְׁיִישׁ בְּאֲדֵם, כִּךָּ הוּא יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׂבַחָה כָּל-כָּף אֶת אַבְרָהָם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית טו, ד): "וְהָאֵמִין בַּהֲוִיָּה" וַיַּחֲשִׁבָהּ לוֹ לַצְּדָקָה", וַיֵּשׁ לוֹמַר הַפְּרוּשׁ בְּדַרְךָ פְּשׁוּטוֹת, מֵאַחַר שְׂאֲבְרָהֶם אָבִינוּ הִיָּה רֵאשׁ לַמְּאֲמִינִים, וְעַל-כֵּן הִיָּה הוּא רֵאשׁ לְחֶסֶד וְלַצְּדָקָה.

מְאֹד מְאֹד אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתּ יְכוּלָה לְלַכַּת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָע עִם ... גְרוֹ יֵאִיר, וְעִם ... שְׂתַחֲיָה לְבַג"ץ, כִּי הַעוֹרֵף-דִּין אָמַר, שְׂלָכֵל הַפְּחוֹת שָׁנִים מְהַעוֹתְרוֹת, שְׂיִהְיוּ שָׁם בְּדִיוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתְנוּ שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל, שְׂכַבֵּר יְהִיָּה סוּף וְקֶץ לְכֹל צְרוּתֵינוּ, תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן גַּפְשָׁנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד שנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְנַסֵּעַ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עִם הַגְּבֵרֶת ... שְׁתַּחֲוֶיָה, וְעַם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לִירוּשָׁלַיִם לְדִיוֹן שְׂיֵהֶיָה עִם הַבַּג"ץ, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד נְחוּץ, כִּי הָעוֹרֵף־דִּין אָמַר לָנוּ, שְׁלֹכֶל הַפְּחוֹת שְׁנַיִם מִהָעוֹתָרִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּדִיוֹן, וְעַל־כֵּן רָאִי לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת שָׁם, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לָךְ — הֵן מֵצַד הַבְּרִיאוֹת וְהֵן מֵצַד הַבַּת, אֲבָל אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּחֲוֶיָה לָךְ בַּת בְּרִיאָה, וְאַתָּה תִּהְיִי בְּרִיאָה, וְהַהֲרִיזוֹן יִהְיֶה תִּקְוָן, רַק תִּתְחַזְּקִי מֵאֵד, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים.

תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִית־הַסֵּפֶר עִכְשָׁו נִכְנָס לְשֹׁלֵב חֶדֶשׁ, וְאֲנִי אֶמְסֹר שְׁעוֹר בְּכָל לַיִל שְׁשֵׁי, וְכֵן אֲנִי אֶהְיֶה בְּפִקּוּחַ צְמוּד עִם הַחֹמֶר שֶׁהֵן לוֹמְדוֹת, בְּאִפְּן שֶׁהֵן תִּגְדֹּלְנָה בְּנוֹת יִרְאוֹת שְׁמַיִם, וְנִרְאָה רַב נַחַת מֵהֵן.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְנַסֵּעַ, הֵיית עוֹשָׂה לָנוּ חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד שנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שהשאלת לנו את הרכב שלך, אתה יודע שזה לא בשבילנו, זה רק בשביל הקהלה שלנו, והסמ"ך-מ"ם רוצה רק להטביע אותנו בים, ימח שמו וזכרו, הוא לא יצליח, הוא יטבע לפני שיגיע בנו וכו' וכו', והקדוש-ברוך-הוא שומר עלינו, ואף שעוברים עלינו משברים וגלים, בין ברוחניות ובין בגשמיות, עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא אינו מסיר חסדו מאתנו, ואנחנו זוכים לגדל דור חדש הדבוקים בו ותפורה.

ביום ראשון בבקר צריכים לנסע לירושלים לדיון בפג"ץ, והתוצאות האלו תהיינה סופיות, על-כן תן רשות לאשתך שתסע עם גברת ... תחיה, ועם ... גרו יאיר, פי העורכי דינים אמרו, ששמים מהעותרות צריכות להיות שמה בעת הדיון, ותשאיל להם את הרכב לכמה שעות, וממש אתה עושה אתי חסד, כי פשוט אין לנו עצה אחרת, ואני מאד מאד צריך, שאשתך וכן גברת ... תהיינה שם בדיון, וזה מאד מאד נחוצ. ועל-כן ראה לעשות לנו החסד הזה, ובזכות זה תראה איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, להכניס את עצמך בהפצת ספרי רבנו ז"ל, כי אין עוד תקוה לאדם כמו הפצת ספרי רבנו ז"ל. כי באמת כשאדם חוטא, הוא לא רק לעצמו חוטא, אלא גורם שעוד אחרים ורכבות מנשמות ישראל יחטאו, ולא יודעים איך לתקן את זה, ובזה שעוסקים בצרכי רבים, בזה מתקנים גם את החטאים שלו, כך מובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, גולה, הלכה ה') על-פי מאמרם ז"ל (ביצה טז): גזל ואינו יודע למי גזל — יעסק בצרכי רבים, עין שם באריכות נפלאה, איך שהוא מדבר ממעלת הפצת ספרי רבנו ז"ל. ולכן ראה להיות חזק בזה, ובדאי תהיה לך הצלחה גדולה מאד.

נא ונא תקבע לעצמך שעורים כסדרם בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ואפלו קצת דקצת, כי אלו הד' למודים האלו, הם כנגד הד' עולמות, ואשרי מי שחזק בזה, ואז נמשך עליו אור וזיו

עב אָשר כד שנח — כד שנט בַּנחל

יחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, אשרי מי שחזק בזה כל יום,
ואז במשך הזמן ימשך עליו אור נפלא עד מאד.

המאחל לך שבת שלום...

כד שנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר חיי־שרה, כ"ו חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

אתמול שלחתי לכם את כל השיחות מנהות, האם קבלתם
והבנתם מה לתקן? ! הנה טוב מאד למסר את זה ל... שהוא כהיום
מנהל בית־הספר לבנות "בית פיגא", והוא ימסר את זה לבנות
הגדולות שהיו בשעור, כדי שיהיה להם חומר ללמוד כל השבוע,
ונעשה להם בחינות.

אני רואה עכשו, שיש התעוררות גדולה בענין הספרים, ואני
מאד מאד מקנה להיות לך לעזר גדול להתחיל להדפיס בכמיות
גדולות מאד, כי בעוונותינו הרבים, עובר על בני הנעורים מה
שעובר, וצריכים התחזקות.

ראה לכתב לי.

המאחל לכם שבת שלום...

האם מסרת את המכתב ל...

כד שנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר חיי־שרה, כ"ז חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רצייתי, שפתחיל לדבר הרבה עם אנשי שלומנו בדברי חזק, ואל תתפעל משום ברִיה שבעולם, ואז תראה את הפעל יוצא שייצא מזה, כי באמת צריכים להרגיל את עצמו לדבר הרבה בדברי רבנו ו"ל, חסדי השם יתברך, שהקדוש-ברוך-הוא זכה אותנו עם קהלה קדושה חוץ לישוב, ואף שעובר עדין מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה לעבר על הכל, העקר בזה העולם הוא התחזקות, לחזק את עצמו, ולא להתפעל משום ברִיה שבעולם, כי עובר על כל אחד ואחד צרות ויסורים, תלישות הדעת, קטנות ומכאובים, אשרי מי שזוכה להתבודד עצמו בכל יום אליו יתברך, ולפרש את כל שיחתו, ולספר לפניו את כל לבו, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לדבר הרבה עם השלשה אברכים החדשים, כי מאד מאד רצייתי שתהיה "התאחדות אברכים", כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא בקרוב לחתן עוד בחורים, ועל-ידי זה יצליחו, ויהיה להם קבוץ גדול.

ראה לכתב לי בפרטיות מה שקורה, באפן שאוכל לתקן תכף-ומיד לפני שתצא אש גדולה וכו' וכו', כי הבערה ללהב יצאה, וצריכים מאד מאד לשמר קדם שנעשית אש גדולה, שאחר-כך קשה לכבות אותה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ז חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידי היקר לי מאד ... וזוגתו עמו ... שתהיה נצח.

אין מלים לפרש לכם את גדל הצער שיש לי מצערכם הקשה,

וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֹד תּוּכְלוּ לְבַשֵּׁר לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אוֹדוֹת בְּתַכְּם ... תַּחֲיָה.

הַעֲקֵר מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים הוּא לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי בְּיָדָי יִתְקַיֵּם אֲצִלְכֶם (אֲבוֹת פָּרָק ה'): "לְפוּם צַעֲרָא אֲגָרָא", כִּפִּי הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁהִיְתָה לָכֶם מִמֶּה שֶׁקָּרָה, יִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת, רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבַּרַךְ, כִּי בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל עֲנִיַן הַשְּׂדוּכִים הוּא נֶעְלַם וְנִסְתָּר וְנִתְכַּסֶּה מֵעֵינַי בְּנֵי-אָדָם, וּבִשְׂבִיל זֶה יֵשׁ לְאָדָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת, אִם לֹא יוֹדְעִים מֵה לַעֲשׂוֹת בְּעֲנִיַן שְׂדוּכִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עֲצָתִי, שֶׁתְּבַקְשׁוּ תָמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם, שֶׁיִּזְמִין לָכֶם בַּחוּר יֵרָא שָׁמַיִם וּבַעַל תּוֹרָה וּמִדּוֹת טוֹבוֹת לְבַתְּכֶם, וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל הַנְּסִיווֹנוֹת שֶׁהִתְנַסִּיתֶם, זֶה לְתַעֲלוּמַת דְּבָרָיו יִתְבַּרַךְ, לֹא כָּל דָּבָר מְבִינִים תִּכְפְּרוּמִיד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבַּרַךְ, וְלִידַע שֶׁצְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַצְלִיחַ, וְתַעֲזְרוּ לִי בַּחֲנוּף הַבְּנִים וְהַבָּנוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כד שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׂבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל וְטוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁלְקַחְתָּ תַּחַת חֲסוּתְךָ אֶת הַכוֹלָל, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַמְּקוּם נַעֲשֶׂה מְקוּם תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֹד יִהְיֶה לָנוּ שִׁפְעַע, כִּי כֵן דְּבַרְתִּי עִם ... גְּרוּ יְאִיר,

וְהוּא אָמַר לִי, שְׂיָכוֹל לְהַשִּׁיג לָנוּ מִמּוֹן בְּעִבּוֹר הַכּוֹלָל שְׁלָנוּ, רַק צָרִיכִים קִצַּת סִבְלָנוּת, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלָכֵן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַחֶלֶק הַרוּחָנִי לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים חֶשֶׁק לְלַמֵּד, וְתַמְשִׁיכוּ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם — הֵן מִקְרָא, וְהֵן מִשְׁנָה, וְהֵן גְּמָרָא, וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל — תְּהִיּוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹיֻטְרָס אַחַד, כִּי בְּאַמֶּת עוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמְרִירוֹת, וְהַרְפָּתָקָאוֹת, עַד שְׂיָכוֹל לְהַשְׁבֵּר מֵרַב צְרוּת. וְצָרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק, וּמוֹהַרְנֵי ת"ו"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַהֲתַחֲזָקוֹת, עַד שְׁפַעַם הַתְּבַטָּא וְאָמַר: "לְמָה הִגִּיעַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי לְמָה שְׁהִגִּיעַ? רַק מִחֲמַת שְׁהִיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַתְּחִזָּקוֹת. וְלְמָה הִגִּיעַ הָאֲרִיז"ל לְמָה שְׁהִגִּיעַ? כִּי הִיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַתְּחִזָּקוֹת. וְלְמָה הִגִּיעַ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ לְמָה שְׁהִגִּיעַ? כִּי הִיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַתְּחִזָּקוֹת. וְלְמָה הִגִּיעַ רַבְּנּוּ ו"ל לְמָה שְׁהִגִּיעַ? כִּי הִיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַתְּחִזָּקוֹת". וְסִיָּם: "וְלְמָה זָכִיתִי לְמָה שְׁזָכִיתִי? כִּי יֵשׁ בִּי מִדָּה זוֹ שֶׁל הַתְּחִזָּקוֹת". וְכַפִּי הִנְרָאָה מִדְּבַרְיוֹ, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶל שׁוֹם דְּבַר, אֶלֶּא עַל-יְדֵי הַתְּחִזָּקוֹת, לָכֵן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְחִזָּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מִיָּנִי דְבוּרִים הַמְשִׁיבִים אֶת הַנְּפֶשׁ, וְכִבֵּר גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוֹיֻטְרָס מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁצָרִיכִים לְחִזָּק אֶת הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת. וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי טְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה, שְׂאֵז יֵשׁ דְבוּרִים לְחִזָּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת הַנְּפֻשׁוֹת הַנְּפוּלוֹת, כִּי הַכֵּל בָּא מִצַּד הַחוּתָם דְקַדְרָשָׁה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְכֵן רָאָה לְחִזָּק אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּלַמִּידִים, וְאֵל תְּסַתְּפַל עַל אֶף אַחַד, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר חיי־שנה, כ"ז חשון ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל וְטוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה אמר לך, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים כָּל־כָּף הַתְּחִזּוֹת
לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל דְּבָר, וְלֹא לִפְלֵ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאִין מְלִים
בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שְׁאַתָּה מְלַמֵּד
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאַתָּה מְחַדֵּיר בָּהֶם אֲמוּנָה, וּמָאד רְצִיתִי
שֶׁתְּלַמֵּד אִתָּם בְּכָל יוֹם "סִפְר־הַמְּדוֹת", כִּי הַמְּדוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל
הָאָדָם, וְאִנִּי מָאד רְצִיתִי שֶׁהַתְּלַמִּידִים יִדְעוּ בְּעַל־פִּיהָ אֶת "סִפְר־
הַמְּדוֹת".

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׂמֻחָה, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה
הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, עַד שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְעַקָר
מַעֲלַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם — שְׂזוּכָה רַק לְשִׂמְחָה וְלְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים,
וְאִף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קָשָׁה, כִּי מְרַב הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת וְהַטְּרָדוֹת,
נִמְשָׁךְ הָאָדָם בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת הַהֶכְרַח לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימֵן
כג, כד), שֶׁטֵּבַע הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, וְצְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה, כִּי 'מִצְוָה גְּדוּלָה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד'; וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסְּטָרָא אַחֲרָא מְתַלַּבֶּשֶׁת עַל
הָאָדָם הַעֲקָר שִׂיחָהּ בְּעֲצָבוֹת, וְיִכְנָסוּ בּוֹ סִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה, רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן. וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שֶׁתִּהְיֶה לָךְ מִדַּת
הַשְּׂמֻחָה, וְתַשְׂמַח אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְכַפְרֵט אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כְּמֵאמְרֵם
ו"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אִשָּׁה — בְּעִלָּה מְשֻׁמָּה; וְצְרִיכִים שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ

הבית אִוִּירָה שֶׁל שְׁמֵחָה, וְכֵן תְּחַדִּיר בְּיַלְדִים שְׁמֵחָה, וְשִׁישִׁירוּ תְּמִיד
נְגִינֹת שֶׁל שְׁמֵחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל וְטוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! תֵּאֱמִין לִי, שֵׁישׁ לִי הִרְבֵּה לְדַבֵּר אִתְּךָ, אַךְ אֵין
הַפְּנָאִי וְכו', מְרַב הַטְרָדוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלַי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּמָה
גַּם שְׂאֲנִי צָרִיף לְלִמּוֹד, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ — אִם לֹא הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וּכְכֹל מָה שְׂזוֹכִים לְחֻטֵּי בְזֵה הָעוֹלָם, זֶה נִשְׁאַר לְנִצָּח.

רָאֵה לְחֻזַּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְכו', וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ לָהּ חֲלִישוֹת
הַדַּעַת וְכו', וַיֵּשׁ לָהּ בְּלִבָּהּ עָלַי וְכו', הַכֹּל עֲשִׂיתִי בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק,
וְתֵאֱמִינֵנוּ לִי, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מָה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה וְכו', כִּי סוּף מַעֲשֵׂה
בְּמַחְשָׁבָה תְּחַלֶּה, וְהִרְבֵּה חֲשַׁבְתִּי בְּזֵה וְכו' וְכו', כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִקָּים
עֲכָשׁוֹ דוֹר שֶׁל בְּנוֹת בּוֹגְרוֹת, שְׁתִּהְיֶינָה בְּשִׁלּוֹת לְהִקָּים בְּתִים
בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי כֵן אֲנִי מִכִּין גַּם בַּחוּרִים טוֹבִים, שִׁילְמְדוּ הִרְבֵּה אֶת
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וַיְהִי בְּשִׁלְמִים וּבּוֹגְרִים לְהִתְחַתֵּן וְכו' וְכו', וְאֲנִי לֹא
רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה בְּבֵית-סֵפֶר מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וּבַפְּרָט בְּלְבוּלֵי דְבָרִים
וּפְכוּחִים שֶׁל מָה בְּכַף לְמִי יֵשׁ יוֹתֵר אֲמוּנַת חֻכְמִים ...

רָאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהַחְדִּיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים מָה שְׂאֵתָה זוֹכֵר, וְכֵן
תִּלְמַד אִתָּם לְמוֹדִים שֶׁל אֲמוּנָה וְשֶׁל שְׁמֵחָה, וְתִלְמַד אוֹתָם נְגוּנִים
שְׁיִהְיוּ רְגִילִים לְשִׁיר, כִּי הַנְּגוּנִים מְכַנְּסִים בְּאָדָם הַתְּחִינּוֹת, כְּמוֹ
שְׁכַתוּב (שׁוֹפְטִים ה, ג): "אֲנֹכִי לֵה' אֲנֹכִי אֲשִׁירָה", מִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת

בְּחֶלְקוֹ יִתְבָּרַךְ, עָלָיו לְשִׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת, וּבְפָרְט שְׁהֲרָשַׁע ... שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב, רוּצָה לְרֵאוֹת רַק בְּכִשְׁלוֹנֵנוּ, עָלֶיךָ לְלַמֵּד אוֹתָם שִׁירֵי אֲמוּנָה וְשִׁמְחָה, שִׁיתְבַּטֵּל הָרַע לְגַמְרֵי. כְּדָאֵי שֶׁתִּשְׁרֹר אֶת הַשִּׁירִים הָאֵלּוּ בְּכָל יוֹם עִם הַתְּלִמִּידִים בַּחוּץ, וְכֵן אִם תִּרְאֶה שֶׁהַעֲנָן יוֹצֵא מִהֶמְסָלוֹ, אִזּוֹ תִקְבֹּץ אֶת כָּל הַיְלָדִים, וּבִיחַד תִּשְׁרֹר אֶת הַנְּגוּנִים שֶׁלָּהֶם עִם הַמְּלִים שֶׁלָּנוּ ... וְדֵי לְחַכְמָא, בְּאִפֶּן שֶׁתְּבַטֵּל הַטְּמָאָה כְּלִיל.

גַּא וְנָא אַל תִּהְיֶה בְטָלָן, וְאַל תִּכְנַס בְּךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵהַ יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ — אִם לֹא הַחֲנוּךְ, שֶׁאֲנֵחֲנוּ מִחֲנוּכִים אֶת יְלָדֵינוּ לְאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה כָּל מְגַמְתִּי. אֲנִי מִתְבוֹנֵן הַרְבֵּה בְּסִפְרִים, כִּי מְאֹד שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי לְרַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לִי תִשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִסְתַּפֵּל בְּסִפְרִים, אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ — מֵהַ שֵׁיִשׁ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵינִן בְּשׁוּם סֵפֶר בְּעוֹלָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר פְּתוּחַ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה מֵהַ שְׁצָרִיכִים בְּדוֹר הַזֶּה, לֹא חֲכָמוֹת וְכוּ', לֹא הַשְּׁפָלוֹת וְכוּ', לֹא הַקִּירוֹת וְכוּ', לֹא פְּלוֹפּוּלִים וְכוּ', אֲלָא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהֶאֱמִין, אֲשֶׁר אֵינִן בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּכְשֶׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בִּידְעוֹת אֵלּוּ, אִזּוֹ כְּבָר זוֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל כָּל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִקִּים אֶת כָּל זֹאת, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קַדְשׁ לְסִדְרַת חַיֵּי־שְׂרָה, כִּיזוֹ חֲשׁוֹן ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל וְטוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

מֵהַ אֲמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינִן מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׂאֵתָה מְלַמֵּד אֶת הַתְּלִמִּידִים לְמוֹדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד רוּצָה שֶׁתְּחַדִּיר בְּיְלָדִים אֶת "סִפְרֵי־הַמְּדוּת", כִּי אֲנִי רוּצָה שֶׁיִּדְעוּ אוֹתוֹ

בעל-פה, פי המדות הן יסוד האדם, ורבונו ו"ל חבר את הספר הזה בהיותו בגיל צעיר, כשעדין לא מלאו לו שתיים-עשרה שנים, כבר זכה לחבר את הספר הזה, ועל-כן אני מאד רוצה, שקל התלמידים בתלמוד-תורה שלנו ידעו את "ספר-המדות" בעל-פה עד הבר-מצוה.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד בשמחה, פי השמחה מכנסת הרחבת הדעת וישרות לב, באפן שלא יפחד מאף אחד.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, וכל הצרות והיסורים יתהפכו לטובות גדולות, רק לא לפחד כלל, כי מה יש לנו לפחד מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שסה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חודש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל הוד כבוד מרן מלפא, גאון הגאונים, פוסק הדור ... שליט"א.

באתי לבקש ולהתחנן על נפשות קהלתנו תושבי יבנאל, היות ששלוחיו היקרים שלוחי דרחמנא, האברכים המסורים בלב ונפש למען קהלתנו, והם ר' ... גרו יאיר, שהוא מוסר את נפשו בעבור מוסדותינו, וכן האברך הקר ... גרו יאיר, שהוא רץ ומתרוצץ במסירות נפש בעבור מוסדותינו, שבהם לומדים כשלוש-מאות ילדים, בן ירבו, הפלילים מפעוטון, ושני גנים, ותלמוד-תורה לבנים, ובית-ספר לבנות, וכן שני כוללים, שלומדים בהם אברכים יראי השם, וראש המועצה הבטיח להם, שיפריש למעננו עשרה דינרם בעבור התלמוד-תורה לבנים, ובעבור הבית-ספר לבנות,

וּלְבַסּוֹף הוּא רַק גָּתַן שְׁלֹשָׁה דוּגָם, וְשָׁם שָׁם שֵׁשׁ קְרֵאוּנִים, וְהוּא רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּכַח אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שִׁילְמָדוֹ בְּיַחַד, וְזֶה הוּא עוֹשֶׂה לְמַעַן לְהַצִּיק לָנוּ, כִּי הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת הוֹד מַעֲלָתוֹ, אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא טָרוּד בְּטַרְדָּא דְצַבּוּרָא, וּבְטַרְדַּת לְמוּדוֹ, אִם יוּכַל לְבַקֵּשׁ מֵאֵת ... שִׁיעֲזָרוּ לָנוּ לְהוֹרִיד אֶת הַגְּזֵרָה הַזֹּאת, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְלַמַּד בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד בְּלִי שׁוּם הַפְּרָדָה, אֶהְיֶה לְהוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ אֲסִיר תּוֹדָה מְאֹד, כִּי זֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ גִּפְשׁ, כִּי עַד שְׁזַכִּינוּ לְהַקִּים אֶת הַמוֹסְדוֹת לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, וְלוֹמְדִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעִכְשָׁו הַרְשָׁע יִכְרִיחַ אוֹתָנוּ לְלַמַּד בְּשֵׁשׁ קְרֵאוּנִים בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד, זֶה מִמֶּשׁ עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ גִּפְשׁ!

וְרָצִיתִי בְּהַזְדַּמְנוֹת זֶה לְסַפֵּר לְהוֹד מַעֲלָתוֹ, אֲשֶׁר הָאֲבָרָה הַיְקָר ... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא מוֹדֵעַ הֵיטֵב לְבַעֲיֹתֵינוּ, וְהוּא עוֹסֵק בְּעִבּוּדָתוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְכֵן אִתּוֹ עִמּוֹ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא רֵץ וּמְתוֹרֵץץ תְּמִיד בְּעִבּוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ בְּמִסִּירוֹת גִּפְשׁ מִמֶּשׁ, אִף כִּנְרָאָה שְׁצָרִיכִים לְאַלֵּץ אֶת רֵאשׁ הַמוֹעֲצָה, שֶׁהוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, וְשׁוֹנֵא אֶת הַדָּת בְּכָלֵל וְאֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֵט, לְאַלֵּץ אוֹתוֹ שִׁירַד מֵאַתָּנוּ, וְשְׁלֵא יִלְחַץ אוֹתָנוּ, שְׁוֹצְטָרָף לְלַמַּד בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת סְלִיחָתוֹ שֶׁל הוֹד כְּבוֹד מְרֵן שְׁלִיט"א, עַל שְׁאֲנִי מְטָרִיחַ אוֹתוֹ בְּעֲנִינִים כְּאֵלוֹ, אִף מֵה לְעֵשׂוֹת? רַק הוֹד מַעֲלָתוֹ יְכוּל לְבּוֹא לְעֲזֹר לְמוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, שֶׁהֵם לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת בְּגִלְלֵי הַתַּחְתּוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְכֶם, שְׁיֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֵדֶשׁ טוֹב...

כד שסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חֲדָשׁ פסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְמָרְן ... שְׁלִיט"א, וְכֵן לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, כְּמוֹ
שֶׁבִקְשָׁת מִמֶּנִּי, וְאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת הַהַעֲמָק, כְּדֵי שֶׁתִּרְאֶה אֶת זֶה לְ...
וְכֵן כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְ... וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבָרִים
יַעֲשׂוּ אֶת פְּעֻלָּתָם. לְדַעְתִּי, אֵל תּוֹזְכִיר שׁוּם דְּבָר מִהַתְּכַנִּית, שֶׁהִיא
עֲדֵינָה חֲלוּם מֵתָק... וְאֶפְלוּ שִׁיזְכִיר אֶת זֶה, אֲתָה תִדְבֵר אִתּוֹ כְּמוֹ תָם,
מֵה צְרִיכִים לְרִיב, הַבְּנִים מְסַדְרִים בַּמְּבִנָה, מְקַסִּימוּם אִם הוּא רוֹצֵה
שִׁיעֲשֶׂה הַפְּרָדָה, וְהַבְּנוֹת יִהְיֶה לָהֶן מְקוֹם מְשֻׁלָּהּ, וְשְׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּפְעַל לְקַבֵּל אֶת כָּל
הָאֲשׁוּרִים בְּשָׂבִיל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, כִּי אֲנִי מָאד מָאד רוֹצֵה כָּבֵד לְהַתְחִיל
לְבָנוֹת, יְרָאוּ עֵינַיִנו וַיִּשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשִׁי בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עַל בְּרִיאוֹת אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל בְּרִיאוֹת בִּתְּךָ ... שֶׁתִּחְיֶה,
וְתִשְׁתַּחֲרָגָה כָּבֵד מִבֵּית-הַחֹלִים, וְתִהְיֶינָה בְּרִיאוֹת, וְכֵן אֲנִי מְשַׁתְּדֵל
מָאד מָאד בְּעִבּוֹר בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי כָּבֵד חוֹשֵׁב לְרִאֵת
בְּשִׂמְחָתְךָ, וְכֵן לְרִאֵת בְּשִׂמְחַת כָּל הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ טוֹב...

כד שסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חֲדָשׁ פסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה אמר לך, ידידי היקר לי מאד! אין מלים בפי יהודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בעבורנו, ואתה רץ ומתרוצץ לעזר לנו ולמוסדותינו היקרים, אשר בלי עין הרע יש לנו פעוטון, ושני גנים, תלמוד-תורה לבנים, ובית-ספר לבנות, ושני כוללים, ואתה היחידי שכל-כף מתענין בצערנו.

והנה בודאי ידוע לך, שהרשע מרשע, ראש המועצה, שהוא שונא דתיים בכלל, ושונא ספרדים בפרט, ובפניך ובפני ... גרו יאיר, הוא הבטיח להקצות לנו עשרה דונם, ושנים-עשר קראונים, ופתאם מעשרה דונם נעשה רק שלשה, וגם בשלשה דונם האלו הוא הכניס ששה קראונים, שהוא צועק שהם קראונים כפולים, והוא רוצה לדחק שם הן את הבנים והן את הבנות, אשר ידוע לך, שדבר כזה אי אפשר בשום פנים ואופן, שבנים ובנות ילמדו ביחד, בלי הפרדה, אני לא יודע מה הרשע המרשע הזה רוצה מאתנו, ברוף השם, הבנים מסדרים בחלק מהמבנה, ועכשו גם הבנות תהיינה מסדרות, אז מה הוא רוצה?! פה הוא אינו מחזיק בדבורו, ופה הוא רוצה לאלץ אותנו ללמד בנים ובנות בשלשה דונם ובששה קראונים, שהוא קורא לזה שנים-עשר, למה לא יכולים לומר לו חד משמעית: ברוף השם, שהבנים מסדרים, ונתן לנו חצי ממבנה בית-הספר הקים, ונשאר לו חצי מהמבנה לאוכלוסיה הקיימת... מקסימום שייעשה גדר ביינו, ושלום על ישראל, למה צריכים לריב. אבל דבר זה אתה צריך להסביר לו חד משמעית, שאי אפשר בשום פנים ואופן שבנים ובנות ילמדו ביחד.

מה אמר לך ... היקר! אין לתאר ולשער את החסד שאתה עושה עמנו, שאתה רץ ומתרוצץ בעבורנו, והודעתני את זה הן למרן ... שליט"א, והן לר' ... גרו יאיר, מה שאתה עושה בשבילנו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות המצוה הזו, שאתה רץ ומתרוצץ בעדנו, יעמד לך תמיד, ותזכה לבנים תלמידי חכמים, ולחמנים תלמידי חכמים, ויהיה תורה וגדלה מצויים אצלך, ותעלה מעלה מעלה בצרכי צבור, עד שתתעלה במעלה גדולה מאד.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, כי אתה מהיחידים שיש לו אֵזֶן קשֶׁבֶת לבעיותינו ולצרותינו, ואתה מוכן לעזור לנו, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא בבריאות ובפרנסה בשפע, ויתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות, ויהיה השלום והשמחה שרויים תמיד בביתך.

המאחל לך חודש טוב...

כד שסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חודש פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... שיחיו נצח.

באתי לאחל לכם ברפת "מזל טוב" על שזכיתם להכניס את בנכם היקר ... גרו יאיר, לעל המצוות, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת דקדושה ממנו, ויגדל לאילנא וברבא, ויהיה תלמיד חכם אמתי וצדיק, ושומר הברית, ויהיה תורה ויגדלה במקום אחד מצויים אצלו.

ושמעתי מאנשי שלומנו איך שעברה שבת פל-כף יפה אצל המשפחה שלכם, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד יהיו בביתכם שמחות, ויהיו אורחים תלמידי חכמים מצויים בתוך ביתכם, כדרךכם מאז ומתמיד לארח אורחים.

... גרו יאיר! אין בפי מלים להודות לך על החסד שאתה עושה עמדי, שאתה לומד בין מנחה למעריב עם אנשי שלומנו היקרים "לקוטי-מוהר"ן", כי כל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש גשמי, אין אנחנו יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות הזו, כי הלמוד של רבנו ז"ל הוא למוד עמק עמק בהתחזקות — מי מצאנו, ולכן ראה להמשיך בעבודה הקדושה הזו ללמד בכל יום ויום בעקשנות גדולה בין מנחה לערבית "לקוטי-מוהר"ן", לחזק ולעורר ולעודד ולשמח את נפשות השומעים, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך דבורים

חמים, שתוכל לקרב את לבם של ישראל אל אבינו שבשמים, וכן הייתי מניעך לה מדי פעם לנסע איזו נסיעה, ולתת דרשה באיזה בית-המדרש.

... שתחיה, אין את יכולה לתאר ולשער את גדל ההערכה שאני מעריך אתכם, ואיני שוכח לרגע את המסירות נפש שמסרת עבור המוסדות שלנו כל השנים, לזאת אני מבקש אותך עכשו מאד מאד, שתתפני מהכל, ותתחילי להקים לנו "מדרשה" בעבור בנות גדולות, ותלמדי אתן תורה ויראת שמים, ותקרי את לבן אליו ותברך, ואנחנו בעזרתו ותברך, נביא בחורים באפן שנוכל לחתן אותם, ואני יודע, שיש לה כחות הנפש בלתי רגילים, ולדבר עם בנות גדולות, לזאת תעשי כל מיני פעולות שבעולם לפתח "מדרשה", ולדעתי המקום הכי טוב הוא בבנין של הרב ... איפה שהיה התלמוד תורה, ואני בטוח, שאם תכניסי את עצמך בזה, תצליחי מאד מאד, ותוכלי להקים מוסד קדוש של כמה מאות בנות בלי שום גזמא, פי עכשו הדור צמאים אל דברי רבנו ז"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לה חדש טוב...

כד שסט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-החדש פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היניק וחבים ...
נרו יאיר.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב", לרגל הפנסיה לעל המצוות.

אֲשֶׁר כד שע בנחל פה

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתעלות בתורה ויראת שמים, והוריק היקרים ירוו ממך רב נחת, ותגדל לאילנא רברבא, ותזכה להיות תלמיד אמתי של "היכל-הקדש", ותהיינה לך מדות טובות, ויהיה שמך הולך לפניך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך חדש טוב...

כד שע.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-החדש בסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים מאד מאד נחוצים למסר את זה עוד עכשו בתחלת ותיקין ל... גרו יאיר, כי היום באים ליבנאל הממנה על המחוז ... ועם ... ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ונזכה לראות במו עינינו במפלת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שגורם לנו את כל הצרות והיסורים האלו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבבית הכל מסתדר.

יותר מאחר אני אשלח לך עוד כמה מכתבים למסר ליעודם — הן מכתב פללי, והן מכתבים פרטיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שעא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר "תולדות", ראש-החדש כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, וְחֵיק וְחֶסֶד עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאֶמוּנָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ
שִׁדְבַרְתָּ עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יִדְבֵּר גַּם עִם מִמְנָה הַמְּחֹזֵז ... גֵּרוּ
יְאִיר, וַיִּטְפְּלוּ בְּעֵנֵן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְכֵן בְּנוֹשֵׂא הַתְּלַמוּד תּוֹרָה.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה עִמָּדִי, אִם יֵשׁ אָדָם בְּעוֹלָם שֶׁמְרַגֵּישׁ אֶת הַצֶּעַר שֶׁלָּךְ — זֶה
אֲנִי, כִּי שְׂמַעְתִּי שְׂמַעְךָ, אֵיךְ שְׁלֹא הָיָה מְקוֹם קְדוֹשׁ אֶחָד בְּאַרְץ —
הֵן בְּתֵי כְּנָסִיּוֹת, הֵן מִקְנְאוֹת, הֵן יְשִׁיבוֹת וְתִלְמוּדֵי תוֹרָה, שְׁלֹא עֲזַרְתָּ
לָהֶם לְשֵׁם שְׂמִים, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם מִתְּפַשֵּׁט עֲלֶיךָ לְאַרְכוּ
וּלְרַחְבוּ, הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אָדָם שֶׁעוֹזֵר לְקַדְשָׁהּ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה
זֶה לְחֻצִים, כִּי אֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים אֶת זֶה עַל בְּשֵׁרְנוּ זֶה כַּמָּה שָׁנִים, וְרֹאשׁ
הַמוֹעֵצָה הַנוֹכְחִי, שֶׁהוּא מְהַאֲשֵׁפְנֵנוּ הַנְּתִיקִים הַשּׁוֹנֵא דְתַיִם בְּכָלֵל
וְשׁוֹנֵא סְפָרְדִים בְּפָרֵט.

וְנוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתֵינוּ נִקְלַעְנוּ עֲכָשׁוּ לְמַצֵּב לֹא נָעִים וּמַצֵּב חֲמוּר
מְאֹד, הֵיזוֹת שֶׁהָאֲבָרָךְ הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא אֲבָרָךְ בְּעַל מְסִירוֹת
נֶפֶשׁ, וּמוֹצִיא דְבָרִים מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְאִתּוֹ עִמּוֹ הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר מְאֹד
... גֵּרוּ יְאִיר, פָּעְלוּ אֶצֶל רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, שֶׁיִּקְצִיב לָנוּ עֲשָׂרָה דוֹנָם
לְמַעַן מוֹסְדוֹתֵינוּ, וְהוּא הִבְטִיחַ אֶת זֶה, לְבִסּוּף לֹא נִתֵּן רַק שְׁלֹשָׁה
דוֹנָם, וְהִכְנִיס שָׁם שְׁשֶׁה קְרֵאוּנִים, וְעֲכָשׁוּ הוּא רוֹצֵה לְאַלֵּץ אוֹתָנוּ,
שֶׁיִּלְמְדוּ בָּנִים וּבָנוֹת יַחַד, אֲשֶׁר אִתָּה מִבֵּין בְּעֲצָמְךָ, שִׁדְבֵר כְּזֶה לֹא
יָכוֹל לְהֵיוֹת, לְזֹאת, אִם אִתָּה יָכוֹל גַּם לְדַבֵּר בְּעִבּוּר זֶה, שֶׁאֵל יִלְחִיץ
אוֹתָנוּ, שֶׁיִּלְמְדוּ בָּנִים וּבָנוֹת יַחַד, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, הַבָּנִים מְסַדְרִים

בַּמְבָּנָה בֵּית־הַסֵּפֶר הַמְקוּמִי, שֶׁפְּעָלוּ הַנַּ"ל, שֶׁחֲצִי מִמֶּנּוּ יִהְיֶה לְבָנִים, וְכֵן הַבְּנוֹת תִּלְמַדְנָה בְּקִרְאוּנֵיהֶם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיֶּקֶר! הִהְכַרְח לְסַפֵּר לָךְ מִשְׂבָּחָם שֶׁל שְׁנֵי הָאֲבָרְכִים הַנַּ"ל ... שֶׁמִּסּוּר בְּלֵב וְנַפֶּשׁ לְכָל מָה שֶׁפָּרוּף לְקַהֲלָתְנוּ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לְמַעַלָּה מִכְחוּתָיו, וְכֵן אִתּוֹ עִמּוֹ ... אֲשֶׁר הוּא חֲדוּשׁ שְׂבַחֲדוּשִׁים, רָץ וּמִתְרוֹצֵץ מִירוּשָׁלַיִם עַד יַבְנָאֵל, כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים הוּא מִלְחִיץ אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, אֲשֶׁר דֶּרֶךְ אַגַּב הוּא מְאֹד מִפְּחַד מִמֶּנּוּ, וְהוּא אֲבָרָךְ אֲשֶׁר כָּמָהוּ יָרְבוּ בְקַהֲלָתְכֶם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שֶׁלֹּא יֵצִיק לָנוּ רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, וְשִׁיעֵזֹב אוֹתָנוּ כְּכֹר פְּעַם וּלְתַמִּיד, וְזֶה אִתָּה יְכוֹל לְפַעַל דֶּרֶךְ שְׁנֵי הָאֲבָרְכִים הַנַּ"ל, שֶׁרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה מְאֹד חוֹשֵׁשׁ, שֶׁלֹּא יִסְגְּרוּ לוֹ אֶת הַבְּרָזִים וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיֶּקֶר! אִתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק עִכְשָׁו מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי זֶה הַנְּסִיוֹן שֶׁלָּךְ שֶׁמְנַסִּים אוֹתָךְ מִהַשְּׂמַיִם — אֵיךְ תִּחְזִיק מֵעֵמֶד בְּעַת צְרוּתֶיךָ. וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ, שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ: "אָחִי, חֲזֹק!" וְאִם רַבְּנוּ וַ"ל אָמַר (עֵינִי לְקוּטִי־מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מַח), שֶׁאִם בִּימֵי נְעוּרָיו הִזְיָה לוֹ אֶחָד שֶׁהִזְיָה אוֹמֵר לוֹ: "אָחִי, חֲזֹק!" הִזְיָה רָץ אֲלֵפִים וְרַכְבּוֹת פְּרֻסָּאוֹת בְּרוּחֲנִיּוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲנַחְנוּ שְׂבוּרִים וְרֻצּוּצִים וְרַחֲקִים וְכוּ' וְכוּ', בְּיָדָאֵי צְרִיכִים אֶת הַמְּלִים הָאֵלֶּה: "אָחִי, חֲזֹק!" פֹּה בִּישִׁיבָה שֶׁלָּנוּ אֲנַחְנוּ מִתְּפִלָּלִים בְּכָל יוֹם בְּעֵבּוּר הַצְּלַחְתְּךָ, וְכֵן בְּקִשְׁתִּי לְתַלְמִידֵי שְׁנֵי הַפּוֹלְלִים אֲצִלְנוּ, שֶׁיִּסְעוּ פְּעָמִים בְּשָׂבֻעַ אֶל צִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבֵּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, אֲשֶׁר סְמוּךְ אֵילֵינוּ, וְיִתְפַּלְלוּ עֲלֵיךְ. וְכֵן בְּקִשְׁתִּי אֶת הַתְּלַמִּידִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְהַתְּלַמִּידוֹת בְּבֵית־סֵפֶר, שֶׁכֵּלֶם יִתְפַּלְלוּ בְּעֵבּוּר הַצְּלַחְתְּךָ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁיֵּצֵא מִשְׁפָּטָךְ לְאוֹר, וְכָל הַמִּתְנַגְּדִים שֶׁלָּךְ יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלֶיךָ, וְכָל הַמְּקַטְרְגִים יִתְהַפְּכוּ לְסַגְּוּרִים, וְעוֹד תַּעֲלֶה מַעַלָּה מַעַלָּה בְּאִפְּן וּבְצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא חֲלַמְתָּ מִיָּמֶיךָ, כִּי כִּנְגַד כָּל הַשְּׂפִיכוֹת דְּמִים וְהַבְּיוֹנוֹת, הַחֲרוּפִים וְגַדוּפִים שֶׁהָיוּ מְנַת חֶלְקֶךָ כָּל הַשְּׂנִים הָאֵלֶּה עַל לֹא דָבָר, בְּזָכוֹת זֶה תַּעֲלֶה לְכַבּוֹד גָּדוֹל, וְיִהְיֶה שִׁמְךָ הוֹלֵךְ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׂאֲנֵי בְּאֵ סֶתֶם לְנַחַם אוֹתָךְ, אֲלֵא תִזְכֹּר

מה שאני אומר לך, אם שופכים לאדם את דמו, ומחרפים ומבזים אותו, לבסוף הקדוש-ברוך-הוא מהפך ומעלה את האדם הזה, ששמו נתפרסם בכל העולם כלו לטובה, ומעלהו מעלה מעלה, וכן יהיה עמך. לכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר בשום פנים ואפן.

אגב אני רוצה לחזק אותך אל נקדה עקרית של רבנו ז"ל, והוא ענין תפלה והתבודדות, אשר הזהירנו רבנו ז"ל מאד על דבר זה יותר מהכל, שאדם ילך במקום שאין שם בני-אדם, ויפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואף שבתחלה ידמה לאדם, שאין מי ששומע אליו, וכן ידמה לו כאלו כבר התפלל, אבל אם יהיה אדם עקשן, ויבוא בכל יום למקום פנוי, ויספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, ויבקש ויתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליו, לבסוף יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי מעלת התפלה שאדם מתפלל מדעתו, ומשיח את לבו אליו יתברך, אין לתאר ואין לשער כלל. ואם היו בני-אדם יודעים מעלת התפלה והשיחה בינו לבין קונו, היו עוסקים בזה כל היום. ולכן אל תהיה בטלן, חזק ואמץ וברח לך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ויוציאך מהפח הזה, ויבדאי תראה נסים נגלים, כי תפלת העני והשפלה, מאד מקבלת בשמים.

תאמין לי, שאני מרגיש היטב היטב את צערך הקשה, והבזיונות שאתה עובר — מריטת עצבים וכו', ולחץ נוזרי וכו', אף אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ויצא משפטך לאור גדול, וכל שונאיך ומתנגדיך יפלו תחתך, ואתה תעלה מעלה מעלה.

המאחל לך חדש טוב...

כד שעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

נֹא לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... גְּרוֹ יְאִיר, וְלוֹמַר לוֹ, שְׁבִשְׁעָה אַחַת
אֶצְלָכֶם, יִהְיֶה שְׁעוֹר לְבָנוֹת בְּבֵית ... גְּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי אֶתְקַשֵּׁר אֲלֵיכֶם,
וְהֵם יִתְקַשְּׁרוּ אֲלֵיכֶם, וְכִף שְׁנֵיכֶם תִּשְׁמְעוּ אֶת הַשְּׁעוֹר.

אוֹדוֹת הַתְּקַתּוּק שֶׁל הַשְּׁעוֹר, תִּתְחַלִּי לְהַרְגִיל עֲצֻמָּה בְּדַרְךְ
וּבִאֲפֶן שְׁעִשִׁית בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר, וְאַחֲר־כֵּן תִּשְׁלַחוּ אֶת זֶה אֵלַי, וְאֲנִי
אֲגִיֶּה אֶת זֶה.

אוֹדוֹת "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתַּעֲנֶה לִי תְּשׁוּבָה, כִּי ...
גְּרוֹ יְאִיר, נוֹסַע בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, וְאֶשְׁלַח עִמּוֹ אֶת הַכֶּסֶף בְּעֵבוֹר שְׁלֶשֶׁת
אֲלָפִים סֶפְרִים.

הַמְּחַפָּה לְתְּשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

כד שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

בְּשְׁעָה אַחַת אֶצְלָכֶם יִהְיֶה לִי שְׁעוֹר עִם הַבָּנוֹת שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר
"בֵּית פִּיגָא" אֶצֶל ... גְּרוֹ יְאִיר, נֹא לְסֵדֶר שֶׁתְּהִיֵּינָה שָׁם כָּל הַבָּנוֹת,
וְתִשְׁמְעֶנָּה הַיֵּטֵב אֶת הַשְּׁעוֹר, וְיִהְיֶה זְכוּת הַרְבִּים.

אוֹדוֹת מֵה שֶׁכְּתַבְתָּ בְּמִכְתָּבְךָ, גַּם אֲנִי אוֹחֵז כֶּן, אִם גַּלְךָ
בְּעֶקְשָׁנוֹת — נִצְלִיחַ וְכוּ', אִךְ רַבּוֹ הַמְּתַנַּגְדִּים, וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מֵה
"יולד וכו', תִּאֲמִינּוּ לִי, שֶׁכָּל לְבִי נִעְקַר מִמְּקוֹמוֹ, מְרַב צֶעַר וְעִגְמַת
נִפְשׁ עַל כָּל מֵה שְׁעוֹשִׁים לָנוּ הַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ, יִמַּח שְׁמֵם, וְיִגְיַע הַיּוֹם,

שְׁנֵרָאָה אֶת נִקְמַתְנוּ בָּהֶם. יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִפְלוּ כָּבֵר
נִפִּילָה אַחַר נִפִּילָה, וְאַצְּלֵנוּ יָקִים: וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר "תּוֹלְדוֹת", ג' כִּסְלוֹ ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכוּ', לְדַעַתִּי, זֶה חֵלוֹם מֵתֵק, שְׁעֶכְשׁוּ
חִלְמָתָ, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה לְבַצּוּעַ, אֲנַחְנוּ מְסֻבְכִים פֹּה בְּסֻבָּךְ מֵאֵד מֵאֵד
לֹא פְּשׁוּט, כַּנִּרְאָה שֶׁהַבְּנִים יִצְטָרְכוּ לְצֵאת וְלַעֲבֹר לְקִרְאוּנִים, וְהַבְּנוֹת
לַעֲת עֵתָה תִשְׁאַרְנָה הֵיכֵן שֶׁהֵן, אַף שֶׁ... הַנִּחַשׁ רוֹצֵה, שְׁגִם הֵן
תִּצְאָנָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ מִתְעַקְּשִׁים עַל זֶה בְּכָל תַּקְּףָ וְעַז, שְׁלֹא יִצְאוּ,
אִפְלוּ שְׂיִבִיאוּ מִשְׁטָרָה, וְאִם יִרְצוּ לְהוֹצִיא אוֹתָם, הַבְּנוֹת נִכְנָסוֹת
לְמִבְנָה. מַה לַּעֲשׂוֹת? כָּל זֶה גֵרָם לָנוּ הֶרְבּוּי אוֹר וְכוּ', וְהֵאֵי צִיּוֹת,
שְׁלֹא צִיּוֹת אוֹתִי וְכוּ', וְעֶכְשׁוּ יֵשׁ כָּבֵר הַחֲלֻטָּת בַּג"ץ, וְכָל הַעוֹרְכֵי
דִּינִים אוֹמְרִים, שְׂאַנְחֵנוּ יְכוּלִים לְהַסְתַּבֵּף בְּסֻבָּךְ פְּנֵה, שְׁתַּהֲיֶה בְּכִיָּה
לְדוֹרוֹת, וְלִכֵּן אֵין לָנוּ בְּרָרָה, אֲנִי רַק מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַבְּנוֹת תּוֹכְלָנָה לְהַשְׁאֵר בַּמִּתְנ"ס, עַד שְׁגִם לְהֵן יִסְדְּרוּ בְּמִקוֹם אַחַר
קִרְאוּנִים, כִּי כֵּף הַבְּטִיחַ לָנוּ מְנַהֵל הַמַּחֲזוּז ... אִתָּה בְּנוֹדָאֵי יוֹדַע אֶת
הַפְתָּגָם: "לֹא תִמִּיד צְרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדֵק, אֲלֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת חָכֵם",
מַה לַּעֲשׂוֹת? קַלְקְלוּ כָּבֵר אֶת כָּל הַתְּכִנּוּיּוֹת שֶׁלָּנוּ, אֲלוֹ הֵן הַתּוֹצְאוֹת,
וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמַכְּאֵן לְהַבָּא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְ... וְלַחֲמוֹתוֹ, וְתִמְסֹר לוֹ אֶת זֶה, כִּי הוּא יִהְיֶה
אִתְךָ בְּקֶשֶׁר.

רק חֲזַק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַל תִּבְלֶבֶל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם וְכוּ', וְכוּ', רק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אָשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתָמִיד לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא נֹצֵל מִכָּל הַצְּרוֹת שְׂבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָיָה.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד בְּדַרְכֵי נֵעַם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ חֶלֶק בְּגֵרוּשֵׁין שֶׁל בַּתְּךָ עִם הָאֲבִירָה הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר, עַל אִף שֶׁיֵּשׁ לְךָ טְעָנוֹת גְּדוּלוֹת עֲלִיו, כָּל אָדָם יְכוּל לְשַׁפֵּר אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁלוֹ, וְתִדְעֵי לְךָ, אִם לֹא תִשְׁתַּדְּלִי לְעֶזֶר לְבַתְּךָ לְחֹזֵר אֵל בַּעֲלָהּ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְצָרִיכִים לְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן לֹא כְּדַאי לְךָ לְהִסִּית אֶת בַּתְּךָ נֶגֶד בַּעֲלָהּ, כִּי חָבֵל עַל שְׁלֹשָׁה יְלָדִים שֶׁיִּשְׁאַרוּ יְתוּמִים חַיִּים. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן וּמְזַהֵר אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׂבַעוּלָם, שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, כְּכֹר מִסְפִּיק שְׁלֹשׁ שָׁנִים פְּרוּדִים וְהִסְתוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּלֵף מִנָּח רַק בְּיָדְךָ, וְתִזְכְּרֵי שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וְהוּא לֹא יִמְחַל לְךָ.

אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְתַעֲשִׂי שְׁלוֹם בֵּין בַּתְּךָ לְבַעֲלָהּ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

אִם יֵשׁ לְךָ מִשְׁהוֹ לְכַתֵּב, אֶת יְכוּלָהּ לְכַתֵּב לִי גַם בְּאַנְגְּלִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶל ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שְׂיִישׁ לִי,
שְׁעֵדִין יֵשׁ סְכֻסוֹף בִּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, זֶה מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, וְאֵל
תַּחֲשֵׁב שְׂאֲנִי שׁוֹכַח מִמֶּךָ, אֵין לִי יוֹם שְׁלֵא אֶתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְךָ, אָבֵל
מָה לַעֲשׂוֹת, יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם כְּבָר לְאַחַר גְּזֹר דִּין וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
רַבְנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֶפְלוּ אַחַר גְּזֹר
דִּין יְכוֹלִים עֲדִין לְהַלְבִּישׁ אֶת הַתְּפִלוֹת בְּסִפּוּרִים (לְקוּטִי-מוֹתֵר, חֶלֶק
א', סִימָן ה'); וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת י'): אֶפְלוּ חֲרֵב תְּדָה
מִנַּחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; הַמָּקוֹם
הַכִּי בְטוֹחַ לְבָרַח זֶה רַק אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
וְאִז תִּרְאֶה שְׁבֻזָּכוֹת זֶה תִּהְיֶה לְךָ יְשׁוּעָה אוֹ לְכֹאֵן אוֹ לְכֹאֵן. הָעֵקֶר
רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא כְּדַאי לְהַחֲזִיק בְּמִשְׁפָּטִים, יוֹתֵר
טוֹב לְבָרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא כְּבָר יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ.
וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּמִצִּיאוֹת, מִי שְׂרוּדְךָ אֶת זוּלְתוֹ עַל לֹא דְבָר, נִעְקָר מִן
הָעוֹלָם. וְרִאִיתִי אֶת זֶה עַל בְּשָׂרִי, כָּל אֵלֶּה שִׁחַתְמוּ עָלַי — מִתּוֹ
בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה וְכוּ', וְכָל אֵלוֹ שְׁעֵדִין מְסִתּוֹכְבִּים וְכוּ', הַסִּתְּכּוּ בְּצָרוֹת
וְיִסּוּרִים וְחוֹבוֹת וְעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְעֲדִין הֵם לֹא יוֹדְעִים מָה
מַחֲפָה עָלֵיהֶם, כִּי אֲסוּר לְרַדֵּף אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְלִכֵּן רָאָה
לְהַתְּחַזֵּק, וְאֲנִי מִקְּנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֻדְדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ,
וְיִקְרַם אֶצְלְךָ (קִהְלַת ג, טו): "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּרְדָּף", וְאֲנִי לֹא
מִקְנֵא בַּחֲמוּתְךָ, הִיא תִקְבֵּל עִנְשׁ כְּזֶה, שְׁלֵא תֵאָרֵף וְלֹא שְׁעָרְתָּ, הָעֵקֶר
אַתָּה תַּחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ג' כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, וְתִיק וְחֲסִיד, אִישׁ רַב פְּעָלִים ר' ... גְּרוּ יֵאִיר.

אָנִי מְקַנְהָ שְׁקִיבֵלְתָ אֶת מִכְתָּבִי שְׁכַתְבֵתִי לָךְ. וְהִנֵּה יֵשׁ לִי לְהוֹסִיף
לָךְ כַּמָּה פְּרָטִים: ... הַמְּמַנָּה עַל הַמְּחֻזֵּז, לְקַח אֶת עֲצָמוֹ מָאד חֲזָק
עָלֵינוּ, וְהוּא מְאַלֵץ אוֹתָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ מִכְרָחִים לְלַמֵּד בְּנִים וּבָנוֹת
בְּיַחַד, אֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׁזֵה בְּיַהֲרֵג וְאֵל יַעֲבֹר, וְעַל-כֵּן אִם אֶתָּה
יָכוֹל לְדַבֵּר אִתּוֹ אִישִׁית שְׁיַעֲזֹר לָנוּ, וְלֹא זֶה בְּלִבְךָ, אֲלֵא שְׁיִדְאָג שְׁגָם
לְבָנוֹת יְהִיָּה מְקוֹם, וְזֶה תִּהְיֶה מִצְוָה בְּשִׁלְמוֹת שְׁאֶתָּה עוֹשֶׂה, וְכֵן
בְּעֲנַן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, לְדַעֲתִי, הוּא יַעֲבֹד עָלֶיךָ, כִּי הוּא בָּא עִם תְּכֵנִית,
שְׁרוּצָה לְבָנוֹת לָנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" שְׁכוֹנֵה חֲדָשָׁה, אֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁהַכֹּל חָלוּם מְתָק, וּפְהָ בְּשִׁטַּח שְׁלִי אִם יְהִיָּה לִי אֲשׁוּר, אֲזִ
תְּכַף-וּמְיָד אָנִי מִתְחִיל לְבָנוֹת מִכֶּסְפִי בֵּית-מְדֻרָשׁ גְּדוֹל, וּכְבָר הָיָה
אֲשׁוּרִים, אֲלֵא סֶתֶם הַפִּילוֹ אֶת זֶה שְׁלֵא עַל-פִּי חֵק, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ
אִיךָ הוֹלֵךְ בְּמִדְיָנָה הַזֹּאת וְכו', שְׁמִזְמֵן הַחֲלוּם וְעַד זְמַן הַתְּגַשְׁמוֹת
הַחֲלוּם, יִקַּח עוֹד שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְעַל-כֵּן אִם אֶתָּה יָכוֹל לְהִלְחִיץ
אֶת ... שְׁתַּכְּף-וּמְיָד יַפְעַל לְמַעַן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, אָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ אִישִׁית,
שְׁאֶתָּה תִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ, כִּי אָנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוֹלָה מָאד, אֲנַחְנוּ
לֹא רוּצִים שׁוֹם דְּבָר מֵאַף אֶחָד! אָנִי רַק צָרִיךְ הֵתֵר לְבָנוֹת אֶת
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וּכְבָר הָיָה הֵתֵר, וְהַפִּילוֹ אֶת זֶה שְׁלֵא עַל-פִּי חֵק, כְּמוֹ
שְׁיִסְפֹּר לָךְ ... גְּרוּ יֵאִיר. וְעַל-כֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתִּשְׁתַּדֵּל
בְּזֵה, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁאֶתָּה טְרוּד וְכו', וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מְרַט עֲצָבִים
וְכו', רְאֵה לַעֲשׂוֹת לְמַעֲנִי, וְאַנִּי אֶמְסֹר אֶת נַפְשִׁי לַעֲשׂוֹת לְמַעֲנֶךָ, שְׁגָם
אֶתָּה נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוֹלָה וְכו'.

הַעֲקָר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתוֹדַע
אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה

מעצמו, אלא ממנו יתברך, וכל מה שאדם סובל ברוחניות ובגשמיות, הוא רק כדי שאדם יצק אליו יתברך, כי הקדוש-ברוך הוא שומע תפלת כל פה, וחפץ מאד בתפלת ישראל, ועל-כן הוא מלחיץ את כל אחד ואחד בענין אחר, כדי שאדם יצק אליו, ויגביה את עיניו אליו יתברך, ואם לא היה עובר על האדם, האדם לא היה בא אליו יתברך, ועל-כן עובר על כל אחד מה שעובר, ואסור להרהר אחר המקום ברוך הוא וברוך שמו, אלא להתחזק באמונה פשוטה, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ג' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קור לי מאד, התמן ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדל בכל מיני אפנים שבועולם לשכנע את ההורים שלך, שיקחו לעת עתה את הדירה, שהיא חדר ומטבח — לתדשים, כי עד תדשים כבר הדירה תהיה גמורה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף תהיה לך דירה משלך.

העקר ראה לחזק את עצמך, ולא להשבר משום דבר שבועולם, ופה אני שולח לך את השיחה שדברתי אתך בטלפון, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהדברים יכנסו בך, ואני מקנה לדבר אתך עוד פעם בשבוע הבא לפני החתונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת
בְּשׁוֹרְתְךָ הַמְשַׁמַּחַת, אִיךְ שְׁבַנְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה
גְּדוֹלָה, וְזֶה מִמָּשׁ מְשַׁמַּח אוֹתִי, כִּי הוּא יִהְיֶה תַלְמִיד טוֹב בְּ"הֵיכַל-
הַקֹּדֶשׁ", וַיִּגְדַּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא.

דְּבַרְתִּי עִם ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהוּא הַסְפִּים, שְׁבִשְׁעַת הַפְּנָאֵי הוּא
יְלַמֵּד בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ, וַיְדִידְנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲמַד לְשִׁמּוֹ, שְׁלֵא יַפְרִיעוּ
לוֹ.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְלִשְׁמַח אֶת אַחֲרִים,
וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּרַבִּים "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה, וְתִהְיֶה חִזּוֹק בְּזֶה, כִּי מַעֲלַת
הַלּוּמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן בְּרַבִּים, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רָאָה לְהַזְהֵר בְּטְבִילַת מְקַנָּה בְּכֹל יוֹם, וּבַפְּרָט מִי שְׁעוֹסֵק
בְּיַחֲוּדִים, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת זְהִיר בְּטְבִילַת מְקַנָּה, כִּי כְּשֶׁמִּיַּחֲוּדִים
יַחֲוּד, וְהוּא חַיָּב טְבִילָה, זֶה יְכוֹל לְהַזִּיק לוֹ, כִּי רַבּוּי אוֹר זְבִיא לוֹ
לְשִׁבִירַת כְּלִים, וַיִּפֹּל לְרַכְאוּן, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר מָאֵד בְּטְבִילַת
מְקַנָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמָאד מָאד אָנִי שֹׁמֵחַ לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְקַבֵּץ אֶת
הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, וְאֵתָה מְדַבֵּר אִתָּם בִּירְאָת שְׂמִים, וְלִדְעָתִי, רְאֵה
לְדַבֵּר אִתָּם בְּכָל יוֹם, וּמִכָּל שְׁפָן כְּדָאֵי שְׂתַעֲשֶׂה אִתָּם "מְלוּחַ מְלָכָה"
בִּיחָד, וְעוֹד מְעַט יָבוא עוֹד אֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְרְאוּי לָךְ לְצַרְךָ גַּם
אוֹתוֹ, כִּי הָאֲחֻדוֹת וְהַצְּוֹתָא זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאד מָאד, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהִיֹּת מָאד מָאד חֻזְקִים בְּזֵה, וְלְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מִרְבְּנוּ וְ"ל, וְלִהְפִיחַ
בְּהֶם רוּחַ חַיִּים.

אוֹדוֹת לְקַבֵּל שְׂמוּשׁ וְכוּ', אֲצֵל נִיֵּן יִרְאֵה הַשָּׁם וְכוּ', זֶה רְעִיּוֹן
נִפְלָא, כִּי אֵתָה תִּפְתָּר לָנוּ הַרְבֵּה בְּעִיּוֹת, וּבִפְרָט הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים,
הֵם צְרִיכִים מוֹרָה הוֹרְאָה, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִתְמִיד בְּזֵה, וְלְקַבֵּל שְׂמוּשׁ
עַל כְּתָמִים וְכוּ', וּמִרְאוֹת וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָבְךָ.

הַעֲקָר תִּחְזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה, לְהִאֲמִין שְׂאִין בִּלְעַדְדִי וְתִבְרָךְ
כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵלְקוֹתוֹ וְתִבְרָךְ, וְזֵה
צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי אַדָּם יָכוֹל לְהִטְעוֹת אֶת
עֲצָמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה, אֲזוּ נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוּחַ,
שְׂשׁוּם דְּבַר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ וְאִיר.

אֲנִי מִנְסָה לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר אֶתְךָ כְּכָר יוֹמִים, וְאִנִּי יָכוֹל לְתַפֵּס
אוֹתְךָ, וְכֵן קִבַּלְתִּי אֶת הַפֶּקֶס שֶׁלְךָ, שְׂגָם אֶתָּה רוֹצֵה לְהַתְקַשֵּׁר אֵתִי,
וְאֶתָּה לֹא תוֹפֵשׂ אוֹתִי, וְכִנְרָאָה שֶׁהַסְּמ"ך-דָּמ"ם מָאד מָאד חוֹשֵׁשׁ
שְׂנֹבְצֵעַ דְּבָרִים שְׂיִכּוּ בוֹ...

אוֹדוֹת הַבֵּית-סֵפֶר, לְדַעְתִּי, יֵשׁ בְּג"ץ וְהַחֲלָטָה שֶׁלָּהֶם זֶה מַחְלָט,
וְאִין מַה לַעֲשׂוֹת, רַק עֵקֶר הַמְלַחְמָה צְרִיף לִהְיוֹת שֶׁהַבְּנוֹת תִּשְׁאָרְנָה
עֲכָשׁוּ בְּמַבְנֵה הַמַּתְנַ"ס, כִּי שָׁמַעְתִּי שֶׁהַרְשָׁע מְרַשָּׁע ... הַנְּחָשׁ רוֹצֵה
לְהוֹצִיא אוֹתָן מִשָּׁם, וְזֶה לֹא נִתֵּן לוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, כִּי אִם הוּא
מוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם, אִזּוֹ הֵם נִכְנָסִים לְמַבְנֵה בֵּית-הַסֵּפֶר הַמְקוּמִי, אֲבָל
כְּפִי הַנְּרָאָה הַבְּנִים צְרִיכִים לְצֵאתָ, וְחֻבָּל לְהַסְתַּבֵּר, כִּי אֲנַחְנוּ יָכוֹלִים
לְקַבֵּל גַּם אֶת הַקְּרֵאוֹנִים, כִּי זֶה לֹא כָּל-כֶּף פְּשׁוּט, כְּמוֹ שֶׁדְּבַרְתִּי עִם
הַעוֹרֵף-דִּין.

אֲנִי מְקַוֶּה עוֹד לִפְנֵי שְׁבַת לִיצֵר אֶתְךָ קֶשֶׁר בְּעֵנֵן הַדִּירוֹת.

הַעֵקֶר רָאָה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִחְטַף
כְּמַה דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה
נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הִיוּ
יֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הִיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! צְרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל עַל הַמְּצִיאוֹת וְכוּ',
אִף שֶׁהִרְבֵּה פְעָמִים הַמְּצִיאוֹת רָעָה וּמְרָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים
לְהִסְתַּפֵּל עַל הַמְּצִיאוֹת בְּעֵינֵינוּ, וְזֶה לֹא יוֹעִיל וְכוּ', עָשׂוּ מִשְׁגָּה גְדוֹל,
וְאִנְחָנוּ מְשֻׁלְמִים עַל זֶה בְּמַחִיר יָקָר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת
כִּי מָה שֶׁעָבַר — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת,
כִּי בְּיָדָי הַכֹּל לְטוֹבָה וּבְהִשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד.

מָה שֶׁאֲתָה צְרִיךְ עֲכָשׁוּ לְקַבֵּץ אֶת כָּל הַמְּלַמְדִים, וּלְסַדֵּר אוֹתָם
כָּל אֶחָד אֵיפֹה תִהְיֶה הַפֶּתַח שְׁלוֹ, וְכֵן אֲתָה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל שְׂבוּעִים
אֲסֵפֶת הַיּוֹרִים — הֵן בְּשִׁבִיל הַבָּנִים וְהֵן בְּשִׁבִיל הַבְּנוֹת, וּלְעֲדָפֵן
אוֹתָם עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט מִכָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה הַפְּקָר
יּוֹתֵר, אִנְחָנוּ לֹא מְכַרְחִים לַחַיּוֹת תַּחַת טְרוֹר בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ וְכוּ',
וְאִנְחָנוּ לֹא צְרִיכִים לְקַלְקֵל אֶת הַנֶּעֱרַר שְׁלָנוּ בְּשִׁבִיל אֵינְטֶרְסִים
עֲצָמִיִּים, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְחַיֵּל לְהִסְתַּפֵּל מָה שֶׁטוֹב בְּשִׁבִיל לְדִינוּ.
הַיְלָדִים שְׁלָנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וְטָהוּרִים, וְיָכוֹל לְהִיּוֹת מְאֹד
שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי שֶׁלֹּא נִהְיֶה מְעַרְבִים עִם הַחֲלוּנִים וְכוּ',
וְאִנְחָנוּ יוֹשְׁבִים חוּץ לַיִּשׁוּב, וְשָׁמָּה מְחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים, וּמִי יִתֵּן,
שֶׁגַם יִהְיֶה לָנוּ מוֹסֵד כְּזֶה בְּשִׁבִיל הַבְּנוֹת, שִׁיְהִי חוּץ לַיִּשׁוּב, וְלֹא
יֵרָאוּ אֶת הַזְּבִל שֶׁל אִף אֶחָד, וְכֵן נִזְכָּה לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ
בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה, וְעַל קֶטֶב זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִים, תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל עַל
הַמְּצִיאוֹת, וְלֹא תְמִיד הַמְּצִיאוֹת הִיא כָּל־כָּף מְתוֹקָה כְּמוֹ שְׂרוּצִים
וְכוּ', וְעַל־כֵּן אִם כָּבֵר הַגְּעָנוּ לְמַצֵּב כְּזֶה שֶׁהֶצְרַכְנוּ לַעֲזוֹב אֶת הַמְּבַנָּה
הַמְּקוּמִי, עַל־כָּל־פָּנִים נִחְיָה אֶת עֲצָמָנוּ, שֶׁעֲכָשׁוּ כָּל הַבָּנִים יִהְיוּ

בַּיַסֵּד, הֵן הִגְּנוּ, וְהֵן הִפְלִמוּד תּוֹרָה, אָבֵל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד חֲזֹק מְאֹד, שֶׁהַבְּנוֹת עֲדִין תִּשְׁאָרְנָה פֹּה בַּמִּתְנַ"ס, עַד שֶׁהוּא יִבְנֶה לָנוּ קְרֵאוּנִים, וְאִם נִתְעַקֵּשׁ — נִקְבֵּל אֶת זֶה, וְאִם הוּא יַעֲשֶׂה אֶתְנוּ חֲכָמוֹת וְכוּ', אִזּוּ נִכְנָסִים אֶת הַבְּנוֹת לְתוֹךְ הַמְּכַנֶּה הַמְּקוּמִי, אָבֵל אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִם תִּמְשִׁיךְ בְּשִׂיחָה אִתּוֹ כְּמוֹ שְׂדֵבְרַת אִתּוֹ הַיּוֹם — נִצְלִיחַ, כָּל הָעֲנָנִים שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה זֶה שֶׁקָּר אַחַד גְּדוֹל, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא פּוֹלִיטִיקָאִים, לְזֹאת רָאָה מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְלִיחַ בְּרַכְּךָ מְאֹד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק הֵן אֶת הַמְּלַמְּדִים, וְהֵן אֶת הַמּוֹרוֹת, וְצְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה הַסְּתוֹת מִבְּפָנִים, וְדִי לְחַכִּימָא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דו"ח בְּפִרְטוּיּוֹת מֵה קָרָה.

לְדַעַתִּי, אֶת הַשִּׂיחוֹת שֶׁתִּקְרָא גְּבֵרַת ... תִּחְיֶה, תִּמְסַר הָעֵתֶק גַּם לְכָל הַמְּלַמְּדִים, וְגַם לְכָל הַמּוֹרוֹת, שֶׁיִּלְמְדוּ עִם הַכַּתּוּב שֶׁלְהֵן.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם...

כד שפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת הַשִּׂיחוֹת, וְהֵן מְאֹד מְאֹד יְפוֹת, אֲנִי מְקַנָּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמֵּהַיּוֹם וְהִלְאָה תּוֹכְלוּ כִּף לְסִדְר אֶת הַשִּׂיחוֹת, בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי הַרְבֵּה הִגָּה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְאִין עָרֶךְ.

נָא וְנָא לְהוֹדִיעַ לִי כִּמְהָ עֲמוּדִים חֲסֵר בְּסִפֵּר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וְאִם צְרִיכִים לְהוֹסִיף מִכְּתָב אוֹ שְׁנֵי מִכְּתָבִים, אִזּוֹ הוֹסִיף לָכֵם אֶת זֶה.

מָה אִמַּר לָכֵם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֵם עַל גְּדֹל הַחֲסֵד חַנּוּם

שאתם עושים עמדי, שאתם מדפיסים את הספרים שלי, ומה הייתי עושה בלעדֵיכם?! והזכות הזו תתגלה בעוד דור, כי בעוונותינו הרבים, הדור יורד מטה מטה, ומי יודע איך יתחזקו עם ישראל, אם לא על-ידי הספרים האלו, ואף שזה נראה עכשו צחוק וכו', גם כשמוהרנ"ת ז"ל היה נרדף, וכתב את ה"לקוטי-הלכות" שלו, חשבו שזה סתם בחנם וכו', ועכשו במאה שנים האחרונות, רואים איך שאלפי אלפים ורבבות ישראל, התחזקו עם ה"לקוטי-הלכות", אבל בעוונותינו הרבים, עכשו הדור כל-כף שבור ורצוץ וכו' וכו', וההפקרות והפריצות והתאוות עושים פריצות בין גשמות ישראל, שצריכים להוריד את דבר רבנו ז"ל עוד יותר נמך, בלשון עממית, בלשון קונטרסים, בשפה פשוטה יותר, כדי לקרב גם את הדיינים אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה הקונטרסים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכח להצליח בזה.

אקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שתכתב לי תכף-ומיד בענין ספר "שמירת-הברית", כי אני מאד רוצה להדפיס את זה.

תכתב לי אם תחתן ... גרו יאיר, בא לקחת את המכתב, ואם מסר את זה לדודו.

המאחל לכם שבת שלום...

כד שפד.

בעזרת השם יתברך, ערכ-שפת-קדש לסדר תולדות, ד' פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הדין הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את המכתב שלך, וכנראה שביום ראשון אדבר עמך באריכות.

תמצית הדבר, גרמו לנו נזק גדול בזה שפתחו את הפה וכו',

שְׁאֲמָרוּ שְׁצָרִיכִים אֶת כָּל בֵּית־הַסֵּפֶר וְכוּ', עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מִשְׁלָמִים אֶת הַמַּחִיר הַקָּשֶׁה, אֲךָ הַכֹּל מֵאֵת הַשָּׁם, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, אָבֵל אֵין בְּרָרָה, אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְצֵאת עַל־כָּל־פְּנִים הַבָּנִים, וְהַבְּנוֹת תִּשְׁאָרְנָה שְׁמָה עַד שְׂבִיבוּ לָנוּ קְרָאוּנִים מִשְׁלָהֶם וְכוּ', מֵאַחַר שֵׁישׁ כָּבֵר הַחֲלֻטֵּת הַבַּצִּיץ, אוֹמְרִים כָּל הַעוֹרְכֵי־דִינִים, שְׂאִין מַה לַעֲשׂוֹת, וְאֵין מַה לְרִיב, כִּי אַחַר־כֵּן אֲנַחְנוּ נֶאֱבָד אֶת הַכֹּל. כֵּן לְכָל הַפְּחוֹת הַבָּנִים יִהְיוּ מְסֻדְרִים בְּמָקוֹם נִפְרָד, וְאֲנַחְנוּ מְקוּיִם, שְׁגַם הַבְּנוֹת תִּהְיֶינָה מְסֻדְרוֹת בְּמָקוֹם נִפְרָד, וְזוֹ תִּהְיֶה לָנוּ טוֹבָה גְּדוֹלָה, שְׁנִהְיֶה מַחוּץ לְמַחְנֶה הַחֲלוּנִים, וְכֵן נַחַפֵּךְ אֶת הַלְּדִים שְׁלָנוּ בַקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה עַל טַהֲרַת הַקֶּדֶשׁ, בְּלִי שׁוּם עַרְבוּבִים מִבַּחוּץ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְרֹאוֹת אֶת הַזָּבֵל שֶׁל הַחֲלוּנִים, שְׁחַיִּים כְּמוֹ חַיּוֹת הַיַּעַר וְכוּ' וְכוּ'.

זֶה מֵרְאָה לָנוּ אֵיךְ שְׁאֲסוּר לִהְיוֹת חֲכָמוֹלוֹג, אִם רוֹצִים לְכַבֵּשׁ מִשְׁהוּ, צָרִיכִים סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה וְעֲצָבִים חֲזָקִים, וּמִי שְׁמַתְפוּצָצִים עֲצָבִיו, וּמֵאֲבָד אֶת הַסְּבָלְנוֹת, הוּא רַק יִהְיֶה כְּשִׁלּוֹן, וְכֵן קָרָה אֲצִלְנוּ, אִשָּׁה אַחַת פִּתְחָה אֶת הַפֶּה וְכוּ', וְזֶה גָרַם לָנוּ מַה שְׁגָרַם — צָרוֹת וְיִסוּרִים וְכוּ'. וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד, שֶׁהֵיא לֹא תִסִּית עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הָאֲמָהוֹת לְהַתְקוּמָם נֶגֶד בֵּית־הַסֵּפֶר ... לְדַעֲתִי, יֵשׁ כָּבֵר שְׁנוּי לְטוֹבָה גְּדוֹלָה בֵּין הַבְּנוֹת, וְאֲנִי מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתוֹךְ כַּמָּה שְׁבוּעוֹת לֹא נִכִּיר אוֹתָן, כִּי הֵן תִּקְבְּלֶנָה חֲנוּךְ מִיַּחַד, אָבֵל אֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ בְּשֵׁלֶב שֶׁל הַעֲבָרָה וְכוּ', וְזֶה צָרִיךְ לְקַחַת קֶצֶת זְמַן. לְכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְעַרֵּב בְּכָל הָעֲנִינִים, וְתִבִּין דְּבַר מִתוֹךְ דְּבַר, "לֹא כָּל מַה שְׁרוֹצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שְׁמְקַבְּלִים רוֹצִים", צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַק סְבָלְנוֹת, וְגַם שְׁלִקְחַת בְּיַדֵּךְ אֶת הָעֲנִינֵן שֶׁל הַדִּירוֹת, כִּי חֲבַל מְאֹד, אִם הֵיָה לּוֹקַח אֶת זֶה מִיִּשְׁהוּ אַחַר, הֵיוּ כָּל הַתְּכָנִיּוֹת בְּטוֹלוֹת וּמְבֻטְלוֹת וְכוּ'. עַל־כָּל־פְּנִים נַחֲזֵר לְעֲנִינֵנוּ בְּעִינֵן הַבֵּית־סֵפֶר וְהַתְּלֻמוֹד־תּוֹרָה, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים עֲצָבִים חֲזָקִים וְכַח בְּרוֹז, לֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן. עֲצָם זֶה שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּיבְנָאֵל, זֶה שׁוֹרֵף אוֹתָם לְגַמְרֵי. וְעַל־כֵּן אֵל תִּסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת וּלְהַמְשִׁיךְ בְּשֵׁלְנוּ, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲלוּם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ. הַעֲקֵר חֲזוֹק

קב אֲשֶׁר כד שפה בנחל

וְאִמְצָן, וְתַעֲזֹר לְר' ... בְּמָה שָׁאַתָּה יְכוּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ מְאֹד
דְּרַכְנֹנוּ.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּכְתֵּב לִי בְּדִיוֹק מֵה קוֹרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁאַזְכֶּה לְדַבֵּר אִתְּךָ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְהַפֵּל יָבֹא עַל גִּבּוֹן.

הַהִסְפָּמָה שְׁנִסְכֶּם אֲצִלְנוּ, שֶׁהַבְּנִים יוֹצְאִים אֶל הַקְּרִאוּנִים וְהַבְּנוֹת
נִשְׁאַרוֹת בַּמִּתְנָס״ס וְכו'.

וְעוֹד פַּעַם אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁצַרִּיכִים לְהַשְׁקִיט אֶת כָּל הַחֲמוּמֵי
מַח, שְׁסוּבְלִים עַל עֲצָבִים וְכו' וְכו', שִׁיְהִיו בְּשֶׁקֶט וְלֹא יִתְעַרְבוּ, כִּי
כָּל מְגַמְתָּנוּ רַק לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת עַל-פִּי קִדְשָׁה
וְטַהֲרָה, אֲקַוֶּה שְׁתַּבִּיחַ דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כד שפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, הַגֵּרִים בִּיבְנֵי-אֵל
"עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה יִשְׁמְרֵם וְיִצְלִיחַ דְּרַכְּם תָּמִיד, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם לְהִתְאַסֵּף בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ בְּיַחַד
עִם ר' ... וְהוּא יִסְבִּיר לְכֻלְכֶם אֶת הַמַּצָּב בּוֹ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים.

גַּם אֲנִי מִבְקֵשׁ, שְׁכָּל מְלַמֵּד יֵאָסֵף אֶת הַכֶּתֶה שְׁלוֹ בְּמוֹצָאֵי-
שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְיִסְבִּיר לָהֶם בְּדִיוֹק אִיפֹה צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
בַּבֶּקֶר.

וְאֲנִי מְקַוֶּה לְדַבֵּר עִמְכֶם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּאַסְפָּה כָּלִילִית.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כד שפו.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת קנ"ש לסדר תולדות, ה' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד מאד מאד אני מתפלא עליך ועל כל המכתב שכתבת לי בסגנון כאלו קבלת בעיטה וכי, אני לא מבין את הלשון הזו, כמה בקשתי אותך, כמה התחננתי לפניך יותר משעתיים וחצי בחדרי כשהיית עם בעלך, שאל תעזבי את בית-הספר, ולבסוף זרקת לי את הפטורין בפנים, ועכשו את אומרת לי, שנתנו לך בעיטה החוצה?! אני מאד מאד מתפלא למה תדברי כך! ובכלל כל הענין שאת פותחת, כאלו מדברים מאחורי הגב שלך, זה לא ברור לי בכלל וכו' וכו', אם אדם חי בדמיונות, אני מכרח להגיד לך, שהחיים שלו יהיו לו חיים מרים ומרורים מאד מאד, ולא יכולים לצאת ידי חובת כל אדם, בודאי על כל אדם יש בקרת, ובפרט מי שעוסק בצרכי צבור, הוא מכרח לקבל את הבקרת, אם הוא בן רוצה או אם הוא לא רוצה, כי המציאות מראה שמי שעוסק בצרכי צבור, תמיד תהיה עליו בקרת וכו' וכו', ולכן מי שחוגר מתניו להכנס בצרכי צבור, עליו להיות מוכן להריח אבק שרפה וכו', אחרת לא כדאי לו להכנס בצרכי צבור, ואת יודעת את זאת.

אני לא יכול להרגיע את עצמי עם מה שכתבת לי, כאלו פטרו אותך, בשעה שאת יודעת היטב שלא רצית בשום פנים ואפן להמשיך, בודאי הגיע הזמן שהיו צריכים לעשות כמה שנויים, ואת לא היית מוכנה לזה וכו' וכו', זה לא אומר שפטרו אותך, את פטרת את עצמך, ולא רצית להמשיך.

עכשו בענין האספות, אני לא יודע למה תקחי אישית את כל האספות שעושים, כי בודאי אנחנו צריכים לעשות כל שבוע אספת הורים, אנחנו תלויים ועומדים באויר, ואנחנו צריכים לראות את

הַעֲתִיד שֶׁל בְּנוֹתֵינוּ, שְׁלֹא תִלְכְּנָה הַפְּקָר, וְאֵת עֲזוֹבֹת אוֹתָנוּ בְּאֲמֻצֵּעַ הַיָּם, וְלִכְן עֲלֵינוּ לְהִתְמוּדָד לְבַד מִה עוֹשִׂים. וְעַל־כֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין אֵת כָּל הַסַּגְנוֹן שֶׁל הַמְּכַתֵּב שֶׁלָּךְ, כְּאֵלוּ נִתְּנוּ לָךְ בְּעִיטָה (כְּלִשׁוֹנָךְ), אֵת עֲזוֹבֹת אוֹתָנוּ עַל הַיָּם, וְאֵת רוֹצֵה עֲכָשׁוּ עוֹד לְבוֹא בְּטַעֲנוֹת, כְּאֵלוּ עוֹשִׂים אֲסֻפּוֹת תַּחַת הַגֵּב שֶׁלָּךְ, וְהֵלֵב שֶׁלָּךְ שָׁבוּר וְשׁוֹתֵת דָּם, וְהַדְמָעוֹת יוֹרְדוֹת כְּמִים בְּכָל פֶּעַם, בְּשַׁעַה שֶׁאֵת חוֹשֶׁבֶת עַל כָּל מַה שֶׁקָּרָה (כְּלִשׁוֹנָךְ), אֲנִי פְּשׁוּט לֹא מִבִּין אֵת הַמְּלִים הָאֵלוּ, הֲרִי בְקִשְׁתִּי וְהִתְחַנַּנְתִּי לְפָנַי בְּעֵלְךָ, שְׁאֵל תַּעֲזוּבִי אוֹתָנוּ, וְאֵל תִּשְׁאֲרִי אוֹתָנוּ בְּאֲמֻצֵּעַ הָעֲבוּדָה, וְלִבְסוּף תִּכְתְּבִי לִי מְכַתֵּב כְּזֶה, כְּאֵלוּ וַרְקָנוּ אוֹתָךְ, וְכֵאלוּ מְדַבְּרִים עֲלֶיךָ, אֲנִי לֹא מִבִּין וְלֹא מְסַגֵּל לְהִבִּין מַה קוֹרָה פֹּה, לָמָּה לֹא תִפְתְּחִי אֵת הָעֵינַיִם פֶּעַם אַחַת וְלִתְמִיד, שְׁמוֹסָד לֹא יִכּוּלִים לְהוֹלִיךְ כֶּהָ, שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַנֵּן לְמִנְהֵלֶת מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ — תִּמְשִׁיכִי, תִּמְשִׁיכִי, תִּמְשִׁיכִי וְכוּ' וְכוּ', בְּקִשְׁתִּי אוֹתָךְ אִם לֹא מֵאָה פְּעָמִים וְכוּ', בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים, שְׁאֵל תַּעֲזוּבִי אֵת בֵּית־הַסֵּפֶר, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עַל כָּל סַגְנוֹן הַמְּכַתֵּב שֶׁאֵת כּוֹתְבָת, וְאֵת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מְאֹד עַל הַבְּטוּיִים שֶׁאֵת מִתְבַּטְּאֵת, וְאֲנִי דֵּן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, אֲבָל פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא לָמָּה תִּכְתְּבִי לִי דָבָר כְּזֶה, בְּשַׁעַה שֶׁאֵת יוֹדְעַת, שֶׁאֵף אֶחָד לֹא מְדַבֵּר מִמֶּךָ, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ עוֹשֶׂה בְּקִרְתָּ עֲלֶיךָ, אֲדוֹרְבָה אֵלוּ הַשְּׁתֵי מוֹרוֹת שֶׁכֵּן דִּבְרוּ — פִּטְרָתִי. כִּי רֵאִיתִי שֶׁהֵן סִתְּם מִחִפְּשׁוֹת טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת, אֲבָל מִמֶּךָ בְּקִשְׁתִּי וְהִתְחַנַּנְתִּי שְׁתַּעֲזוּבִי אֵת הַכָּל וְתִמְשִׁיכִי, אֲבָל זֶה צְרִיךְ לְהִיֹּת בְּפִקּוּחַ עִם עוֹד אַחַת, שְׁפַעַם אַחַת וְלִתְמִיד נִפְסִיק אֵת הַלְשׁוֹן־הָרַע וְהַרְכִּילוֹת וְהַלִּיצָנוֹת, הַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבוֹת וְהַהִסְתּוֹת, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁכָּבֵר נִתְחִיל לְדַאֵג לְבְנוֹתֵינוּ, זֶה הֵיְתָה הַכּוֹנֵה שְׁלִי, שְׁצָרְפִתִי אֵת ... וְנִרְקַתְּ לִי אֵת הַפִּטְוֹרִין בְּפָנַיִם, לֹא רְצִיתָ בְּשׁוּם פָּנַיִם וְאִפֹּן, אֲזוֹ לָמָּה אֵת עֲכָשׁוּ בּוֹכָה?! וַיֵּשׁ לָךְ טַעֲנוֹת כְּאֵלוּ גִרְשֶׁת וְכוּ'...

אֵת צְרִיכָה לְהִבִּין אֵת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שֶׁאֲנִי סוֹבֵל, שֶׁלְחֹרְפֹתָנוּ הַצָּרְכָנוּ לְצֵאת מִבֵּית־הַסֵּפֶר, רַק בְּשִׁבִיל פְּלִיטַת פֶּה וְכוּ', וְעוֹד פֶּעַם רַק בְּשִׁבִיל פְּלִיטַת פֶּה וְכוּ', וְעוֹד פֶּעַם רַק בְּשִׁבִיל פְּלִיטַת פֶּה וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהַכָּל לְטוֹבָה, כִּי עֲכָשׁוּ

יִבְנוּ גַם לְבָנוֹת מְעַרְכֵת חֲנוּךְ עִם קְרֵאוֹנִים, וְנִהְיֶה מְבַדְדִים מֵהֶם, וְנוּכַל לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָנוּ עַל טְהֻרַת הַקֶּדֶשׁ.

גַּם הַתְלוּנוֹת שְׁכַתְבָתֶם, הֵן לֹא בַמְּקוֹם וְכוּ', כִּי פֶשׁוּט אַתֶּם רוֹאִים בְּאֵיזָה מַצֵּב אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים בֵּין שָׁמַיִם לְאָרֶץ, אֵין לָנוּ עֵזֶר מֵאֶף אֶחָד, וְאֶפְלוּ זֹאת שֶׁהֵיְתָה מְנַהֶלֶת שְׁלָנוּ טְרָקָה לָנוּ אֶת הַדֶּלֶת, וְנִשְׁאַרְנוּ בַּחוּץ לְבַד, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְמוֹדֵד עִם הַכֹּל, וְעַל כֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין מַה קוֹרֶה פֹה! וְאֲנִי רוֹצֶה הַבְּהָרָה מִמֶּךָ, שְׁתִּבְהִירִי לִי חֵד מִשְׁמְעִית לְמָה אֶת מִתְכַּנְנֶת? כִּפְמָה אֲנִי צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וְלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ שְׁתִּשְׁאַרִי וְכוּ', קִהְלָה לֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג כֶּף!

אֲנִי מִקְנֶה אֶל הַקֶּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּבְיֶנִי דְבַר מִתוֹךְ דְּבַר, וְתִפְסִיקִי כְּבָר לְחֹשֶׁשׁ כָּל-כֶּף מַה שְּׁאַחֲרִים חוֹשְׁבִים... תִּאֲמִינִי לִי, שְׁלֹכַל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַחֲבִילָה שֶׁל הַצְּרוֹת שְׁלוֹ, אֵין בֵּית שְׁלֹא תִהְיֶינָה שֵׁם בְּעִיּוֹת, הֵן שֶׁל שְׁלוֹם-בֵּית, הֵן שֶׁל עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, הֵן עֲגַמַת נֶפֶשׁ עִם הַיְלָדִים, הֵן שְׁאָר צְרוֹת, וְאֶף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב מִהֲשֵׁנִי, רַק הַדְּמִיוֹן עוֹבֵד אֲצֵל הָאָדָם שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת... וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ רַק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ, וְכֵאלוֹ רַק מְדַמְיִנִים מִמֶּנּוּ.

הַקֶּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִבַּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּקְחִי אֶת הַ"מְדַרְשָׁה" הַיָּטִב בַּיָּדִים, וְתוֹלִיכִי אֶת זֶה לְבַד בְּלִי שׁוֹם הַתְּעַרְבוּת, וּבְנִדְאֵי תְּצִלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתִּרְאִי אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְבַעֲלֶךָ, כִּי הוּא עֵד לְכָל הַשְּׁעוֹת שֶׁיִּשְׁבַּתֶּם בַּחֲדָרִי, וּבִקְשָׁתִי וְהִתְחַנְנֶתִי אֵלֶיךָ, שְׁתִּשְׁאַרִי לְהִיּוֹת הַמְנַהֶלֶת, וְיִמִּי זֶרֶק אֶת מִי וְכוּ' וְכוּ', וְאֶפְלוּ אִם הֵייתִי רַק סוֹנְדֵלָר פֶּשׁוּט, גַּם לֹא הִיָּה מִגִּיעַ לִי בְּזִיוֹן כְּזֶה, אַחֵר בְּקִשָּׁה וְתַחֲנוּנָה שֶׁל שְׁעֵתִים וְחֲצִי, וּלְבִסוּף מְחִלִּיטִים הַהֶפֶךְ וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד בָּאִים אַחֵר כֶּף בְּטַעֲנוֹת כְּאִלוֹ נִתְּנוּ לָךְ בְּעִיטָה וְכוּ' וְכוּ', הִיִּתְכֵן שְׁתִּכְתְּבִי מִלִּים כְּאִלוֹ, אֵיפֹה הַהֲגִינוֹת וְהַיִּשָּׁר?!

כֹּד שִׁפּוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיֵצֵא, וְיִכְסְלוּ הַיְתֻשָּׁנִים.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעִרִיךָ אֶת עֲבוֹדָתְךָ שְׂאֵתָה עוֹבֵד
בְּנִקְיוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי עֵצָם
הַעֲבֹדָא שְׂאֵתָה מְנַקֵּה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, מְקוֹם תּוֹרָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל,
וְאֲנִי רְגִיל תְּמִיד לְסִפּוֹר, שְׂאֲבִיו שֶׁל רִשׁ"י זָכָה לְבֵן כְּוָה, רַק מִפְּנֵי
שְׁהִיָּה גְזוּהָ לְנִקּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן אִף שְׂאֵתָה מְקַבֵּל שְׂכָר
חֲדָשִׁי, עִם כָּל זֹאת הַשְּׂכָר הַרוֹחֵנִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל זֶה.

רַק חֹזֵק וְאַמֶּץ, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה יְשׁוּעוֹת
גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד שִׁפּוֹחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיֵצֵא, וְיִכְסְלוּ הַיְתֻשָּׁנִים.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהַיֵּי בְּרִיאָה, וְתְמִיד תַּהֲיֵי שְׂמִיחָה
וְעִלְיוֹנָה, וְתַחֲזִיק וְתַעֲזוּדֵי וְתַאֲמָצִי וְתַשְׂמִחִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו,
וּבִזְכוּת זֶה תִרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ שְׂפַע, שְׂתוֹכְלִי לְתַת הַרְבֵּה צְדָקָה

לְהַדְפֹּסֶת סִפְרֵי רַבְנֵנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר הִצְדָּקָה הִזּוּ עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת,
כִּי זֶה זְכוּי הַרְבִּים, וּבְזָכוֹת זְכוּי הַרְבִּים זוֹכִים לְבָנִים תַּיִם וְקִיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּרַאֶה לְהִתְחַזֵּק הַרְבֵּה בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים,
וּתְאַמֵּן לִי, שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מַה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה, אַחַר הַקְּלָקוּל צְרִיכִים לְעֶסֶק
בְּתַקּוּן, וְדַבְּרָתִי מִקֶּדֶם עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר. וְהוּא סֵפֶר לִי, שֶׁיֵּשׁ לָךְ
חִלִּישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְסִפְרָתִי לוֹ בְּדִיוֹק אֵיךְ הַמַּצֵּב שֶׁאֲלִיו נִקְלַעְנוּ
וְכוּ', הַפְּכָתִי אֵת הַכֹּל, שֶׁיֵּצֵא לְטוֹבָה לָנוּ וְכוּ', וְאִף אַחַד אֵינוֹ תוֹפֵס
אֵילּוֹ נְסִים קָרוֹ לָנוּ, וְעוֹד יִקְרָה לָנוּ בְּעֵנִין הַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְכוּ'.
צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִתְאַזֵּר הַרְבֵּה בְּסִבְלָנוֹת, לֹא צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲמוּם
מִתּוֹ, כִּי כָּל אֵלוֹ הַחֲמוּמִי מִחַ גְּרָמוֹ לָנוּ הַרְבֵּה הַזְּקִים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְשׁוֹר מִכָּאֵן וְלִהְבֵּא לְחִכּוֹת בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְעַת עֵתָה שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ מַה שֶׁיַּעֲשׂוּ וְכוּ', וְשֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יִתְבַטֵּל
מִה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר, שֶׁהֵן כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ, וְאִז נִזְכֶּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת.

נָא וְנָא רֵאֵה לְחִזֵּק אֵת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁתְּנִיחַ קֶצֶת, וְאַחֲר־כֵּךְ תַּחֲזוֹר, לְעַת עֵתָה הַכִּי טוֹב לְהִחְזִיק כֶּף, בְּאֵשׁ
נְמוּכָה, עַד שֶׁיִּרְגְּעוּ הַרוּחוֹת, אֲבָל, תִּהְלֶה לְאֵל, כְּכֹר רוּאִים שְׁנוּי בֵּין
הַבָּנוֹת, וְכִפִּי שֶׁהַבָּנוֹת מְדַוְּחוֹת לִי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה גַם אִתָּה כָּל מִיָּנִי
פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַרְגִיעַ אֵת הַרוּחוֹת, וְלִהְגִיד לְאֲשֶׁתְּךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

נא וְנָא אֶל תִּשְׁכַּח לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וּמִלְמַד צְרִיף
 לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם בְּבִקְרָה, שְׁתִּהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה עִם הַכְּתָה שְׁלוֹ.
 (וְשִׁמְעֵתִי שְׁמִסְפָּרִים עַל מִלְמַד אֶחָד, שְׁתִּהְיֶה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ —
 ר' יַעֲקֹב מִלְמַד ו"ל, שְׁתִּהְיֶה הַמִּלְמַד שְׁלִי בְּכַתְּה ד', וְעַד הַיּוֹם אֲנִי
 זוֹכֵר מַה שְׁלִמְד אֶתְּנוּ, וְזֶה דְּבַר פְּלֵא אַחַר חֲמָשִׁים וְאַחַת שָׁנָה,
 שְׁאַזְכֹּר בְּדִיוֹק מַה שְׁלִמְד אֶתְּנוּ, וְאַפְלוּ אֶת הַנְּגוּן עֲדִין אֲנִי זוֹכֵר,
 וְאִיךָ שְׁלִמְד אֶתְּנוּ יְהוֹשֻׁעַ שׁוֹפְטִים, וְשִׁמוּאֵל א' וְשִׁמוּאֵל ב', וְעַד
 הַיּוֹם אֲנִי רוֹאֶה אֶת כָּל הַלְמוּד בְּמוֹחַשׁ, וְהִיָּה פְּלֵא בְּעֵינֵי מֵאִין בָּא
 דְּבַר כְּזֶה, אִךָ לְפָנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה סִפֵּר לִי אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׁמוּ,
 שְׁתִּהְיֶה דְרָכּוֹ לְקוֹם קִדְּם אֹר הַיּוֹם, וְהִיָּה מִתְּפַלֵּל וּמִתְּבוּדָה עִמּוֹ
 יִתְּבַרֵךְ, כִּי הִיָּה בְּרִסְלָבֵר חֲסִיד, וְהִיָּה רְגִיל לֹמֵר, שְׁיֹם שֶׁהוּא אֵינוֹ
 מִתְּבוּדָה לְפָנֵי שֶׁהוּא נִכְנָס לְכַתְּה, הוּא אֵינוֹ מְצָלִיחַ בַּיּוֹם הַזֶּה, וְהִיָּתָה
 דְרָכּוֹ לְהַתְּפַלֵּל עַל כָּל תְּלָמִיד בְּנִפְרָד).

רֵאָה לְחִזּוֹק וּלְעוֹדָה אֶת כָּל הַמִּלְמָדִים, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שְׁעַכְשָׁו
 שְׁתִּהְיֶה מְבַדְּדִים בְּמָקוֹם צְנוּעַ — נְצַלִיחַ מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וְיֵצֵא, ו' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתִּהְיֶה.

בְּאַתִּי לְחִזּוֹק וּלְעוֹדָה וּלְשִׁמְחַת אוֹתָךְ, שְׁלֵא תִהְיֶה לָךְ שׁוֹם
 חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְתִקְבְּלִי אֶת הַכָּל לְכַפְרַת עֲוֹנוֹת, וְאֲנִי מֵאֲמִין
 בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁאַתְּ מְבִינָה וְכוּ', אוֹ עַל-כָּל-פְּנִיִם אֶת מֵאֲמִינָה וְכוּ',
 שֶׁהַכָּל לְטוֹבָה, וְשִׁדְעֵתִי מַה שְׁעֲשִׂיתִי וְכוּ', תִּהְלֶה לְאֵל, הַבְּנוֹת עֲכָשׁוֹ
 מֵאֵד מֵאֵד מִתְּקַדְּמוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכִשְׁיִרְגְעוּ
 הַרוּחֹת בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, תִּחְזְרִי לְהוֹרָאָה, וְהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
 הַיָּמִי טוֹב.

נא וְנא תתחזקי להיות בשמחה, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר — חלישות הדעת ובלבולים וכו' וכו', זה עקר מעלת בר ישראל, שזוכה להתחזק במצבים הכי קשים שעוברים עליו בחיים, ולכן ראי להתחזק, וסוף כל סוף תראי ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ותעברי את ההריון בקלות, ושיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּד שׁעאַ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ניצא, ו' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל השמחה שיש לי מזה, את לא יכולה לתאר ולשער כלל, כי את חקוקה בתוך פנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואני רוצה רק את הטוב בשבילך, ושהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שגם את תבני בית נאמן בישראל, בית חם, בית שמח, ותהיי הכי מאשרת בחיים.

תכלית בית-הספר, זה לא בית-ספר וכו', אלא לחנך את הבנות על דרכי התורה והיראה, וללמד את הבנות דברים בסיסיים, כגון: תפירה ובשול, ואיך להסתדר בחברה וכו', וזה כל המדות והלמודים שלומדים בבית-הספר, ותהלה לאל, אצלנו יש עכשו מערכת חדשה, שאנחנו מורידים את הלחץ מהבנות, שלא תהיינה לחוצות כל-כך, כי שום דבר לא צריך להיות חובה, והתורה הקדושה 'דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום' (משלי ג, יז), וכל זה המגמה של בית-הספר שלנו לחנך את הבנות בחנוך כזה, שיהיה להן כח לכל החיים איך להתמודד עם חיי יום יום, כי אף אחד אינו יודע מה מחכה עליו וכו' וכו', אבל אם מתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ויודעים אשר אין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שאצריכים בגשמיות וברוחניות מבקשים רק ממנו יתברך,

על־יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יְכוּלִים לְעֹבֵר אֶת הַחַיִּים. וְלִכְּנֹן רֹאֵי לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקָה, שְׂזֻכִית לְהִיּוֹת בְּמַחְנֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְרֵאוֹת גַּם בְּשִׁמְחָתָהּ, וְאֲנִי רַק רוֹצֵה לְרֵאוֹת אוֹתָהּ מְאֻשְׁרָת בְּחַיֶּיהָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתַצְלִיחֵי מְאֹד, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל כָּל תְּלֻמִּידוֹת בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא" "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלָב" בִּיבְנֵאֵל, וְשִׁמְרָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶן חֵן, וְתַצְלִיחֵנָה בְּחַיֵּיכֶן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבָּנוֹת בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, מִי שֶׁרַק יְכוּלָה, שֶׁתַּצְטַרֵּף אֶל הַחוּגִים שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אַחֵר הַצְּהָרִים, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶן, שֶׁזֶה הַנַּחַת רוּחַ שְׁלִי, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ וּמְקַבֵּל תְּגוּבוֹת טוֹבוֹת וּבְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׂאֲתֵן מִשְׁתַּפְרוֹת בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל בְּצַנִּיעוֹת. אֲתֵן צְרִיכוֹת לְדַעַת, שְׂאֲנַחֲנוּ חַיִּים הַיּוֹם בְּדוֹר שֶׁל הַפֶּקֶר, שֶׁמְסֻתוֹבְבִים כָּל מִינֵי מְסַמָּים וְכוּ', וְכָל מִינֵי כּוֹפְרִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכוּ', וְאֲתֵן צְרִיכוֹת לְהַחְזִיק מִרְחַק מֵהֶם, כִּי אֲנַחֲנוּ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשִׁים מוֹכְנִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁבְלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲנַחֲנוּ מְאֹד מְאֹד מְאֹד אוֹהֲבִים אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא נַעֲזֹב אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּשׁוֹם מַחִיר, וְזֶה הַלְמוּד שְׂאֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים בְּחוּג אַחֵר הַצְּהָרִים.

לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל בֵּית מִבֵּית סִפְרָנוּ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְבֹא לַחוּגִים, וְהַגְדוּלוֹת תְּשֻׁמְנָה עַל הַקְטָנוֹת, וְהַגְדוּלוֹת שֶׁתִּהְיֶינָה

אֲשֶׁר כִּד שְׂצַג בְּנַחַל קִיא

סִמֵּל לְקַטְנוּת, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכּוּ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה אִתְּכֶם תָּמִיד.

תִּזְהַרְנָה מְאֹד מְאֹד בַּתְּפִלָּה, כִּי זֶה הַשְּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁכָּל בֵּית וּבֵית תִּכְתֹּב לִי כֹל מֵה שֶׁמַּעֲיֵק לָהּ אוֹ מִצִּיֵּק לָהּ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְשַׁמֵּעַ מִכָּל אַחַת מִכֶּן בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּד שְׂצַג.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹ אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְצָרִיכִים לְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמֵנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כֹל מֵה שֶׁקָּרָה אִתְּנוּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, וַיֵּשׁ דְּבָרִים שְׂאֵדָם אֵינּוּ יָכוֹל לְהַבִּין, כִּי זֶה נִגְדַּד הַשֶּׁכֶל, עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁקָּרָה מֵה שֶׁקָּרָה וְכוּ' וְכוּ', אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה, ו"מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוּת" (אֵיכָה ג, לח); הֵינּוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ יוֹצְאִים רַק דְּבָרִים טוֹבִים, אֲף אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת כְּלִים לְקַבֵּל אֶת זֶה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִסְתַּמְּכּוּ רַק עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶת הַטוֹב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אִתְּנוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כִּשְׂאֵדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֲרָעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא; כִּי כִשְׂאֵדָם יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל מֵה שֶׁקָּרָה אִתּוֹ הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל

לטובה, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, שאפלו שהוא עדין
 נמצא בזה העולם הגשמי והחמרי, המלא נחשים ועקרבים, רשעים
 ארורים, עם כל זאת הוא כבר יכול להמשיך את רוחניות חיות
 אלקותו יתברך בזה העולם פדגמת עולם הבא. ולכל זה זוכים, אם
 משליכים את החכמות, ומכניסים את עצמם באמונה פשוטה בו
 יתברך, ויודעים שהכל בהשגחה, כי סוף כל סוף עליכם לדעת,
 ולזכור את מאמרם ו"ל (חלין ז): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה,
 אלא אם כן מכריוזים עליו מלמעלה", אפלו באצבע קטנה אדם אינו
 מקבל מכה, אלא ברשות המאציל העליון. ואמרו (ברכות נח): "אפלו
 ריש גרגיתא מן שמאי מנו ליה" [אפלו זה שממנה על הביובים,
 גם הוא מהשמים מנוין], ואמרו (יומא לח): "בשמך יקראוך ובמקומך
 יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת
 במלכות חברתה אפלו כמלא נימא", ואמרו (ירושלמי שביעית, פרק ט,
 הלכה א'): "אפלו צפרא קלילא מבלעדי שמאי לא מתצדא" [אפלו
 צפור קטן לא נתפש במלפנת בלי רשותו יתברך], כל-כך גברה
 השגחתו יתברך, שאפלו זה שממנה על הביוב, ואפלו צפור קטנה
 לא קורה אתם כלום, רק בהשגחתו יתברך הפרטי פרטית, ומכל
 שפן מה שקורה עם עדה קדושה של יהודים שומרי תורה ומצוות,
 קהלה קדושה שלא רוצים שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא,
 ורוצים לחנף את הילדים על טהרת הקדש, לחתן אותם בגיל צעיר,
 שלא ידעו מה זה פגם הבגרות, מה זה עברות וכו', על אחת
 כמה וכמה באין ערוך כלל, שהם מתנהגים רק בהשגחתו יתברך
 הפרטי פרטית, ומי ששם לב מה שקרה אתנו בימים אלו, מכרח
 להודות שהכל לטובה, והכל ממנו יתברך. ועל-כן אל תחלש
 דעתכם כלל, ואל יסיתו אתכם כאלו נסגנו אחור וכו', וכאלו היתה
 לנו מפלה וכו', אדרבה זו הצלחתנו, זו שמחתנו, שאנחנו עכשו
 מבדדים, והילדים שלנו עכשו הם במקום נפרד לגמרי, שלא
 צריכים לראות שום טמאה ושום זהמה ושום זבל, אלא יכולים
 לחנף אותם עכשו בקדושה ובטהרה.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו,

שְׁזַכֵּינוּ לִפְלֵי בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאוּי לְכֶם לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, כִּי מָה הֵיינוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵיינוּ מִתְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל.

בְּיָדָי גְּלוּי לְכֶם מַה שֶּׁקָּרָה לְאַחֲרוֹנָה עִם מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, שֶׁהִבְנוֹת יִצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ אֵין לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק אַתָּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וְטָהָרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד שֶׁצַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּצְא, ז' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ לְכָל הַמִּשְׁפָּחָה עַל אֲשֶׁר נִפְרַדְתָּם וְכו', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם עִם שְׁלִשָׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, אַתָּם עֲדִין זוּג צְעִיר, וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיכֶם, יֵשׁ לָךְ בְּעַל מְקָסִים (אֵף שְׁיִישׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְבֵּה מַה לְתַקֵּן, עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבְלֵי זֶה לֹא הוֹרְסִים עֲתִיד), הוּא בְּעַל טוֹב, הוּא בְּעַל אוֹהֵב, הוּא בְּעַל מְסוּר, וְאֵף שֶׁעָשָׂה טְעִיּוֹת צְרִיכִים לְמַחֵל לוֹ, כִּי כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ עוֹשֶׂה טְעִיּוֹת.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (גִּטִּין ז:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה, אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמֵעוֹת, וְאַמְרָתִי: מַה פְּתָאם רַק הַמִּזְבַּח מוֹרִיד דְּמֵעוֹת, לָמָּה לֹא הַמְּנוֹרָה אוֹ הַשְּׁלֵחָן אוֹ הָאָרוֹן אוֹ הַכִּיּוֹר וְכו', וּשְׂאָר כְּלֵי בֵית-הַמִּקְדָּשׁ, לָמָּה דוֹקָא הַמִּזְבַּח? אֵלָּא אַמְרָתִי, שֶׁהַמִּזְבַּח דִּיקָא בּוֹכָה וְצוֹעֵק: מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְעַכְשָׁו כְּשׁוּזָג מִתְגַּרְשִׁים, אֲנִי לֹא צָרִיךְ עוֹד קְרַבְנוֹת... וּמִי הַקְּרַבְנוֹת כְּשׁוּזָג מִתְגַּרְשִׁים? הַיְלָדִים! עָלֶיךָ לְהִתְיַשֵּׁב וְלִדְעוֹת, אֵף שְׁיִישׁ לָךְ טְעִנּוֹת וּמְעִנּוֹת עַל בְּעַלְךָ, אֲשֶׁר לִדְעָתִי יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, שֶׁהֲרֵי הָאָדָם הַכִּי גְרוּעַ יְכוּל לְהִשְׁתַּנּוֹת, כִּי אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל אֶחָד

יכול לתקן את חסרונותיו, ומי סובל בעת גרושין? הילדים. והם מסכנים, הם לא מבינים מה קורה פה, אם ההורים מתגרשים נעשית צלקת על הילדים כל החיים, ואני יכול להעיד לך, שבאו אלי במשך שלשים שנה בחורים ובחורות מהורים שנתגרשו, ועד היום הצלקת אצלם. ועל-כן ראי להתישב לפני שאת עושה מעשה חמור כזה להתגרש, הלא ימינו כצל עובר, כמה אדם חי? סך הכל שבעים שנה! כמו שכתוב (תהלים צ'): 'מי שנותינו בהם שבעים שנה, וכבר עברו משנותיכם שלשים וחמש שנה, האם כדאי עכשו להתגרש?! ומי יודע אם נזכה להגיע לשבעים שנה, בשביל כמה שנים שאדם נשאר עוד בזה העולם — כדאי להתגרש?! הלא הילדים יסבלו כל החיים, ואל תחשבי שילדיך הם ילדים אחרים, הם ילדים כמו כל הילדים, שכואב להם ששהורים רבים ביניהם, או מתגרשים, רחמנא לישון, ועל-כן תחוסי על עצמך, תחוסי על הילדים, ותשלימי עם בעלך, ואני מבטיח לך, שבעלך ישמנה לגמרי, הוא יתן לך כל מה שאת צריכה, כי תהלה לאל, הוא בעל טוב, הוא בעל עם לב זהב. ואל תשמעי לשום הסתות שמסיתים אותך, ואף שאני יודע שיש לך כל מיני טענות על בעלך, שהוא אמר לך כך וכו', והוא צעק עליך כך וכו', והוא דבר אליך לא יפה וכו', כל מיני טענות ומענות, הכל בצדק ובישר, אבל כל אדם יכול לתקן את הטעיות שלו, ואני מקווה מאד, שהוא עכשו מוכן לתקן את העבר שלו, והוא מוכן להתחיל איתך דף חדש, ועל-כן תעשי כל מה שאת יכולה, שבעלך יחזר אליך, ואת תחזרי אל בעלך, ותתחילו לחיות חיים אמתיים, חיים של אהבה, חיים של הבנה הדדית, והקדוש-ברוך-הוא ישרה ביניכם.

תזכרי היטב, מאחר שסבב הקדוש-ברוך-הוא שהתחנתם, זה סימן שאתם נשמה אחת, וההכרח לכם להשאר, אם אתם בן רוצים או אם אתם לא רוצים, ואפלו, חס ושלום, אם אתם מתגרשים, בעולם העליון עוד פעם תפגשו אחד את השני... לא תוכלו להפרד אחד מהשני, אז מה כדאי לך להפרד בזה העולם, הלא סוף כל סוף אתם זוג מן השמים, ואם אתם מתגרשים פה, אתם נשארים

אָחַד לְמַעַלְהָ... וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲשֵׂי אֶת הַשְּׁטוֹת הַזֹּז לְהַתְגַּרְשׁ, אֲלֵא תַשְׁלִימֵי אֶתּוֹ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שִׁיְהִי לָךְ חַיִּים מְתוּקִים, וְאֲנִי עָרֵב עַל זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד שְׁצַה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ז' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב עֲבוּר אֲשֶׁתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲזִרוּ אֶחָד אֶל הַשְּׁנֵי, כִּי בְּאַמַּת רַבָּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מִתְבַּרְכֵּן, חֵלֵק א', סִימֵן רִסֵּה), שֶׁלְמַעַלְהָ הַזּוּג הֵם אָחַד, וְכִשְׁיִוְרָדִים לְמַטָּה הֵם מִתְפַּצְּצִים, זֶה בָּא מִזּוּג הוֹרִים אֵלָיו, וְזוֹ בָּאָה מִזּוּג הוֹרִים אַחֵר, וְצָרִיכִים לְשִׁדְכָם, אֲבָל לְמַעַלְהָ בְּשָׁמַיִם הֵם אָחַד, נִמְצָא שֶׁאַתָּה וְאֲשֶׁתְךָ נִשְׁמָה אַחַת, וְאַפְלוֹ אִם אַתָּם כֵּן רוֹצִים אוֹ אִם אַתָּם לֹא רוֹצִים, בְּשָׁמַיִם אַתָּם נִשְׁמָה אַחַת, וְלִכֵּן אִם אַתָּם, חַס וְשָׁלוֹם, מִתְגַּרְשִׁים פֹּה, לֹא יוֹעִיל לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, לְמַעַלְהָ אַתָּם תַּשְׁאֲרוּ אוֹתָהּ נִשְׁמָה, אֲזוֹ לְמָה לָכֶם לְהַתְגַּרְשׁ?! וְזֶה סִתָּם שְׁטוֹת וְהִבֵּל לְהַתְגַּרְשׁ! צָרִיכִים לְדוֹן אָחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, אֵינִן זֹו עֲצָה לְרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ, אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד רַק לְחַשֵּׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרַגַע שֶׁחֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבָר שׁוֹכַח מְכַל הַשְּׁטִיּוֹת, וַיִּוְדַע שֶׁאַשְׁתּוֹ הִכִּי טוֹבָה וְהִכִּי יָפָה, וְהִיא הַמְתַּנָּה שְׁנַתֵּן לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַשְׁלִים אֶתָּה, וְאֲנִי מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

לְדַעֲתִי, אַל תִּתֵּן גֹּט, אַתֶּם זוּג מִן הַשָּׁמַיִם, לֹא יוֹעִיל לָכֶם שׁוֹם
דְּבַר! וְלָכֵן רְאֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ וְלֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ.

אודות ... וכו', מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי לֹא אֶחְרָאֵי עַל אַף אֶחָד, הַטּוֹב
בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, אַתָּה רוֹצֵה לְעֹזֵר לוֹ — אֲשֶׁרִיךְ! אָבֵל הוּא אֵינוֹ מְצִיֵּת
אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ זֶה פְּעַמִּים, אָבֵל לֹא הִיָּה לִי זְמַן
לְעֲנוּת לָךְ מְרֹב טְרֵדוֹתִי.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי כָּל הַדְּאָגוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן
מִפְּנֵי שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׂמֵחַ, וּבִרְגַע שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׂמֵחַ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל
(לְקוּוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), הוּא אֵינוֹ יְכוּל לְהוֹלִיךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ
לְהִיכֵן שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְהוּא חַי בְּדִמְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ כָּלֵם רוֹדְפִים אוֹתוֹ,
אָבֵל בִּרְגַע שֶׁאָדָם שְׂמֵחַ, נַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרִין, הֵינּוּ שֶׁהַמַּחְשָׁבָה שֶׁלוֹ
חוֹשֶׁבֶת רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה אֲשֶׁר "בְּשִׂמְחָה" אוֹתִיתוֹת
"מַחְשָׁבָה" (תְּקוּוֹנֵי-זֵהר, דף סז.), כִּי כִּשְׂאָדָם שְׂמֵחַ, אֲזוֹ הוּא יְכוּל לְהוֹלִיךְ
אֶת הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלוֹ כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה, לְזֹאת תִּרְאֶה לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמֵחַ,
וְתִרְקַד בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ בֵּינָךְ לְבִין עֲצָמְךָ, אָבֵל אֲנִי אוֹמֵר לְרַקֵּד שְׁלֵשָׁה
טַפְחִים לְמַעַלָּה מִהַרְצָפָה ... כִּי חֲסֵרָה לָךְ הַשְּׂמִיחָה הָאֲמִתִּית, וְאַתָּה
צָרִיךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם בְּכַח גְּדוּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בֵּן חוֹרִין, וְלֹא
תִּחְשַׁב מֵאֵף אֶחָד, וְגַם מֵעֲצָמְךָ אֲסוּר לְחַשֵּׁב, אַתָּה צָרִיךְ לְחַשֵּׁב רַק
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזוֹ תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ, וְהַשְּׂמִיחָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת
כָּל-כַּף חֲזָקָה, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ כָּל-כַּף הַרְבֵּה שְׂמִיחָה, שֶׁתּוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם

לְאִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכַמְיֵנוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו): 'אִשָּׁה בְּעֵלָהּ מְשַׁמְחָה', לָכֵן אַתָּה צָרִיף לְשִׂמְחָת אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכֵן תְּשַׁמַּח וּתְבַדַּח אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה נוֹדְנִיק לְשִׂמְחָת אוֹתָם ... לֹא תַעֲזֹב אוֹתָם עַד שִׁיְהִיו בְּשִׂמְחָה, וְרַק בְּזֶה אַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת נוֹדְנִיק ... לְשִׂמְחָת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא תַעֲזֹב אוֹתוֹ, עַד שִׁתְּרָאָה חֵיוֹף עַל הַפָּנִים שְׁלוֹ, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שְׂפָלָם יֵאָהָבוּ אוֹתְךָ, כִּי הָרַף בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם מְאֹד מְמַרְמְרִים, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַחֲבִילָה שֶׁל צָרוֹת שְׁלוֹ, הוּא אֵינוֹ מַעֲנִין בְּצָרוֹת שֶׁל אֲחֵרִים, וְאִם בָּא אָדָם וּמְשַׁמַּח אוֹתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחַ. בְּשִׁבִיל זֶה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶהְבֶּה, סִימָן ז): 'כְּשִׁתְּחַזֵּק אֶת הָאָדָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, הוּא יֵאָהֵב אוֹתְךָ', וְלָכֵן רְאֵה לְחֹזֵק אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיְהִיו בְּשִׂמְחָה, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּה שְׁלִיחוֹת חֲדָשָׁה, שְׂאִתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת נוֹדְנִיק לְשִׂמְחָת אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזֶה תַצְלִיחַ.

אם היית יודע מה זו שמחה, ומה אתה יכול לפעל על-ידי שמחה, היית תמיד שמח, והיית תמיד מחיף. ולכן תמסור את עצמך להיות בשמחה, וזה יוריד ממך את כל הבלבולים, ותהיה בן חורין אמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל את הנסח של ההקדשה, וכן אודות החיל, אתה יכול לכתב כך, כי אם זה הרצון של ההורים, תקיים את רצונם.

כד שצז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַכַּתְּבָה, וּלְדַעֲתִי, אַתָּה צָרִיף לְהִרְאוֹת אֶת זֶה

לכל אחד מאנשי שלומנו, באפן שיִדעו מה אִנחנו מִשְׁקִיעִים בְּבוֹת, וְשֵׁלָא יִהְיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, אֵתָה תִּמְשִׁיךְ לְהַפְגִּישׁ עִם הַמּוֹרוֹת מִפְּעַם לְפַעַם, וְלַחֲזֹק וְלַעוֹדֵד אוֹתָן, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-נְצִלְיָתָ, כִּי אַף אֶחָד אֵינוֹ אוֹהֵב בְּקִרְתָּ, אֵין דְּבַר כְּזֶה בְּעוֹלָם שְׁאֲנָשִׁים יֹאֲהָבוּ בְּקִרְתָּ. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט): 'טוֹב הַכָּל חֲפָצִים לְשִׁמְעָ, מִלֵּה טוֹבָה כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְשִׁמְעָ, אָבָל אַף אֶחָד אֵינוֹ מַעֲנִין לְשִׁמְעָ בְּקִרְתָּ, וְלִכֵּן לֵךְ בְּחֻכְמָה, וּתְדַבֵּר עִם כָּל אַחַת מִהַמּוֹרוֹת בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם הַמְּלַמְדִים.

גַּם עִם ... הַנְּחַשׁ תְּדַבֵּר כְּמוֹ שְׁלַמְדָּתִי אוֹתָךְ וְכו', וְתַעֲשֶׂה אֵת הַמְּשֻׁחַק כְּמוֹ שְׁלַמְדָּתִי אוֹתָךְ וְכו', וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹרָאָה נְסִים נְגָלִים, הַעֲקֹר רְאֵה לְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כד שצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעָ הַטוֹב

מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַחֲתִי אֵת בְּעִלְךָ, כִּי כְּשֵׁאֲשֶׁה שְׂמַחָה — גַּם הַבַּעַל שְׂמַח, וְכִשְׁהַבַּעַל שְׂמַח גַּם הָאִשָּׁה שְׂמַחָה, וְכִשְׁשִׁנֵּיהֶם שְׂמַחִים — הַיְלָדִים שְׂמַחִים, וְכִשְׁהַיְלָדִים שְׂמַחִים, אֲזִי הַכָּל שְׂמַח, וְלִכֵּן תִּשְׂתַּדְּלִי מֵאֵד מֵאֵד לְהַתְחִיל אֲצִלְךָ — לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל מִדַּת הַשְּׂמַחָה יוֹתֵר מִהַכָּל, וְאָמַר, שֶׁעַל שְׂמַחָה אָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ, כִּי לֹא בָּא קָל לְאָדָם לְשִׂמְחָה, כִּי מֵרַב הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְּרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, הוּא נִמְשָׁךְ אַחֵר הַעֲצָלוּת. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ

לתפס את היגוֹן והאַנְחָה לַתּוֹף הַשְּׁמָחָה (לקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חלק ב', סימן כג), וְרַאוי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסֵפֶר הַנִּפְלֵא "מְקוֹר הַשְּׁמָחָה", שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַשְּׁמָחָה.

אֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲפִלוּ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ יִהְיוּ יוֹתֵר טוֹבִים מִמֶּנִּי, אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד, אֲנִי צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל רַק עָלַי, וְאֲנִי צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת עֲצָמִי, וּכְשֶׁאֲנִי אֲתַקֵּן אֶת עֲצָמִי, מִמִּילָא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ יִהְיֶה מְתַקֵּן, וְכָל זְמַן שֶׁאֲנִי לֹא מְתַקֵּן, אִזּוֹ הָעוֹלָם לֹא מְתַקֵּן, אֲבָל לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הָעוֹלָם כְּאִלוֹ הָעוֹלָם לֹא מְתַקֵּן, וּמִמִּילָא יֵשׁ לִי טַעֲנוֹת עַל הָעוֹלָם ... לֹא! וְלָכֵן הָעֵקֶר תַּתְּחִילִי לְחֻשָׁב מִמֶּנִּי, וְתוֹזְרִי — כְּמוֹ שֶׁאֲסוּר לְשַׁנֵּא אֶת אַחֵר, כִּי אֲסוּר לְשַׁנֵּא אֶת עֲצָמוֹ, כִּי אֵין זוֹ דְרָךְ לְשַׁנֵּא אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא אֲדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת (לקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן רפב), תִּשְׁכַּחֲתִי אֶת הָעֵבֶר. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר: אֲצֵל הָעוֹלָם שִׁכְחָה הוּא חֶסְרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי שִׁכְחָה הִיא מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד (שיחֹת-הַר"ן, שִׁיחָה כו); וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר שְׁלָךְ, וְתוֹזְרִי שֶׁהַיּוֹם נוֹלְדָתָּ מְחֻדָּשׁ, וְהַיּוֹם אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּשְׁמָחָה, וְהַיּוֹם אֶת צְרִיכָה לְשַׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ, וְהַיּוֹם אֶת צְרִיכָה לְשַׁמַּח אֶת הַיְלָדִים, וְהַיּוֹם אֶת צְרִיכָה לְשַׁמַּח אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִם תַּחֲזִי בְּצוּרָה כְּזוֹ אִזּוֹ תַּצְלִיחִי, רַק תִּשְׁכַּחֲתִי מֵה שֶׁעֵבֶר, אֵין לָךְ עֵבֶר כְּלָל, כִּי כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד חוֹשֵׁב מֵה הִיָּה אֶתְמוֹל אוֹ שֶׁלְּשׁוֹם אוֹ לְפָנֵי חֻדֶּשׁ אוֹ שָׁנָה אוֹ בְּיַלְדוּתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא יִשְׁעֵבֶר, כִּי גִזְרָה בְּהִרְבֵּה דְבָרִים לֹא נַעֲמִים וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁעוֹשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֻדֶּשֶׁה, אִזּוֹ הוּא מַצְלִיחַ. וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל — כְּשֶׁבָּאִים אֶל הַצַּדִּיק, צְרִיכִים לְבֹא בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֻדֶּשֶׁה כְּאִלוֹ אֵף פַּעַם לֹא בָּאוּ אֲצֵלוֹ (לקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן סב); וְהַכֵּלל וְהָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֻדֶּשֶׁה. וְזוֹ הִיָּתָה דְרָכּוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְזֶה הִיָּה הַחֻדוּשׁ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, בְּשֶׁבִיל זֶה אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סימן רמז): חֻדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הִיָּה. וּפְרָשׁוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שָׁזָה סוֹכֵב עַל מִדַּת הַהַתְּחַדְּשׁוֹת, שְׁצָרִיכִים תְּמִיד לְהַתְּחַדֵּשׁ. וְאִם תַּחֲזִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִזּוֹ תַּצְלִיחִי עַד מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אף הייתי טרוד כל היום, ולא הייתי
בחדרי כלל, ולכן לא מצאתי אותו רק עכשו.

שלחתי היום עם ... שלשה טשעקים, כל אחד סף אלפים דולר,
הטשעק פתוח, המדפיס יכול לכתב איזה שם, והם דחויים, כל אחד
לשני שבועות, סף הכל לששה שבועות, וזה כמו מזמן, ואני מאד
מקנה שיקח את זה ממך. נא להדפיס לי את ספר "שמירת הברית",
ולהוסיף קוונטרס: "צא מהבץ", "ברח מהמלכדת", אקנה שהכל
יהיה על נכון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד ת.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

אקנה שמסרת את השיחות ששלחה גברת ... שתחיה להמנהל
... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדעת מה קורה במעון, כי שמעתי מכמה
אמהות תלונות על ... שצועקת על הקטנים, וזה פלא בעיני אף
היא בכלל עובדת במעון וכו', "חננוף זו לא עבודה רגילה, חננוף זו
נשמה, צריכים לעבד עם הנשמה, ורק אז מצליחים", מה זאת
אומרת לצעק על קטנים תיגוקות בני שנתים שלש? אני לא מבין

אֲשֶׁר כד תא בַּנְחָל קכא

אִיךָ הִיא בְּכָלֵל עוֹבְדַת בְּמַעוֹן? דִּיקָא בְּגִילָאִים בְּאֵלוּ צְרִיכִים סְבָלָנוֹת
שָׁל בְּרוּזְל, וּמִי שְׁאִין לָהּ, שְׁלֵא תַעֲבֹד בְּמַעוֹן.

אַקוּהָ שְׁתַּקְחִי אֶת זֶה אֶל תְּשׁוּמַת לִבִּי.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּכְתְּבִי לִי מַה קוֹרָה בְּקַהְלָה וּבְמוֹסְדוֹת לְפִי
מְרָאָה עֵינֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוּ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד הִתְפַּלְאֵתִי שְׁשִׁמְעֵתִי שְׁאֵת עוֹבְדַת בְּמַעוֹן בְּתוֹר
מְטַפְּלָת, הֲלֵא אֲמַרְתִּי לְפָנֶי שְׁנָה, שְׁלֹדְעֵתִי זֶה לֹא בְּשִׁבְלֵךְ, אֲסוּר
לְצַעֵק עַל יְלָדִים קְטַנִּים בְּכָלֵל, אֲפֹלוּ עַל הַגְּדוֹלִים בְּחֹדֵר וּבְבֵית־סֵפֶר,
אֲנִי נִגְדָה צְעָקוֹת, אֲבָל נִגְדָה קְטַנִּי קְטַנִּים זֶה עוֹל, אֲשֶׁר לֹא יִכְפֹּר.

כַּמָּה הוֹרִים מְתוֹלֹנְנִים עֲלֵיךְ, שְׁאֵת צוּעָקָת עֲלֵיהֶם, אֲנִי מְכַרְח
לְהַגִּיד לָךְ, שְׁזוֹ לֹא גִישָׁה לְפַעוּטוֹן, מִי שְׁאִינוּ יְכוּל — שְׁיִלְךְ
הַבֵּיתָה, "חֲנוּפָה זֹו לֹא עֲבוּדָה, חֲנוּפָה זֶה נְשָׁמָה", וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
הַנְּשָׁמָה בְּעִבּוּר חֲנוּפָה.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְאֹד שִׁישׁ צְעָקוֹת בְּפַעוּטוֹן
עַל יְלָדִים קְטַנִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ח' פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הכסף נמצא עכשו בבית ... תתקשר אליו, כי מאד מאד רציתי להדפיס שלשת אלפים ספרי "שמירת הברית", אשר זה בכלל הצלת נפשות ממש, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את זכותכם בשמים בזכוי הרבים. הן אמת, שעוברת עניות וטרדות ובלבולים וכו', אבל האדם אינו חי לעולם וכו', וסוף כל סוף פדאי אלו הצרות והיסורים והבלבולים וכו', מאשר יסורים ובלבולים של הכלי עולם הזה והכליו, אשרינו שיש לנו זכות כזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ח' פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

האם קבלת את כל המכתבים, ובפרט של ... ושל אשתו?

ראה לדונח מה חדשות בתלמוד תורה וכן בבית-ספר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגנזפה לחנוף את ילדינו בקדושה ובטהרה, ובלי לשים עליהם שום לחץ וכו', אנרבה רק נחדייר בהם אמונה ברורה ומזככת, אשר זה העקר בזה העולם, אשרי מי שדבוק בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי שֶׁהִתְחַלַּת לְקַיֵּם הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה, אֹדוֹת הַמְדַרְשָׁה לְבָנוֹת "נֵר מְלָכָה". יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ הַצְלָחָה מְפֹלְגָת, וְתוֹכְלִי לְמִשָּׁךְ פֶּה מֵאוֹת בָּנוֹת, כִּי בְּאֵמֶת יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ לְחִזְרָה בְּתִשׁוּבָה, וּבַפְּרָטִיּוֹת לְחִסְדֵיּוֹת בְּרִסְלָב, וְלִכְן כָּל פְּעֻלָּה קִטְנָה שָׂרָק תַּעֲשִׂי, אֶת תַּפְּעֻלִּי.

אֹדוֹת שְׁתִּי הַהֲצָעוֹת שְׁאֵת מִצִּיעָה בְּמַכְתְּבֶךָ, בְּכַנֵּן שֶׁל הָרֵב ... אֶת כּוֹתֶבֶת, שֵׁשׁ שָׁם חֲסֵרוֹנוֹת וְכוּ', אֲנִי מְסַפֵּים אִתְּךָ, וְזֶה כֶּף נִרְאָה כְּמוֹ שְׁפִתְבֶּתָ, וְיֹתֵר מוֹשֶׁכֶת אוֹתִי אֶת הַהֲצָעָה הַשְּׂנִיָּה, לְשִׁכַּר דִּירָה פְּרָטִית בְּשִׁבִיל הַבָּנוֹת, כָּל זְמַן שֶׁהֵן קְבוּצָה קִטְנָה, וְאַחֲרֵיכֶן בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁתִּתְרַבְּנֶה הַבָּנוֹת, אִתָּם יְכוּלִים לַעֲבֹר לְשֵׁם, וְכֵן טוֹב עֲכָשׁוּ בְּשִׁלָּב זֶה, הֵינּוּ בְּשִׁלָּב הַהִתְחַלָּה, שְׁיַהַיֶּה בְּבֵית פְּרָטִי, כְּדָאִי לֹא לְעוֹרֵר אֶת הַדָּב, שְׁלֹא יִמְסֹר אוֹתְךָ וְכוּ', הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת צְרוֹת וְכוּ', אֲבָל אִם זֶה בְּבֵית פְּרָטִי, הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְקַפֵּץ וְכוּ', וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי כָּל הַמְקַיֵּם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קַיֵּם עוֹלָם מְלֵא (בְּבֹא בַתְּרֵא יֵא.), וּבַפְּרָט הַיּוֹם, בָּנוֹת שְׁעִבְרוּ אֶת הַצִּבְאָ וְכוּ', וְעִבְרוּ עֲלֵיהֶם מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים וְכוּ', וְהֵן נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, נִשְׁמוֹת טְהוּרוֹת, כָּל-כֶּף כָּל-כֶּף רוֹצוֹת לְחִזּוֹר אֶל הַשְּׂרָשִׁים, וּמְחַפְּשִׁים דְּרָךְ וְהַשְׁקָפָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִדְעוֹתִי, תַּצְלִיחִי אִתְּךָ מְאֹד מְאֹד, וּבַפְּרָטִיּוֹת תַּהֲיִי בְּקִשְׁר עִם הַגְּבֵרָת ... כִּי יֵשׁ לָהּ בָּנוֹת חִזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, וְיְכוּל לְהִיֹּת שֶׁהִיא תִשְׁלַח כְּמָה בָּנוֹת לְפָנִימָיָה כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וְכֵן לְשִׁאֵל אֶת מְשַׁפְּחַת ... שֵׁשׁ לָהֶם קִשְׁר חִזֵּק עִם בָּנוֹת כְּבַת־זִים, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעַ אִישִׁית, שֵׁשׁ שָׁם הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעִבּוֹר חִזְרָה בְּתִשׁוּבָה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מתפלל בעדך, שתצליחי הרבה תמיד מאד מאד, ותכניסי את עצמך ראשו ורבו בעבודה הקדושה הזו, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תה.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ניצא, ח' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הטשעקים ששלחתי לך, זה פשוט מסירות נפש, כי אין לי פרוטה לפרטה, אפילו לקנות במכלת וכי, עד כדי כך, עם כל זאת עשיתי מסירות נפש, שתוף ששה שבועות יפרע בדרך לא דרך, כי אני צריך מאד מאד את הספר הנפלא "שמירת-הברית", שזה זכוי הרבים, שאין אתה יכול לתאר ולשער איזו מהפכה זה יעשה כאן, וכדאית היגיעה והטרחה, ואף שאני יודע שאתה טרוד, עם כל זאת תעשה כל מיני מאמצים, כי הולך לי בחיים, שהספר הזה ידפס ויופץ מה שיותר מהר.

אודות הצינן, בודאי הפל אמת, ורואים את רשעות הרשעים ומתנגדי, כי איפה עכשו כל החתימות של הרשעים האורחים והזקנים והתלשים וכי וכי, עם כל זאת שהם ישרו ביניהם את הראש, זה לא העסק שלנו, אנחנו צריכים רק למלא את כל העולם כלו עם אמונה ברורה ומזככת בו ותברך, אשרי מי שחזק בזה!

אני מאד מקנה לקחת עוד המון ספרים מכרכים ממך ביחד עם ספר "שמירת-הברית", שאני מדפיס אצלך שלשת אלפים, ואחר-כך

אֲשֶׁר כד תו — כד תז בנחל קכה
אֲשֶׁלֶם לךְ אֶת הַכֶּלֶל, כִּי שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם חוֹב, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ
לְדַאֵג, וְגַם אֶת הַמְשָׁלוּחַ אֲנִי אֲשֶׁלֶם כְּמוֹ שֶׁשְׁלַמְתִּי עַד עַכְשָׁיו.
תִּגִּיד לְאַחֶיךָ ... חֻבֵּל מְאֹד שְׁלֹא יֵצֵא לָנוּ לְדַבֵּר, כִּי פְּשׁוּט לֹא
הֵייתִי בְּבִיתִי.
הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הֵאֵם מְסַרְתָּ אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁבִקְשָׁתִי אוֹתָךְ?

וְהֵאֵם דִּבַּרְתָּ עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מַה
קוֹרָה בְּעֵינַי בֵּית-הַמְדַרְשׁ שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְבַנוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, בְּזֶה שְׁפַתְכֶת שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּעֵבֶי הַקּוֹרָה לְהַכִּין אֶת "אֲשֶׁר
בְּנַחֵל" לְדַפּוּס, זֶה מְאֹד הֶחְחִה אוֹתִי, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׁאֲנִי
מִתְפַּתֵּחַ כְּכֹר עִם בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים מְשֻׁנָּת תִּשְׁכַּח, וְחֻבֵּל מְאֹד
שְׁאֲבָדוֹ כְּמַה אֶלְפִי מַכְתָּבִים בְּקִיץ, אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם כְּבַבַּת
עֵינַי, כִּי רַק זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאַר מִמֶּנִּי, וְזוֹ כֹּל חֵיוֹתִי שֶׁל "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ
עוֹלָמִים" (תהלים סא, ה) — כְּדֶרֶשֶׁת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

בְּאִתִּי לְאֶחָל לְכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל חֲתַנְתָּ בְּתַכֶּם שְׁמַתְחַתְנַת

קכו אָשׁר כד תח בנחל

היום, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שִׁיְהִי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב. וּבְעֵת רְצוֹן תִּבְקָשׁוּ גַם עָלַי, שְׁאֲזַכֶּה לְהַפְקֵד בִּישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּבֵיתִי, וְכֵן תִּבְקָשׁוּ עַל בְּנֵיכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, שֶׁהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא יַעֲזֹר, שְׁגַם הוּא יִמְצָא בְּקִרְוֹב מְאֹד אֶת זְוִיגוֹ, וְיִזְכֶּה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַתְכֶם.

גַּא וְנָא רַק תִּתְחַזְקוּ עַל גְּדַל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא אָב הַרְחָמָן, וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְבִינִים, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנּוּ.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וְתָרוּ רַב נַחַת מֵהַזּוּג הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תח.

30 עֲזַרְתָּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הַחֲמֵן ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָךְ בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל יוֹם חֲפִתְךָ, וּכְדַאי לָךְ לְזַכֵּר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (חֵי־מוֹתֵר"ן, סִימָן תַּקפ"ו) שְׁאָמַר עַל מֵאֲמָרָם ו'ל (פְּתוּבוֹת טו:): 'כִּי־צַד מְרַקְדִין לְפָנַי הַכֹּלָה', אֵיךְ זוֹכִים לְרַקֵּד וּלְדַלֵּג מֵה שְׁקָרָה לְפָנַי הַכֹּלָה, שֶׁתִּשְׁפַּח אֶת הַכֹּל, וְתִתְחַיֵּל הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, כִּי חֲמֵן כְּיוֹם חֲפִתוֹ מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּיוֹם שְׂמִחַתְךָ, וְאֵל תִּשְׁפַּח מִהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְתַחַת הַחֲפָה תִּבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁיְהִי בְּגִין עַד־יַעַד, וְתִרְוֶה רַב נַחַת וְכוּ', וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שֶׁתִּמִּיד תִּהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַתֶּם

אָשֶׁר כד תט בְּנַחֵל קכז

שְׁתַּפִּים בְּחַיִּים, וְאִף פַּעַם אֶל תְּרִים אֶת הַקּוֹל עָלֶיהָ, רַק תִּהְיֶה סִבְלָן
וְתִלָּךְ בַּעֲדֵינוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

נָא וְנָא תִקְבַּע לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָם, לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֻגַד
הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד בְּחַיִּיךָ מִהַשְׁעוּרִים הָאֵלּוּ,
וּבְזִכּוֹת זֶה יִמְשָׁךְ עָלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּכְנַס לַחֲפָה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִבְגְּהַ
בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה קֶשֶׁר שֶׁל קִימָא לְנֻצַח.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַכֹּהֵן ... שֶׁתִּחְיֶה.

בְּאִתִּי לְאַחַל לָךְ בְּרַכַּת "מִזְל טוֹב" חֲמָה וְלִכְבִּית עַל יוֹם
שְׁמִחְתָּךְ, יוֹם חֲתֻנְתָּךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת
וְתִתְחַתְּנֶנּוּ, וְתִשְׁרֶה בִּינֵיכֶם אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה הַדְּרִית, וְתִהְיֶה קֶשֶׁרִים
בִּינֵיכֶם תָּמִיד, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי הַחֲתֻנָּה מְאַחֲדַת אֶת הַחֲתָן
וְהַכֹּהֵן, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם שְׁתַּפִּים לְכֹל דְּבָר. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שִׁיחָה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים, תּוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמִקּוֹם אֶחָד, וְתָמִיד
תִּזְכְּרִי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תְּסִיחִי דַעֲתָךְ מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

תִּתְחַלִּי לְהַדְלִיק אֲרַבְעָה נְרוֹת רְגִילִים וּשְׁנַיִם שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, כִּי
זוֹ סִגְלָה מְאֹד לְבָנִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר
בְּבֵיתְכֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַזְכֶּה לְרְאוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמְּאַחַח לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אָנִי רוֹצֶה, שֶׁהַיּוֹם כְּשֶׁתְּבוֹא הַמְּשֻׁלַּחַת, שֶׁתִּשְׁמַר עַל
דְּבוּרְךָ אִיךָ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר אִתָּם, כִּי כָּל מְלָה יִתְרָה יְכוּלָה לְהִזְיֵק וְכוּ',
חֵס וְשְׁלוֹם, הָעֵקֶר מֵה שְׂאֵנו צְרִיכִים, זֶה עוֹד פְּנֵה חֲמוּדָה לְבָנוֹת,
וּתְדַבֵּר אִתָּם בְּעֵדִינּוֹת, וְכֵן בְּעֵנִין בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, שְׁלֵא יִדְחַק אֶת זֶה
לְשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה... שְׁזֶה עוֹרְבָא פָּרַח וְחִלּוֹם מֵתָק וְכוּ', וְאִךָ שְׁיִבְטִיחַ
הַבְּטָחוֹת — הַכֹּל רוּחַ... לְלַחֵץ דִּיקָא עַל הַשְּׁטַח שְׁלִי, כִּי שָׁם יִבְנֶה
תוֹךְ כַּמָּה חֲדָשִׁים, רַק שְׂאֵקְבַל אֶת הָאֲשׁוּרִים.

אִם אִתָּה הוֹלֵךְ הַלֵּילָה אֶל הַחֲתָנָה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּוֹדָאֵי
תַּפְגֵּשׁ שָׁם אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּדַבֵּר אִתּוֹ עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם בְּעֵנִין
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שְׁלִי, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצֵּא מִהַדְּחָקוֹת וְהַקְּטָנוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ,
וַיְהִי לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כְּפִי שְׂשִׁמְעָתִי בְּקִרְוֵי בִּיבְנָאֵל הַיּוֹם עַל הַשְּׁטַח ... וְכֵן ... וְ...
וּסְכָמוֹ שְׂצְרִיכִים לְבָנוֹת לְבֵית-סֵפֶר הַבָּנוֹת מְקוֹם נִפְרָד, וְתִשׁוּאוֹת חֵן
לָךְ עַל הַשְּׂתַדְלוּתְךָ שֶׁהַשְּׂתַדְלֹת בְּזֶה.

אף אָני מֵאד מֵאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, בְּעֵנִין בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁהוּא עַל הַשְּׂטַח שְׁלִי, אֲדַמָּה פְּרֻטִית, שֶׁהָיוּ כְּבֹר כָּל הָאֲשׁוּרִים, וְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁהוּא רִשֶׁע מְרֻשָּׁע, הַפִּיל אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם נְמוּק, וְעַל זֶה אָנִי מֵאד מֵאד צָרִיךְ אֶת עֲזָרְתְּךָ, וְאֵף שֶׁ... מִבְּטִיחַ שִׁיבְנָה לְחִסְדֵי בְּרִסְלָב שְׁכוּנָה נִפְרֶדֶת, יְכוּל לְהִיּוֹת שׁוֹ אֲמַת, וְיְכוּל לְהִיּוֹת שְׁזָה חֲלוּם מֵתֶק... עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא קִשּׁוֹר אֶל בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בְּשֻׂטַח שְׁלִי, וְעַל זֶה אָנִי צָרִיךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי, וְקַבְּלֵתִי עַל עֲצָמֵי כָּל מִינֵי קְבָלוֹת, אִם תַּעֲזֹר לִי — אָנִי אֶעֱזֹר לְךָ, חֵד מִשְׁמַעִית, בְּתַפְלָה וְתַעֲנִית וְכוּ', אַתָּה נִמְצָא בְּצָרָה וְאָנִי נִמְצָא בְּצָרָה, בֹּא וְנַחֲלִיךָ, תַּעֲזֹר לִי, וְאָנִי אֶעֱזֹר לְךָ, מַה יֵּשׁ לְךָ לְהַפְסִיד? ! אָנִי מֵאד מֵאד מְקוּוֹה, שֶׁדְּבָרֵי אֱלוֹ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לְךָ מִפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי, עִם דָּם וְלֹא עִם דִּיּוֹ וְכוּ', יִכְנָסוּ אֶל תּוֹךְ לְבָבְךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּדִי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, כְּפִי מִיטֵב יְדִיעַתִּי, אִם ... יִתְעַקֵּשׁ אֶצֶל ... אָנִי יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הָאֲשׁוּרִים בְּתוֹךְ כְּפֹה יָמִים, וְאֶת הַבְּנִיָּה אָנִי בּוֹנֶה בְּעֲצָמֵי, וְאָנִי לֹא מְבַקֵּשׁ מֵאֵף אֶחָד כֶּסֶף אוֹ שָׂאֵר טוֹבוֹת הַנָּאָה וְכוּ', פְּשׁוּט אָנִי צָרִיךְ אֲשׁוֹר שְׁכָבֵר הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר יִסְפֹּר לְךָ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא וְנָא אֶל תְּשִׁיב פְּנֵי רֵיקָם, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׁבִזְכוּת זֶה תַּהֲנֶה לְךָ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְעוֹד הִבְטַחְתִּי לְךָ לִפְנֵי שְׁנַתִּים, שְׁבִית-הַמִּדְרָשׁ יִקְרָא עַל שְׂמֶךְ, נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֵתְךָ, שְׁאוּכַל לְקַבֵּל אֶת הָאֲשׁוֹר לְבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאָנִי לֹא צָרִיךְ מֵאֵף אֶחָד אֶפְלוֹ אֲגוּרָה אַחַת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוֹר הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, כִּי הוֹלֵךְ לִי

בחיים לחנוך את הילדים על טהרת הקדש, ועל קטב זה אני רוצה לנהל את המוסדות שלנו, שיִדברו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק הגלוי אלקות שאנו מגלים — הן לעצמנו והן לילדינו, כי אין בעולם רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וברגע שאדם עוקר את עצמו מהקדוש-ברוך-הוא, זה מראה שפלו שקר והכל צביעות, וצריכים לברח ממנו כמו שבורחים מאש. ולכן אני רוצה מאד מאד, שתחדיר בפנים ובכנות רק יראת שמים טהורה, שזה הלמוד שאני לומד עם כל התלמידים, שזה הלמוד של רבנו ו"ל, שמגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל אחד ואחד.

לזאת אבקש אותך, יען שבכל ליל ששי אני מדבר אל הבנות כמה שיחות, ומתקתקים את השיחות, ולכן תקח את ההעתיקים, ותמסר את זה הן לתלמידים והן למורות, שילמדו את זה כל השבוע עם התלמידים והתלמידות, כי כל שיחותינו ודבורינו, הם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית.

גא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור וכו' וכו', כי תהלה לאל, בזה שאנחנו מחנכים את נשמות ישראל באמונה הקדושה, זה רק מה שישאר מאתנו, כי ימי חיינו הם קבל, הנה אנחנו פה ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, ועל-כן אנחנו צריכים להכניס בנו רק את האמונה הקדושה בו יתברך, וזו תכלית הלמוד שאנחנו צריכים ללמד, וכן בפרשת השבוע שאנחנו לומדים בכל יום, צריכים להוציא עצות איך להתחזק באמונה הקדושה, כי השנה מחלקת ומסדרת כפי פרשיות השבוע, וצריכים להוציא מוסר השכל לדורותינו אלו איך להתחזק.

גא ונא ראה להיות חזק מאד, ואל תחלש דעתך משום דבר, כי אנחנו רואים את גדל ההצלחה שיש לנו, על אף המרירות שעוברת עלינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תיג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, י' כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפי להודות לך על אשר
אתה עוסק בחינוך הבנים, ראה להחדיר בהם אמונה פשוטה בו
יתברך, ותלמד עמם הרבה "ספר-המדות", כי המדות הן יסוד
האדם, וכן שהילדים ילמדו לומר 'תקוּן הַכִּלְי' בעל-פה, כי
העשרה מזמורים האלו מסגלים להכל, וטוב שהילדים יהיו רגילים
באמירת העשרה מזמורים, על כל צרה שלא תבוא, שידעו את זה
בעל-פה, וביותר בקברי צדיקים, שיוכלו לומר את זה שוטף
בעל-פה ממש.

נא ונא ראה לקחת את הילדים על ההר להתבודד עצמם עמו
יתברך, ותגלה להם את הקדוש-ברוך-הוא, כי זה כל הלמוד שלנו
— רק אמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא עשה אתנו
חסד, שעכשו אנחנו נבדלים מהרשעים האלו לגמרי, ואין לנו שום
עסק אתם, ועל-כן אנחנו יכולים לחנוך פה את הילדים עם אמונה
טהורה בו יתברך, אשרי מי שזוכה להחדיר בילדים אמונה פשוטה
בו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

ראה להתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך, ושום דבר שבעולם
לא יוכל לשבר אותך, אפלו שעובר עליך מה שעובר ברוחניות
ובגשמיות, עם כל זאת ראה להתחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל
לשבר אותך, רק תהיה בשמחה, ותשתדל מאד לשמח את הכתה
שלך, וכן תשתדל מאד לשמח את אשתך ואת ילדיך, באפן שתמיד
תהיה אוירה של שמחה בתוך ביתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אַתָּה צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, כִּי גִדְלָה
הָאֲהָבָה שֵׁשׁ לִי אֵלֶיךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵנִי מֵאֵד
מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, יַעַן שְׁזוּכָה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַתָּה
מְלַמֵּד עִם הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר הַמְדַרְגָּה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל
הַמְדַרְגוֹת, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְחַנּוּךְ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה, אֵין עוֹד
דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מָה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ — אִם לֹא הַדְּבוּרֵי
אַמוּנָה בִּינֵנוּ לְבֵין עֲצָמֵנוּ, וּבִינֵנוּ לְבֵין חֲבֵרֵינוּ, וּבִינֵנוּ לְבֵין יְלָדֵינוּ
וְתַלְמִידֵינוּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, וְהַחַיִּים מְלֵאִים
נְסִינּוֹת קִשִּׁים וּמְרִים, וּבְכֹל רָגַע וְרָגַע שְׁמֵדְבָרִים וְחוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, מְקִימִים מְצוֹת עֲשֵׂה תְדִירִית, כִּי אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ לְרָגַע, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה מָה
שְׁתַּעֲשֶׂה בְּאַפֵּן שְׁתִּלְמַד עִם הַיְלָדִים רַק אֲמוּנָה, וְתוֹצִיא אוֹתָם מִפְּעַם
אֶל פְּעַם אֶל הַשְּׂדָה אוֹ אֶל הַהָר לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַגְלֶה לָהֶם
אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּלְמַד עִמָּהֶם "סִפְרֵ-
הַמִּדּוֹת", וְתִסְבִּיר לָהֶם כָּל מִדָּה וּמִדָּה כְּצַחוֹת לְשׁוֹנֶךָ, וְכֵן תִּסְפֹּר לָהֶם
בְּפִרְשׁוֹת הַשְּׁבוּעַ, וְתַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה, שְׁגִם הֵם יִלְכוּ בְּדַרְךְ
אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְהַשְּׁבָטִים הַקְּדוֹשִׁים, כִּי סוֹף כָּל סוֹף
הַיְלָדִים הֵם הַעֵינִים שְׁלֵנוּ, וְכִמוֹ שְׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, כִּף צָרִיךְ
לְשׁוֹר עַל הַיְלָדִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה
טְהוּרָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמַּח אֶת הַתְּלַמִּידִים שְׁלָךְ,
וּתְלַמֵּד אוֹתָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּכְנִיס בָּהֶם "סִפְר־
הַמִּדּוֹת", וְתִסְבֵּיר לָהֶם כָּל מִדָּה וּמִדָּה, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם,
וְרַבְּנּוּ ו"ל מְאֹד רָצָה שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמְדוּ בְּ"סִפְר־הַמִּדּוֹת", וְאֲנִי
רוֹצֵה שְׁהִילְדִים בְּעוֹדָם קְטַנִּים, יִקְנוּ לְעֲצָמָם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַעֲקָר
הִיא הָאֲמוּנָה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים הַקְּטַנִּים הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תּוֹצִיא
אוֹתָם מִפְּעַם אֶל פְּעַם אֶל הַשְּׂדֵה וְאֶל הַהָר לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּתְגַלֶּה לָהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִיךָ שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וּתְלַמֵּד עִמָּהֶם שְׁיִהְיוּ רְגִילִים לומר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, שֶׁהֵם
הַ"תְּקוּן הַכְּלָלִי" עַל פֶּה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה, שְׁפָל יֶלֶד וַיִּלְד
יִדַע אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים בְּעַל־פֶּה, שְׁיִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, כִּי רַבְּנּוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהֵם תְּקוּן נִפְלָא מְאֹד מְאֹד. הַעֲקָר תְּשַׁתְּדַל
לְהַתְּאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, וְתִתְּקֶה סְבָלָן גְּדוֹל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְחַנּוּךְ אֶת יַלְדֵי
יִשְׂרָאֵל, אֲלָא בְּסִבְלָנוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּכָל פְּעַם, וְאֶל תִּירָא וְאֶל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי
גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ? רַק
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲנַחְנוּ חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל־כֵּן עַל מָה
וְלָמָּה לְהִיּוֹת שְׁבוּר, עַל אֵף גְּדֹל הַמְּרִירוֹת וְהַכְּבוֹלִים שְׁעוֹבָר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ, מִחֲמַת מְקָרִי וּפְגַעֵי הַזְּמַן, עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ
לְדַעַת, שְׂאֵין עוֹד אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם — רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ,

ועל-כן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, י' כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, כי אתה עושה שליחותי, ואתה מלמד את התינוקות של בית רבן באמונה, אשר זה כל פסופי ורצוני וחשקי וכו' וכו', כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק הדבורי אמונה שאנחנו זוכים לדבר ביננו לבין עצמנו, ובפרט הדבורי אמונה שאנחנו מגלים לתינוקות של בית רבן. ועל-כן ראה להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולהרגיל אותם לשיר שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא, ותראה להיות חזק בזה מאד מאד, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בזכות שלומדים עם תינוקות של בית רבן תורה, הקדוש-ברוך-הוא משלם חזרה כהנה וכהנה.

נא ונא תקבע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ובשלחן ערוך כסדרן, כאשר למדת אצלנו, ותעשה בכל פעם התחלה חדשה, ואל תהיה שבור כלל, אלא תהיה שמח, כי הנה תראה מה עשה עמך הקדוש-ברוך-הוא בימים ובשבועות ובחדשים ובשנים האלו, שזכית להתחמן ולהוליד בנים, שזו המתנה הכי גדולה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ולכן ראה בכל מיני פעולות שבעולם לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולא להשבר משום דבר, והרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור

אֲשֶׁר כד תיז בנחל קלה

וּדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זוּ הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' בְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, הוּא רַק לְהַחְדִּיר
בְּבָנוֹת אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַחְדִּיר בָּהֶם יְרֵאת
שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי מְמַנֶּה אוֹתָךְ לְשְׁלִיחָה טוֹבָה, שְׂתַחֲדִירִי בְּבָנוֹת מַדַּת
הַצְּנִיעוּת, כִּי אִין עוֹד דְּבַר יָפֵה לְבָנוֹת מַמְדַּת הַצְּנִיעוּת, וְתַחֲזִירִי
לְפָנֵיהֶם אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת שְׂאֲנוּ מְדַבְּרִים בְּכָל לַיִל שְׁשִׁי, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְקוּהָ, שֶׁהַבָּנוֹת הָאֵלוּ תִגְדְּלֶנָּה בָּנוֹת יְרֵאוֹת שָׁמַיִם, כִּי זֶה כָּל
מְגַמְתֵּנוּ, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁהַבָּנוֹת הָאֵלוּ הֵן בְּנוֹתִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֵאוֹת
בָּנוֹת קְדוּשׁוֹת, בָּנוֹת טְהוּרוֹת, בָּנוֹת חֵיל, שְׂעִישׂוּ אֶת רְצוֹן קוֹנֵם, וְזוֹ
כָּל מְגַמְתִּי, וְצִרִיכִים לְהַפְסִיק אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, בְּגֵרוֹת וְכוּ', תְּעַדוֹת וְכוּ',
צִרִיכִים לְהַחְדִּיר בָּהֶם רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשִׂתְהִינֶנָּה
רְגִילוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר הַבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֲנִי מְקוּהָ
מְאֹד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד מְעַט גַּם לְכָל הַבָּנוֹת יִהְיֶה מְקוֹם
מְסֻדָּר עַל הַקֶּר חוּץ לַיִשׁוּב, וְכֵן נוֹכַח לְגַדֵּל אֶת הַבָּנוֹת בְּקִדְשָׁה
וּבְטְהָרָה, שְׁלֵא תִרְאִינָה שׁוּם דְּבַר מְהַרְשָׁעִים וְהַפּוֹחֲזִים הַחֲלוּנִיִּים
וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר כָּל מְגַמְתֵּם הִיא רַק כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְאֲנַחְנוּ
רוֹצִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת בְּנוֹתֵינוּ.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שְׁבַעוּלִים, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֶת גּוֹרְמַת לִי נִחְתְּרוֹת מְאֹד בְּזֶה שְׂאֵת מַחְדִּירָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה

קלו אשר כד תיחל בנחל

בבנות, פי זו כל מגמתי וכל חיותי, שאני רוצה לראות אצל כל
הבנות מה שראיתי עד עכשו אצל כל אלו שהתחתנו כבר, ואני
רוצה לראות איך שכל הבנות התחתנה בגיל צעיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תיחל.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, י' פסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפי להודות לך על גדל החסד שעשית עמדי,
שלקחת על עצמך חנוך הבנות, ומסרת את נפשך ועזבת את הכל,
ועשית את רצוני.

מה אמר לך! הבנות בנותי, ואני רוצה לראות רק את הטוב
שלהן, ועל-כן ראי להחזיר בהן יראת שמים שלמה, ומדת הצניעות
והדרך ארץ, ותלמדי אתן הרבה "ספר-המדות", ותסבירי להן כל
קטע וקטע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

ראי להחזיר בבנות אמונה פשוטה בו יתברך, ושתהיינה
רגילות לדבר ולשיח אליו יתברך, פי סוף סוף מה ישאר מאתנו?
רק הדבורי יראת שמים והאמונה פשוטה, שאנחנו מחזירים בהן,
שזה היה רצון רבנו ז"ל, שנדבר תמיד דבורי אמונה והשגחה
פרטית, ונמשיך את אמתת מציאותו יתברך בעולם.

נא ונא ראי להיות חזקה מאד, פי גדול אדונינו ורב להושיע,
ובודאי תראי ישועות ונסים נגלים, שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-
הוא, שתצאו מכל הצמצום, ותהיה לכם הרחבה גדולה מאד.

אני מאד מאד מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד
תהיה לנו פנה חמודה גם לבנות, ותהיינה מבדדות וכו' וכו', פי
הולך לי בחיים שהבנות תגדלנה במדת הצניעות, פי הן בנות

אָשֶׁר כּד תִּיט — כּד תּכ בְּנַחַל קלז

אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שָׂרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל וְלֵאָה, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד
לְרֹאוֹת נַחַת מִהֵן.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי בְּפִרְטוּיּוֹת מַה שְּׁעוֹבֵר בַּכֶּפֶתָה שְׁלֶךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תִּיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מַה אֲמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׂאֵת
עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שְׂאֵת מְחַנֵּכֶת אֶת הַבָּנוֹת שֶׁהֵן בְּנוֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
רוֹצֵה שְׁתַּחֲדִירִי בָּהֵן יִרְאֵת שָׁמַיִם וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֶמְוֶנֶה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וּמַדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי סוּף כָּל סוּף מַה יִּשְׂאֵר מֵאַתָּנוּ — רַק
זֶה.

רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּהְיֶי
שְׁבוּרָה, חַס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֶּה, רְאֵי לְסַפֵּר לְבָנוֹת סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי
הַסְּפוּרִים מְמַשִּׁיכִים אֶת לֵב הַשּׁוֹמֵעַ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן תִּסְפְּרֵי לָהֶם
תָּמִיד סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְחַדֵּר בָּהֵן יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב גַּם לְבָנוֹת יִהְיֶה
מְקוֹם צְנוּעַ עַל הָהָר, וְנוֹכַל לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, שְׁלֵא
יִרְאוּ שׁוֹם דְּבַר מֵהַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל פּוֹרְקֵי הָעַל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְשָׁמַע כְּבָר אֵיךְ אַתְּ מְסַתְּפֶדֶת בְּבֵיתְךָ, וְשִׁיהֶיָה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת אָמְתִּי, וְאֲנִי מִתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּבֵיתְכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵת עוֹזְרֵת לִי לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל. נָא וְנָא תַחֲדִירִי בְּהֵן אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם לְבָנוֹת תִּהְיֶה פְּנֵה חֲמוּדָה עַל הַהַר, בְּצַנִּיעוֹת גְּדוּלָה, וְנִזְכָּה לְחַנּוּךְ אוֹתָן עַל טְהַרֵּת הַקְּדוֹשׁ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲוֶיהָ.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי מִזֶּה שְׂאֵת מְחַנְכֵת אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל. תַּחֲדִירִי בְּהֵן אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּה גְּדוּלָה מִזֶּה, וּבִזְכוּת הַמְּצוּה הַזֶּה שֶׁתְּחַנְכִּי אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה, עַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחֵי בְּחִינָה, וְיִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּבֵיתְךָ, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם מְצוּי אֶצְלְכֶם תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַבְּכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה מַחְנֵכֶת אֶת בְּנוֹת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, אֲשֶׁר הַבְּנוֹת הֵן בְּנוֹתֵי, וְלִבְנֵי רֵאִי לְהַחֲדִיר בֵּהֶן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲדִירֵי בֵּהֶן אֲמוּנַת חַכְמִים בְּעוֹדֵן בְּגִיל קִטְנוֹת, וְתַסְפְּרֵי לָהֶן סְפוּרֵי צַדִּיקִים, וְתַמְשִׁיכֵי אֶת לִבְכֵן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיוּ לָךְ בָּנִים צַדִּיקִים, קְדוֹשִׁים וְטַהוּרִים בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית.

גַּא וְנָא רֵאִי לְדוֹן אֶת בְּעַלְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְכַאֲשֶׁר רֵאִית עַד עַכְשָׁו נְסִים נְגָלִים, שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּפֹּךְ תִּרְאִי עוֹד הַרְבֵּה נְסִים נְגָלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק תַּהְיִי חֲזָקָה מְאֹד, וְאֵז לֹא תַפְסִידִי — לֹא בְּנֵה וְלֹא בְּבֹא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְּלִיחֵי דַרְכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי לָךְ, שֶׁאַתָּה מַחְנֵךְ אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוּנָה

הקדושה, אבל מצד שני אני מכרח להגיד לך, שגם הצער שיש לי בצערך — זה אין לתאר ואין לשער כלל, שנשקעת בחובות וכו', ואתה תמיד עצוב ובשכרון לב, וזה מאד פואב לי וכו', ובאמת אדם צריך להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, כי על כל אחד ואחד בנה העולם עוברים נסיונות קשים ומרים, ולולי עצות רבנו ז"ל, היינו נשקעים בתוך הטמאה והזהמה וכו' וכו', וחסדי השם יתברך, שאנחנו יודעים מרבי אמת בזה, רבי נורא ונפלא בזה, עצות נוראות ונפלאות כאלו, וראוי לנו לשמח בזה מאד מאד.

ראה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך ולספור את כל אשר עם לבבך עמו יתברך, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תראה הרבה טוב, העקר תחזיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וצריכים לבטל את כל העולם כלו אליו יתברך, כי סוף כל סוף אין לנו בנה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ומה היינו עושים בלי הקדוש-ברוך-הוא וכו', ועל-כן בנה שאדם מוצא את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבריאה ובתוך צרותיו ויסוריו ומרירותו, על-ידי-זה נמתקים ממנו כל הדינים, וימשך עליו חסד ורחמים הרבה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תכד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, י' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביותר להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ותחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אפלו שעובר עליך מה שעובר, עם כל זאת ראה למצא את הקדוש-ברוך-הוא גם בתוך ענייניך הפרטי פרטיים וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי הנקר! אין מלים בפני להורות לך על החסד שאתה עושה עמדי, שאתה עוסק בתקון בית-המדרש ובתקון הבנין, ומה שאתה רק רואה, אתה מתקן, ואיפה שאתה רואה שצריכים לצבוע — אתה צובע וכו' וכו', אין מלים לתת לך תודה והודאה על זה, כי אתה עושה עמי חסד חנם, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימשיך עליך חסד ורחמים, ותהיה דבוק תמיד בו יתברך, כי סוף כל סוף החיים שלנו פורחים, הגה יום והגה לילה, והגה עוד פעם שבוע עבר, ומה נשאר לאדם? רק הנקודות טובות שזוכה לעשות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעשה חסד, ותמיד תעסק בבדק הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, "כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה ששמחתני בזה שגלית לי מה קורה, כי אני צריך להיות מודע לכל פרט ופרט בקהלתנו, ואם יש משהו לתקן, תכה-ומיד צריכים לתקן, ובפרט בשביל חנוף הבנים והבנות, שהם העינים שלי, שאני שומר עליהן כקבת עיני ממש, כי אני רוצה שהבנים והבנות שלנו יקבלו את החנוף הכי טוב, ויחדירו בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וצריכים

לְשֹׁמֵר לְקַחַת רַק אֶת הַמְּחַנְּכִים הֵכִי טוֹבִים וְהֵכִי סְבָלָנִים וְכוּ' וְכוּ',
כִּי עֲבוֹדַת הַחַנוּךְ הִיא קִדְשֵׁת הַנְּשֻׁמָּה, וְזוֹ לֹא עֲבוֹדָה כְּשֶׁאֵר עֲבוֹדוֹת,
אֲלֹא עֲבוֹדַת הַנְּשֻׁמָּה. וְלָכֵן מִי שְׁחֹגֵר מִתְּנִיּוֹ לְהַכְנִס בְּחַנוּךְ, הוּא
צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהוּא מִתְּעַסֵּק כְּאֵן בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּסִתְּם עֲבוֹדָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַעֲבְרֵי אֶת
הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת מֵאֵד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תְּכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבָרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּחַפֵּשׂ אַחַר
הַנְּקֻדָּה הַפְּנִימִית שֵׁישׁ בָּךְ, וּבְרַגַע שְׁתַּחֲדִיר בְּעֲצֻמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה,
לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵי וְתִבְרָךְ כָּלֵל, אֲזוֹ תִזְכֶּה
לְעֵבֵר עַל הַכֵּל. הַעֲקֹר חֲזַק וְאַמֵץ, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה
עִמְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, שֶׁיָּבֹא יוֹם, שִׁיְדִידְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יָבֹא לְגוֹר
עִמָּנוּ בִּיבְנָאֵל, רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִדְבֵר עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ
בְּדַבְּרֵי אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וְרַבְּנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר יֵשׁ
לוֹ כַח גְּדוֹל לְטוֹב וּלְהַפְּךָ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ בְּעִנְיֵן אֲמוּנָה וְנִגְלוֹי אֱלֻקוֹת, וְתַחֲזַק אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֹם שְׂאֵת עוֹשָׂה עִמִּי, שְׁוֹכְנֵסֶת בְּעֵבִי הַקּוֹרָה, וְאֵת עוֹסְקֵת בְּכָל הַעֲנִינִים שְׁפָרוּכִים בְּקֶהְלָה שְׁלֹנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת זֶה שֶׁיְהִיוּ לָךְ יְלָדִים צְדִיקִים, וְתַרְוִי רַב נַחַת מֵהֵם.

הָעֶקֶר בְּהִנְהַגַּת הַקְּהֵלָה צְרִיכִים מְאֹד חֲכָמָה עֲצוּמָה, חֲכָמָה רַבָּה, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ יַעֲסֵק עִם רַבִּים, עֲלִיו לְקַבֵּל בַּקֶּרֶת וְכוּ', וְאֲסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבָר, וּכְשׂוֹזְכִים לְהִתְחַזֵּק, הַכֹּל הוֹלֵךְ בְּקִלּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְמִבְּנִים גַּם לְבָנוֹת שֵׁם עַל הָהָר בְּמִקּוֹם מְבֻדָּד, וְשֵׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְלַמֵּד בֵּין הַחֲלוּנִים וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, לִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל מְרַב טְרוֹדוֹתֵי שֶׁהָיוּ לִי בְּשָׁבוּעַ

זֶה, לֹא יִכְלַתִּי לְהַשִּׁיב לְךָ תַּכְף-וּמִיד. מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵם נִסְיוֹן אֶחָד גָּדוֹל. וְרֵאִיתִי דָבָר פֶּלֶא בִּסְפָר הַקְּדוּשׁ "שִׁפְתֵי אֱמֶת" בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּלֶּךְ חֲרָנָה" (בְּרֵאשִׁית כח, י), הֵינּוּ שֵׁי יַעֲקֹב אֲבִינוּ הִסְפִּין אֶת עֲצָמוֹ וְהִסְפִּין אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל הַגְּלוּת הָאַרְכָּה, וְעַל-כֵּן הִכְנִיס עֲצָמוֹ בְּרִצּוֹן, בְּמָקוֹם שֶׁנִּסְתָּר וְנִעְלָם כְּבוֹד הַיְיָ הַבְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ, לְהַמְשִׁיךְ גַּם שָׁם כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ, הֵינּוּ שְׁעַד שְׁעֵם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְּגִלוּת, וְיִהְיֶה הָעֵלָם וְהַסְתָּר גָּדוֹל, וְיַעֲבִרוּ חֲרוֹן-אָף, עִם כָּל זֹאת יִמְצְאוּ אֶת הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית, שֶׁהִיא הַחַיּוּת אֱלֹקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר. וְהַכֵּל עוֹלָה בְּקִנְיָה אֶחָד עִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א', שֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הַנִּקְרָא יַעֲקֹב, מְסַתְּפֵל עַל חַיּוּת אֱלֹקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו חַן.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, בְּלִי לְמוֹדֵיו הַקְּדוּשִׁים; עֵקֶר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְגִלּוּי אֱלֹקוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָנוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשֶׁלֹּא נִבְלָבֵל אֶת עֲצָמָנוּ מִשׁוּם בְּלִבּוּל בְּעוֹלָם כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁעוֹבֵר עָלַי קְטָנוּת וְצִמְצוּמִים בְּהִנְהַגַּת הַכּוֹלָל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה אֱמֶתִית, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְיִהְיֶה לָנוּ שְׁפַע לְשִׁלְמֵי מִשְׁכַּרְתִּי שְׁלָמָה לְכָל בְּאֵי הַכּוֹלָל.

הַעֵקֶר מִה שֶׁצָּרִיכִים עֲכָשׁוּ הוּא לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, אֲלֹא לְמִצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל דְּבָר, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֹשׁ וְלְהַתְחַזֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיְחִוֶּס וְיִרְחַם עָלֵינוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְהִיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, יי' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פֶּה תִקְבַּל כְּעֶשְׂרִים מַכְתָּבִים לְמִסֹּר אֶת זֶה לִיעוּדָם.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע וְתִאֱמִין אֲשֶׁר
הוּא יִתְבָּרַךְ מַחְיָה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוֹמָם,
צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְעֹבֵר עַל הַכֹּל וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר אֶל
תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בִּלְבוּל שְׁבַעוּלָם — לֹא בַעֲלִיָּה וְלֹא
בִּירִידָה, אֲלֵא תָמִיד תַּחֲפֹשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מְצֻלַח
בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, יי"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַנִּפְסַח אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' וְכוּ', זֶה מְאֹד טוֹב, שֵׁם הָאָבָא שֶׁל ...
תִּכְתָּב כֶּף: הָרַב הַחֲסִיד ... ז"ל, שְׂאֵר הַנִּפְסַח טוֹב מְאֹד.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזֵּק עֲצֻמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
זֶה יְסוּד בִּיְהוּדוּת וְיְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כֶּף

הַרְבֵּה צָרוּת, אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם, רַק עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ, כְּדֵי שְׂיִגִיעַ אֶל מִצְוֹת הַשְּׂמֻחָה, כִּי זוֹ הָעֵבֹדָה הַכִּי קָשָׁה לְזָכוֹת אֵלֶיהָ, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל הָאָדָם, שְׂנַמְשֵׁף אַחַר פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְזֶה מוֹשְׁכוֹ לְעֲצָבוֹת, וְלָכֵן הֵהָכֵרַח לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׂבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ קֹדֶם הַשְּׂבֵת, וְאַתָּה צָרִיף לְשֻׂמַּח עִם בְּנֵךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָּךְ גִּנְחַת רַב מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף.

גִּדְמָה לִי, שְׂבִיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה נוֹסֵעַ ... חֲזָרָה, אוֹלֵי תוֹכֵל לְשַׁלַּח לִי אֶת הַסְּפָרִים שְׂיֵצְאוּ מִהַדְּפוּס, כִּי שְׂמַעְתִּי שֶׁהַסֵּפֶר "אָרֶף אֲפִים", "פְּרָגְסָה טוֹבָה" וְכוּ', יֵצְאוּ לְהַפְלִיא עִם הַכְּרִיכָה הַצְּבֻעוֹנִית, וְלָכֵן רָאֵה לְשַׁלַּח עִמוֹ, וְכֵן אֶת בְּרַכְתְּ הַבֵּית, בְּיּוֹם שְׁנֵי בִּבְקָר הוּא כְּבָר יִהְיֶה כָּאֵן, וְנָא לְשַׁלַּח עִמוֹ כָּל מַה שְׂיֵשׁ לָּךְ.

עֲכָשׂוּ אֲנִי מִשְׂתַּדֵּל לְגַמֵּר אֶת כָּל עֲנִיָּן תְּפִלִּין, וּבֹאֲפֵן זֶה כְּבָר תוֹכֵל לְסֵדֵר עַד בְּרַכְתְּ "יוֹצֵר אוֹר", וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה לְסֵדֵר סֵדוֹר נִפְלָא.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מֵאֵד מֵאֵד, כִּי אֵינְ עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזְכוֹת הַרְבִּים, שְׂעוּלָה עַל כָּל הַזְּכוּיוֹת.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות בְּנֵה, מִצַּד אֶחָד אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי הוּא עֹדֵן מְאֹד מְאֹד יְלִדוּתִי וְכוּ', וְזוֹ אַחֲרֵי־כֵן גְּדוּלָּה עֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁשִּׁמְעֵתִי פַעַם מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁחֲתָנוּ שְׁנֵי יְלָדִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּגִיל צָעִיר, זֶה הִיָּה לְפָנַי כְּשֵׁשִׁים שָׁנָה, וּלְבִסוּף הַזֶּה הִצָּעִיר הַתְּקוּטָטוּ בְּעֵבֹר גְּפֻרוּרִים, הוּא אָמַר שֶׁהִיא מְבֻזָּזֶת יוֹתֵר מִדְּאֵי גְפֻרוּרִים וְכוּ', וּלְבִסוּף הַתְּגַרְשׁוּ ... וְעַל-כֵּן אֶף שֶׁמִּצַּד אֶחָד זֶה מְאֹד טוֹב לְחַתְּנוֹ בְּגִיל צָעִיר שֶׁיְהִיָּה שְׁמוֹר וְכוּ', אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אִם הוּא עֹדֵן יְלִדוּתִי ... צָרִיכִים לְהִשְׁמֹר, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל קִפְסַת גְּפֻרוּרִים לֹא יִתְגַּרְשׁוּ, חַס וְשְׁלוֹם ... וְצָרִיכִים לְקַחַת אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן, וְעַל זֶה אֲנִי מַחְכֶּה, שֶׁיֵּצֵא מִהִילָדוֹת שְׁלוֹ וְכוּ'.

מֵהַיּוֹם בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ הַרְבֵּה מִכְתָּבִים, תִּשְׁלַח לִי רְשִׁימָה לְמִי קִבְלָתִי, כִּדֵּי שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ לְשַׁלַּח פַּעַמִּים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

כְּאֵתִי לְנַחַם אוֹתְךָ בְּכִרְפַת נַחוּם אֲבָלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּנַחֵם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְנַחֵם אוֹתָם בְּתוֹךְ שָׂאֵר אֲבָלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

את צריכה לשמח מאד מאד, שתהלה לאל, הנה לך אבא שיסד מפעל נשגב כל-כף... אשר הזכות הזאת תגן בעדכם תמיד, וזו זכות מאד גדולה, כי רואים מה נשאר מהאדם? רק מה שזכה לתפס נקודות טובות בנה העולם. ועל-כן ראי לחזק את עצמך, וכן תחזקי את נשות אנשי שלומנו, ותמיד תדברי אתן דבורי אמונה והשגחה פרטית, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנה יהיה לעלוי נשמת אביך, עליו השלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תלד.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, י"ב פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה גדולה שמחתי בשעה שדברתי אתך, שאתה מדבר רק דבורי אמונה. מה אמר לך! זה חלקי מפל עמלי, שאני מכניס בכם אמונה פשוטה בו ותברך, כי אחר כל החכמות, הכל הבל וריק, וצריכים לחזור אל הקדוש-ברוך-הוא בכל מחיר, וכל הפגנות הן בתפלה והן בתורה והן בקיום המצוות, צריכים להיות רק אמונה פשוטה, להמשיך על עצמו אור האין סוף ברוך הוא, לידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו ותברך כלל, והוא ותברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, ואף שחוזרים על זה כל-כף הרבה פעמים, עם כל זאת אסור להתיאש, אלא להתחיל בכל פעם מחדש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה להמשיך על עצמנו אורות עליונים, אורות צחצחות, וזה אתה צריך לדבר עם אנשי שלומנו היקרים רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, אשר כל רגע ורגע שרק

אָשֶׁר כד תלה בַּנֶּחֱל קמט

מְדַבְּרִים וְחוֹשְׁבִים מְזֶה, מְקַיְמִים מְצוֹת עֲשֵׂה תְּדִירִית, אֲשֶׁרִי מִי
שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ תִּתְּבַרְךָ, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִצְאָ, י"ב פְּסָלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֶפְנִיִם שְׁבַעוּלָם, וְתִתְּבַרַח
מִהַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוּכָה לְהִיּוֹת מְחַנֵּף, אֵתָה צָרִיף
לְשִׁמַּח בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְחַנֵּף אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיף
לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְכֵן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל
סוּף הַכָּל יִתְּהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ לִי בְּזֶה כּוֹנֵה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְהִבְיָאָה עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, וּבְקָרוֹב אֶהְיֶה בְּמַחְנִיכֶם, וְאִז אֶסְבִּיר לְךָ הַכָּל
וְכוּ'.

הַעֲקָר תִּתְּדִיר בִּילְדִים אֲמוּנֹת חֲכָמִים, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי אֲמוּנֹת
צְדִיקִים, וְתִמְשִׁיף אֶת לְבָבְם אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד
מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, בְּמַקְנָא, בְּמִשְׁנָה,
בְּגַמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, וּבְשִׁלְחָן עֲרוּף. וְאֵל יַחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלֵי זֶה, כִּי
מֵה יִשְׁאָר מִהַאֲדָם? רַק זֶה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחִזּוֹק בְּזֶה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוה רב נחת מכל ילדיך, ושום
דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

נא ונא ראה לשמח על נעם חלקך על אשר זכית להתקרב אַל
רבנו ז"ל, ומה היית עושה בלי רבנו ז"ל. וראוי לנו לשמח בזה
מאד מאד. וכן ראה לשמח את אשתך. ובכלל תראה, שבבית תהיה
תמיד אוירה של שמחה, וכן תכניס שמחה בהוריך היקרים, ובהורי
אשתך היקרים, על אף שאתם זכיתם לחזר בתשובה אליו יתברך,
ולקיים את מצוותיו יתברך, והם עדין רחוקים מכל זה, עם כל זאת
מצות כבוד אב ואם היא החמורה שבחמורות (דברים רבה, פרשה ב',
סימן ר'), וצריכים להזהר בה מאד מאד. ועל-כן תשתדלו שניכם
לקיים מצות כבוד אב ואם, ועל-ידי-זה יתקדש שם שמים ברבים,
כי אפלו מי שחזר בתשובה, וההורים שלו עדין לא חזרו בתשובה,
עליו לקיים מצות כבוד אב ואם.

העקר תכניס בעצמך אמתת מציאותו יתברך, ותדע שהוא
יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,
חי, מדבר, הם עצם עצמיית חיות אלקותו יתברך, אשרי מי שחושב
בזה תמיד, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים
עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין
לשער כלל, וזה היסוד אצל רבנו ז"ל, כי התפלה היא השער והפתח
להכנס אליו יתברך (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פד); ואם היו בני-אדם
יודעים מעלת הדבור והשיחה שמדברים עמו יתברך, היו חזקים
בזה תמיד, אף רב בני-אדם אינם יודעים מזה, ומזה בא שעובר על

כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ
 בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לִיַּדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדוּעַ, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ
 מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר,
 הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם מְחֻדָּשׁ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, יִהְיֶה מֵה
 שְׂיִהְיֶה וַיִּהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִם
 כֵּן לְמָה צָרִיךָ לְרוּץ אַחֵר זֶה וְכוּ', אוֹ אַחֵר זֶה וְכוּ', וּמְאֻמָּה לֹא
 יִהְיֶה בְּיָדוֹ, כִּי מוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל (שיחות-הַר"ן, סימן ו'): יוֹתֵר טוֹב
 לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל רָגַע וְרָגַע שְׂאֵדָם מְדַבֵּק אֶת
 עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא מְקַיֵּם בְּזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּמִקְרָא,
 בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְאַפְלוֹ קָטַע
 אֶחָד — גַּם-כֵּן טוֹב וַיִּקָּר מְאֹד, כִּי יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד'),
 וְאִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כְּסוּף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת,
 אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד (אֲבוֹת ו, י). אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוּ
 מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כְּלָל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֻלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, עֲמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאַפְלוֹ
 בְּמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִמִּיד תְּדַבֵּר
 רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמָה יִשְׂאֵר
 מֵאֲתָנוּ? רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שְׂאֵנוּ מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן הַדְּבוּרִים
 שְׂמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ; כִּי בְּאֵמֶת מָה יֵשׁ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
 — אוֹ לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעִיו, עִם אֲשֶׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, וְעִם מְשִׁפְחָתוֹ,

מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, אוֹ שִׁידְבַּר בְּעֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, בְּסוּד (דְּבָרִים י, כא):
 'הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹקֶיךָ', הֵינּוּ הָאָדָם צָרִיךְ לְבוֹא אֶל בְּטוֹל כְּזֶה,
 שֶׁלֹּא יֵרָאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ שׁוֹם דְּבַר רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל דְּבוּרָו, וְאִזּוֹ אֶפְלוֹ בְּתַקְּףָהּ הַחֲשָׁף וְהַקְּטָנוֹת
 יֵאִירוּ לוֹ הַמַּחֲזִין.

וְלִכֵּן רָאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל
 תְּהִיָּה שְׂבוּר מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הֵנָּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְעוֹד
 מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכְּאֵן, וּבְשִׁבִיל זְמַן קָצֵר כְּדֹאֵי לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ
 עִם בְּלִבוֹלִים! וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), כִּי
 כָּל הַשְּׂבָעִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ רִבַּע שְׁעָה. וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ —
 הֵאֵם בְּשִׁבִיל רִבַּע שְׁעָה כְּדֹאֵי לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' ? בְּשִׁבִיל
 רִבַּע שְׁעָה כְּדֹאֵי לְהִיּוֹת שְׂבוּר וְכוּ' ?

רָאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בֵּין מְנַחֵה לְעֶרְבִית עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר אֵינְ עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי מַעֲלַת הַמְּזֻכָּה
 אֶת הַרְבִּים — אֵינְ לְתֹאֵר וְאֵינְ לְשַׁעַר כָּלֵל, עַד שֶׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פז): 'כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵינְ חֻטָּא בָּא עַל יָדוֹ,
 וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, שֶׁמְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 וּמְדַבֵּר אֶל לִבָּם שִׁישׁוּבוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ; כִּי בְּאֲמַת אָדָם פָּגַם בְּזֵה
 הָעוֹלָם, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה תַעֲנִיּוֹת וְכַמָּה סְגוּפִים צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, כְּדִי
 לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַם וְשָׁחַת, וּבְזֵה שֶׁהוּא מְקַרֵּב אַחֲרֵים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 עַל-יְדֵי-זֵה מוֹחֵל לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם-כֵּן עַל כָּל מֵה שֶׁקָּרָה
 עִמּוֹ. וְלִכֵּן כְּדֹאֵי לְקַרֵּב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

הֵנָּה אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שִׁישׁ
 אַבְרָךְ בְּבֵית מִדְּרָשְׁנוּ, שֶׁיְכוֹל לְלַמֵּד בְּרַבִּים "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר
 אֵינְ עָרֶךְ לְלַמּוֹד הַזֶּה, כִּי צָרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא בְּכָל יוֹם עַל הַמַּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לָנוּ, שֶׁהוֹרִיד לָנוּ אֶת נְשִׁמַת רַבְּנוּ
 ז"ל בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד
 לְךָ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל דִּיקָא עֲכָשׁוּ תַגְלָה בְּמֵלָא אֲרוּרָו, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲזוֹר
 בְּהַתְגַּלוּתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שִׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֵה.

אֲשֶׁר כּוּד תּלַח בְּנַחַל קִנְג

רָאָה לְכַתּוּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תּפַּח בִּי, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַכּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נֹעֵשׂה מֵעֲצָמוֹ,
אֲלֵא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שְׁאֵדָם אֵינּוּ יְכוּל לְהִבִּין אֶת זֶה, אֲבָל זוֹ
הַמְצִיאוֹת, כִּי הַכּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מְדָבָר,
הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּד תּלַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וּיְשֻׁלַח, י"ג פְּסָלוֹ הַתְּשַׁנְּנָו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְשַׁמֵּעַ, אִיךְ אֶת מִתְקַדְמַת בְּעֵנֵן מְדַרְשֵׁת "נֵר
מְלָכָה", הַעֲקָר תִּהְיֶי חוֹזָה בְּזֶה, וְאִז תֵּרְאִי בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂה
דְּיָךְ.

עֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְעַקֵּר הַנְּסִיוֹן הוּא לְהִתְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, חַס וְשְׁלוֹם, אוֹ לְהִתְקַשֵּׁר
עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן רֵאִי מֵה לְפָנֶיךָ,
סוּף כָּל סוּף הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל־כָּף קִצְרִים, וְכָל רִגְעַ
וְדָקָה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר
וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ, וּבִפְרֻט מִי שְׂזוּכָה לְקַרֵּב
אֲחֵרִים, אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כְּמוֹכָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (תְּרוּמָה
דף קכח:): 'וְכֹפֵאָה כָּל מָאן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְחֵיבָא', אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק
בִּידֵי הַחֵיבִים, הֵינּוּ שְׂמַחְזִיקִם בְּתִשׁוּבָה, וְיַעַן אֲשֶׁר נָתַן לָךְ הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא חֶשֶׁק וְרִצּוֹן לְעַסֵּק בְּזֶה, לִכֵּן אֵל תַּעֲזִבִי אֶת הַחֶשֶׁק וְהַרְצוֹן
הַזֶּה, כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ מֵאֵד יִקָּר — כְּשְׂזוּכִים לְקַרֵּב נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּבִפְרֻט בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עָבַר עֲלֵיהֶן מֵה
שְׁעֵבֵר, שְׁטָמָאוֹ אוֹתָן בְּמָה שְׁטָמָאוֹ, וְעַכְשָׁו צְרִיכִים לְקַרֵּב אוֹתָם אֵל
הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ, וְלַעֲשׂוֹת מֵהֶם כְּלִים. וְלִכֵּן אִם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ פְּחוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּאֵלוֹ, רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּזוֹה, וְאִז תֵּרְאֵי בְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

נָא וְנָא אֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעֲתָךְ כְּרַגַע, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל פְּעֻלָּה וּפְעֻלָּה שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוּם דְּבָר אֵינּוּ הוֹלֵךְ לְרִיק, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל רְשׁוּם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, שְׂאִז זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בּוֹ.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וְלִשְׁלַח לִי דו"ח מָה עָשִׂית וּמָה פְּעַלְתָּ בְּזוֹה, וְאַהֲיָה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה.

כד תלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרִפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת הַבַּת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מִמֶּנָּה, וּמְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי כָּל הַבְּרָכָה וְהַהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם תְּלוּיָה רַק כְּפִי מִדַּת הָאֱהָבָה וְהַשְּׁלוֹם וְהַכְּבוֹד וְהַהֲבָנָה הַדְּדִית שְׂיַהֲיוּ בֵּינֵיכֶם, כִּי (סוּטָה יז): 'אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיהֶן, לֹא זָכוּ — אִשׁ אוֹכְלֶתֶן, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן אַתֶּם צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, שְׂתַּהֲיָה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יַעֲזוֹר לְשׁוֹנֵי, וּלְכַבֵּד אַחַד אֶת רַגְשׁוֹת הַשָּׁנִי, וְזוֹה יָבִיא לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶם, וְתַהֲיוּ הַכִּי מְאֻשְׂרִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׂתַּהֲיָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה בֵּינֵיכֶם, וְתִכְבְּדוּ אֶת הַמְשֻׁפְּחוֹת, וְאַף שְׂיֵשׁ לָכֶם טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עֲלֵיהֶם, עִם

כל זאת תהיו פְּקֻחִים, אַתֶּם תִּהְיוּ דְבוּקִים בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר
 אֵין בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה וּמִקְיָם אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל הַכֵּל וְכֹלֵא מִמֶּשׁ, וּמִי שֶׁדְבוּק בוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא
 כְּבֹר אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עַל דְּבָרִים פְּעוּטִים וְכוּ', אֲלֵא יֵשׁ לוֹ גְּדֻלוֹת
 הַמַּחִין, וּמִשְׁלִים עִם הַמְשַׁפְּחוֹת, וְאֵין מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם כָּלֵל,
 כִּי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת דְבוּק בוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּבֹר אֵין לוֹ מַחְשְׁבוֹת
 קִטְנוּנִיּוֹת, אֲלֵא זוֹכֶה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַמְשַׁפְּחוֹת, וְזוֹכֶה לְשִׁמַּח
 אֶת כָּל הַמְשַׁפְּחָה, כִּי בְּזֶה עוֹשֶׂה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁזוֹכֶה לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֵא רְאִיתִיךָ, וְכֵן לֹא דִבַּרְתִּי אִתְּךָ, וְלִכֵּן אִמַּרְתִּי
 לְרוּץ אֵלֶיךָ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלּוּ:

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי
 בַּהֲתַחֲלָה הַעֲבוּדָה הַזֹּאת תִּהְיֶה לְךָ מְאֹד קִשָּׁה, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא,
 הוּא בּוֹנֵה מַחִיצָה בֵּינוֹ לְבֵינוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה נט, ב): "כִּי
 אִם עוֹנְתִיכֶם הִיוּ מְבַדְּלִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם" וְגו', וְכִשְׁאָדָם
 מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִפְלוּ שֶׁבַּהֲתַחֲלָה גְדָמָה לוֹ
 שָׂאף אֶחָד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ צָרִיף אוֹתוֹ, וְעַם כָּל
 זֹאת הוּא מְדַבֵּר דְבוּר אַחַר דְבוּר וְכוּ' וְכוּ', וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה
 שֶׁעָבַר עָלָיו מֵאֲזוֹ שֶׁהוּא זוֹכֵר אֶת עֲצָמוֹ, אִם יִהְיֶה עֹקֵשׁ בְּדַבֵּר זֶה,
 בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן יִרְדּוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחְצוֹת, וְיִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הָאִמּוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה; כִּי בְּאֵמַת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמּוּנָה, סִימָן כב):

'הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה לְאָדָם'; וּבִזָּה שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זָה בּוֹנֵה אֶת הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְלִכֵּן יֵעָן שְׂאֵתָה גֵר בְּיִבְנֵאֵל, וְאֵתָה יָכוֹל לְצַאת וּלְטִיל בֵּין הַהָרִים, וְלִשְׂאֵב אֹוִיר צַח וְזוֹף, וּבֵינן כִּף אֵתָה יָכוֹל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֶשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשֶׁךָ, וּכְכֹל שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זָה תִּבְנֶה לָךְ יוֹתֵר הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְשֶׁתִּהְיֶה חֹזֵק בְּאָמוּנָה, אֹז יִהְיֶה לָךְ אֱמוּנָה בְּעֲצָמְךָ וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת זֶה תְּלוּי בְּזָה, כְּשְׂאָדָם יֵשׁ לוֹ אָמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֹז יֵשׁ לוֹ אָמוּנָה גַם בְּעֲצָמוֹ (לְקוּטִי־מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא); כִּי בְּזָה שְׂאָדָם מִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאָמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִודַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, זֶה מִכְּנִיס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שֶׁהוּא רוֹאֵה שְׂאֵין לוֹ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדִי־זָה הוּא בּוֹנֵה אֶת עֲצָמוֹ.

נָא וְנָא תִצָּא מִהַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בָךְ, וְתִהְיֶה חֹזֵק בְּאֱמִירַת מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם, הֵינּוּ בְּכֹל יוֹם תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִם תּוֹכֵל לְגַרֵס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזָה, תִּתְחִיל מִהַתְחַלַּת בְּרִכּוֹת, וּכְשֶׁתִּסְיֵם תִּתְחִיל מִסִּכַּת פְּאָה וְכוּ', עַד שֶׁתִּסְיֵם אֶת כָּל סֵדֵר זְרָעִים, וְאֹז תִּתְחִיל מוֹעֵד, וּכְשֶׁתִּסְיֵם מוֹעֵד, אֹז תִּתְחִיל נָשִׁים, וְאַחֲר־כֵּף נְזִיקִין, וְאַחֲר־כֵּף קְנָשִׁים, וְאַחֲר־כֵּף טְהָרוֹת, וְכֵף תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, שֶׁתִּגְרַס בְּכֹל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר וְיִזְכֶּךָ אֶת נַפְשֶׁךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרַּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי מֵה יֵשׁ לָנוּ בְּזָה הַעוֹלָם? רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי יְמֵי חַיֵּינוּ הֵבֵל, וְיְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ פּוֹרְחִים כְּצֹל צְפוֹר הַפּוֹרַח בְּאֹוִיר (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ט, סִימָן ב'). וְלִכֵּן רְאֵה לְתַפְס בְּכֹל יוֹם דְּבוּרִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאֹז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְצַעַר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׂמִים מְאֹד מִקְפִּידִים עַל זֶה, וְכִמְעַט שֶׁעָקַר הַכִּשְׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק כְּשֶׁמְצַעַר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁבֹן, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְשִׁמְרָה בְּכָבוֹד אֲשֶׁתְּךָ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל

אָשֶׁר כד תמא — כד תמב בנחל קנז

זֶה יוֹתֵר מֵהַכֹּל (שיחות-הַר"ן, סימנים רסג, רסד), אֲשֶׁר מִי שִׁקְיָם אֶת כָּל
זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלָּח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִמְצָאִי בְּעֲצָמְךָ נִקְדוּת
טוֹבוֹת, וְאֵל תִּשְׁבְּרֵי אֶת רוּחְךָ כְּלָל וְכוּ' וְכוּ', וְאִף שְׂעוּבֵר עֲלֶיךָ צָרוֹת
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִתּוֹ מְאֹד בְּבִלְבוּלִים וּבְסִפְקוֹת, עִם כָּל זֹאת
תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב
מִזֶּה. כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
מִזְדַּבֵּךְ מִחוּ, וְזוֹכֵה לְהַכְנִס לְפָנָי וּלְפָנָיִם.

רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְאִמֵץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמַח אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂאֵת תְּדַבְּרֵי עִם אַחֲרִים, תִּהְיֶה לָךְ גַּם-כֵּן הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי
כְּשֶׁאֲדָם מְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְתַחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּצְטָרְפִי אֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂאוּמְרוֹת תְּהִלִּים בְּעַרְב, וּבִזְכוּת הָאֲמִירַת תְּהִלִּים, תִּמְשִׁיכִי בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲשֶׁר מִי
שְׁחִזֵּק בְּזֶה תִּמִּיד!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלָּח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי דו"ח אֵיךְ עוֹבְרַת הַפְּעִילוֹת אַחַר הַצְּהָרִים, כִּי בְּאֵמַת הַפְּעִילוֹת לְבָנוֹת אַחַר הַצְּהָרִים, הוֹלְכֶת לִי בְּחַיִּים שֶׁהֵן תְּהִינָה עֲסוּקוֹת, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה, וְהַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוֹם (כְּתוּבוֹת נט.); וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַעֲסִיק אֶת הַבָּנוֹת עִם כָּל מִינֵי תַעֲסוּקוֹת וּמְשַׁחֲקִים אַחַר הַצְּהָרִים, כְּדֵי שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא תִסְתַּבְּכְנָה עַל הֶרְחוּבוֹת, וְלֹא לְלַמְדוֹ מֵהַחֲלוּנִים כְּלוּם וְכו'.

נָא וְנָא רְאֵי לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אָשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קֶטֶן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֹא מֵהַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵת סוּבְלָת מִבְּעֵלְךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, תְּדַעֵי שֶׁהַכֵּל מִסְתַּרֵי נִסְתָּרוֹת הַבְּרִיאָה וְכו', וְאֵת צְרִיכָה לְקַבֵּל אֶת הַכֵּל בְּאַהֲבָה, וְזֶה שֵׁשׁ בְּיָדֶךָ, הוּא רַק לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַפְצִיר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִתְהַפֵּךְ הַמְּצַב לְטוֹבָה, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אִם הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָוֵג אוֹתָךְ עִמוֹ, זֶה בְּנֻדְאֵי הַזְּוִוֵּג שֶׁלֶךָ, וְרַק צְרִיכִים לְתַקֵּן וְכו' וְכו', וְלִכֵּן עוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו', וּלְדַעֲתִי, בְּזֶה שְׁתַּכְנִיֶּסִי אֶת עֲצָמָךְ בְּחַנוּךְ הַבָּנוֹת, יַעֲזוּר לָךְ הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ יִשְׁתַּנֶּה אֵלֶיךָ לְטוֹבָה, וּכְפִי הַשְּׂמִחָה וְהַפְּנִים שְׂמִחוֹת שְׁתֵּרְאֵי לְבָנוֹת, כֵּן יִהְיֶה מִצַּד בְּעֵלְךָ אֵלֶיךָ, וְנִדִי לְחַכִּימָא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מָאד, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְלֹא יִהְיוּ שׁוֹם מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, וְאִזּו הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֻלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּחְשְׁבֵי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲלֵא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִמִּיד תִּכְנִיֶּסִי בְּעֲצָמְךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֶיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׁתִּכְנִיֶּסִי אֶת עֲצָמְךָ בְּמִחְשָׁבָה זוֹ, עַל-יְדֵי-זוֹהַ תּוֹזְפִי לְנַפֵּשׁ מְזַכֶּכֶת, עַד שְׁתִּהְיִי תִמִּיד שְׁמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וּכְכֹר לֹא תִרְצִי שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ.

נָא וְנָא תִשְׁכַּחֵי מֵהָעֶבֶר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׁכָחָה חֶסְרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי הוּא מַעְלָה, כִּי בְּלֹא שְׁכָחָה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגוּשְׁמֵיּוֹת, וְאֲצֵלִי הַדֶּרֶךְ, שְׁתַּכְּף-וּמִיד שְׁעֵבֵר מִשְׁהוּ, כְּכֹר שְׁכָחָתִי (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו); וְעִנְיָן זֶה הוּא דֶּרֶךְ וְעֲצָה טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵרַב שֵׁישׁ לְאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעֵרֶבֶב הַדַּעַת מְאֹד מִמָּה שְׁחָלַף וְעֵבֵר וְכו', וּכְפָרַט אֶת שְׁעֵבֵר עֲלֶיךָ בְּחַיִּים מֵה שְׁעֵבֵר וְכו', עֲקָר הָעֲצָה לְשַׁכַּח תִּמִּיד אֶת הָעֶבֶר, וְעַל-יְדֵי-זוֹהַ תִּצְלִיחֵי לְהִתְעַלּוֹת מַעְלָה מַעְלָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת לְכַף זְכוּת, וְתִחַפְּשִׁי אֶת הַטוֹב שְׁבִכָּל אֶחָד וְאַחַת, וְאֵז תִּרְאֵי רַק טוֹב, וְתִהְיִי דְבוּקָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא אִם אַתְּ יְכוּלָה לְהַצְטַרֵּף אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאוּמְרוֹת תְּהֵלִים בְּכֹל יוֹם, שְׂזוֹ מַעְלָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי אֲמִירַת תְּהֵלִים מְסֻגָּלַת לְתִשׁוּבָה, וְלִפְתַּח אֶת הַשַּׁעַר לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לֹמַר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים", כִּי תְּהֵלִים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֶלְקִים לְסִימָם בְּכֹל שָׁבוּעַ, וְזֶה תַעֲשִׂי בְּעֲצָמְךָ, מְלַבֵּד זֹאת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִחֻלְקוֹת אֶת תְּהֵלִים בִּינֵיהֶן, וְזֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲמִירַת תְּהֵלִים מְבִיאָה נְסִים לְאָדָם, וּמִי שְׂרָגִיל בְּאֲמִירַת תְּהֵלִים — רוֹאֵה נְסִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רָאֵה לְשַׁלַּח לִי דְרוֹ הַפֶּקֶס רְשִׁימָה חֲדָשָׁה, שֶׁל כָּל אֱלוֹ אֲנֹשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל עִם מְסַפֵּר הַטֵּלְפּוֹן שְׁלֵהֶם, וְכֵן אֵת
הַתְּבַת דְּאֵר שְׁלֵהֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ אֵת זֶה מְאֹד נְחוּץ.

רָאֵה לְחֻזַק אֵת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִיּוֹי צְרוּת וַיִּסְוִרִים
וּמְכַאוֹבִים, וְאַתָּה שְׁבוּר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֵטְבַע שְׁלֵךְ גִּמְשֵׁף אַחַר
הַעֲצָבוּת, עִם כָּל זֹאת כְּבָר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת ה, כב): 'לְפֹהִם
צַעֲרָא אַגְרָא', לְפִי הַצַּעַר שֶׁל הָאָדָם בֵּן שְׂכָרוֹ, וּמוֹבָא בְּסַפֵּר הַנִּפְלָא
"פְּלָא יוֹעֵץ", אֲשֶׁר בִּיּוֹתֵר נֶאֱמַר מֵאֲמַר הַתַּנָּא הַזֶּה 'לְפֹהִם צַעֲרָא
אַגְרָא' עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי מִי שֶׁהֵטְבַע שְׁלוֹ שְׁנִמְשֵׁף אֶל הַעֲצָבוּת,
וּמֵהֶפֶךְ אֵת הֵטְבַע שְׁלוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה — זֶה שְׂכָרוֹ. וְעַל-כֵּן רָאֵה
לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֵת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲשֶׁתְּךָ צְרִיכָה הַרְבֵּה עֲדוּד וּשְׂמֻחָה,
וְעַבְרַתָּם בְּחִיכָם הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְשִׂמְחָה
אַחַד אֵת הַשָּׁנִי, וְתִדוֹן אֵת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, וְתִסְתַּפֵּל תָּמִיד רַק עַל
הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְזֶה בְּעֲצֻמוֹ יְבִיא לְךָ שְׂמֻחָה, כִּי רַבְּנוּ
ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), אֲשֶׁר אָדָם צָרִיךְ לְדוֹן
אֵת עֲצֻמוֹ לְכַף זְכוּת, וְצָרִיךְ לְמַצָּא בְּעֲצֻמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן צָרִיךְ
לְדוֹן אֵת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְלְמַצָּא בְּאַחֲרִים נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה תְּלוּי
בְּזוּה, כִּפִּי שְׂאָדָם דֵּן אֵת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וּמוֹצָא בָהֶם נְקֻדוֹת
טוֹבוֹת, כִּךְ יִמְצָא בְּעֲצֻמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וּכְפִי שְׂאָדָם מְשִׂמְחָה אֵת

אֲשֶׁר כד תמה בנחל קסא

אחרים — כִּף ישמח בעצמו, ועל-כֵּן תשתדל ללכת בדרך זו, ואז טוב לך כל הימים.

העקר תשתדל לרקד בכל יום עם אנשי שלומנו, ותמיד תהיה לך מלה טובה אל אחד מאנשי שלומנו, ותקבלו בסבר פנים יפות, ואז תראה איך שכלם יאהבו אותך, כי דרך בני-אדם שנמשכים אל העצבות והעצלות מתוך צרות ויסורים שעוברים עליהם וכו', וכו', כי אין אדם שלא תעבר עליו איזו צרה בחיים וכו', וכו', ואף אחד לא יודע מזה וכו' וכו', והוא מתבייש להגיד את זה וכו' וכו', כי (תהלים לב, א): 'אשרי נשוי פשע כסוי חטאה', זה לא נעים לספר לכל אחד מה שקורה עמו וכו', ועל-כֵּן פשאדם הולך עם פנים זועפות וחמוצות וכו', אז חושבים שהוא כאלו בכעס עלי, וכאלו הוא חושב מחשבות עלי וכו' וכו', ובאמת הכל הכל ורעות רוח, האדם הזה מספן, עובר עליו כל-כֵּף הרבה צרות ויסורים, ועל-כֵּן ראה לשמח את כל אחד, ותקבל את כל אחד בסבר פנים יפות, ואז תראה איך שתקנה לעצמך הרבה אוהבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל האברך היקר ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אתפלל עליכם, שתזכו להפקד בזרע של קימא, כי כֵּף אנו מצוים, שאחד יתפלל על חברו, ובפרט בשעה שמזכיר את עצמו שיתפללו בעדו, וזה חסד שאדם צריך לעשות עם זולתו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לא להשבר משום דבר, ואף שאני יודע, שמאד מאד כואב לך מה שעובר עליך,

ובפֿרט מההפֿלה וכו', לְדַעְתִּי, הִיָּה טוֹב שֶׁתְּבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ, וְכֵן מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁאֲשַׁתְּךָ תִּדְלִיק אַרְבָּעַה גֵּרוֹת שֶׁל חֵלֶב, וְשְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבְעֵת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת תִּבְקַשׁ הַרְבֵּה עַל בָּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְרַצָּה וּמְקַבֶּלֶת בְּשָׁמַיִם.

אִתָּה רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאֲמוּנָה גִּמְטֵרְיָה בָּנִים, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיֵס בְּעֶצְמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁיַּחֲזִיק עִם זֶה, הַיְנוּ שֶׁיִּרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ לְהַסְתַּפֵּל עַל כָּל דְּבָר עַל הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְלַהֲפֹךְ אֶת הַחוּץ לְפָנִים, וְאִף שֶׁמְרַב מְרִירוֹת נִדְמָה לָךְ כְּאִלּוּ אֲבָדָה תִּקְוָה מִמֶּךָ, עֲלֶיךָ לִזְכֹּר מֵה שֶׁפָּרַשׁ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זִי"ע עַל פְּסוּק (תהלים כג, ו): 'אִף טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כֹל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית הַגּוֹי' לְאֶרֶץ יָמִים', כִּי לְפַעֲמִים הָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵה טוֹבָתוֹ, כִּי מִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר יַחֲפֵס לְהִבִּין מֵה זֶה טוֹבָתוֹ, כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַטּוֹבָה הִיא רָעָה וּבוֹרַח מֵהַטּוֹבָה הַזֹּאת, וּפּוֹנֶה עֲרָף וְלֹא פָּנִים, וּבוֹרַח מִמֶּה שֶׁהִיָּתָה טוֹבָתוֹ בְּאֵמֶת, כִּי אֵינוֹ יוֹדֵעַ יְדִיעָה אֱמֵתִית מֵה טוֹב בְּעֵדוֹ, לְזֹאת צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ אִף טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כֹל יְמֵי חַיִּי, שֶׁהַטּוֹב וְהַחֶסֶד הַגָּנוּזִים הֵם יִרְדְּפוּ אַחֲרַי כֹּל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית הַגּוֹי' לְאֶרֶץ יָמִים, וְאֵנִי בְּעֶצְמִי אֲשׁוּב תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, הַיְנוּ כִּי רוֹאִים שֶׁבְּנֵי-אָדָם בָּאִים לְמְרִירוֹת כּוֹז, שֶׁמְקַלְלִים אֶת יוֹם הַיּוֹלָדָם, וְכֹל יוֹם מֵר וּמְרֹוֹר לָהֶם, וַיֵּשׁ לָהֶם קְצוֹר יָמִים, וְהַכֹּל מִחֲמַת שֶׁנְּעַלְמָת מֵהֶם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הֵם חוֹשְׁבִים וּמְדַמְיָנִים לְעֶצְמָם דְּמִיּוֹנוֹת כְּאִלּוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִגְדָם, לֹא-כֵן אִם הָאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, שֶׁהוּא סוֹד שֵׁם אֱהִי"ה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲזִי זוֹכֵה לְצִאֵת מַגְלוֹתָיו. וְלִכֵּן רָאָה, יְדִידִי הַיְקָר! לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם. וְעַקֵּר הַהַתְחַזְזָקוֹת הוּא שֶׁמְחָה לְשִׁמַּח מְאֹד עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּךָ, וְרָאָה לְשִׁמַּח אֶת אֲשַׁתְּךָ, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (בבא בתרא י:): מֵה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיוּ לוֹ בָּנִים זְכָרִים? רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יַפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֵנִיִּים, ר' יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: יִשְׂמַח אֶתְמוֹ לְדַבֵּר מְצוּהָ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיהֶם, וּבִכְוֹת זֶה עוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

העֵקֶר הַרְגַל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל; כִּי בְּאַמַּת אֵין בִּלְעֲדִיו יִתְבַרֵךְ כָּלָל, וְאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה טוֹב בְּשִׁבְלֵוֹ וּמַה רַע בְּשִׁבְלֵוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שְׁנֵיהּ בְּלַבּוּל הִדְעַת שְׁעוּבָר עַל הָאָדָם שְׂאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה הוּא רוּצָה, וְאֶפְלוּ כְּשֵׁישׁ לוֹ כְּבָר אֵיזָה רְצוֹן — הוּא נִשְׁבָּר וְכוּ' וְכוּ', כְּשִׁרְוֹאָה שְׁלֵא הוּלֵף לוֹ וְכוּ' וְכוּ', אָבַל אִם אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וּמִבְקָשׁ וּמִתַּחֲנִן מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ שְׂיַחוּס וִירַחֵם עָלָיו, זֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַפְגִּס אֵלָיו יִתְבַרֵךְ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד); וְלִכֵּן הַרְגַל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתַלְף מְדֵי פַעַם לְמָקוֹם שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתַשִּׁיחַ וְתַסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָהּ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הַרְגַל עֲצָמָהּ בְּשַׁעוּרִים כְּסִדְרָן, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם מִבְּלִי לְמוּד חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפְּן שְׁעַד שְׁבַת-קִדְשׁ תַּסִּים אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, וְעַל-פִּי שְׁלַחַן עָרוּף יְכוּלִים לְהַתְחִיל כְּבָר מֵיוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף, וְכֵן נִהַג הַגַּבְרָא, וְהִיא סְגֵלָה לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְכֵן תְּרַבֵּה בְּלְמוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הִלְמוּד הַזֶּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנַּפְשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לומר בְּכָל יוֹם חֲמֵי פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁהוּא זוֹכָה לְאַחַז בְּחֵי עוֹלָמִין.

וּבִיּוֹתֵר תַּתְמִיד בְּלְמוּד גְּמָרָא כְּסִדְרָן, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמָהּ שְׁעוּר בְּמִדְרָשׁ רַבָּה בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבֻעַ, וְעַל כָּלָם — לְמוּד שְׁלַחַן עָרוּף, שְׁעַל לְמוּד הַפּוֹסְקִים הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּפַקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְתַבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג פְּסָלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצֶּעַר
וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ, אֵת גְּדֵל הַפָּאָב שֵׁישׁ לִי בַצֶּעַרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁאַתָּ
סוֹבְלָת, וּמִמָּשׁ אֲנִי בּוֹכָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוִיס וּיִרְחַם עָלֶיךָ,
וַיּוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַצָּרָה שְׁאֵלֶיךָ נִקְלַעְתָּ.

עַם כָּל זֹאת בְּאֵתִי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אוֹתְךָ,
שְׁתַּחֲוִיקִי מֵעַמְד, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה
שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וַיְסוּרִים, קְטָנוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְכוּ', וּלְכָל אֶחָד
נִדְמָה כְּאִלוֹ לְשֵׁנֵי יוֹתֵר טוֹב, וּכְאִלוֹ לְזוּלָתוֹ הוֹלֵךְ יוֹתֵר טוֹב, וּמִזֶּה
בָּא, שְׁאָדָם יוֹתֵר נִשְׁבֵּר וְכוּ' וְכוּ', בְּאַמַּת הַצָּרָה שֶׁלְךָ שְׁאֵלֶיךָ נִקְלַעְתָּ
— זֶה צָרָה גְּדוּלָה מְאֹד, וּלְדַעְתִּי, הֵיוּ צָרִיכִים לְאַשְׁפּוֹ אוֹתוֹ, אֲבָל
אֲנִי מִבֵּין אוֹתְךָ שְׁאַתָּ מְאֹד מְעִרִיכָה אוֹתוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא
בְּעַלְךָ, וְהוּא הָאָבָא שֶׁל הַיְלָדִים, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מִפְּחָד, שֶׁכֵּן יִדְרָדֵר
מֵצָבוֹ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְחָבֵל, כִּי הַצָּרָה הַכִּי גְּדוּלָה שָׁלוֹ, שֶׁהוּא אֵינוֹ
רוֹצֵה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה, כִּי אִם הוּא הֵיךָ מְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה, הוּא הֵיךָ יְכוּל
לְהַתְרַפָּא עַל-יְדֵי תְּרוּפּוֹת, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפּוֹת, שְׁמֵרְגִיעוֹת אֶת
הַעֲצָבִים, וּמִיִּשְׁבוֹת אֶת הַדַּעַת וְכוּ', אֲבָל זֶה עָקֵר הַבְּעִיָּה, שֶׁהוּא אֵינוֹ
רוֹצֵה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה, וְלִכֵּן כִּשֶׁהוּא בָּא הַבִּיתָה, תִּרְאִי לְשִׁדְּלוֹ וּלְדַבֵּר
עַל לְבוֹ, שְׁלִיךְ אֶל רוּפָא וַיִּקַּח תְּרוּפּוֹת, וּבְיַדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח אֶת מְלַאֲךְ רַפְּאֵל, שְׂיַעֲמֵד עַל יְמִין הַרוּפָא, וַיִּמְצָא לוֹ מְזוֹר
וּתְרוּפָה לְמַחְלָתוֹ, כִּי מַחְלָה שֶׁל בְּעִיָּה נְפִישִׁית, זֶה מַחְלָה מְאֹד
חֲמוּרָה, אֲבָל בְּלִי שְׁתוּף פְּעֻלָּה קָשָׁה מְאֹד לְרַפָּא, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵינוּ

ו"ל (שיחות-ה"ר"ן, סימן סז), שזו הבעיה של אנשים כאלו, שלא רוצים לשמע את החכם, ועל-כן לא יכולים להתרפא.

נא ונא החזיקי מעמד, ואל תשברי אף במצבים הכי קשים, ואני מאד מאד מקנה אֶל הקדוש-ברוך-הוא רק על הטוב, ותהיי חזקה, כי את צריכה להיות אמא חזקה, בשביל לדיף חזקי ואמצי מאד, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא טוב.

פה אני שולח לו מכתב קצר, ואני מקנה אֶל הקדוש-ברוך-הוא פן ואולי ישמע אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּד תּמוז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ג פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אֶל ... גרו יאיר.

מה אמר לך! ידעתי מראש מה שיקרה בסוף, כי ברגע שאדם מבדד מבגיא אדם, זה כבר לא סימן טוב, אף כבר קרה מה שקרה, ראה ללמד בשיחות-ה"ר"ן, סימן סז, מה שכתב שם רבנו ז"ל, שיכולים לרפאות את כלם, אפלו פשהגיע למצב הכי חמור, אף הבעיה, שהוא אינו רוצה לשתף פעלה. ולכן אבקש אותך מאד, שתלך אל רופא, והוא יתן לך תרופה שתגיע לך את עצביך, ותחזור אל עצמך, כי חבל שתעגן אשה יקרה, ותיתם ילדים חמודים, זו לא בוששה לקחת תרופות בשביל העצבים וכו', יותר בוששה להיות זרוק ברחובות וכו', תצא מהדמיון כאלו אתה רואה רוחניות וכו', תחזור אֶל עצמך, כי עקר שלמות הצדיק הוא — כשיכול להיות למעלה ולמטה (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק ב', סימן סח), שזה נקרא אש ומים — שני הפכים, כי מים מכבים את האש, ואש מבטלת את המים, על-ידי בשול וכו', ומה שנקרא 'איש שמים' הוא, פי חכמינו הקדושים אמרו (רש"י בראשית א, ח): למה נקרא שמים? על שם אש

ומים, רואים מזה, כְּשֶׁאָדָם יְכוּל לְהַחְזִיק שְׁנֵי הַפְּכִים יחד — אִשׁ
ומים, הוא 'אִישׁ שְׁמַיִם', וְזוֹ מִדְּרַגַת גְּדוּלֵי וּמִבְחָרֵי הַצְּדִיקִים,
שְׁכַל-כֶּף דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עִם כָּל זֹאת עוֹבֵר עֲלֵיהֶם
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְחִזְיקִים מֵעַמֵּד.

אֵל תִּחְשַׁב כְּרַגַע שְׁיֵשׁ בְּלִבִּי עָלֶיךָ אֵיזוֹ שְׁנֵאָה וְכוּ', אֲדַרְבֵּה אֲנִי
אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּחְזֹר אֵלַי בֵּיתְךָ, וְתִתְחַיֵּל לְחַיּוֹת חַיִּים
נוֹרְמָלִים, עַל-פִּי דָרְךָ הַתּוֹרָה וְהַשְּׁלֶחַן עֲרוּךְ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁמֵאֵד קָשָׁה לִי כָּל מְלָה מֵה לְכַתֵּב לָךְ, כִּי אֲנִי לֹא
יודֵעַ אִם יִבְנֶסוּ הַדְּבָרִים אֵל תּוֹךְ לְבָבְךָ, כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּדַמְיוֹן וְכוּ',
מְאֹד קָשָׁה לְהוֹצִיא אוֹתוֹ וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסַלֵּק אֶת מַחוּ
וְדַעְתּוֹ וְחֻכְמָתוֹ וּבִינָתוֹ לְגַמְרִי, וְזוֹכָה לְצִיַּת אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְאִז
טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחַיֶּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אִם אֲנִי אֶחְזֹר עַל מֵה שֶׁכְּתַבְתִּי, זֶה אֶךְ לְמוֹתֵר וְכוּ', כִּי
אֲנִי אוֹמֵר אֶת שְׁלִי וְאֶת אוֹמְרֵת אֶת שְׁלֶךְ וְכוּ', בְּמַצִּיאוֹת אֶת
הַתְּפִטְרוֹת, וְלֹא שְׁאֲנִי פְטַרְתִּי אוֹתְךָ, אִז לְמָה אֶת צְרִיכָה לְחֹזֵר עַל זֶה
כָּל פַּעַם?!

אוֹדוֹת חִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁאֲסוּר לְהִיּוֹת
בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי זֶה לִי אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה שְׁאֲנִי מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ
ז"ל, וְזֶה לִי שְׁלִשִׁים שָׁנָה שְׁאֲנִי מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
וְתֵאֱמִינִי לִי, שְׁיֵשׁ לִי יוֹתֵר שׁוֹנְאִים מִשְׁעֲרוֹת רֵאשִׁי, בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא

כָּלֵל, וְעָקַר הַשּׁוֹנְאִים שְׁלִי הֵם דִּיקָא אֵלּוּ שְׁעֵשִׁיתִי לָהֶם טוֹבָה, וְלֹא סָתַם טוֹבָה, אֲלֵא עֲזַרְתִּי לָהֶם מֵא' עַד ת' וּבִסּוּף שְׁלֹמוֹ לִי רָעָה תַחַת טוֹבָה וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי לֹא מְתִיאֵשׁ, וְאֲנִי מִתְחִיל עֲכָשׁוּ בִּיתָר שָׂאת וּבִיתָר עֲזוּ, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְכוּ', וְהוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי מֵהַ יְהִיָּה אֲתִי, אִין לִי בְּזָה שׁוּם כְּנֻנָה אַחֲרַת, רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, כְּפִי שְׁגָלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל, כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה לְעֲצָמֵי אֶת הַחֲשָׁבוֹן, אִם רַבְנוּ ז"ל עָשָׂה לִי טוֹבָה, אִזְ אִין שׁוּם תְּשֻׁלוּם לָזָה וְכוּ', וּמֵהַ תְּשֻׁלוּם הַפְּעוּט שְׁאֲנִי יְכוּל לְעֲשׂוֹת? לְמֵלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם לְמוֹדוֹ הַטּוֹב.

אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוּאֵל-א' טו, יז): 'אִם קָטַן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה', וְכֵן כְּתוּב (שׁוֹפְטִים ו, יד): 'לֵךְ בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל', תְּאֲמִינִי לִי, שְׂאֵת וּבְעֵלְךָ יֵשׁ לָכֶם כַּחוֹת מַשְׁהוּ מִיְחַד לְקַרֵב רְחוּקִים, אֶף אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים מִכַּחוֹתֵיכֶם, הִנֵּה הַיּוֹם קִבְּלַתִּי מִכְּתָב מ... שְׁכּוֹתָב בֵּין הַשּׁוּרוֹת: "הַשְּׁעוֹר הַיּוֹמִי שֶׁל הָרֵב ... מְחִיָּה אֲנָשִׁים בְּכָל מִינֵי דְבוּרִים נִפְלְאִים וְעֲצוֹת יִשְׁרוֹת אֵיךְ לְהַסְתֵּדֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה", לְדַעְתִּי, אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוּ אִין מֵהַ לְהוֹסִיף. וְכֵן קִבְּלַתִּי הַיּוֹם מִכְּתָב מ... שֶׁהִיא כּוֹתֶבֶת בֵּין הַשּׁוּרוֹת: "הַגְּבֵרֶת ... הִיא נְהַדְרֶת וּמְחַנֶּקֶת וּמְעוֹדְדֶת אוֹתִי", אִזְ אֶת רֹאָה אֵיךְ שְׁשֻׁנֵיכֶם עוֹזְרִים לְאֲנָשִׁים, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכוּ וְאֵל תִּתְּפַעְלוּ מֵאֶף אַחֵד.

תִּרְאִי, אַחֲרֵי שְׁעֵבְרָה שׁוֹאָה בְּעוֹלָם, שְׁהֲרָגוּ וְחָנְקוּ וְשָׂרְפוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שְׁלִישׁ מֵעַמְנוּ יִשְׂרָאֵל, אִם זֶה לֹא הָיָה מִסְפִּיק, עָלוּ לְאַרְץ רֵב מִנְיָן וּבִגְזֵן שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֻט בְּנֵי עַדוֹת הַמְזֻרָח, וּבָאוּ אֵלּוּ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וְעָשׂוּ שׁוֹאָה רוֹחֲנִית מִכָּלֵם, כִּי נִשְׂאָרְנוּ מְתִי מְעַט וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה פַּה בֵּיבְנָאֵל וְכוּ' וְכוּ', אִזְ עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְמֵלֵא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֶפְלוּ שְׁסוּבָלִים עֲלֻבוֹנוֹת, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים וְכוּ', מֵהַ אָנוּ צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמֵלֵא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים הֵם מְאֹד מְאֹד

קְרוּבִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתְּמִימוֹת שְׁלֵהֶם זֶה לְהַפְּלִיא, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה, אֲלֵא עַל-יַדֵּי מַדַּת הַתְּמִימוֹת, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְאִם הִתְחַלְנוּ פֹה בַּיְבֻנְאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא נִגְוֹחַ וְלֹא נִשְׁקֹט, עַד שְׁנַעֲשֶׂה אֶת יְבֻנְאֵל "יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגִּלְגַּל", וְאַף שְׂזֵה נִרְאֶה בְּחֵלוֹם, אֲנִי מִכְּבִיחַ לָךְ שְׂזֵה יִתְגַּשֵּׁם.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְּרִירוֹת וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שֵׁישׁ לִי וְכוּ' וְכוּ', וְאֵת גְּדֹל הַבְּזִיווּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמַיִם שֵׁישׁ לִי וְכוּ' וְכוּ', וּמֵאִיפֹה? בַּיְבֻנְאֵל דִּיקָא ... וּמֵמִי? מֵאלוֹ הֵכִי קְרוּבִים אֲצִלִי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא נִשְׁבֵּר, אֲלֵא אֲנִי צוֹכֵר יוֹתֵר כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְאֲנִי לֹא אֲנוּחַ עַד שְׁאַעֲשֶׂה אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה מְקוֹם תּוֹרָה. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וְאֵת בְּעֶלְךָ — תַּעֲזְרוּ לִי! שְׁנִיכֶם חֲקוּקִים בְּלִבִּי לְטוֹבָה כָּל הַיָּמִים, "אֲנִי לֹא מִכִּיר אֶתְכֶם מֵאַתְמוֹל", אַתֶּם אֲצִלִי כְּכֹר שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְאַתֶּם חֲקוּקִים בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וַיֵּשׁ לָכֶם מְקוֹם מִיחָד בְּלִבִּי, וְאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ זֹאת.

וְעַל-כֵּן אֵל תְּהִי בְּטִלְנִית, אֲלֵא תִקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בַּיָּדִים, וְתַעֲשִׂי הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין הַבְּנוֹת שֶׁל הַמְּדַרְשָׁה "נֵר מְלָכָה", וְאִם תַּעֲשִׂי פְּרַסְמַת טוֹבָה, אַז תִּרְאִי אֵיךְ שִׁיְהִיָּה כַּח הַמוֹשֶׁף, שְׁיִבְאוּ לָפֹה מֵאוֹת בְּנוֹת, וְתַצְטַרְכִי לְהַעֲסִיק לְכָל הַפְּחוֹת חֲמֻשִׁים נָשִׁים, וְזֶה לֹא חֵלוֹם, צְרִיכִים רַק רְצוֹן.

רְאִי אֵת רִשְׁעוֹת הַסְּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא צְרִיף לְהִיּוֹת הַיָּרֵב הַמְּקוֹמִי, אֵיךְ שֶׁהוּא לְשֵׁרוֹת הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וְלֹא בַתְּנֵם שֶׁהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים יָכְלוּ כָּל-כָּף בְּקַלּוֹת לְהַעֲבִיר אֶת רֵב מִנֵּן וּבִנְיָן מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוֹן, כִּי כָּל אֵלוֹ הַרְעֵ-בָנִים הִיוּ בְּעִזְרוֹתֶם, תִּרְאִי אֵיךְ שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע הַזֶּה, כָּלֶם נוֹתְנִים לוֹ גַּב... וְזֶה מִצְחִיק, אֲבָל אוֹי לְאוֹתוֹ צְחוּק, אֲלֵה שְׁצַרְיָכִים לְהִיּוֹת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים נוֹתְנִים לוֹ גַּב עַל שְׁחִיתוֹתוֹ, הָאִם אֵת לֹא זוֹכְרַת בְּמִי הוּא נִקְם?! כָּל נִקְמַתוֹ הִיְתָה בְּנָשִׁים, שֶׁלֹּא תוֹכְלָנָה לְלַכֵּת לְטַבֵּל וְכוּ', מִמֶּשׁ גְּזֵרַת פְּרַעַה וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ גַּב מ... וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ

צריכים להתחזק ולהמשיך אמונה בין נשמות ישראל, ולא להתפעל מאף אחד, ואפלו לא מאנשי שלומנו וכו'.

תהלה לאל, באים על ראש השנה יותר משבעת אלפים אנשים, ומהיכן הם באים? אם לא מהקונטרסים והספרים שמפיצים בכל העולם כלו, כי אנחנו חורשים וזורעים כל השנה כלה, ומזה צומח נשמות יקרות, ואני יודע שיגידו שלא מזה הם באים... עם כל זאת זו המציאות, מי נוסע עד אוסטרליה הרחוקה, ועד דרום אפריקה, ועד אירופה, ועד ארצות-הברית, וכבר לא מדברים בכל הארץ, שחורשים לארצה ולרחבה עם הקונטרסים, כמעט אין מקום בעולם שיש קבוץ של יהודים, שלא יהיו שם השליחים שלי שמפיצים את הקונטרסים, וזה לא יועיל לסמ"ך-מ"ם כלום, אנחנו נגלה ונפרסם את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם כלו, ועל-כן אני מאד מאד מבקש אתכם שתעזרו לי, ויותר טוב שתדביקו את עצמכם בו תתברך, ותשכחו מהעבר, ואז תראו הצלחה גדולה בחיים.

תעשי פרסמת על המדרשה "גר מלכה", ואל תפסיקי, ותראי ישועות גדולות, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח איך שאתה משמח את עצמך.

נא ונא תהיה חזק בכל הענינים, והלואי שאנשי שלומנו היקרים היו מציתים אותי בכל ענין וענין, ואז הייתה הצלחה גדולה לקהלה שלנו, ולא שהיו באים בטענות וכו' וכו', אם לא באנו

לִּיבְנָאֵל אֶלָּא לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ מֵהַשְּׁחִיתוֹת שְׁקוּרֵית בְּעוֹלָם הֵן אֶצֶל הַדְּתִיִּים וְהֵן אֶצֶל הַחִלּוּנִים כְּכַר מְסָפִיק, כִּי לְפָנֵינוּ נִתְגַּלָּה פְּרָצוּפָם הָאֲמִתִּי וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂוֹכֵינוּ לְחַנּוּף קָדוֹשׁ כְּזֶה לְחַנּוּף אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּלְשִׁמְרָם בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית שְׁיֵהִיו טְהוּרִים, זֶה כְּכַר עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ, וְתִדְבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, הוּא הַצְּלָחָה גִּצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. אֲשַׁרְנוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, מֵה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ז"ל. וְלִזְה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ, וְאַף שְׂזָה מְאֹד קָשָׁה, כִּי אִין יוֹם שְׂלֹא יַעֲבְרוּ עָלֵינוּ צְרוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה הַחַיִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְתַפְסֵ בְּכָל יוֹם אֵילּוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, רַק אֵלּוֹ הַפְּסוּקִים חֲמֵשׁ שְׂאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם, וְאֵלּוֹ הַמְּשָׁנִיּוֹת שְׂאֲנַחְנוּ גּוֹרְסִים בְּכָל יוֹם, וְאֵלּוֹ הַשּׁוֹרוֹת גְּמָרָא, וְאֵלּוֹ הַהֲלָכוֹת בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ, וְלִזֹּאת רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָבִים מְאֹד דְּחוּפִים לְמָסֹר אֶת זֶה לִיעוּדָם.

כד תנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִרְרַ וְיִשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

מֵה מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מֵאַחַר שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ בְּחַיִּים כָּל־כֶּף הַרְבָּה אֲכֻזְבוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְסִבְלַת סִבְלַת נוֹרָא וְכוּ' וְכוּ', שְׂלֹא תִסְבְּלִי יוֹתֵר,

אָשׁר כד תנא בנחל קעא

וְלָכֵן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תְּהִי פְזִיזָה, וְתַעֲזְרֵי מְאֹד בְּמַעֲוֹן, וְכֵן תַּעֲזְרֵי לְגַבְרַת ... לְפִתּוֹחַ פֶּה מְדַרְשָׁה לְבָנוֹת חוֹזְרוֹת בְּתִשְׁבָּה, וּבְזָכוֹת זֶה תִּמְצָאֵי בְּחוֹר טוֹב וִירָא שְׂמִים וְעֵדִין גִּפְשׁ וְכוּ', רַק אֵל תְּהִי פְזִיזָה לְקַפֵּץ עַל כָּל בְּחוֹר שְׂמָצִיעִים לָךְ וְכוּ', רַק סְבָלְנוֹת, וְאִז תִּמְצָאֵי מִשְׁהוּ טוֹב לְפִי שְׂרָשׁ גִּשְׂמַתְךָ.

אודות הבחורה, אם היא בעלת מדות טובות — תתאכסנו
ביחד.

ראי לכתב לי יותר באריכות, והקדוש־ברוך־הוא יעזר,
שתצליחי בחינה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

ראי להתחזק מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ואת זה תעבירי
גם לנשות אנשי שלומנו, ותמיד תדברו ביניכן רק דבורי אמונה, כי
אני רוצה להרגיל בין הנשים שידברו רק מהקדוש־ברוך־הוא,
אצלנו אין דבורים אחרים רק מהקדוש־ברוך־הוא, אנוחנו לא חיים
שום חיים אחרים בלעדי הבורא יתברך שמו, ובשביל זה באנו פה
ליבנאל למקום מבודד חוץ לישוב רק לדבר מהקדוש־ברוך־הוא,
ותדברי במעון רק מהקדוש־ברוך־הוא ואל תפחדו מאף אהד,
והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו פסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ עֵין פְּתוּחָה עַל הַמְּעוֹן וְכוּ', שְׁפֹל אַחַד יַעֲמַד עַל הַמְּשֻׁרָה שְׁלוֹ, הַמְּבַשְׁלֵת תְּבַשֵּׁל, הַמְּטַפְּלוֹת תְּטַפְּלֶנָּה בְּיָלְדִים כְּמוֹ שְׁצָרֶיךָ, בְּלִי צְעָקוֹת וּבְלִי מְרִיבוֹת, וְשִׁיעֲבָדוּ בְּאַמוּנָה. וּבְכָלֵל טוֹב מָאד לְהַכְנִיס אֲוִירָה חֲמָה, אֲוִירָה לְבָבִית בֵּין הַעוֹבְדוֹת, וְאֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד לָהֶם חֵד מְשֻׁמְעִית, אִם יֵשׁ אֵילוּ תְלוּנוֹת, שְׂיָבֹאוּ אֵלֶיךָ, וְלֹא הַמְּבַשְׁלֵת תְּבֹא אֶל מְטַפְּלוֹת ... וְהַמְּטַפְּלוֹת תְּבֹא אֶל מְטַפְּלוֹת אַחֲרָת ... אֲלֹא אֶת תַּהֲיִי שְׁמָה בַּעֲלַת הַבַּיִת, וְתֵרְאִי שֶׁהַפֶּל יָבֹא עַל מִי מְנוּחוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ קִהְלָה קִטְנָה, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מָאד מְאֻחָדִים, בְּלִי מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, וְאִם אֶת יְכוּלָה לְהַעֲסִיק אֶת אֵלוּ הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת שֶׁהִתְחַתְּנוּ עִכְשָׁו — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי כְּדָאִי מָאד מָאד לְעוֹדֵד אוֹתָן, וְאֲנִי מָאד רוֹצֶה לְחַתֵּן אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת סְמוּךְ לְפָרְקֶם. רְאִי מָה שְׁקוּרָה בְּמַדִּינָה, אֵיךְ שְׁמַסְתוֹבְבִים אֲלָפִים וְרַבְבוֹת רִנָּקִים וְרִנָּקוֹת, וְלֹא מוֹצְאִים אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וּמָה עָבַר עֲלֵיהֶם עַד עִכְשָׁו? רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהֵם בְּעִצְמָם יוֹדְעִים וְכוּ', כָּל מִינֵי גְאוּף וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ רוֹצִים שֶׁהֵילְדִים שְׁלָנוּ יִגְדְּלוּ בְּאֲוִירָה שֶׁל קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, לְזֹאת תַּעֲשִׂי תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה, שֶׁהַדְּבוּר בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יִהְיֶה רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, אֵין לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרִים — רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצְרִיכִים לְדַבֵּר כָּךְ עִם כָּלֶם בְּרִישׁ גָּלִי, וְלֹא לְפַחַד וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אַחַד, וּבְכַפְרֵת מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם רַק לְדַבֵּר מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ בְּגֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ לֹא מְפַחְדִים מֵאַף אַחַד רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הַלְמוּד שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַחֲדִיר בְּיָלְדִים כְּשֶׁהֵם מִתְּמַלְאִים עִם אֲמוּנָה, מִתְּמַלְאִים גַּם עִם בְּטַחוֹן עֲצָמִי, כִּי זֶה תְלוּי בְּזָה, כְּפִי שְׁאֲדָם מֵאַמִּין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן מֵאַמִּין בְּעִצְמוֹ, שְׁגַם לוֹ יֵשׁ כַּחוֹת.

אָשֶׁר כּד תּנַג בְּנַחַל קעג

נָא וְנָא רְאִי לְעֶזֶר לִי בְּכָל הַמוֹסְדוֹת, בְּמָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֶזֶר
וּבְאִיזָה תַחֲוּם שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֶזֶר — תּעֲזָרִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּנְפְּחִי בִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה, שְׁגַם מִשְׁפַּחַת ... סוּף כָּל סוּף
גַּם־כֵּן יַעֲבֹרוּ לִיבְנֵאֵל, וְזֶה אֲצִלִּי בְטוֹחַ, זֶה רַק עֲנִיָן שֶׁל זְמַן, עֲכָשׁוּ
אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה לְשַׂדֵּף אֶת הַבַּת שְׁלֵהֶם, וְאִין יוֹם שְׂאֲנִי לֹא
מִתְפַּלֵּל עַל זֶה, שְׂיִזְכּוּ לְמִצָּא חֲתָן טוֹב.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד, שְׂתִהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה וְאַמוּנָה בֵּין
נַשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִהְיוּ מְרִיבוֹת, וְאַנְחָנוּ בְּרֹדְאֵי נְנֻצָח, פּוּה
צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּנַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִתְמַד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, רַק לְלַמֵּד לְאֵט לְאֵט, וְאֵתָה
לֹא צְרִיךְ לְמַהֵר, כִּי אֵף אֶחָד אֵינּוּ רִץ אַחֲרֶיךָ ... וְאֵתָה צְרִיךְ לְשַׂמַּח
עִם כָּל נִקְדָּה קְטָנָה שְׂיִישׁ בָּךְ, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָבְךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא תִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר "וַיִּשְׁלַח", ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאִתָּה מִתְחַזֵּק.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּנֵה הָעוֹלָם אֵין דְּבָר אַחַר רַק הַתְּחַזְּקוֹת, וּצְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מֵינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲשֵׁרִי מִי שְׂחֹזֵק בְּזוֹה, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים. עֲקֵר הַהַתְּחַזְּקוֹת הוּא הַשְּׂמָחָה, וְאִתָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמַח וּלְשַׂמַּח אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגְּרִיִּים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצַלֵּם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה רַחֲמָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַחַת מִכֵּן, שֶׁתְּחַזְּקֶנָה אֶת עֲצָמֶיךָ בִּיחָד, וְשִׁלָּה הִיָּה בִּינֵיכֵן קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת וְכוּ', וְשִׁלָּה תִּרְכַּלְנָה אַחַת עַל הַשְּׂנֵיָה, וּמִכָּל שְׂפָן שִׁלָּה הִיָּה הַסְּתוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, אַחַת עַל הַשְּׂנֵיָה, כִּי זֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֹל מִגְּמַתְנוּ הִיא רַק לְהַחֲדִיר

אַת אַמַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁתֵּהִי לָנוּ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן רְאִינָה לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְסְפוּרֵי צְדִיקִים, וְתַחֲזֹקְנָה וְתַעֲזֹדְדֶנָּה אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אִין לָנוּ פּה כַּתוּת כַּתוּת! אַנְחָנוּ כְּלָנוּ בְּאֵנוּ לְמַדְבָּר שָׁמַם לְבָנוּת פּה קַהֲלָה קְדוּשָׁה, לְחַנֵּף אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל־פִּי קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה.

לְזֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שְׁתַּעֲזֹרְנָה לִי לְהוֹצִיא מֵהַפֶּחַ אֶל הַפַּעַל אֶת כָּל חֲשָׁקֵי וּרְצוֹנֵי, וְאֵל תִּאֲשַׁמְנָה אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, כִּי כָּלֵן אֶהוּבֹת וְכָלֵן טוֹבוֹת וְכָלֵן טוֹבוֹת וְכָלֵן מְצַלְחוֹת, וְלִכְלֵךְ יֵשׁ כַּחוֹת יוֹצֵאִים מִן הַכֶּלֶל, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ מַה שְׁתַּעֲשׂוּ הַעֲקָר לַעֲזוֹר לִי לְהוֹצִיא מֵהַפֶּחַ אֶל הַפַּעַל לְחַנֵּף אֶת בְּנֵיכֵן וּבְנוֹתֵיכֵן בְּקְדוּשָׁה וְטַהֲרָה, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלֶנָּה מְאֹד, שְׁתֵּהִי אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה שְׂרוּיָה בִּינֵיכֵן, וְכָל אִשָּׁה שֶׁיְכוּלָה לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׂעוּרִים שֵׁשׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁרֶיהָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁיְכוּלָה גַם לְהַצְטַרֵּף אֶל חֲבֵרַת תְּהִלִּים, וְלוֹמֵר בִּיחַד תְּהִלִּים — אִין לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אִין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם רַחֲמִים חֲדָשִׁים, שְׁלֵא יִקְרָה לָנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוֹם דְּבָר רַע, לֹא נִגַע וְלֹא מַחֲלָה, וְכִמוֹ שְׁשׁוּמְעִים בַּחוּץ מִחֲלוֹת וְחֲלָאִים רַעִים וְכוּ', עֲלִינוּ לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַחֲסֵד חָנָם שְׁעוּשָׁה אֲתָנוּ, וְאַסוּר לָנוּ לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הַיָּצָר, שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת בִּינֵינוּ פְּרוּדִים.

נָא וְנָא תַחֲזֹקְנָה אֶת עֲצָמְכֵן בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד, אִם יֵשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, אִילוֹ הַסְּתוֹת אוֹ שְׁנֵאָה אַחַת נִגְדַּת הַשְּׂנִיָּה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אִינוּ יְכוּל לְסַבֵּל דְּבָר כְּזֶה, מִסְּפִיק שֵׁשׁ דְּבָר כְּזֶה בְּעִזְרוֹת הַגְּדוּלוֹת, אֲבָל לֹא פּה אֲצַלְנוּ, כִּי אַנְחָנוּ צְרִיכִים לְחִיוֹת בִּיחַד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְאִשָּׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁכָל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן תִּכְתַּב לִי מַה יֵשׁ לָהּ לְהַגִּיד, וּמַה יְכוּלִים לְשַׁפֵּר בְּקַהֲלָתָנוּ, כִּי זוֹ כָּל מְגַמְתִּי — רַק לְבָנוּת קַהֲלָה מְשֻׁשְׁגָּת.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שְׁתַּעֲשִׂינָה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים

להתפלל עלי, שאצא כָּבֶר מְצֻרֹתַי וְחֻבּוֹתַי, וְאֶזְכֶּה לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶן בַּיַּחַד בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּאחַל לְכֶן בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאָרְךְ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי מִזֶּה שְׂאֵת מְטַפֶּלֶת בְּבִנּוֹת, וְאֶת עוֹשֶׂה לָהֶן חוּגִים אַחַר הַצְּהָרִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתִנְצְלֵי אֶת זֶה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחֵי מְאֹד מְאֹד.

צְרִיכִים לְהַכְנִיס בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְשֶׁל אַחֲדוּת, וְשֶׁלָּא תִּרְכַּלְנָה אַחַת עַל הַשְּׂנֵיָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּרָמִי בְּזֶה כְּפִי שְׂאֵת רַק יְכוּלָה, וּבַכֶּרֶט בְּעִנְיַן הַמַּעֲוֹן תִּדְבְּרֵי עִם גְּבֵרַת ... שְׁתַּחֲוֶיהָ, שְׁתוֹרִיד אֶת הַלְחָצִים וְכוּ' וְהַסְכָּסוּכִים וְכוּ' בַּמַּעֲוֹן, וְשִׁיְהֶיָה רַק רוּחַ שֶׁל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בִּינֵיהֶן.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעוּלָם לְהַעֲסִיק אֶת הַבְּנוֹת, וּלְדַעֲתֵי, הֲיָה טוֹב, אִם אֶת יְכוּלָה לְקַחַת אֶת כָּל הַבְּנוֹת, שֶׁהֵן תִּקְשָׁטְנָה אֶת הַקְּרָאוּנִים שֶׁל הַבָּנִים, וְכֵךְ הֵן תִּקְשָׁטְנָה אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וּבַכֶּרֶט הַגָּן שֶׁל הַבָּנִים, עִם כָּל מִינֵי תְמוּנוֹת יָפוֹת, וְזֶה יְכַנִּיס בְּהֵן סְפוּק.

תַּחֲוִיקֵי מַעֲמַד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַנָּשִׁים רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְשְׂמֵחָה, וּלְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְדַבֵּר דְּבוּרִים אַחֲרִים, אֲלֵא רַק

אֲשֶׁר כד תנו בְּנַחַל קעז

מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזַה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים אוֹתוֹ בְּכָל רִגַע וּבְכָל דְּקָה וּבְכָל שְׁנִיָּה וְכוּ' וְכוּ',
כִּי בְלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ אֵין לָנוּ שׁוּם חַיִּים, וְעַל-כֵּן עַל מַה וְלָמָּה לְדַבֵּר
שְׁטִיּוֹת, יוֹתֵר טוֹב לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ
דְּרַכְנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו פְּסָלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּתְשִׁמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעוּד מְעַט
תִּגְמַר הַדִּירָה שְׁלָכֶם, וְאֶזְכָּה לְבוֹא אֵלֵיכֶם לְחַנּוּפַת הַבַּיִת.

תְּכַנְיִסִי בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אוֹיְרָה שֶׁל שִׂמְחָה וְשֶׁל אַחֲדוּת
וְשֶׁל אֲהָבָה, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, שׁוּם הֶסְתוֹת וּרְכִילוֹת אַחַת עַל
הַשְּׁנִיָּה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי אִם קוֹרָה דְּבָר כְּזֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
לְבָנוֹת קֵהֵלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה, מְבַסֶּסֶת עַל אֲהָבָה וְעַל חֶסֶד, וְלָכֵן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזְרֵי לִי.

אֵין לָנוּ מַה לְדַבֵּר בְּזַה הָעוֹלָם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֲנַחְנוּ בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׂעָה וּבְכָל רִגַע וּבְכָל דְּקָה אֲנַחְנוּ
מוֹכְנִים לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִיּוֹת מְקַשְׁרִים אֵלָיו
תָּמִיד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

אחר שפבר כתבתי לך מכתב, קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע את הדו"ח של קהלתנו.

אף שאף פותבת שאני לא צריך להודות לך, אבל באמת כשאדם עושה לי טובה, ובפרט טובה כזו, שהיא טובת הכלל, אין מלים להודות לך, ולכן אני מודה לך עוד פעם.

כתבתי מכתב כללי לנשים, ורציתי שתעשי מזה העתקים, ולחלק את זה בין הנשים, כי אני לא רוצה שיהיה בין הנשים פתות פתות, ושלא תהיה מחלקת ביניהן, ושאת לא תסית את השניה, כי אנחנו צריכים להיות מאחדים, ועוד מעט קהלתנו תגדל ותתרבה פי-חמשה ופי-עשרה וכו', וראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך, ואף שזה נראה פחלום, אבל תראי איך שהחלום התגשם, כי ברגע שיתחילו לבנות פה דירות, זו תהיה עליה ליבנאל מכל הארץ.

אודות הדירה שלך בבני-ברק, תחפי עוד קצת ותקבלי יותר.

אודות המעון, אני פותב לך עכשו מכתב כללי, ורציתי מאד שתמסרי את זה לכל אחת מעובדות המעון, כי זה מאד נחוצ שיהיה אוירה של אהבה ביניהן, כי לא יכולים לעבד עם מתח וכו' ומסירות, שאחת תמסר את השניה, ובכלל זה לא יפה כל הענין הזה.

רק תתחזקי מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח, שאתה מתמיד בלמודים, ואני מאד מקנה, שתכף-ומיד אחר הבר-מצוה תבוא ללמד בישיבתנו, העקר תתמיד ב"ספר-המדות", כי המדות הן היסוד של האדם, ובמדה שאדם מודד בה מודדין לו (סוטה ח.), ואצל רבנו ז"ל היה הענין של תקון המדות, עולה על הכל, ובשביל זה הוא חבר את "ספר המדות" שלו עוד לפני בר מצוה. יזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתמיד ב"ספר-המדות".

וכן מאד נהניתי לשמע, שאתה גורס הרבה משניות, כי זה מוצק ומטהר את הנפש מכל מיני חלדה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי יקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

העקר ראה להמשיך לקבל שמוש על מראות וכו', כי זה מאד מאד נצרך, ובפרט לזוגות החדשים, וכן ראה לקבצם בכל מוצאי

שָׁבֶת לְסַעֲדַת מְלוּחַ מְלָכָה, וְאֲנִי אֶעֱוֹרְרָם וְאֶעֱוֹדְדָם וְאֶחֱזַקְם שְׂיָבֹאוּ אֵלַיךְ.

נָא וְנָא רַק תְּהִיָּה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּמָה יִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק הַשִּׂמְחָה שֶׁהוּא שִׂמְחָה, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ בְּכָל דְּבַר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שִׂמְחָה שֶׁאַתָּה לוֹקַח בְּיָדֶיךָ אֶת ... וְאֵת ... כִּי חָבַל מְאֹד שְׁיִלְכוּ לְאֲבוּד, וְלִכְּנֹן בְּזֶה שֶׁאַתָּה לוֹקַח אוֹתָם אַחֵר הַצְּהָרִים לְהַפְּצָה, תְּבֹא עֲלֶיךָ בְּרַכָּה, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁהֵם יִלְמְדוּ לִפְנֵי הַצְּהָרִים אֲצֵל הָרֵב ... כִּי שֶׁלֹּא יִחְסַר לָהֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֵל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא לְמַצֵּא לָהֶם שְׂדוּכִים טוֹבִים, אִם הֵם יִקְיָמוּ אֶת דְּבָרֵי, לִפְנֵי הַצְּהָרִים שְׁיִלְמְדוּ אֲצֵל הַכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... וְאַחֵר הַצְּהָרִים יִלְכוּ אַתָּה לְהַפְּצָה.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיִתְרָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַעֲקָר הוּא שִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה הוּא הַדְּבַר הַכִּי קָשֶׁה לְאָדָם, כִּי קְלוּת לְאָדָם כָּל עֲבוּדוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, אֲבָל שִׂמְחָה בְּאֵה לְאָדָם בְּמִסְרֹת נַפֶּשׁ, וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עִבּוּר שִׂמְחָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתָמִיד תִּחַזְּךָ לְכָל אֶחָד וְתִקְדִים לוֹ שְׁלוֹם, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (כְּתוּבֹת קִיא): 'טוֹב הַמְּלַבֵּין

שנים לחברו יותר ממשקו חלב, פי בזה שאדם מחיף לזולתו ומקדים לו שלום, זה יותר שנה ממה שהוא נותן לו כוס חלב לשותות.

ראה להתבודד עצמך עמו יתברך, ויתברך אליו יתברך, אשר אין לנו בזה העולם אלא רק את הקדוש-ברוך-הוא, וחבל על כל יום ויום שאנחנו לא מדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, ראה להיות מאד חזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּד תּסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני רוצה שתלמד חצי יום אצל הכולל של הרב ... ואל תסתובב ברחובות וכו', וכן אל תבטל את הזמן היקר, כי תקבל שם רע, ואחר-כך יהיה לך קשה מאד למצא שדוּף וחבל מאד, כי האחים שלך יש להם שם טוב, ולמה אתה צריך לאבד את השם, ולכן אני מאד שמח ש... לוקח אותך אחר הצהריים להפצה, אז תעשה לעצמך חק ולא יעבר, שבכל יום לפני הצהריים תהיה אצל הכולל של הרב ... מעשר עד אחת, ואחר-כך תתפלל מנחה ותצא להפצה.

חבל לך לבזבז את הזמן היקר שלך, וזכר כי "יניקותא כלילא דנרדא" (שבת קנב): "עקר יפי הפרח כשעדין צעיר", ועכשו אתה יכול להצליח מאד, ולמה אתה צריך לבטל את הזמן היקר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּלְמַד חֲצִי יוֹם אֲצֵל הַכּוֹלָל שֶׁל ... מַעֲשֵׂר עַד אַחַת, כִּי חֵבֵל שְׁתִּבְלֶה אֶת הַזְּמַן שֶׁלְּךָ בְּשִׁטוֹת, "כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וְהַגּוֹף אֲפֹשֵׁר עֲכָשׁוּ בְּא יוֹמוֹ" (שִׁיר שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל אַחַר הַהִקְדָּמָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ז), וְאַחַר הַצְּהָרִים תִּשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב סוּפְרוֹת, כִּי יֵשׁ לְךָ כְּתָב יָפֵה, וְחֵבֵל שֶׁלֹּא תִנְצֵל אֶת זֶה, וְאִם תִּצְיֵת אוֹתִי, תִּקְבֵּל שֵׁם טוֹב, וְאֲנִי אוֹכַל לְמַצָּא לְךָ שְׂדוּף טוֹב, וְאִם תִּבְלֶה אֶת הַזְּמַן, אַתָּה מְאַבֵּד אֶת הַשֵּׁם שֶׁלְּךָ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלִים לְצִיַּת אוֹתִי — חֲצִי יוֹם הִרְאִישׁוֹן תִּלְמַד אֲצֵל הַכּוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... וְחֲצִי יוֹם הַשָּׁנִי תִכְתֵּב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּרִבְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שִׁישׁ לִי, כִּי רְצִיַּתִּי מָאד מָאד לְרִאוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כֹּל מִי שֶׁלְמַד פֶּה אֲצִלִּי, זָכָה וְהִתְחַתֵּן, וְחֵבֵל שְׁתִּסְתַּוֵּבֵב בְּלִי כְלוּם, בְּלִי עֲבוּדָה, בְּלִי תוֹרָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן הֵייתִי מִזְעִץ לְךָ שְׁתַּפְּנִס אֲצֵל הַכּוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת מַעֲשֵׂר עַד אַחַת, וְכֹךָ תִּקְבֵּל שֵׁם טוֹב, וְאֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מָאד לְבוֹא וּלְמַצָּא

לך שדוף טוב, כְּדֵי שְׁתַּתְּחֵן, אֲבָל תִּהְיֶה חֹזֵק לְבוֹא לְכוּלֵּל שֶׁל הַרְבֵּי ... וּבְכֹרֵט אַחַר הַצְּהָרִים תֵּצֵא לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ שִׁפְעַ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְשׁוּם טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וּיְשֻׁלָּה, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל הַמְטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן "בְּרַפְת ה'".

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלְכֵן, שְׁתִּכַּבְּדֶנָּה אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, וְתַעֲשִׂינָה אֶת הָעֲבוּדָה בְּנִאֲמָנוּת, וְתִשְׁמְרֶנָּה מְאֹד שְׁלֹא יִהְיוּ בִּיגִיכֵן וּכְפוּחִים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא מְחַלְקֵת, וְדָבָר זֶה מְאֹד מְגִנָּה, שְׁעוֹבְדוֹת לֹא יְכוּלוֹת לְהַשְׁתַּוֹּת בִּיחָד.

הַמְנַהֵלֶת שְׁלֹכֵן הִיא גְּבֵרַת ... תַּחֲיָה, וְאִם יֵשׁ לְכֵן אֵילוּ תְלוּנוֹת, תִּבְאֲנָה אֶת זֶה אֵלֶיךָ, אֲבָל לֹא לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעֶצְמָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֵן, שְׁתִּלַּכְנָה בְּעַדִּינּוֹת עִם הַתִּינּוֹקוֹת וְכוּ', וְלֹא לַצֶּעֶק עֲלִיָּהֵן וְלֹא לְהַעֲמִיס עֲלֵיהֶן וְכוּ', כִּי זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְעֲבוּדָה זֹאת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם נְשֻׁמָּה, וּמִי שְׁלֹא יְכוּלָּה לַעֲמֹד בְּתִנָּאִים הָאֵלוּ, לֹא לַצֶּעֶק וְכוּ', וְלֹא לְהַתְּנַחֵם וְכוּ', וְלֹא לְמָסֵר אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה וְכוּ', וְלֹא לְרִיב וְכוּ', שְׁתַּחֲפֵשׁ לַעֲצָמָה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כִּי בְּמַעוֹן צְרִיכִים לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדָּדִית, וְאִשָּׁה תַעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וְלֹא לְתֵן פְּקֻדוֹת אַחַת לַשְּׁנִיָּה, וּבִשְׁבִיל זֶה יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵלֶת.

אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד שְׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו בסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הספרים מידידנו ... גרו יאיר.

מה אמר לך! עוד לא ראיתי ספרים כל-כך יפים, פי כל
השלשה ספרים יצאו להפליא, מי יתן שתוכל להדפיס את כל
הספרים בצורה כזו, כי זה מאד מאד יפה, וזו זכות הרבים לדורי
דורות.

אודות חלקי "אשר בנחל" משנת תשל"ו, תראו לגמר מה שיש
בידכם, כי אני מאד טרוד עכשו, ולכן כמה כרכים שאתם יכולים
להדפיס — מה טוב ומה נעים, כמו שהוא בלי הוספות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו בסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל שמחתי, שנכנסת לעבד
בפלאמוד תורה, העקר מה שאתה צריך לדעת, אשר עם ילדים
צריכים סבלנות גדולה מאד, ואסור לצעק עליהם, ומכל שכן לא
להכותם, כי עם ילדים צריכים ללכת בעדינות גדולה, ולספר להם

אֲשֶׁר כד תסח בַּנְחַל קפה

הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי לַחֲנֹף אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל זֶה מִהֶעֱבֹדוֹת הַכִּי
קְדוֹשׁוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה תָּמִיד!

גַּם בְּזֶה שָׂאתָ לֹמֵד לִפְנֵי הַצְּהָרִים בְּכוֹלֵל, אֲנִי מָאֵד מָאֵד
שָׂמַח, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְּלִיחַ מָאֵד, וְאֲנִי מָאֵד מְקַנֶּה,
שֶׁבְּקָרוֹב נוֹכַח לְסֵדֵר, שֶׁכָּל אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים אֶצֶל הַכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ...
יִקְבְּלוּ תְּמִיכָה חֲדָשִׁית.

הַעֲקֵר אֶל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן, וַתִּנְצֵל אֶת הַזְּמַן שֶׁלָּךְ, וַתִּגְנֹב עֵתִים
לְתוֹרָה, וְאֶל יַחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמְרָא,
מְדָרֵשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְּעָה לְמוֹדִים אֱלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

כִּדְאִי לָךְ לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים עַל הַהָר, שֶׁיִּתְבּוֹדְדוּ עִם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפֹלוּ כַּמָּה דְקוֹת, כִּי צְרִיכִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבַּרְךָ עוֹד מְגִיל קְטָנוֹת, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ אֶת אַף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק
אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁתָּמִיד מְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל דְּבָר שֶׁהוּא צְרִיף.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַמְּעוֹן וְכו', כִּכָּר כְּתַבְתִּי לְגַבְרַת ... שְׂתַחֲיָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִיא תְּסַדֵּר אֶת זֶה עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלִי מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וַתַּחֲיֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה

גדולה, ותעזרו אחד לשני, כי זה סוד הצלחת הנשואין — כשאחד עוזר לשני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. מה אמר לך, ידידי הנקר! מצד אחד מאד מאד כואב לי על הצער והעגמת נפש והיסורים והמרירות וכו' וכו', שעוברים עליך זה כמה שנים, ומצד שני שכתבת שאתה רואה שאין לך אף אחד רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, מהמלים האלו נהניתי מאד. כי מה אמר לך! הלא סוף כל סוף אם יש לאדם ישוב הדעת, רואה ומבין שאין לאדם בזה העולם אף אחד רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, והוא מתבודד עצמו אליו ותברך, וזו המעלה של תפלה והתבודדות שגלה לנו רבנו ז"ל, שנבוא אליו בתמימות ובפשיטות גמורה, ונשפך את שיחנו לפניו ותברך, וכן נרבה באמירת תהלים, כי 'תהלים מסגל לתשובה' (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עג), וכן אמירת תהלים פותחת את כל השערים שהיו סגורים מלפניו, ומקשרת אותו אל האות והשער והפתח השיף לשרש נשמתו עין שם; ולכן מאד נראה לי מה שכתבת להדפיס את התהלים בפורמט קטן ולצרף לזה שלשה קונטרסים המדברים מפרנסה, שהם: קונטרס "פרנסה קלה", קונטרס "פרנסה מן השמים", קונטרס "ברכת הפרנסה", כי השלשה קונטרסים האלו מרבים לדבר הרבה מענין פרנסה, איך שאין עצה אחרת להשיג פרנסה, רק לדבק את עצמו אליו ותברך. והיות שאין עוד דבר ששובר את האדם כמו עניות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שמות

רבה, פְּרָשָׁה לר, סימן יד): אין לך מִדָּה קִשָּׁה מִן הַעֲנִיּוֹת, שְׁכָל מִי שֶׁהוּא מְדַקְדֵק בַּעֲנִיּוֹת, כָּאֱלוֹ דְבוּקִים בּוֹ כֹּל יִסּוּרִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְכֵאלוֹ בָּאוּ עָלָיו כֹּל הַקְּלָלוֹת שֶׁבַּמִּשְׁנָה תוֹרָה. וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לא, סימן יד): אֱלוֹ נִתְקַבְּצוּ כֹּל יִסּוּרִים מִצַּד אֶחָד וְעֲנִיּוֹת מִצַּד אֶחָד, הַעֲנִיּוֹת מִכְרַעַת לְכֻלָּם; עַד כְּדֵי כֶּף קִשָּׁה הַעֲנִיּוֹת, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מִסְתּוֹכְבִים אֲנָשִׁים הַיּוֹם בְּלִי פְּרִיָּסָה וְשִׁבּוּרִים וְרִצּוּצִים, וְנִדְמָה לָהֶם כָּאֱלוֹ זֶה סוּף הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִינִם יוֹדְעִים שֶׁיִּשְׁגֹּם יִסּוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִזֶּה, כִּי כֹּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה — שְׂרוּי בְּלֹא שְׁמִחָה, בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא בְּרָכָה וְכוּ' (יְבִמוֹת סג.), וְיֵשׁ חוֹלִים עִם מַחְלוֹת שֶׁשׁוֹכְבִים בְּבֵתֵי חוֹלִים וּמִתְפַּתְלִים מִיִּסּוּרִים וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַשְּׁלֵשָׁה קוֹנְטְרָסִים הָאֱלוֹ הַמְדַבְּרִים מִפְּרִיָּסָה, זֶה מִמַּשׁ הַצְּלָה לְרֹב בְּנֵי-אָדָם, כִּי רַבָּם כְּכֻלָּם מְדַבְּרִים רַק עַל פְּרִיָּסָה וְכִסְף, וְלִכֵּן אִם אִתָּה רוּצָה, תִּדְפִּיס תְּהִלִּים בְּצִירוֹף הַשְּׁלֵשָׁה קוֹנְטְרָסִים הָאֱלוֹ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ.

הַסֵּפֶר "אֶרֶךְ אִפִּים" אֵף פַּעַם לֹא נִדְפַס בְּאַנְגְּלִית, וְכֵן לֹא כְּדֵאי לְהַדְפִּיס תְּהִלִּים בְּאַנְגְּלִית, כִּי תְהִלִּים צָרִיךְ לְהַדְפִּיס כְּמוֹ שֶׁדוֹד הַמְּלִךְ כָּתַב אֶת זֶה.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ עִם כֹּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אִתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, וְכֹל הַמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ' (אֲבוֹת ה, יח), יֵשׁ לְךָ כּוֹלֵל יָפָה, שְׁקִמִּים בְּחִצּוֹת, וְעוֹמְדִים עַל יַד שְׂרִיד מִקְדָּשֵׁנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי שֵׁם הַמָּקוֹם הֵכִי טוֹב לְעֶרְךָ תִּקּוֹן חִצּוֹת, כִּי אִם לֹא שֵׁם, אֲזוֹ בְּאִיזָה מָקוֹם כֵּן? וְאִנִּי בְּטוֹחַ שְׁכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה מִסוּד הַגְּלוּגוֹל וְכוּ', אֲשֶׁר מוּבָא בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים, שֶׁיֵּשׁ גְּלוּגוּלֵי נִשְׁמוֹת שְׂפוֹבָלִים סָבָל מֵר וְכוּ', וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אִתָּה אֶחָד מֵהֶם, עִם כֹּל זֹאת אֲסוּר שֶׁיִּפְּל בְּדַעְתּוֹ כְּרַגַּע, אֲלֵא אֲדַרְבָּה, אִם הוּא רוּאָה שֶׁהַיִּסּוּרִים מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים עָלָיו, עָלָיו לְעַסֵּק יוֹתֵר בְּזִכּוֹת הַרְבִּים. כִּי מֵה אָמַר לְךָ, אִתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שֶׁיֵּשׁ לִי בְּכֻלְלִיּוֹת וּבְכַפְרִטִיּוֹת וּבְכַפְרִטִי פְּרִטִיּוֹת, זֶה לִי אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה, שְׂאֵנִי מְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִנִּי לֹא זוֹכֵר שֶׁהִנֵּה

לי יום אחד טוב בלי מרירות ומחלוקת, אבל מה עשיתי? ברחתי תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, וככל שהתגברו עלי היסורים, עסקתי יותר בזכות הרבים, כי אמרתי לעצמי: מה שיהיה אתי כבר יהיה וכו' וכו', ולא אכפת לי וכו' וכו', אני צריך לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, אם כן יהיה לי עולם הבא וכו', או אם לא יהיה לי עולם הבא וכו', לא אכפת לי, אני צריך לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם, ועל-כך זו זכות גדולה להדפיס את התהלים שהדפסת בקטן עם השלשה קונטרסים המדברים מפרנסה, וזה ינחם את נשמות ישראל.

הכפל הדבר, ראה להחיות את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ז.

שלום אל ... גרו יאיר.

אקנה ששמעתם את השעור ותקתקתם אותו, וכן אני מקנה שלא היה חריף מדאי, כי מה אעשה, נוסף על על צרותי שיש לי מבית ומחוץ, מתחיל גם להתרקם פרוידים והסתות ביבנאל, וזה כואב לי מאד, ואקנה שהדברים לא היו חריפים מדאי.

תאמר ל... גרו יאיר, שיגיד למנהל בית-ספר, שהבנות תהיינה מוכנות בדיוק בשעה שבע לשעור השבועי, ואקנה שתתקתקו את זה.

רק חזקו ואמצו מאד, כי ימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), ואין

נשאר מן האדם רק אלו הנקודות טובות שחוטף בכל שבת ובכל שבוע ובכל יום ויום, אשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תעא.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"ז בסלו ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר באחדות ובאהבה, אשר אין עוד טוב מזה, כי סוף כל סוף ימינו כצל עובר, ועל כל אחד ואחד עובר מה שעובר, כל מיני צרות ויסורים ומכאובים וכו', ועל-כן צריכים לדון אחד את השני לכף זכות, כי כל אחד מאתנו יש לו את החבילה של צרות שלו וכו', ואף אחד אינו מתכונן להציק לשני וכו', לכל אחד יש מספיק את בעיותיו וכו', ועל-כן תראו לעזר אחד לשני, אשר זה מאד יקר בעיניו ותברך פשיהודים עוזרים אחד לשני, כי מדת הצדקה והחסד זה מאד מאד יקר בעיניו ותברך יותר מהכל, וכל הבריאה היתה רק בזכות החסד שיעשו נשמות ישראל אחד עם השני, ואם לא זכינו עדין שיהיה בכל העולם כלו דבר כזה, על-כל-פנים אנחנו פה בתור קהלה מאחדת "חסידי ברסלב", תלמידי רבנו ז"ל צריכים להחזיק את עצמנו ביחד ולעזר איש לחברו, למחל אחד לשני, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אחד את השני.

תראו לעזר למוסדות שלנו, כי סוף כל סוף אלו ילדיכם, אלו שצריכים לשלם שכר למוד, שישתתפו בעין יפה, כי סוף כל סוף אנחנו מחייבים לדאג בשביל ילדינו, ושאף אחד לא ישתמט שאין

לו וכו', כמו שהוּא צָרִיף לְאָכַל וְכוּ', כִּף צָרִיף לְחַנֵּף אֶת יְלָדָיו וְכוּ',
 וְכִמוּ שֶׁהַגּוֹף חָיֵב לְאָכַל בְּכָל יוֹם וְכוּ', כִּף פֶּל אֶחָד חָיֵב לְדַאֵג לְחַנוּף
 יְלָדָיו בְּכָל יוֹם וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאוּ לְעֹזֵר לָנוּ בְּחַנוּף הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת,
 שֶׁהֵם הָעֵינָיִם שְׁלָנוּ, וְכִמוּ שֶׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל אִישׁוֹן עֵינוּ, כִּף צָרִיכִים
 לְשֹׁמֵר עַל יְלָדָיו, אָבֵל זֶה תְּלוּי בָכֶם, כְּפִי שֶׁתִּטּוּ שְׁכֶם וְתַעֲזְרוּ
 וְתִשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה עִם הַמְּלַמְּדִים וְעִם הַמּוֹרוֹת.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ לָנוּ פְּנֵה יָפָה לְבָנִים, וְעוֹד מְעַט תְּהִיָּה
 לָנוּ אוֹתָהּ פְּנֵה גַם לְבָנוֹת, וְנוֹכַח לְחַנֵּף אֶת יְלָדָיו בְּקִדּוּשָׁה וְטְהָרָה,
 שְׁלֵא יָרָאוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ שׁוֹם דְּבַר רַק אֱלָקוֹת, וְאַמוּנָה בְּאֱלָקִים חַיִּים,
 וְנִזְכָּה לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר, שְׁלֵא יִדְעוּ מַה זֶה טְמֵאָה וְזֶהמָא שֶׁל
 נְאוּף, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְתִדְעוּ שֶׁמוּבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, שְׁמִי שְׁאִינוּ
 מְשַׁלֵּם שְׂכָר לְמוֹד עֲבוּר יְלָדָיו, לְבִסּוּף יִסְבַּל מֵהֶם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
 וְעַל-כֵּן תַּעֲזְרוּ לְשַׁלֵּם מַה שֶׁאַתֶּם חָיִבִים.

עֲלֵי לְהוֹדִיעַ לְכֶם צְעֵרֵי בְּרַבִּים, עִם יִשְׂרָאֵל סוּבְלִים עַכְשָׁו מְאֹד
 מְאֹד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הַמְּסִיחֵן הַתַּפְּשֻׁטוּ מְאֹד מְאֹד לְאֶרְכָּה וּלְרַחֲבָה
 בְּכָל אֲרָצוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּמְמַלְאִים מְלִיוּנֵי סִפְרֵי מִינִים וְכוּ', וְעוֹשִׂים
 תַּעֲמוּלָה שֶׁל לְכַלּוֹף וְזָכַל לְעַבֹּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּבְעֻוֹנוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים, הַמּוֹן נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל תְּמִימִים גְּלֻפְדִּים בְּמַצּוֹדְתֵם הַרְעָה,
 וְעַל-כֵּן "עֲלֵינוּ נְפֻלָּה חוֹבַת הַיּוֹם" לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ וּלְהַפִּיץ אֶת
 הַקּוֹנְטְרַסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבָּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵנוּ ת"ז לְבְּכָלִים
 מְפֻלִים שׁוֹנִים, וְצָרִיכִים לְצִאת אֵל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְדַבֵּר אִתֶּם
 אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגִדְל הַשְּׂכָר הַזֶּה שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּלֵף
 לְהַחֲזִיר אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל,
 כִּי בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְתַפְּאָרִים עִם יְהוּדֵי הַמוּסָר נִפְשׁוּ כְּדֵי לְהַצִּיל
 נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד מִכֶּם צָרִיף לְחַשֵּׁב שֶׁהוּא אַבְרָהָם אָבִינוּ
 שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, שֶׁהִיָּה רֹאשׁ לְמַאֲמִינִים, וְעַל-כֵּן עַל כָּל אֶחָד מִכֶּם מוּטָל
 הַחֹב לְנִסְעַ נְסִיעוֹת וּלְדַרֵּשׁ בְּרַבִּים מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְלַכֵּת אֵל
 בְּתִים וּלְבַקֵּר מְשֻׁפְּחוֹת, וּלְהַפִּיץ לָהֶם סִפְרִים, וּלְדַבֵּר אִתֶּם דְּבוּרֵי
 אֲמוּנָה וְהַשְּׁנָחָה פְּרָטִית, "וְאִם תִּזְרְעוּ רוּחַנִיּוֹת — יִצְמַח לְכֶם

אֲשֶׁר כד תעב בַּנְחַל קצא

גִּשְׁמִיּוֹת". וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר: "כָּל מִי שֶׁנֹּתֵן לִי, אֲנִי נֹתֵן לוֹ. מִמִּי שֶׁאֲנִי מִקְבֵּל אֲנִי נֹתֵן", וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁנֹּזֶכֶה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וְנִפְיֵץ אֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, רַבְּנוּ ו'ל לֹא יִשְׁאַר חַיֵּב לָנוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתָמִיד תִּהְיֶה בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב, וְאִם יֵשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, אָחֵד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבוּר וְכוּ', אוּ מִנְּחָ בְּאִיּוֹ דְּאָגָה אוּ בְּעֲצָבוֹת אוּ בְּדַכְאוֹן וְכוּ', רְאוּ לְשִׂמְחוֹ, לְחִזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וְזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֲנִי צְרִיכִים לְרְאוֹת שְׂבִמְחָנֵנוּ תָּמִיד תִּשְׁרֶה הַשְּׂמֵחָה, וּבְמִקוֹם שֶׁהַשְּׂמֵחָה שְׂרוּיָה — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלֹא בְּמִקוֹם שֵׁישׁ שְׂמֵחָה, וְעַל-כֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מְצוֹת הַשְּׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַמְּצוּהָ הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי עַל כָּל אָחֵד עוֹבֵר מֵה שְׂעוּבָר — צְרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאוּבִים, וְקָשָׁה לוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלָכֵן אִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזֹק, וְיִשְׂמְחוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, שֶׁאֲזַכֶּה לִהְיוֹת עִמְכֶם בְּיַחַד כָּל יְמֵי הַחֲנוּכָה הַקְּדוּשִׁים, כִּי הַכֵּל תְּלוּי בַתְּפִלָּה.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ז כֶּסֶלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי מָאד, ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּאֲמָצִים שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כְּדֵי שֶׁאוּכַל לְבַנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עַל הַשְּׂטַח שְׁלִי, וְאֲנִי מָאד מָאד מִבְּקָשׁ

אותך שתמשיך בהשתדלות, ובזכות זה תעבר על כל הצרות שעוברות עליך עכשו.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם, ואל תפחד מאף אחד, כי סוף כל סוף הכל בא מקנאה וּשְׂנֵאָה, כי הם לא יכולים לראות אִיךָ שְׁקֵהֶלְתֶּם גְּדֻלָּה, ולא רק שְׁעָלוּ עַל הַמַּפָּה, אֲלָא אִם תִּמְשִׁיךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּהְיֶה מִהֶקְהֵלוֹת הַגְּדוּלוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה סוּד כָּל הַרְדִּיפוֹת שְׂרוּדָפִים אוֹתְךָ, וְהַעֲלִבוֹנוֹת וְהַחְרוּפִים וְהַגְּדוּפִים, אֲשֶׁר הֵם מִנֵּת חִלְקְךָ, וְאֲנִי בָּא וְאוֹמֵר לְךָ: "אחי, תחזק", ואל תשבר משום דבר, אלא איִעֲצֶךָ, ויהי אֱלֹקִים עִמָּךְ, יַעַן שִׁישׁ עֲכָשׁוּ כַּמָּה תַּחֲנוּת לְדַתִּיִּים, וּתְהִלָּה לְאֵל, הֵם עוֹשִׂים פְּלֹאוֹת, עַל אַפָּס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל הָעַרְב־רַב, וּמִי יֵשׁ לוֹ לֵב טְהוֹר, לֵב קְדוֹשׁ, יוֹתֵר מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים? אֲשֶׁר הִתְמַיְמוֹת שְׁלֵהֶם הִיא לְהַפְּלִיא, וְלָכֵן הֵם הִרְאִישׁוּנִים שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה. וְלָכֵן אֲנִי אוֹמֵר לְךָ, תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִף שְׂאֵתָה סוֹכֵל עֲכָשׁוּ חְרוּפִים וְגְדוּפִים וּמִשְׂמִיִּצִים אוֹתְךָ, אֵל תִּשִּׁים לֵב לְכָל זֶה, רַק תִּכְנִים אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וְלִהְיִידַע וְלִהְיִידַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלָא הַכֹּל מִהַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְכָל אֱלוֹ הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂאֵתָה עוֹבֵר עֲכָשׁוּ, זֶה כְּדֵי לְזַכֵּךְ אוֹתְךָ, וְסוּף כָּל סוּף אִם תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא תִשְׁבֵּר, אִז תִּרְאֶה אִיךָ שְׁלֹאט לֹאט תַּגְדִּל, וְאֵל תַּחֲשֵׁב שְׁזֶה חֲלוּם בְּאַסְפִּמְיָה, כִּי כִפִּי עָרַךְ מִסְפַּר הַחֹזְזִרִים בְּתִשׁוּבָה עֲכָשׁוּ, כָּלֵם יִצְטָרְפוּ לְבִסוּף אֲלֶיךָ, רַק תִּגִּיס אֶת הָאֲנָשִׁים הַנִּכְוָנִים, וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹר פְּעִילוֹת וְכוּ', כִּי אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַצְּבִיעוֹת שְׁקוֹרִית הַיּוֹם בְּאַרְץ, אִיךָ שְׂמֻנְצִילִים אֶת הַסְּפָרְדִּים עַד לְשֹׁד עֲצֻמוֹתֵיהֶם, מִצַּד אֶחָד אֱלוֹ רוֹצִים אוֹתָם בְּעִבּוּרָם, וּמִצַּד שְׁנֵי אֱלוֹ רוֹצִים אוֹתָם בְּעִבּוּרָם, אֲבָל אִף אֶחָד אֵינוֹ עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלֵם, רַק אֶת הַקּוֹלוֹת שְׁלֵהֶם הֵם צְרִיכִים, וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה בִּבְנֵאֵל, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת, פְּעוּטוֹן, גֵּן לְבָנִים, וְגֵן לְבָנוֹת, תִּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי כּוֹלֵלִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ כְּכֹר נַעַר הַמוֹנֶה הַיּוֹם יוֹתֵר מִשְׁלֹש-

מאות ילדים, בן ירבו, ואם רק יפתח פתח לבניית דירות, אנחנו ממלאים כל דירה שתבנה, ולכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור, ואף שאני יודע, שמאד מאד קשה לך לעמד בלחצים, אבל זכור תזכר, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, רק תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותהיה רגיל לדבר אליו יתברך, כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו, ותבקש ותתחנן להקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליך, ויוציאך מהצרה הזו, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. והיה טוב מאד, אם היית 'גונב' בכל יום חמש דקות לסגר את עצמך באיזה חדר צנוע, ולעשות את זה כמה פעמים ביום לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו כל מה שאתה צריך, ואז תראה איך שתזכה לצאת מזה, כי דיקא מתוך הצרה הזו — תנשע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, תהלים כ'): 'אמר הקדוש-ברוך-הוא, בשעה שמגעת צרה לישראל, ומבקשים אותי והם משתפים בכבודי, כבודי עמקם, ובאותה שעה אני עונה אותם, ועל-כן ראה לשתף את הקדוש-ברוך-הוא בתוך צרותיך, ותדבר עמו יתברך, ואז תראה איך שתהיה לך ישועה גדולה, וכמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה א'): 'אם באה על אדם צרה, לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בלבד'; ולכן תהיה פקח, ו'תגנב' בכל יום חמש דקות, ותסגר את עצמך באיזה חדר, ושם תשיח ותספר את לבך אליו יתברך, ואפלו שבתחלה ידמה לך שאף אחד אינו רוצה לעזר לך, תדע, שכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי התפלה היא הפלי להמשכת השפע (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן לד), אשרי מי שחזק בזה!

חזק חזק ותתחזק, ואל תשבר משום דבר, כי סוף הפכוד לבוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ז כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יֻכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה — הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁיִהְיֶה בְּכֹל יוֹם בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת
חֲדָשָׁה, וְהֵן בְּתַפְלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, שְׁיִהְיֶה בְּכֹל
יוֹם בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְהֵן בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּוּת, שְׂתַתְּחִיל בְּכֹל פְּעַם
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתֹאמֶר: 'מַעֲכָשׁוּ אֲנִי רוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ
כְּשֶׁר', כִּי כִּף הוֹרָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
יֹאמֶר לוֹ: 'אֲנִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה', וְזֶה הִנֵּה הַסּוּד
שֶׁל הַצְּלָחַת רַבְּנוּ ז"ל, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר, שְׁבִכָּל
פְּעַם עָשָׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְכֹל הָעִנְיָן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִנֵּה הַתְּחַדְּשׁוֹת,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַל עֲצָמוֹ (תִּי־מוֹתֵר"ן, סִימָן רמז): 'חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי בְּעוֹלָם לֹא
הִנֵּה, וּפְרָשׁוֹ אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁזֶה סוֹבֵב עַל הַתְּחַדְּשׁוֹת, שְׁכָּל דְּבָר
רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, כְּמוֹכָא בְּאַרְיִכוֹת בְּלִקוּטֵי־הַלְכוֹת,
הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכָה ה', עַל־פִּי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַבְּעֻטְלִיר מִיוֹם רֵאשׁוֹן,
שֶׁאִינוּ זוֹכְרִים כְּלוּם, וְאֵף שֶׁאֲנִי זָקֵן, עֲדִין אֲנִי יְנִיק וְחַפְּסִים וְכוּ'
וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, וְאֵז אֵף פְּעַם לֹא יִשְׁבֵּר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ לְקַבֵּל שְׂמוּשׁ אֲצֵל רַבָּנִים
מְבַהֲקִים, בְּשִׁבְלֵי מְרָאוֹת וְכוּ', כִּי מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לְאַבְרָכִים
הַצְּעִירִים, שְׁעֲכָשׁוּ הַתְּחַתְּנוּ.

רְאֵה לְחִזֵּק וּלְאִמֵץ לְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אֶת הָאַבְרָכִים הַצְּעִירִים

שְׁעֲכֶשׁוּ הַתְּחַתָּנוּ, וְתַעֲשׂוּ בִּינֵיכֶם אֲגָדָה אַחַת, "אֲגַדַּת אַבְרָכִים", וְתִתְקַבְּצוּ בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְתֹאכְלוּ בְּצוֹתָא סְעֻדַת מְלוּהַ מְלִכְהָ, וְאֲנִי אֲשַׁתְּתֶף בְּהוֹצָאוֹת שֶׁל הַסְּעֻדָה הַזֹּה, וְתִדְבְּרוּ אֹז מֵהַשִּׁיחָה וְהַדְּבוּרִים שְׁשֻׁמְעֵתֶם אֶצְלִי, בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכּוּ לְהַתְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ, וַיְדוּעָה אִמְרַת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שֶׁהַתְּבִטָּא פֶּעַם וְאָמַר, שְׂכַל ה"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" לֹא יֵצֵא, אֲלֵא בְּשִׁבִיל אַבְרָךְ בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה, שֶׁאֵז הוּא מְלֵא סִפְקוֹת, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אִם לְהִשְׁאָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ אוֹ לֹא וְכוּ', וְכֵן אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל דְּבָרִים שְׂבִינוּ לְבִינָה הָיָה צְרִיף לְחִבֵּר עוֹד כְּמָה פְּעָמִים "לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" כְּמוֹ שֶׁחִבֵּר, וְכִפִּי הַנֶּרְאָה עוֹבֵר מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְקַבֵּץ יַחַד וּמְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לָכֶם כְּבָר אַרְבָּעָה אַבְרָכִים צְעִירִים, וְעַל־כֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תעד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַפְרֵט שְׂאֵת מוֹסְרַת נִפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל חֲנוּפָה הַבְּנוֹת, וּמִחֲדִירָה בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשוּטָה. מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, כִּי כָּל זֶה חֵיּוֹתִי וְרִצּוֹנִי וְחֻשְׁקִי — לְהַעֲמִיד דוֹר מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבְּרָךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, דוֹר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבְּרָךְ, דוֹר שֶׁמְקַיְּמִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבְּרָךְ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, דוֹר שֶׁלֹּא מְכִירִים אֶת אִף אֶחָד, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֶת עוֹזְרַת לִי לְחַנּוּף אֶת הַבְּנוֹת, שֶׁהֵן הַעֵינִים שְׁלִי, הַלֵּב שְׁלִי, הַחֵיּוֹת שְׁלִי, וְעַל־כֵּן תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁמְרֵי עַל הַבְּנוֹת שְׁלִי, וְתִתְחַדְּרֵי בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבְּרָךְ, וְאֲנִי מְבִטִּיחַ לָךְ, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה תִּזְכִּי

לילדים קדושים וטהורים בקדשת הברית, ילדים תלמידי חכמים, וחתנים תלמידי חכמים, ותרוי רב נחת מהם.

אני מקנה שתוכלי לחזור על השיחות שאנו מדברים בכל ליל ששי, ועל-ידי-זה תקנו מדות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תעה.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר וישלח, י"ח כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותחדיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי תקף האמונה שתאמין, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, תזכה שיתחוו מחך ודעתך ועיניי שכלך, עד שתזכה לראות אלקות בעיניי בשר, הינו שיתבטל לנגד עיניך גשמיות העשייה, ולא תראה כלל רק את הקדוש-ברוך-הוא, המחיה והמהרה והמקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם כפא לאלקותו יתברך, וזה ירחיב לך בגשמיות וברוחניות; כי באמת אדם נופל בדעתו, וכא לחלישות הדעת גדולה מאד מאד, כי כשאדם חוטא, על-ידי-זה הוא עושה מסך המבדיל בינו לבינו יתברך, וכשאדם מנתק את עצמו ממנו יתברך, אז באים לו כל מיני ספקות וחלישות הדעת ובלבולים, ונשבר לגמרי וכו' וכו' וכו', אבל תכף-ומיד כשאדם בורח אליו יתברך, ובפרט שזוכה לדבר ולשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, על-ידי-זה הוא מנתק את עצמו מגשמיות העולם הזה, ונכלל באין סוף ברוך הוא, ונמשך עליו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

באמת אנתנו צריכים לישועות גדולות, כי אנתנו תלויים

אֲשֶׁר כד תעו בַּנְחָל קצו

וְעוֹמְדִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה שְׁנַמְסֵר אֶת עֲצָמָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְגַדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהוּהָ וּמִקְזִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִפְלוּ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מִבְּעַל בְּחִירָה, זֶה גַם־כֵּן מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנִי (תהלים צ. י), וְתִמְשָׁךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַק אֶת אַבְרָכֵי הַכּוֹלָל בְּדַבּוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְשֻׁלַת, י"ט כְּסֻלוּ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁימְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִהְיֶה לָךְ הַרְחָבָה גְּדוֹלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִמִּיד תִּסְפֹּר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה בְּרִיאָה וְתִעָבֵר עַל הַכָּל בְּקָלוֹת וְכו'.

הַעֲקֹר רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת אֲשַׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה (עֵץ שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָנִים רֶסֶג, רֶסֶד), וְאִנִּי מְקַנְהָ אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אִם אַתָּם תִּחְיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, לֹא תִפְסְדוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת וְאַהֲבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׁאִנִּי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאוּבִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה לִפְלַל בְּדַעַתוֹ וְלְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, אֲלֵא אָדָם צָרִיךְ

לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְזִכּוֹת הַשִּׂמְחָה תַּעֲבֹר
עַל הַכֹּל, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וְיִשְׁלַח, י"ט פְּסָלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אוֹדוֹת כָּל הַמִּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים וְכוּ' וְכוּ', כְּדֹאֵי לָךְ
לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּלִקְוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן עב, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ אֶת
הַתְּפִלָּה שֶׁבְּלִקְוּטֵי־תְּפִלוֹת, כִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת מְדַבֶּרֶת הַרְבֵּה מִהַבְּעֵיזָה
שָׁלְךָ, וְשֵׁם תִּמְצָא עֲצוֹת אֵיךְ לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ
בָּךְ, וְאֵין זֶה עֲצָה לְפָל בְּדַעְתְּךָ, אֲדַרְבֵּה, אֶתָּה צְרִיף לְהַתְּחַזֵּק בְּכֹל
מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שֵׁשֶׁעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אָדָם צְרִיף לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְלִידַע שֶׁדְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נִעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ,
אֲלֹא הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִם אָדָם הֵיזָה יוֹדַע אֵיךְ שֶׁהַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הֵיזָה מַחֲזִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי
הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמַה שֶּׁיִּף לְהִיּוֹת שָׁבוּר, וּכְפִי שֶׁאָדָם מְכַנֵּס
בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אֵז מְצַלִּיחַ מֵאֵד בְּחַיָּיו. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק
בְּכֹל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִדְוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וּבְרוּחָנִיּוֹת
תִּמְצָא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לִקְוּטֵי־מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימֵן רפב), וּבְגִשְׁמִיּוֹת תִּמְצָא הַרְחִיבוֹת גְּדוֹלוֹת, שֵׁשֶׁעֲשֶׂה עִמָּךְ

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵנוּ וְ"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), וְשִׁפְתֵי הַתּוֹרוֹת הָאֵלוּ הֵן תּוֹרוֹת מְאֹד מְאֹד נֶצְרָכוֹת לְאָדָם, בְּגִשְׁמִיּוֹת צָרִיךְ לְהִתְחַיֵּת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַהֲרַחְבוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, וּבְרוּחַנִּיּוֹת צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם נִקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּו, וְאִזּוֹ אִם הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ זוֹ יִצְלִיחַ מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בֵּיּוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר וְיִשְׁלַח, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְּלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים,

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּךְ, וְאֵין זוֹ עֲצָה לְהִשְׁבֵּר, אֲדַרְבֶּה אֶתְּךָ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמָחָה תָּבִיא אוֹתְךָ לְכָל הַטוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַשְׂמָחָה פּוֹרְצַת אֶת כָּל הַגְּדָרִים, וְאָדָם צָרִיךְ לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְׂמָחָה, כִּי הַשְׂמָחָה הִיא הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה וְהַכִּי גְבוּהָה, אֲבָל קִשָּׁה מְאֹד לְהַשִּׁיגָהּ, וְטִבֵּעַ שֶׁל אָדָם שׁוֹנֵמֵשֶׁף אַחַר הַעֲצָבוּת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש הַשָּׁנָה ו'): 'אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מִשְׂמָחָה', וְעַל-כֵּן עֲלֶיךָ מִנְּחַח הַחֹב לְשִׂמְחָה וְלַעוֹדֵד וְלְחַזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ זוֹ, תִּצְלִיחַ מְאֹד בְּרַכָּךָ. הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת
 בַּיּוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
 שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַנְּסִינּוֹת הַקְּשִׁים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל
 אָדָם וְאָדָם בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, זֶה אִיּוֹם וְנוֹרָא, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
 יְסוּרִים, עַד שְׁנֵדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס מִמֶּנּוּ, אָבֵל בְּזֵה שְׁמֵדְבֵר
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִשִּׁיחַ וּמִסֶּפֶר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
 עַל-יַד־יָזָה יַצְלִיחַ דְּרַכּוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֵת־קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ט כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה, שֶׁהַכֵּל מְסִתְּדֵר אֶצְלָכֶם, וְאֲנִי תְּמִיד מִתְפַּלֵּל
 וּמִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם,
 וְתִזְכּוּ לַגְּדֹל אֶת בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם בְּנִקְל, וְשִׁתְּהִיו תְּמִיד שְׂמֵחִים
 וְעֵלְיָיִם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַתְחַזֵּק, וְלְהַמְשִׁיךְ עֲצָמָךְ אֶל
 הַשְּׂמִיחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת עָלִי
 לְהִגִּיד לָךְ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ עִם יְלָדִים
 בְּרִיאִים, יְלָדִים חֲמוּדִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֵה מְאֹד מְאֹד רְאוּי לָךְ לְהַתְחַזֵּק,
 וְאִף שְׂאֲנִי מִבִּין מִרְחוֹק שְׁזֵה קֶשֶׁה לָכֶם, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף
 אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכְּפִי לְרֵאוֹת נַחַת מֵהַיְלָדִים כְּשִׁיגְדֻלוֹ.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי רַבְנּוּ ו'ל גְּלָה לְנוּ, שְׁהַדְרִיךְ

וְהַעֲצָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַעֲצוֹת, וְעַל-כֵּן תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּפ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדְר וְיִשְׁלַח, י"ט כֶּסֶלּו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא קִבַּלְתִּי מִמָּךְ מִכְתָּב, לְזֹאת אֲמַרְתִּי לָבוֹא בְּשׁוּרוֹתַי אֵלּוּ אֵלֶיךָ:

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ, וְאִף שְׁעוּבָר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוּבָר בְּרוּחַנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּדַע, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְשׁוֹם דָּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עִם הַיְלָדִים יְכוּלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה, כִּי הֵם פְּלִים טוֹבִים לְקַבֵּל כָּל מֵה שְׁלוֹמָדִים עִמָּם, וְיַעַן שֶׁסָּבַב הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, שְׁאֵתָה תִּהְיֶה מִלְּמַד, אִז אֵתָה צְרִיךְ לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפַּעַל אֶת הַעֲבוּדָה הַקְדוֹשָׁה הַזֶּה שֶׁל גְּלוּי אֲמוּנָה בִּילְדִים, וּבְאֲמַת כְּפִי שְׁאָדָם מְכַנִּים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בִּילְדִים קְטַנִּים, זֶה נִשְׁאָר לָהֶם כָּל הַחַיִּים, וּבְכִרְט כְּשֶׁמְצַיְרִים לָהֶם בְּצִיּוּר טוֹב אֶת הָאֲבוֹת הַקְדוֹשִׁים, מִשֶּׁה רַבְּנוּ וְהַנְּבִיאִים, אִיךְ שֶׁמְסַרוּ אֶת נַפְשָׁם בְּעַבּוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן תִּנְאִים וְאֲמוּרָאִים וְהַגְּאוּנִים וְהַצְדִּיקִים, כִּי הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם קְטַנִּים, הֵם קוֹלְטִים מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן תִּדַע, שֶׁעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקְדֵּשׁ, וְתִרְאֶה לְנַצֵּל אֶת זֶה, וְתִרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע גְּדוּל,

ולא תצטרך להתבלבל, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, העקר ראה לחזק את אשפתך שלא תהיה לה שום חלישות הדעת, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והכל בכונה גדולה, ויש הרבה דברים שלא יכולים לדבר מזה עדין, וכשיבוא היום, אז תבינו שהכל היה לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר וישלח, י"ט פסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שדבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ושלא תהיה לך חלישות הדעת, ומכל שכן שלא תהיה לך איזו קשיה או איזו טענה, חס ושלום, כי הכל בחשבון צדק, ויבוא היום שאוכל לדבר מזה, העקר אל תתיאשי, כי סוף כל סוף תחזרי אל עבודתך וכו', רק לעת עתה פדאי שיהיה ככה מפני כמה טעמים גנוזים בכלל, וכמה טעמים מובנים.

נא ונא החזיקי מעמד, ותדברי עם נשות אנשי שלומנו דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואז תראי את הטוב שיצמח מזה, כי סוף כל סוף כשאדם מרגיל את עצמו לדבר דבורי אמונה, הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, לכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם לדבר עם הנשים דבורי אמונה, ותחזקי אותן, ועל־ידי־זה תהיה לך גם־כן התחזקות, כמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כו): עצה לבוא לגדלות המחין, על־ידי שהוא ידבר עם אחרים, על־כן תעשי כל מיני פעולות שבעולם לדבר עם אחרים, ועל־ידי־זה יהיה גם לך טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפב.

בעזרת השם ותפנדך, יום שני לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ. עַל הַשְּׂאֵלָה הַרְאֵשׁוֹנָה כָּבֹר
עֲנִיתִי לְךָ בְּטֵלְפוֹן, שְׁכַדַּאי לְךָ לְקִנּוּת רֶכֶב וְכוּ', כִּי בְּלִי רֶכֶב אָדָם
בְּלִי רִגְלִים, וְצָרִיכִים טוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כֵּן תִּקְנֶה רֶכֶב.

אוֹדוֹת הַ"גֵּר לְהַצְדִּיק", תִּאֲמִין לִי, שְׂאִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ
עַל הַחֶסֶד שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהִדְפַּסְתָּ אֶת זֶה פַּעַמַּיִם, וְתִשְׁלַח לִי אֶת
זֶה דְרָךְ חֲמֵי שְׁנוֹסֵעַ לְכָאן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה, הַתְּמוּנוֹת קִבְּלָתִי,
וַיֵּצְאוּ לְהַפְלִיא מִשְׁהוּ פְּלֵא פְּלֵאִים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקָה, שְׂיִשׁ לְךָ
בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.

בְּיָמִים אֵלּוּ אֲנִי מְאֵד מְאֵד שְׂבוּר, שְׁעוֹבֵר עָלַי הַרְבֵּה צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לִי לְהִתְחַזֵּק אֲלֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלֵק א', סִימָן קֶצֶה, שְׁפָרֵשׁ עַל פְּסוּק: 'בְּצֹר
הִרְחַבְתָּ לִי', שְׁצָרִיכִים לְמִצַּא הִרְחַבְתָּ בְּתוֹךְ הַצְרוֹת, וְכֵן עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלֵק א', סִימָן רַפ"ב, שְׁצָרִיכִים לְמִצַּא
בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי, וְכֵן צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג: בְּגִשְׁמִיּוֹת
צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם הַתּוֹרָה 'בְּצֹר הִרְחַבְתָּ לִי', לְמִצַּא הִרְחַבְתָּ בְּתוֹךְ
הַצְרוֹת, וּבְרוּחַנִּיּוֹת צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַתּוֹרָה: 'אוֹמְרָה
לְאַלְקֵי בְּעוֹדִי', לְמִצַּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְלִדְעַת שְׁנֵה לֹא סוּף
הָעוֹלָם, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, נִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי, וּבְכֵה
צָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ מֵאֵד.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִמְשִׁיךְ, וְאַז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ראה לשלח לי דו"ח מה אתה מדפיס, ומה בקשר לספר
"שמירת הברית".

אודות נסיעתי לחנכה מהכא להתם, תאמין לי, שהיום יום שני,
ועדין אני לא יודע מה יהיה ביום שלישי וכו'.

כד תפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה לכל נשי ובנות אנשי שלומנו
"חסידי ברסלב" הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהן ישרה
שכינתו תמיד.

מאד מאד אני שמח לשמע בשורות משמחות, שאתן הולכות
לערך מסבת חנכה, יעזר הקדוש ברוך הוא, שיהיה בהצלחה מרבה.

אין מלים בפני להודות לכן על החוגים שאתן עושות עם הבנות
אחר הצהררים, זו כל חיותי שאני שומע שהבנות מצליחות, ויש להן
חשק ורצון לשתף פעלה, לכן אני מבקש את כל נשות אנשי
שלומנו מי שיש לה רק איזה כח להשפיע או לחנך את הבנות,
שתתנדבנה ללמד אותן — הן נגינה וכו', הן רקודים וכו', והן כל
מיני פעילויות, העקר שהבנות תהיינה שמחות ועליונות, ויהיה להן
רצון וחשק לבוא לחוגים אחר הצהררים, וזו כל שמחתי, כי אני
רוצה לראות נחת מהן, כי הן בנותי ממש.

הקדוש ברוך הוא יתן לכלכן "חנכה שמח", ותרוו רב נחת
מילדיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְיָדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְחֻזַּק וּלְעוֹרֵר וּלְעוֹרֵד אוֹתְךָ, שְׁתַּמְשִׁיךְ
בְּעֶבְרִית הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתַעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׁיִפְצוּ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתַעֲוֹרֵר אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל זֶה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וְתַהֲיֶה וְתִתֵּן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ וְכו', וְאֵל תִּלְךָ כָּל-כֶּף בְּאַכְזָרִיּוֹת עִם
אֲשֶׁתְךָ וְכו', אֲדַרְבֶּה תְּדוּן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת וְכו' וְכו', וְתַקִּים אֶת כָּל
מֵה שֶׁהַתּוֹרָה מְצַנֶּה אוֹתְךָ לְקִיָּם לְגַבְיָהּ וְכו'.

שְׁלַחְתִּי מִפֶּה בְּחוֹר אֵלֶיךָ, מוֹצְאוֹ הוּא מֵאֲרֻגְנִינָה, הוּא בְּחוֹר
טוֹב מָאד, בְּחוֹר חֲסִידִי, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַבַּת שֶׁל ... תַּהֲיֶה מָאד מָאד
טוֹבָה בְּשִׁבִיל הַבְּחוֹר הַזֶּה, וְעַל-פֶּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַפְגִּישׁ בִּינֵיהֶם
— לְמַצָּה רַבָּה יִחַשְׁב, וּמְכַל שְׁפָן כְּשִׁיכוֹלִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַכַּחַ
אֵל הַפְּעַל — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא תַקִּים אֶת דְּבָרֵי לְחִיּוֹת עִם אֲשֶׁתְךָ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, וְתִשְׁמַר מָאד לֹא לְצַעַר אוֹתָהּ, כִּי לְמַעְלָה מָאד מָאד מְקַפִּידִים
עַל דְּבָרִים כָּאלוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגם שלחתי מכתב הן להורים והן לבנות, ותקראי לבנות רק מה ששיף אליהן, כי אני מאד מאד רוצה שהפעילות אחר הצהרים תתרחב ביותר שאת וביתר עז, כי שמעתי שהיא בהצלחה מרבה, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שבאמת תצליחי.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל שמחתי שיש לי, שלקחת את הענין של החוגים אחר הצהרים ברצינות הכי גדולה, ואת עוזרת מאד, כי סוף כל סוף אנחנו צריכים לשמר על בנותינו, שלא תסתובבנה על הרחובות בלי לעשות כלום, כי הבטלה מביאה לידי שעמום וכו' וכו', וצריכים ביותר לשמר על הבנות, כמאמרם ז"ל (במדבר רבה, פרשה יא, סימן ה'): "וישמרן" — בבנות, מלמד שהבנות צריכות שמירה, ובזה שהן תהיינה עסוקות בחוגים אחר הצהרים, בזה הן תהיינה שמורות מהכל.

נא ונא ראי לשמח, כי השמחה היא רפואה לכל, בין בגשמי ובין ברוחני, ובזכות זה שאת עוזרת לנו בענין הבנות לעשות להן חוגים אחר הצהרים, יעזר לך הקדוש־ברוך־הוא שתהיי בריאה, וגם הבת שלך תהיה בריאה ותגישי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ"א בסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ויעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתשמע ותתבשר תמיד בשורות משמחות.

פּה תּקבּל כּפּה מַכְתָּבִים נְחוּצִים לְמַסְרָם לִיעוּדָם עוּד עַל הַבְּקָר, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁנִּקְלַעְתִּי אֲלֵיהֶן.

רְאֵה אֵיךְ שְׁכַל הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם נִסְיוֹן אֶחָד גָּדוֹל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמְד, וְזֶה כָּל הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רִבְנוּ ז"ל, שֶׁמִּלְמַדְנוּ דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ לִי הַרְבֵּה עֲבוּדָה עִם הַבֵּן שְׁלֹךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף הַכָּל לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמְּנוֹ, וְיִיכַל לְהִתְחַמֵּן, וְיִהְיֶה בְּעַל-הַבַּיִת טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּפּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, לֵיל שְׁשֵׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, א' דִּתְנַכֶּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד הִתְחַנּוּקָתִי מִהַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלֹךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה.

הִנֵּה אֲנִיחֶנּוּ עוֹמְדִים עִכְשָׁו בִּימֵי הַתְּנַכֶּה הַקְדוּשִׁים, וְאֲנוּ

מדלִיקים אֶת הַנְּרוֹת עַל יַד פֶּתַח הַבַּיִת, וְאֵיתָא בְּשֵׁאלְתוֹת דְּרַבִּי אַחַאי גֵּאוֹן, כְּדִי שְׂתַהֲיֵה מְזוּזָה בְּיָמִין וְחִנְכָּה בְּשְׂמָאל וּבַעֲלֵ-הַבַּיִת עִם צִיצִית מְצִיצַת בְּאֲמָצַע, וַיֵּשׁ לוֹמַר הַקָּשֶׁר, כִּי הִנֵּה סוּד מְזוּזָה הוּא הַמְּשַׁכַּת הַמַּחִין, כִּי אֲנַחְנוּ מְגֻלִּים, שֶׁהַנְּרִ"ה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַנְּרִ"ה אֶחָד, וְעֵלֵינוּ לְזַכֵּר בְּעַת כְּנִיסָה לַבַּיִת וּבְעַת יְצִיאָה מֵהַבַּיִת, לְקַשֵּׁר אֶת הַחוּץ לַפָּנִים וְאֶת הַפָּנִים לַחוּץ, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לַכֵּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, שְׁכַל זֶה סוּד מְזוּזָה.

וְאֵיתָא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (חֶלֶק ג' ש'): מְזוּזוֹתֵי' אוֹתִיוֹת וַיֵּד' מְזוּזוֹתֵי', כִּי עַל-יְדֵי מְצוֹת מְזוּזָה מְסִירִים אֶת הַמְּנוֹת, וּרְשָׁעִים בְּחִיָּהֶם נִקְרָאִים מֵתִים, כִּי הֵם אֵינָם דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְפֹּךְ הַצְּדִיקִים אֶפְלוּ בְּמִיתָתָם נִקְרָאִים חַיִּים, כִּי הֵם תָּמִיד דְּבוֹקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן מְצוֹת מְזוּזָה מְגַלָּה וּמְפָרְסְמַת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְקַשְׂרַת אֶת הַחוּץ לַפָּנִים וְאֶת הַפָּנִים לַחוּץ, לְגִלוֹת אֲשֶׁר הַכֵּל הוּא יַחֲדוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְשׁוֹת הַיַּחֲדִיד, וְלָכֵן מְדַלִּיקִים נַר חֲנֻכָּה בְּשְׂמָאל כִּי שָׁם סְטָרָא דְמוֹתָא סְטָרָא אַחְרָא, בְּסוּד שְׂמָאל דּוּחָה, שְׁזֵה קְלַפַּת יַוֵּן, שְׁגִזְרוּ לוֹמַר "אֵין לָכֶם חֶלֶק בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל" (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן ה'), וְלָכֵן מְדַלִּיקִים דִּיקָא בְּשְׂמָאל כְּדִי לְהַכְנִיעֵם, וּלְקַשֵּׁר אֶת הַשְּׂמָאל שֶׁהִיא דּוּחָה אֶת הָאָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֶל הַיָּמִין, שֶׁהִיא מְקַרְבַּת אֶת הָאָדָם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבַעֲלֵ-הַבַּיִת עִם צִיצִיּוֹתָיו בְּאֲמָצַע, כִּי סוּד הַצִּיצִית הוּא "עוֹטָה אֹר כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה שְׂמֵים כְּרִיעָה" (תְּהִלִּים קד, ב'), שְׂאָדָם מְעַטֵּף אֶת עַצְמוֹ בְּאֹר הַצִּיצִית, שֶׁהוּא כְּהִדִּין קִמְצָא דְלְבוּשָׁא מְנִיה וּבִיָּה, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא שִׁיךְ שׁוֹם בְּרִיאָה, וְהַהֲכָרַח לְצַמְצָם אֶת עַצְמוֹ, אֲבָל גַּם הַצְּמָצוּם הוּא אֱלֻקוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סד), שְׁגַם הַלְּבוּשׁ הוּא אֹר, כִּי גַם הַכֵּלִים הֵם אוֹרוֹת, וְלָזֶה זּוֹכִים דִּיקָא כְּשֶׁמְקַשְׂרִים אֶת הַיָּמִין אֶל הַשְּׂמָאל וְאֶת הַשְּׂמָאל אֶל הַיָּמִין, וְזֶה יִהְיֶה גְלוֹי מְשִׁיחַ, וְעַל-כֵּן מְשִׁיחַ' רַאשֵׁי תְּבוֹת: מְזוּזָה יָמִין חֲנֻכָּה שְׂמָאל, כִּי הוּא יְגַלָּה אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֶפְלוּ הַלְּבוּשׁ הוּא גַם-כֵּן אוֹרוֹת, וְהַכֵּלִים הֵם גַּם-כֵּן אוֹרוֹת,

וְדָבַר זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין בְּשִׁכּוֹל אָנוּשִׁי, כִּי אִם מִי שְׁעוּלָה וּמַגִּיעַ
לְמַדְרַגַת מְלֶאכֶךָ (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א); אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לְבוֹ
אֶל אֹר דְּבָרִים אֱלוֹ, כִּי הֵם עֶקֶר גְּדוֹל בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּבִפְרָט
עֲכָשׁוּ בִימֵי הַחֲנֻכָּה תִהְיֶה שְׂמֵחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שְׂתוּזָה לְרוּחַת רַב גַּחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וּתְחֻזְקֵם וּתְעוּדָתָם וְתִתְקַבְּצוּ בְּכֹל מוֹצְאֵי שַׁבָּת, כִּי זֶה דְּבַר
גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כד תפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֵיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁבֵּ, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְרוֹ יְאִיר.

תִּהְיֶה לְאֵל, בְּנֵךְ ... גְרוֹ יְאִיר, הַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה,
וְעוֹשֶׂה חֵיל, וַיֵּשׁ לִי גַחַת מִמֶּנּוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂמִימְשִׁיךְ
כֶּף, וְאֲנִי מְאֹד רוּצָה שְׂיִסִּים בְּמָה פְּעָמִים ש"ס, וְכִפִּי הַתְּמַדְתּוֹ הוּא
יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, כִּי הוּא עֶקֶשׁן גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ שְׂדוּף, וַיִּגְוֹר בִּיבְנָאֵל.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַפֶּרֶת הַטוֹב שְׂיֵשׁ לִי
אֲלֶיךָ, שְׂאַתָּה מִתְעַסֵּק בְּקַדְשִׁים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, כִּי
זֶה כָּל חַיּוּתִי, כִּי לֹא בְּאִתִּי אֶל זֶה הָעוֹלָם אֶלָּא לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת
דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֶף שְׁעֵבֵר עָלַי בְּחַיִּי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת
וַיִּסּוּרִים וּמִרְיוֹת, וְקִנְיִתִּי לַעֲצָמֵי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים וְכוּ' וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת אֲנִי לֹא אֶפְסִיק עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַדְפִּיס
וּלְהַפְיִין אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹרּוֹ הַגְּנוּז לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוּזָר לִי, וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂאַנִּי יוֹדַע אֶת

המסירות נפש שיש לך עבורי, אין לתאר ואין לשער את גדל הכרת הטוב שיש לי אליך.

מאד רציתי שתדבר עם אחיך ... גרו יאיר, אם יש אפשרות שיוציא ... שלישי בעבור בגין בית-הכנסת, כי תהלה לאל ... דוחק עכשו שאכניס תכניות, וגם הם יעזרו עם שלישי, כי הפעלתי עליהם לחץ מאד גדול מהרב ... שליט"א, ומר' ... גרו יאיר, ולכן תבקש גם את אחיך שיעזור לי בזה, כי אני מאד מאד רוצה לבנות את בית-המדרש עכשו, לפני שמתחילים לבנות שם בתים, ואז תהיה לי התנגדות אפלו על פי דין תורה, כי הם יוכלו לטען שאני מפריע להם, ומכל שכן בחקי העכו"ם.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה תמיד שש ושמח, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף תרוה רב נחת מבנך ... גרו יאיר, ומכל יוצאי חלצריך.

המאחל לך חגיגה שמחה...

כד תצ.

בעזרת השם יתברך, ליל ששי לסדר וישב, א' דחגיגה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבר כמה פעמים, אך מרב טרדויות לא היה לי הפנאי להשיבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר, כי זה כל הלמוד של רבנו ז"ל איך להחזיק מעמד ולא להשבר, כי באמת עובר על כל אחד ואחד בזה העולם צרות ויסורים, קטנות ומכאובים — זה מאשתו וזה מילדיו, וזה מפרנסתו, וזה משכניו, וזה מקרוביו, וזה מעצמו וכו' וכו', אין אדם שלא יסבל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקיטרי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט):

בּנראָה שׂאין עולם הָזֶה, אָלֵא או גַּן-עֵדֶן או גֵּיהֶנוֹם, כּי אִם יִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּו יִתְבַּרֵךְ, וּיבְטֹל עֲצָמוֹ, וְיִהְיֶה כֹּלָּא מִמֶּשׁ, וְיִהְיֶה בְּטֹל וּמִבְטָל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אָז הוּא מִתְעַנֵּג בְּעֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְרַגֵּשׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הָזֶה, וּמִי שׂאִין לוֹ אֵת זֶה, הוּא טוֹעַם אֵת מְרִירוֹת הַגֵּיהֶנוֹם, וְעוֹבֵר עֲלָיו עוֹד בְּעוֹלָם הָזֶה שְׂבָעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנוֹם, וְצָר וּמֵר לוֹ מְאֹד הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, הַמְּגַלֵּה לָנוּ אֵת אִמְתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִיךָ שׂאִין בִּלְעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כֹּלָּל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אִינוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אָלֵא מִהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְזֶה סוּד הַחֲנֻכָּה, שֶׁהַחֲשׂמוֹנָאִים שֶׁהֵם הָיוּ צְדִיקֵי הַדּוֹר, גָּלוּ וּפְרָסְמוּ אֵת אִמְתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַצְּלִיחוּ לְהַכְנִיעַ אֵת קְלַפַּת יוֹן, וְהָאוֹר שְׁלֵהֶם נִמְשָׁךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ אֵת הָאוֹר הָזֶה בְּתוֹךְ לְבַבְנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

כּד תּצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, לֵיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אִיךָ שְׂאֵתָה תְּקוּק בְּלִבִּי, וְאִנִּי מְצַפֶּה וּמְחַכֶּה עַל כָּל יוֹם לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִךְ טְרִדוֹתַי כֹּל-כָּף מְרַבּוֹת בְּעַתִּים הֵלְלוּ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, וְעוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה צְרוֹת וַיְסוּרִים, וְאִין לִי בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֵת עֲצָמֵי רַק בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, בְּגִשְׂמִיּוֹת אֲנִי מְחַיֶּה אֵת עֲצָמֵי עִם הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה, שְׁפָרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל עַל פְּסוּק: "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ שְׂאֵפְלוּ בְּתוֹךְ הַצְּרוֹת צְרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחֻבוֹת, וּבְרוּחַנִיּוֹת אֲנִי מְחַיֶּה אֵת עֲצָמֵי עִם הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב, שְׂאָדָם צְרִיךְ לְחַפֵּשׂ בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְלִדְוֹן אֵת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כּי

ריב אָשֶׁר כּד תצב בּנחל

אִיךָ שֶׁהוּא בְּדַאי יֵשׁ בּוֹ טוֹב, וּבְאַמַּת עִם שְׁתֵּי הַתּוֹרוֹת הָאֵלוּ צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כֹּל עֲנִין חֲנֻכָּה הִיא תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׂאָדָם צְרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֹסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְאִם אָדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּפֵּל עַל הַטוֹב הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֵּה אוֹתוֹ, אֲזוּ יִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כֹּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק תָּמִיד בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְאִיר לָךְ מְזֻלָּךְ, וְתוֹכָה לְרוֹת רַב נַחַת מִיְלֻדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כּד תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֵיל שְׁשֵׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחֻנְכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע מִפֶּךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף וְכוּ', זֶה הַכֹּל הֵבֵל וְכוּ', וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם לֹא לְפַל בְּשׂוֹם פֶּח שְׁטוּמָנִים לְכֶם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְבַתְּךָ שְׁדוּף טוֹב, וְכִן צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת.

תְּהִלָּה לְאֵל ... נְרוֹ יְאִיר, וְ... נְרוֹ יְאִיר, מְצַלִּיחִים פֶּה מְאֹד, הֵם לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהֵם זוֹכִים לְסִים בְּכֹל יוֹם כְּשֶׁבָעִים שְׂמוֹנִים דְּפִים גְּמְרָא וַיִּזְתֵּר, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַעֲקָר תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּהִיָּה שְׂבוּר, וְכֹל עֲבוֹדָתְךָ הִיא לְהַכְנִים אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ בְּמַקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, לְגִלוֹת

וּלְפָרֶסֶם לְכֹלֶם שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוּיָה וּמִמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲבָל תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלֶךְ, בְּבֵית הַצְּמִצִּים אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְגַּעְגַּע לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּנּוּ, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁיִלְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְאֲבוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחָ...

כּד תּצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ. לֵיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁכֵּב, א' דְּחֻנְכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה נִכְסֵיךְ נִכְסֵיךְ לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְעַל־כָּל־פָּנִים לְרֵאוֹת אֶת כְּתִיבַת יְדִיךָ.

בְּהִיוֹתְךָ בְּבֵיתִי בְּיִבְנָאֵל מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי בְּעִנְיַן הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלֶךְ וְכוּ' וְכוּ', וְהִרְבֵּה בִקְשָׁתִי אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּסְתַּדְּרוּ בְּיַחַד, וְאִין זֹו עֲצָה לְהַתְגַּרֵּשׁ, אִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַנּוֹמֵן אֶתְכֶם יַחַד, סִימֵן שְׂאֲתֶם זֹוג מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֲסוּר לְכֶם לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֲסוּר לְחַשְׁבֵּת מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ, צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַק סְבָלְנוֹת, כִּי בְּלִי סְבָלְנוֹת אִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם כָּלָל, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אָדָם מִתְּפוּצֵץ מְרַב צַעַר וּמִכְאוּבִים, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִיוֹת סְבָלֵן גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ.

גַּא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל־כָּל־פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה לֹא הִרְבֵּה, וְזֶה לֹא קִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ', וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִזּוּ יִהְיֶה לָךְ חֲשֵׁק לְדַבֵּר עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

העקר תחזיר בעצמך, אֲשֶׁר אֵין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ובשביל זה נשלחה הנשמה אל זה העולם הגשמי והחמרי, כדי לגלות פה בעולם העשייה את אלקותו יתברך, ולעשות דירה לו יתברך, וזו השליחות של כל בר ישראל — להפוך את הגשמיות לרוחניות, עד שלא יראה ולא ישמע ולא ירגיש רק רוחניות חיות אלקותו יתברך, ואל תחשב שזו מדרגה גדולה, אלא זה שיך לכל בר ישראל, כי כשיהודי לוקח את התפלין שלו ואת הציצית שלו, ומתעטף ומתעטר בהם, נמשך עליו אור כזה, שנשמתו נשרפת באור חיות וזיו ודבקות וכו' וכו', אף הגשמיות מעלמת ומסתרת את הרוחניות, כי המטבע הקטנה מכסה את האור הגדול (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קלג), והיה טוב מאד, שתעיין עכשו בתורה הנפלאה הזאת, ושם תראה נראות נפלאות איה שכל העולם פלו מלא אורות צחצחות, גלוי אלקות, ומה מעלים ומסתיר את האלקות... תחזור על התורה הזאת הרבה פעמים, וזה יועיל לך ברוחניות ובגשמיות.

נא ונא ראה לשמר על שלום ביתך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תצד.

בצורת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר וישב, כ"ה פסלו, א' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הונו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח להם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה אנחנו עכשו בימי החנכה הקדושים, אשר הם ימי הודאה, ורבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן

ב', שְׁכַכְל מַה שְׂאָדָם מוֹדָה יוֹתֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְקַרֵּב אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן הִרְגִּילוּ אֶת אֶת עֲצָמְכֶם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט בַּחַיִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָכֶם לְבַבְכֶם, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, הֵן רַק בְּגִלְל שֵׁישׁ לוֹ טְעֻנוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְאִפְלוּ כִּשְׂבָא בַת־פֶּלָה, הוּא בָּא בְּטְעֻנוֹת וְכוּ', וְשׁוֹכַח אֶת הַחֹסֵד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמּוֹ עַד עַכְשָׁיו וְכוּ', וְעַל-כֵּן הוּא אֵינוֹ נוֹתֵן לוֹ תּוֹדָה, וּבְשִׁבִיל זֶה אָדָם הוֹלֵךְ מְמַרְמֵר, אָבֵל אִם אָדָם הֵיךָ מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת עַל כָּל דְּבַר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזְ הֵיךָ נִתְרַחֵב לְבוֹ, וְהֵיךָ יְכוּל לְבַקֵּשׁ כָּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ. וְלִכֵּן הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל דְּבַר, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּמִזֶּה צָרִיךְ אָדָם לִלְמַד, אִיךָ שֶׁצָּרִיכִים לְתַת גַּם לְחֹבֵר תּוֹדָה, כִּי אֲסוּר לְהִיּוֹת כְּפוּי טוֹבָה, כִּי אִם אָדָם עָשָׂה לָךְ טוֹבָה תֵּן לוֹ תּוֹדָה, שְׂזֶה בְּכָלֵל הַכֹּרֶת הַטּוֹב, וְזוֹ הַמַּעֲלָה הַכִּי יִקְרָה שֵׁישׁ בְּעוֹלָם — לְתַת תּוֹדָה.

וְלִכֵּן הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד בַּמִּדָּה הַיִּקְרָה לְתַת תּוֹדָה אֶחָד לְשָׁנִי, וְלִמְצָא אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד, וְלִהַתְחִיל בְּפִיִּת לְתַת תּוֹדָה, וְלִחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁיִּתְּנוּ תּוֹדָה, וְיִגִּידוּ תּוֹדָה, וְאִם אָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהַגִּיד לְזוּלְתוֹ תּוֹדָה עַל כָּל דְּבַר, אִז יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לומר גַּם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תּוֹדָה, וְאִז יִרְגִּישׁ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

אֵל תִּחְשְׁבוּ שְׂזֶה סֵתֶם דְּבָרִים בְּעֵלְמָא, אֲלֵא עֲקָרִים גְּדוּלִים בַּחַיִּים, כִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם כְּלוּ בּוֹכִים וְכוּ', כָּל אֶחָד צוֹעֵק עַל חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', כְּאֵלוֹ לוֹ חֶסֶר יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא כְּפוּי טוֹבָה וְכוּ', אָבֵל אִם אָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, שְׁנֵתֵן לוֹ אֲשֶׁה וְיִלְדִים וְכוּ' וְכוּ', אִז גַּם לְבְנֵי-אָדָם הוּא יִגִּיד תּוֹדָה עַל כָּל דְּבַר, וְכִּי הוּא יִקְנֶה לְעֲצָמוֹ אוֹהֲבִים, וְזֶה כָּל הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁל חֲנֻכָּה.

נא ונא ראו למסר את נפשכם, שתהיה ביניכם אחדות ואהבה, ותשמרו שלא יהיו שום הסתות בין אחד לשני, כי אין הקדוש-ברוך הוא סובל שנאה בין אחד לחברו.

הקדוש-ברוך הוא יאיר לכם את האור הגנוז, שתזכו להרגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, ואדרבה תשמחו את זולתכם, ותשתדלו שיהיה ביניכם תמיד אוירה של שמחה, ותבדחו ותשמחו את כל השבורי לב, וזו המצוה הכי גדולה ועולה על כל המצוות, כי כשרואים אדם שבור, צריכים לחזק ולשמח ולבדח אותו, ולאמצו ולעודדו ולדבר על לבו דברי נחומים והתחזקות, אשרי מי שעוסק בזה תמיד.

המאחל לכם חננה שמח ושבת שלום...

כד תצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר וישב, כ"ה כסלו א' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, העקר באמונה פשוטה לידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכפי שתכניס בעצמך את האמונה הקדושה הזו, בן יתברר שכלך ומוחך לגמרי.

ויש לומר בפרשת השבוע: 'וימאן', והטעם על זה הוא שלשלת, כי אמרו חכמינו הקדושים (סוטה לו): על פסוק (בראשית לט,

(יא): "וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ" וגו', שְׁנִרְאָתָה לוֹ דְמוּת דְיוֹקְנֵוֹ שֶׁל אָבִיו וְכוּ', הֵינּוּ שְׁרָאָה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא שְׁלִשְׁלֹת הַיְחוּס, כִּי אָבִיו הוּא יַעֲקֹב, וְסָבוֹ זֶה יִצְחָק, וְאָבִי סָבוֹ זֶה אַבְרָהָם, וְעַל-כֵּן הַטַּעַם בְּשִׁלְשֻׁלַת דִּיקָא, לְהוֹרוֹת לוֹ, שֶׁתָּמִיד תִּזְכֹּר מִיְחוּס הָאֲבוֹת שְׁלָךְ, וְזֶה מֵה שֶׁהֲצִילוֹ. וּבִקְאָמֶת כָּלְנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הֵם, וְלָכֵן כְּשָׁבָא לְיַדֵּינוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת אֵיזָה רַע אוֹ עֲבָרָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, עָלֵינוּ לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמֵנוּ בְּשִׁלְשֻׁלַת הַיְחוּס, שְׁאֵנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְעַל-כֵּן רְאוּי לִזְמַר לְיִצְרָנוּ 'וַיִּמְאֵן', אָנִי לֹא רוֹצֶה, וְהַטַּעַם הוּא בְּשִׁלְשֻׁלַת, כִּי אֲנַחְנוּ מְשִׁלְשֻׁלַת הַיְחוּס.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזָה שְׂאֵתָה לִזְמַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַלְכוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִינּוּ עַל הַהֲלָכוֹת יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְמֵלֵא אוֹתָם בְּהֲלָכָה כָּל מֵה שֶׁתּוּכַל יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ "קְהֵלֶת בְּרִסְלָב", תַּתְּנֶהג רַק עַל-פִּי הַהֲלָכָה, וְצָרִיכִים לְעוֹרֵר וּלְעוֹדֵד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִבּוֹאוּ אֶל שְׁעוֹרֵי הַהֲלָכָה, כִּי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁעוֹר הַהֲלָכָה.

אוֹדוֹת בְּתָךְ, תִּאֲמִין לִי, שְׂאֵין עֲצָה רַק הַרְבֵּה תִּפְלָה, וְצָרִיכִים לְהַעֲלִים עֵין וְלֹא לְדַחֵק עָלֶיךָ, כִּי לְפַעְמִים הַבַּת רוֹצֶה תְּשׁוּמַת-לֵב בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְהִיא רוֹצֶה שֶׁהַוֹרִים מִתְּעַצְבְּנִים מִמֶּנָּה, וְזוֹ כָּל הַהֲנָאָה שְׁלָה, הִיא רוֹצֶה תְּשׁוּמַת-לֵב, וְהִיא לֹא מְקַבֶּלֶת אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵת, רַק עַל-יַדֵּי שֶׁהִיא עוֹשֶׂה דְּבָרִים מְשֻׁנִּים, וְעַל-כֵּן בְּחִנוּךְ צָרִיכִים לְהִיּוֹת חָכָם כְּשֶׁלְּמָה הַמְּלָךְ, לְהַעֲלִים עֵין מִמֶּנָּה, וּלְהַרְבּוֹת בְּתִפְלָה, כִּי בִּקְאָמֶת אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן עַל הַיְלָדִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִזְכֶּה לִילָדִים טוֹבִים, וְנִרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וישב, כ"ה פסלו, א' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתב בעלך, ובו מספר לי מה עובר עליכם מבתכם, ועל-פן עלי לחזק ולעודד אתכם, שאל תהיו שבורים, אלא תרבו בתפלה ובקשה אליו יתברך, ובפרט את בעת הדלקת הנרות, תבקשי ותתחנני הרבה ממנו יתברך בדמעות שלישי, שיהיו לך ילדים טובים, כי התפלה שאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות, מקבלת ומרצה בשמים מאד, וכן תרבי בתפלה בכל יום, שיהיו לך ילדים טובים, ובזכות הדמעות שתשפכי לפניו יתברך, על-ידי-זה תזכי לבנים טובים ולבנות טובות, ומה טוב ומה נעים אם תוכלי להצטרף אל הנשים שאומרות תהלים בכל יום, ולבקש ולהתחנן אז על ילדים טובים, כי אמירת תהלים מסגלת לנסים ולישועות גדולות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל עליכם, שיהיו לכם ילדים טובים, ותרוו רב נחת מהם.

המאחל לך חנכה שמח ושבת שלום...

כד תצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וישב, כ"ה פסלו, א' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אַל ידידי הקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ לְפָנַי שְׁאַתָּה נִגַּשׁ אֶל הַנֹּעֲדָה תְּדַבֵּר אֵתִי, כִּי יֵשׁ לַעֲשׂוֹת כַּמָּה תִּקְוִיִּים וְשִׁנוּיִים בְּתַכְנִית שְׁשַׁלַּח לִי הָאֲדָרִיכֵל, וְזֶה פָּשׁוּט בְּזָבוּז מְקוּם וְכֵן אֵי הַבְּנָה, וְעַל-כֵּן אֶל תִּלְךָ לַנֹּעֲדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אֲלֵא תִדְחָה אֶת זֶה לְיוֹם שְׁנִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אִתְּךָ קִדְּם, וּלְשִׁנוֹת כַּמָּה דְּבָרִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַד יוֹם שְׁנִי אוֹ שְׁלִישִׁי, שֶׁהֵכֵל יִהְיֶה גָּמוּר, וְתִוָּכַל לְהַרְיִץ אֶת זֶה לַנֹּעֲדָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אִתְּנוּ גַם חֲנֻכָּה, וְאִם אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמֵה, אֲנִי תַכְף-וּמְיָד בָּא אַחַר חֲנֻכָּה, רַק אִתָּה תִרְאֶה לְהַזְדַּרֵּז בְּכַמָּה שְׁאַתָּה יָכוֹל, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרַת וַיֵּשֶׁב, כ"ה כִּסְלוֹ, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁאַתָּה מְחַנְכֶת אֶת הַבָּנוֹת, כִּי זֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְהַקִּים דוֹר חֲדָשׁ שֶׁל יְהוּדִים מְאֻמְיָנִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׂכָלוֹת כָּלֵל, וְלַעֲשׂוֹת חֲסֵד אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וְכָל דְּבָר שֶׁהֵם צָרִיכִים הֵם יִבְקָשׁוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹזֶרֶת לִי לְחַנֵּף אֶת הַבָּנוֹת, זֶה אֲצִלִּי הַחַיּוֹת וְהַתְּחִיּוֹת הַכִּי גְדוּלָה.

הַעֲקֵר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי בְּזָכוֹת שְׁאַתָּה מְשַׁקִּיעָה בְּתוֹךְ הַבָּנוֹת, תִּזְכְּרִי לִילָדִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְיִהְיוּ דְבוּקִים בְּתוֹרָה וּבִירְאָה.

נא וְנא אל תפלי בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְלא תהייה לך שום חלישות
הדעת, כי כָּךְ זֶה הוּלָךְ — פֶּעַם עֲלִיּוֹת וּפְעַם יְרִידוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׁזוּכָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח...

כד תצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ה כֶּסֶל, א' דְּחִנּוּכָה
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִנִּי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבִקְרוּב תְּהִיֶּה לְךָ פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעָה, הַעֲקֹר רַק תִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלא תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם,
וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תּוּכַל לְצַרְף אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁל
הָרֵב ... כִּי סוּף כָּל סוּף מָה נִשְׁאַר מֵאַתְנֵנוּ? רַק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה
וְהַמְצוּוֹת שְׁאַנְחֵנוּ חוֹטְפִים בְּכֹל יוֹם, כִּי יִמְנֹנוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד,
ד). וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשׁה צו, סִימָן ב'): לֹא כְּצֵל
כְּתָל, אֲלֵא כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר. הִנֵּה אָדָם פֹּה וְהִנֵּה אָדָם יוֹצֵא
מִפֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־כֵּן מָה נִשְׁאַר מֵאַתְנֵנוּ? רַק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת
שְׁנֹזְפָה לְלִמּוּד וּלְקִיָּים. וְלִכֵּן רְאֵה לְבָרַח מִפְּעַם לְפַעַם אֶל הַשְּׁעוּר שֶׁל
הָרֵב ... וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הָאֵהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ,
וְאִנִּי מֵאֵד מְצַפֶּה לְרֵאוֹת בְּגִדְלָתְךָ, שְׁלֵא תִחְסַר לְךָ פְּרִנְסָה, וְתִזְכָּה
לְיוֹת רֵב נַחַת מִיְלֻדֶיךָ, שֶׁיְהִי קְדוֹשִׁים וְצַדִּיקִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח...

כד תק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ה כֶּסֶלּוֹ, א' דְּחִנְכָה
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חָנָם שְׂאֵת
עוֹשֶׂה עִמִּי וְעַם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵת מְחַנְכֶת אֶת הַבָּנוֹת,
וּמְחַמֵּינו הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סְנֵה־רִיז יט): 'כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חִבְרוֹ
תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ. וְלָכֵן עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה
אֲחֵרִיוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, וְחֲנוּךְ זֶה לֹא סִתָּם מִשְׁרָה בְּפִרְנָסָה, אֲלֵא
לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ רָצָה
שְׂתַהֲיֶה נַעֲשִׂית דִּינָה בַּתְּחִינִים (מְנַחֵמָא נְשֵׁא טו), וְצָרִיכִים לְחַנֵּךְ אֶת
הַיְלָדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂתַהֲיֶה מְקוֹם בְּלִבָּם בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, וּלְשַׁחַק אִתָּם בְּכָל מִינֵי
מִשְׁחָקִים, עַד שְׁנוֹכָה לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבִפְרָט הַבָּנוֹת, שְׂחַכְמֵינו הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת לג): 'נְשִׁים דַּעֲתָן
קָלָה עֲלֵיהֶם', וְלָכֵן חֲנוּךְ הַבָּנוֹת יוֹתֵר קָשָׁה מִחֲנוּךְ הַבָּנִים, וְצָרִיכִים
סְבֻלָּנוֹת מְאֹד גְּדוּלָה אֲלֵיָהוּן, הַעֲקֵר רַק לְדַבֵּר אִתָּן הַרְבֵּה דְּבוּרֵי
אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְסְפוּרֵי צְדִיקִים, וְלְהוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַלִּיצְנוּת,
וּבַת אַחַת יִכּוּלָה לְקַלְקֵל אֶת כָּל הַבָּנוֹת, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי רַחֲמָנוֹת גַּם
עַל הַבַּת הַזֹּאת, וְלָכֵן צָרִיכִים לְלַכֵּת אִתָּהּ בְּכָל מִינֵי סְבֻלָּנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם,
וּלְשַׁחַק אִתָּהּ כְּפִי דַעֲתָהּ וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקֵר לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הַמְּחַנֵּךְ אוֹ הַמְּחַנְכֶת לֹקְחִים לְעֶצְמָם עֲקָרוֹן
אֶחָד לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק מְדַבְּרִים מֵה
שְׂיֵשׁ לְדַבֵּר, וְלֹא מִתִּיחִסִּים לְשׁוֹם דְּבָר, וּבִפְרָט עֲנִין צְדִידִי, עַל־יְדִידֵיהָ
הֵם מְצִלִּיחִים, כִּי הַמְּחַנֵּךְ וְהַמְּחַנְכֶת לֹא צָרִיכִים לְשַׁמַּע כְּלוּם, אֲלֵא
לְחַנֵּךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ אוֹר זֵיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,

וּכְשֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יתְבַרַךְ, אֲזִי נִשְׂרָף כָּל הָרַע. וְלִכֵּן הִמְחַנֵּף וְהִמְחַנֵּכֶת צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּעֶצְמָם בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתְבַרַךְ, וּכְשֶׁהֵם חֲזָקִים בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתְבַרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה הֵם יְכוּלִים לְהַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר גַּם לַמְּשַׁפְּעוֹת, כִּי כְּשֶׁהַמְּשַׁפֵּיעַ חֲזָק בַּשֶּׁפַע שֶׁקָּבַל, אֲזִי הוּא יְכוּל לְהַשְׁפִּיעַ לַמְּשַׁפְּעִים בַּשֶּׁפַע גְּדוֹל.

וְלִכֵּן רָאִי לְחֹזֵק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֶת צָרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֹדוֹת שֶׁשְּׂאֵלְתָּ אִם לְלַמֵּד עִם הַבְּנוֹת שֶׁל הַמְדַרְשָׁה וְכוּ', אִם יֵשׁ לָךְ רַק זְמַן — זֶה מְצוּה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בְּאִמּוּנָה, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוֹלָה שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּדוֹר הַזֶּה — כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַשְּׂנִי בְּאִמּוּנָה, וּבְכַרְט שֶׁהַשְּׂנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶת אִמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרַךְ, וְרוֹצֵה לְשַׁמַּע דְּבוּרֵי אִמּוּנָה, אֲזִי מְצוּה לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם.

עַקֵּר הַצְּלַחַת הַמְּחַנֵּף וְהִמְחַנֵּכֶת הוּא רַק כְּשֶׁלֹּא שָׁמִים לֵב מֵהַשְּׂנִי אוֹמֵר וְכוּ', אֲנִי צָרִיךְ רַק לְהַשְׁפִּיעַ, וְאֲזִי מִמִּילָא יִקְבְּלוּ, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנּוֹ ו"ל לְמוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל, שֶׁיְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים, וּכְשֶׁשְּׂאֵל אוֹתוֹ מוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל: אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵהַשְּׂעוֹבֵר עָלָיו, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ רַבְּנּוֹ ו"ל: מֵה אֲכַפֵּת לָךְ, אִתָּה תְּדַבֵּר, וְאָמַר מוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל, שְׂרוּאִים מְזֵה שְׂלֹא צָרִיכִים לְהִתְיַחֵס מֵהַעוֹבֵר עַל הַשְּׂנִי, רַק צָרִיכִים לְדַבֵּר, וּבּוֹדֵאִי הֵהוּא מְקַבֵּל, וְכֵן יֵשׁ סְפוּר דוּמָה עַל הָרַב הַקְדוּשׁ הַיְבַעַל הַתְּנִיָּא, שְׁלֵעַת זְקַנְתּוֹ לֹא שָׁמַע, אֲזִי תִלְמִידּוֹ בְּקִשּׁוֹ מִמֶּנּוּ שֶׁיִּתְפַּלֵּל עֲבוּרוֹ, שְׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. עֲנֵה וְאָמַר: מֵה אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁמַּע, מֵה שֵׁישׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי אוֹמֵר, מֵה שֵׁישׁ לָכֶם לְהַגִּיד לֹא אֲכַפֵּת לִי, אֲזִי מֵה אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁמַּע? ... וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻנּוֹף, אֲנִי צָרִיךְ רַק לְהַשְׁפִּיעַ מֵהַשְּׂנִי בִּי, וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהִתְיַחֵס לְלִיצְנוּת, שֶׁהוּא מְתַלְוֵץ מִמֶּנּוּ, כִּי עַל־יְדֵי תַקְּףָה הָאִמּוּנָה, מִמִּילָא תִתְבַטֵּל הַלִּיצְנוּת, וְתִקְבְּלִי אֶת זֶה לִיְסוּד גְּדוֹל, וְאֲזִי תִצְלִיחִי בְּחֻנּוֹף.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחֻנְפָּה שְׂמַח...

כד תקא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדוש לסדר וישב, כ"ה כסלו א' דתתקנ"ח
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מִרְחֻבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם בְּרוּחַחֲנוּת וּגְשָׁמִיּוֹת,
וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהַחֲדִיר אֶת הַשְׂמִיחָה בְּאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, כִּי מִי
שְׂמִיחָתוֹן בְּגִיל צְעִיר, מְצַד אֶחָד יֵשׁ בּוֹ שְׂמִיחָה, וּמְצַד שְׁנֵי הוּא מְאֹד
מִפְּחָד מַה יִּהְיֶה וְאֵיךְ יִהְיֶה אֵיךְ יִסְתַּדֵּר, וְעַל-כֵּן עֲלֶיךָ לְחִזּוֹקִים
וּלְאֲמָצָם וּלְעוֹדוֹדָם וּלְשִׂמְחָתָם, וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם אֶת כָּל הַדְּבוּרִים
שְׂשִׁמְעֶתָ פֹּה, וְעַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן, כִּי חָבֵל מְאֹד לְבִזּוֹת אֶת הַזְּמַן עַל
שְׂטִיּוֹת, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם כְּמָה מְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו, וּבְזֶה שְׂתַדְבֵּר אִתָּם, תִּהְיֶה לָּךְ גַּם-כֵּן הַתְּחִנּוּקוֹת, כִּי אִתָּה
מִחֲפֵשׁ חֶבֶר עִם מִי לְדַבֵּר, וְאִתָּה לֹא מוֹצֵא, וּבְאֲמַת כָּל יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם כְּמָה אֲנָשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד, כִּי אָדָם צְרִיךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּבְעֲצוֹת רַבָּנוּ ו"ל, וְאִם זֶה לֹא יַפְעַל אֲצִל זִוְלָתוֹ, עַל-כֵּל-פְּנִינִים יַפְעַל
אֲצִלוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבָּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ד), כִּי
יֵשׁ אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוֹזֵר, וּלְפַעְמִים הָאוֹר חוֹזֵר בָּא לְפָנֵי הָאוֹר יִשְׂרָאֵל,
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וְשִׂתְהִי לָּךְ עֲזוּת דְּקַרְשָׁה, וְאֵל תִּפְחָד מֵאֵף אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּצְלִיחַ בְּרַבְּךָ.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לִהְיוֹת מִתְמַיֵּד גְּדוֹל בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כָּל דָּף
גְּמָרָא הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר

כָּלֵל, וּכְשֶׁנִּגְיַע לְמַעַלָּה, אִזְ נִרְאָה כַּמָּה חֶבֶל שֶׁהִחֲסִינֵנוּ דְפִים גְּמָרָא,
כִּי הֵינּוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וּבִזְבִּזְנוּ אֶת הַזְּמַן בְּהֶבֶל
נְרִיק.

תִּסְתַּכַּל בְּמַכְתָּב שְׁכַתְּבָתִּי לְאִשְׁתְּךָ, כִּי זֶה כָּלֵל וְעָקָר גְּדוּל
לְמִשְׁפִּיעִים, וּבְאֵמַת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְשַׁפִּיעַ וְלֹא מְשֻׁפָּע,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח...

כד תקב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מַקְזָן, כ"ח פְּסֻלוֹ, גַּר ד' דְּחִנּוּכָה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרוּךְ.

מַה אָמַר לְךָ, אֶתְּ לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
וְהַעֲגָמַת גִּפְשׁ שְׂיִישׁ לִי מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַיךָ, כִּי אֶתְּ חֲשׁוּבָה אֲצִלִּי
מִמֶּשׁ כְּמוֹ בַּת, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה וּמִכָּל מַה
שְּׁעוֹבֵר עָלַיךָ מִבְּעַלְדֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵיַעַץ אוֹתְךָ בְּשׁוּם
פְּנִים וְאֶפֶן לְהַתְגַּרֵּשׁ, תְּהִי חֲכָמָה וּפְקַחִית וְסַבְּלָנִית, וְאִךְ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁבִין כָּךְ כּוֹאֵב לְךָ הַמְּצָב מֵאֵד מֵאֵד, כִּי הוּא עוֹשֶׂה הַמּוֹן שְׁטִיּוֹת
וּשְׂגִיאוֹת, אֲבָל צְרִיכִים לְחִיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת וְכוּ', וְאִךְ שְׁהַמְּצִיאוֹת
הֵיא מְרָה מֵאֵד, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
לְהַתְחַזֵּק, וְתִשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ' וְכוּ', אֵל תִּלְכִּי וְכוּ', כִּי
זֶה הַנֶּשֶׁק שְׂיִישׁ לוֹ נִגְדָּךְ, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שְׂיִישׁב מִחוּץ לְבֵית, וּמִתִּי
שְׂיִתְחַשֵּׁק לוֹ וְכוּ' יְבוֹא הַבֵּיתָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן תְּהִי חֲכָמָה וּפְקַחִית,
וְתִשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ וְכוּ'.

בְּזֶה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶתְּךָ תְּנַאי שְׁתַּצְּאֵי לְגוֹר בְּמִקּוּם אַחֵר, תִּאֲמִינֵי
לִי, מִצְּדֵי לֹא אֲכַפֶּת לִי, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה בְּזֶה בּוֹר שְׁחַת שֶׁהוּא טוֹמֵן
לְךָ, כִּי הוּא מְסַכֵּן, וְלֹא יִסְתַּדֵּר בְּשׁוּם מִקּוּם בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֵל

אֲשֶׁר כד תקג בנחל רכה

תכניסי אֶפְלוּ מִחֻשְׁבָּה לְדָבָר כְּזֹה לְבָרַת, כִּי פֹה יֵשׁ לָךְ דִּירָה וְעִבּוּדָה
מְסֻדֶּרֶת וְכוּ', וְאִיפֹה תִלְכִי? אִזּוֹ אֵל תִּחְשְׁבִי מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ.

רק חֲזַקִי וְאַמְצִי, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל אֶחָד בְּזֹה הָעוֹלָם צָרִיךְ לְעִבּוֹר
אֶת הַמְשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׁלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינּוֹ
נִשְׁבֵּר.

הָעֵקֶר רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מֵינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוֹ טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ בְּעִדָּךְ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

כד תקג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מַקְצֵן, כ"ח כִּסְלוֹ, גַּר ד' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ.

מָה אָמַר לָךְ! יַעַן שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת מְנַהֶלֶת הַפְּעוּטוֹן,
אֲנִי כָּל הָעוֹבְדוֹת הֵן תַּחַת יְדֶיךָ, וְאַתָּה צָרִיכָה לַעֲשׂוֹת כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה
— מִי בֵּן טוֹבָה וּמִי לֹא טוֹבָה, כִּי מִי שְׁבָאָה לִישָׁן אוֹ לֶאֱכֹל וְכוּ'
וְכוּ', שְׂתַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּבֵית, כִּי כְּשֶׁבָאִים לְעִבּוּדָה צָרִיכִים לְעַבֵּד,
וְאִסּוּר לְהִתְרַשֵּׁל בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וּבִפְרָט לֹא עַל חֻשְׁבוֹן הַתִּינּוּקוֹת.

אֵל תְּהַסְסִי כְּרָגַע לְהוֹצִיא אֶת מִי שְׂאֵת מְבִינָה שְׁצָרִיכִים לְהוֹצִיא,
אֲנִי מִקְּוָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, וְאִזּוֹ
אֲדַבֵּר עִם מִי שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר, כְּדִי לְמַלֵּא אֶת מְקוֹמוֹת אֵלוֹ שִׁיִּצְאוּ.

אִוֹדוֹת הַמְּבַשְּׁלֵת וְכוּ', אֵינִן לָהּ שׁוּם רִשׁוּת לְהִתְעַרֵּב בְּעִבּוּדָת

הַמְטַפְלוֹת, וְזוֹ לְדַעְתִּי חֲצָפָה גְדוֹלָה כְּשֶׁהִיא נוֹתַנָּת פְּקָדָה לְמְטַפְלוֹת
אִיךָ לְהִתְנַהֵג, הִיא צְרִיכָה לְעַבֵּד בַּמְטָבַח וְזֶהוּ זֶה! וְלֹא לְהִתְעַרֵּב
בְּשׁוֹם דְּבָר אַחֵר, וְזֶה צְרִיכִים לְהִגִּיד לָהּ חֵד מִשְׁמַעִית.

אֹדוֹת הַשְּׁטַח שְׁלִיד מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחָיו, זֶה שְׁטַח מְאֹד מְאֹד
טוֹב, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבְנוּ שֵׁם בְּנֵי גְדוֹל, וַיְהִי בֵּיתְכֶם
בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּתְשַׁמְּחֵי אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלִים לֹא יוּכַל
לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְתִאֲמִינִי לִי, שֶׁאֵלּוּ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁאָדָם זֹכֵחַ לַעֲשׂוֹת
בְּחַיָּיו, זֶה מָה שֶׁנִּשְׁאַר מִמֶּנּוּ, כִּי הַחַיִּים כָּל-כָּף קֶצְרִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ
פֹּה וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִפֹּה וְכוּ', וּמָה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ? רַק זֶה שֶׁזְּכִינוּ
לְתַפֵּס מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאַנְחָנוּ זֹכִים לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד אֶת
נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל. תִּאֲמִינִי לִי, שֶׁזוֹ הַמַּצָּוָה הַעוֹלָה עַל כָּל הַמַּצּוֹת,
כְּשֶׁרוֹאִים אֵיזָה בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁבוּרָה, וְעוֹבֵר עָלָיו מָה שֶׁעוֹבֵר — צְרוֹת
וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכֹאֲבִים, וּמְחֻזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְּחִים אוֹתוֹ, זֶה
הַמַּצָּוָה הַכִּי גְדוֹלָה. וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּעַבְדוֹת הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת לְחֻזַּק
וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאַל תִּסְתַּפְּלִי עַל
שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים, וְאַפְלוּ שֶׁתִּקְבְּלִי עֲלֵבוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים
וּבְזִיווֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אַל תִּסְתַּפְּלִי עַל זֶה, אֶת תִּמְשִׁיכִי לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד
וּלְשַׁמַּח אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר הַמַּצָּוָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל
הַמַּצּוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קִטְנוֹת
וּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּמְכֹאֲבִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵחַ לְהִחְזִיק מִמֶּעַד וּלְחֻזַּק
אֶת אַחֵרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחָ...

כד תקד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֶּץ, כ"ח כִּסְלוֹ, גַּר ד' דְּחֻנְכָה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטּוֹב מִמֶּךָ וּמִכְתָּתְךָ, וְאִיךְ שָׂאתָ מְחַנְכֵת אוֹתָן.

אוֹדוֹת הַתְּפִלָּה, יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁהַבְּנוֹת יְכוּלוֹת לְדַלֵּג עֲלֵיהֶם,
כִּי הָעֶקֶר הוּא קְרִיבָנוֹת וּפְסוּקֵי דְזִמְרָה, וּבִרְכַת הַמְּאוֹרוֹת וּשְׂמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה, וְאֲשֶׁרֵי וּבֵא לְצִיּוֹן, וְעַלִּינוּ לְשִׁבְחָה, וְהַשְּׂאֵר תִּלְמִדֵי אֶתֶן הַרְבֵּה
מִדּוֹת, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הִיסוּד שֶׁל הָאָדָם, וּבְלִי מִדּוֹת אָדָם הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם
הַתְּהוֹ וְהַדְּמִיּוֹן, וְכֵן תִּלְמִדֵי אֶתֶן הַלְכוֹת הַנוֹגְעוֹת לְיוֹם יוֹם, וְכֵן
הַלְכוֹת שְׁבַת וְחֻגִים וְכוּ', וְעַל כָּלֵם — לְלַמֵּד אֶתֶן פְּרִשְׁת
הַשְּׁבוּעַ, וְלְהוֹצִיא אֶת הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁיִשׁ בְּכֹל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֵד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֶת
הַמְּסֹר הַזֶּה תַּעֲבִירִי גַם לַבְּנוֹת, שְׂאִין לָנוּ רַק אֶת אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים,
וְאֲנֹחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו, וְלַעֲזֹר וְלַעֲזוֹד עַל מִצְוֹת הַחֲסֵד
לְעֹזֵר לְזוּלָת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַּצְלִיחֵי בְּחַנוֹךְ הַבְּנוֹת
שְׂנוּכֵל לְהַתְּפָאֵר אֶתֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

נָא וְנָא תְהִי מְאֵד מְאֵד חֲזָקָה בְּעֶצְמֶךָ, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבִעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֵד מְאֵד
מְקַנֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא אֶצְלָכֶם, וְאֵז נַעֲשֶׂה
אֲסַפְת מוֹרוֹת, וְנִדְבֵר בְּאֲרִיכוֹת עֲצוֹת אִיךְ לְשַׁפֵּר אֶת תְּנַאי הַלְמוּד,
וּמָה לְלַמֵּד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִתְּפַלֵּל וּמִבְּקֵשׁ בְּעֶדְךָ, שְׂתַּצְלִיחֵי כָּל יְמֵי חַיִּיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

כד תקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ מְקַז, כ"ח כְּסֵלוֹ, גַר ד' וְחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאת מסתדרת עם כל הבנות, ואיך את עושה חיל בלמודים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמצאי חן בעיני כל חברותיך, ותחזיקי את עצמך אמן ביחד, ותלמדי הלכות ומדות טובות, ותעזרי אחת לשניה, ואת תהיי מצלחת בחיים, ותמיד תרגילי את עצמך לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה בין בגשמי בין ברוחני, ועל-ידי-זה תוכלי לעבר את זה העולם בשלום, ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר ד' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואיך שאת מתחזקת, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכלי להתחזק.

נא ונא אל תשפילי את עצמך, כי כמו שאסור להשפיל את אחרים, כך אסור להשפיל את עצמו, וזו צריכה להיות עבודת בר ישראל — לעודד ולשמח את אחרים, ולחזק ולאמץ ולעודד גם את עצמו, כי כמו שאסור לשנא את אחרים, כך אסור לשנא את עצמו, ואת צריכה לדעת, אשר סוף כל סוף יהיה לך מאד מאד טוב בחיים, אל תדאגי דאגות חנם, ולא כדאי לך להתבלבל ממה שיקרה מחר, יותר טוב לחשב איך לתקן את היום, ועל-ידי-זה תצליחי מאד מאד בחיים.

תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה — בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה טוב

אֲשֶׁר כד תקו בנחל רכט

מָאד, אִם אֶת יְכוּלָה לְהִתְחַבֵּא בְּמִקּוֹם שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְלִדְבַר
וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין
אֶל אָבִיו, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפְּלוֹת כָּלֵל, וְתִבְרָחִי מִכָּל מִינֵי
לִיצְנוֹת, כִּי אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָאד מְאוּסָה לִיצְנוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁחִזַּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר ד' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל גברת ... שתחיה.

הִנֵּה בְּדַעְתִּי לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל עוֹד לִפְנֵי שָׁבוּעַ, אַךְ מְרֹב טְרִדוֹתֵי
וְצָרוֹתֵי שְׁעָבְרוּ עָלַי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, נִתְעַפְּכֵתִי וְנִשְׂאָרְתִּי פֹה, אֲבָל אֲנִי
מִקְנָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶם, וְאָז אֶסְדֵּר
אֶת כָּל הָעִנְיָן שֶׁל הַמְּקוּהָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ
לָךְ בְּזֶה שְׂאֵת מְזֻכָּה אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּטִהְרָה וְכו', וּבְזֶה
שְׂאֵת עוֹזְרָת לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת רְצוֹנִי, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ,
שֶׁבְּמִקּוֹם הַטִּהְרָה הִנֵּה יִפְקְדוּ הַמּוֹן עֲקָרוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה לָנוּ טוֹב בַּחַיִּים, וְתְּמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, וְשִׂיחָיָה לָךְ הַרְבֵּה גַּחַת מִלְּדִיךְ, וּבְקָרוֹב מָאד נוֹכַח לְחַתֵּן
גַּם אֶת ... שֶׁתְּחִיָּה, בְּאִפְּן שֶׁהִיא תִּהְיֶה שְׁמוּרָה מֵהַכֵּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בַּחַיִּים, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה בו יתברך, ובשעה שיש לך פנאי, תדברי אל הקדוש-ברוך-הוא, ותספרי אליו יתברך כל מה שאת צריכה, כי התפלה שמבקשים ומתפללים להקדוש-ברוך-הוא, זה עולה על הכל, ועליך לזכור, אשר אין לנו בזה העולם כלום רק תפלה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, גר' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי שאני שומע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לכבי לטוב כל הימים.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואף שאני יודע, שמאד מאד קשה להיות בשמחה, כי על כל אחד ואחד בזה העולם עובר מה שעובר, כי העולם הזה, אומר

אָשֶׁר כד תקט בַּנְחַל רלא

רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק ב', סימן קיט), הוא עוֹלָם גִּיּהֲנוּם, פִּי אֵין עוֹלָם הַזֶּה, אֶלֶּא או גִּיּהֲנוּם או עוֹלָם הַבָּא, וּבִאֲמַת כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זוֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתִבְרַךְ, וּמִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאֶה רַק אֱלֻקוֹת, וְשׁוֹמֵעַ רַק אֱלֻקוֹת, וּמְרַגֵּישׁ רַק אֱלֻקוֹת, אִז נִתְהַפְּכִים לוֹ הַחַיִּים לְגֶן-עֵדֶן, אֲבָל מִיֵּד שְׂשׁוּכַח מִכָּל זֶה, אִז מְרַגֵּישׁ אֶת מְרִירוֹת הַגִּיּהֲנוּם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, פִּי צְרִיכִים הַרְבֵּה חִזּוּק לֹא לִפְלַי בְּגִיּהֲנוּם, חֵס וְשָׁלוֹם.

תְּמִיד תִּזְכֹּר שְׂאִתָּה צְרִיף לְרֵאוֹת מַה שְּׁטוֹב בְּעֵדֶךָ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁלְמַד אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ו"ל (הַשְּׂמֵטָה לְחֵלֶק ב') עַל הַפְּסוּק (יחזקאל לג, כד): 'אֶחָד הִיָּה אַבְרָהָם', שְׂאֲבָרְהֶם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיַנֵּת 'אֶחָד', שֶׁלֹּא הִסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, פִּי בְּרַגַע שְׂאֵדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאֶה רַק אֱלֻקוֹת, וּמְרַגֵּישׁ רַק אֱלֻקוֹת, אִז הוּא אֵינוֹ צְרִיף אֶת אֶף אֶחָד. וְלִכֵּן תִּסְתַּכַּל תְּמִיד מַה שְּׁטוֹב לְעֲצָמְךָ, אִם מְצֵאתָ חֵבֶר — תִּחְזִיק בּוֹ, וּבִיחַד תִּדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, פִּי זֶה הִיָּה עֶקֶר גְּדוּל אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל.

זְכוּר תִּזְכֹּר אֶת מְאֻמָּרָם ו"ל (אבות ב, ה): 'לֹא תִבְיָשׁן לְמַד', אִם יֵשׁ לְךָ אֵילוֹ סִפְקוֹת, תִּכְף-וּמִיֵּד תִּשְׂאֵל, פִּי זוֹ לֹא חִכְמָה לְהִשְׂאֵר עִם סִפְקֵי, פִּי סִפְקֵי זֶה בְּגַמְטְרִיָּה עֲמָלֵק, וְצְרִיכִים תִּכְף-וּמִיֵּד לְשֵׂאֵל, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִכְנַס בּוֹ מְרִירוֹת, וְתְמִיד תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, פִּי אֲסוּר לְהַפְרֵד, פִּי לְבִסּוּף, אִם אֵדָם נִפְרָד, זֶה נוֹגַע לוֹ לְעֲצָבִים.

לְדַעֲתִי, תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בְּסִפְרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וְזֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וַיִּחְיֶה אוֹתָךְ וַיִּחְזַק וַיַּעֲזוֹד וַיֵּאמֶץ אֶת לְבָבְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהִיּוֹת תְּמִיד דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחִזֵּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כד תקי

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-החדש טבת, גר ו' ודחנכה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! צריכים בזה העולם הרבה התחזקות, ובפרט בדברים שבינו לבניה, על זה צריכים חזוק מאד איך להתנהג, אם הקדוש-ברוך-הוא עזר לך, ונתן לך שדוף טוב, אתה צריך להיות מאד מאד שמח, אבל, חס ושלום, אם תכניס בעצמך מרירות, אז אתה יכול לפל בשאול תחתית ומתחתיו, ולהמשיך גם אותה לשאול תחתית, חס ושלום. ועל-כן ראה לשמח את אשתך, כי זו מצנה גדולה מאד, כמאמרם ו"ל (ראש השנה ו:): 'אשה — בעלה משמחה', ועל-כן עליך החוב לשמחה. ומוהרנ"ת ו"ל אמר, שמה שרבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כג), שצריכים לחטף את הגיון והאנחה אל תוף השמחה, ביותר זה סובב על האשה, שהאשה בדרך כלל נמשכת אל המרירות והעצבות, והבעל צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם למשך את אשתו אל תוף השמחה, ולחזק ולעודד את נפשה שלא תהיה שבורה. ועל-כן עליך החוב לשמח את אשתך, ובפרט בשנה ראשונה, כי אחרת לבסוף היא תברח לך לגמרי. וזכור תזכר מה שאני מבקש ממך.

גא ונא אל יהיו דברים אלו קלים בעיניך, אלא תמסר את נפשך לקימם בתמימות ובפשיות גדולה, ותשתדל לדון את אשתך לכה זכות, ואז תראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ואל תכביד עליה שום דבר, אלא תדבר אתה דבורים יפים, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע הבא בארץ ישראל, ואז אני אנדר עם שניכם באריכות, כי חבל שתפרדו. וידוע איך שרבנו ו"ל הקפיד מאד על שלום-בית (עין שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד); ובפרוש מביא שם, כי הסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו על בני הנעורים לעקר אותם

אֲשֶׁר כד תקיא בנחל רלג

וְלִשְׁבֹר אוֹתָם. וְלִכְן תִּהְיֶה פֶקֶח, וְתִשְׁמַר מְאֹד עַל כְּבוֹד אִשְׁתְּךָ, כִּי בְדַרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ עֲצָבִים חֲלָשִׁים, וְהַבְעַל מִכְרַח לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ.

נָא וְנָא אָנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, חֲבַל לְךָ שֶׁתִּפְסֵיד אִשָּׁה, תִּקְיָם מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר לְךָ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחָ...

כד תקיא.

בְּעוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מַקְיָן, רֵאשִׁיחֵהְדֵּשׁ טַבַּת, גֵּר ו' דְּחֻנְכָה ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. אֲבָל לְדַעְתִּי, כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵרִים עָלֶיךָ, זֶה רַק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁתּוֹפְסֵת אוֹתְךָ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִפְלוּ שְׁלֵא יוֹדֵעַ עִם מֵה יֵשׁ לוֹ לְשִׂמְחָה, יִשְׂמַח בְּזֶה "שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי", כִּי הַשְׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמִחוֹת, אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנִי לֹא גוֹי, אֲלֵא אָנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמִסֵּר אֶת נַפְשִׁי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי דָבָר זֶה רוֹצֶה כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִצֵּא בְּחוּץ, וְתִבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל מִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְתִהְיֶה רְגִיל תָּמִיד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּלְבַקֵּשׁ רַק עַל נִקְדָּה זוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְשִׂמְחָה תָּמִיד", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְרַקֵּד", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְהִרְחֹבֵת הַדַּעַת וּלְיִשׁוּב הַדַּעַת" וְכוּ' וְכוּ', וְכִכֵּל שֶׁתִּכְנִיס בְּעֲצֻמְךָ שְׂמִיחָה, כֵּן תִּצֵּא מְגֻלְתְּךָ, וְתִרְגֵּשׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי. כִּי בְּאַמַּת אַמוּנָה לְהֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו

יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה וּבְכָל רוּחוֹת הָעוֹלָם, וְלִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בֵּיהּ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, כְּפִי שְׁמִכְנִיסִים בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזוּ נַעֲשִׂים שְׁמַחִים, כִּי רוּאִים אֲשֶׁר אֵין אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת צָרָה וּמְרָה רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְחַיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר חֲזוֹק וְאֲמִץ הֵן בְּשִׂמְחָה וְהֵן בַּתְּפִלָּה, וּכְשֶׁתִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזוֹה, תִּרְאֶה שֶׁיְהִיוּ לְךָ נְסִים נְגָלִים, נְסִים לְמַעַלְהָ מְדַרְךָ הַטָּבַע, כִּי בְּאַמַּת גַּם הַטָּבַע הוּא אֱלֻקוֹת וְהַשְּׂגָחָה, אֲלֵא יֵשׁ נְסִים נְגָלִים, וְיֵשׁ נְסִים נִסְתָּרִים, כָּל הַטָּבַע זֶה נִס אֶחָד, אֲבָל זֶה נִס נִסְתָּר, כִּי הַטָּבַע זֶה גִּימְטְרִיָּה אֱלֻקִּים, כִּי נִדְמָה לְאָדָם שֶׁיֵּשׁ טָבַע, אֲבָל גַּם הַטָּבַע הוּא אֱלֻקוֹת, אֲבָל יֵשׁ נְסִים נְגָלִים שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ תְּשׁוּקָה אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְהוּא מְשִׁתְּוֹקֵק בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לִילֵךְ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲזוּ תִּהְיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְן שְׁעַד יוֹם שְׁשִׁי תִזְכֶּה לְסִים פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלְהָ מְזוּהָ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לִירְאֵת שְׁמַיִם.

וְכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְגַרְסַּת הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְתֹאמֶר פֶּרַק אַחֵר פֶּרַק, כִּי הַמִּשְׁנִיּוֹת מְזַכְּכוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקְרָא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְהַעֲקֵר תַּעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאֲזוּ תְּרַגֵּשׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיּוֹת דְּבִקּוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי הַשׁוֹמֵעַ אֵל דְּבַרְנֵנוּ אֱלוֹ, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ בְּזוֹה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

כד תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי מַקָּץ, רֹאש־חֹדֶשׁ טַבַּת, גַּר ו' דְּחִנְכָה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּנֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה חֲזוֹק, כִּי
עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וַיְסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאֲבוּכִים, וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כָּל הָעוֹלָם
הַזֶּה מְלֵא נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא
עִם הַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְאֶפְלוּ כָּל סִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹת, הֵם צְרִיכִים לְעַבֵּר דֶּרֶךְ הַצְּנוּר שֶׁל
רַבְּנוּ ו"ל; כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגָלִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר
אֵין לוֹ בְּמָה לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ
ו"ל, וְאֵף שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים אַחֲרַת, יִהְיֶה לָהֶם מָה שְׁלָהֶם, וְאֲנַחְנוּ
גַּלְף בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת כְּפִי שְׁלַמְדָנוּ מוֹהֲרַנְיָת ו"ל.

כְּפִי הַנִּרְאָה בְּיוֹם שְׁנֵי אָנִי מִגִּיעַ לִבְנֵאֵל, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל
לֹאמַר ל... גֵּרוּ יְאִיר, לְנִקּוֹת אֶת בֵּיתִי, מִה טוֹב וּמֵה נְעִים, וּמִי יִתֵּן
שְׁכָר אֲזָכָה לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד, כִּי אֲנִי מִתְחִיל לִרְאוֹת יְשׁוּעוֹת
גְּדוֹלוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּעִנְיַן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְכו',
וְכו', מִמֶּשׁ גַּם חֲנֻכָּה וְכו' וְכו', שֶׁהֵם רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְבַּצֵּעַ וְכו', אֲבָל צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת זֶה עֲדִין
בְּסוֹד, כִּי אֵין לְךָ יָפָה מִהַצְנִיעוֹת.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאוֹר הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִצֵּא וְתִשְׁיַח אֶת
לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְעֲלִיד לְדַעַת, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיוֹת

חיות אלקותו יתברך. וצריך להיות תמיד שמח, ואז תמיד יזכר את זה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי, אין לכם בררה, אלא להתפשר, כי אחרת לא יהיה לכם כלום, וחבל על ממון ישראל שילך להפסד.

העקר תחזקו את עצמכם להיות תמיד בשמחה, והקדוש-ברוך הוא יעזר לכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים, כי באמת אין לנו בזה העולם כלום רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכפי שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, הוא תמיד בשמחה. ולכן צריכים לעבד הרבה על מדת השמחה ואהבה ושלום, והעקר להתחיל בבית, שיהיה בבית אהבה ושלום, ואז מצליחים.

גא ונא אתה ... גרו יאיר, תעשה כל מיני פעולות שבעולם לשבת בפולל וללמד, כי כל יום ויום בנה העולם יש לנגדו יום למעלה, וכשאדם זוכה ביום הזה פה למטה בעולם הזה ללמד תורה, אזי נשמתו תלמד בעולם הבא תורה, וכשאדם יוצא מהעולם, באים לפניו כל הימים, ואז הוא רואה מה הוא חסר מאיזה יום, ואז הוא כל-כף מצטער, אבל כבר לא יכולים להחזיר את הימים חזרה, ובאמת מובא בזהר הקדוש (חלק ג' קע:) על פסוק (בראשית כד, א): "ואבררם זקן בא בימים", 'בא בימים' שהוא בא עם כל הימים, כי כל יום ויום היה אצלו יום שלם, ועל-כן ראה גם אתה לתפס בכל יום תפלה בצבור ערב ובקר וצהרים, שחרית, מנחה, מעריב, אשר עצם העבודה שאדם מתפלל במנין, זה ממשיך על עצמו

חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וּכְמוֹ-כֵן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּפוֹלֵל, וְלַחֲטֹף בְּכָל יוֹם לְמוֹדִים — הֵן בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא, וְהֵן בְּמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אַרְבָּעָה לְמוֹדִים אֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת, וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הָאַרְבָּעָה שְׁעוּרִים הָאֵלֶּה, מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבֻקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ מִהָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה.

וְאֵת ... תַּחֲתֶיהָ, רְאֵי לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרֻט בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל חַנוּךְ הַיְלָדִים, תַּעֲשִׂי אֶת זֶה בְּנֶאֱמָנוֹת, כִּי עִבּוּדָה בְּמַעוֹן צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם נְשִׁמָּה, וְלֹא לְשֵׁם עִבּוּדָה, כִּי אֵין לִי פְרֻנְסָה וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא מִי שְׁעוֹבֵד בְּמַעוֹן, צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עִם נְשִׁמָּה, הֵינּוּ לְמַסֵּר אֶת כָּל נְשִׁמָּתוֹ בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים, שְׁנוּלְדוּ בְּקִדְשָׁה וְטַהֲרָה, וּצְרִיכִים לְטַפַּח אוֹתָם, כִּי הֵם יִבְנוּ בְּתֵימִים גְּאֻמָּנִים, וְהֵם הַעֲתִיד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וּצְרִיכִים כְּבָר לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם אִיךְ כְּשִׁיגְדְלוּ הֵם יִהְיוּ כְּבָר צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ, אִם לֹא יֵצֵא מֵאַחַד מֵהֶם אִיזָה צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא עַד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשָׂם לֵב אֶל זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּבַשְׂרוּ תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ טִבְתָּ, ו' דִּתְנַבְּהָ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנוֹכַח קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שִׂמְחָה שֶׁהִתְחַלַּתְתָּ לְתַקְתֵּק אֶת הַפְּתִיבֵיךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה-דִּתְשׁוּבָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד

מצטער איך אבדו מאתנו כל-כף הרבה מכתבים, ששמרתי עליהם כבבת עיני, מאז שהתחלתי לכתב ערב חנפה תשכ"ד עד עכשו כמעט שלא נאבד ממני מכתב אחד, ופה בפעם אחת אבדו כמה אלפי מכתבים, ויש לי על זה מאד מאד צער, כי כל מכתב ומכתב נכתב במסירות נפש ועם דם לבבי ולא בדיו, ולכן זה שלקחתם עצמכם להעתיק את כל המכתבים להציל כמה שיכולים עדין להציל — מה טוב ומה נעים, כי בקשתי מאד מאד מכל אנשי שלומנו מי שיש לו מכתבים משנים אלו שביא את זה חזרה אלי, באפן שנוכל להדפיסם, כי סוף כל סוף מה ישאר ממני — רק זה, אני כבר אהיה בעולם העליון, ופה נחיה את כל עם ישראל עם הספרים האלו.

אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם על גדל הזכות שיש לך, ותמיד תהיה רק בשמחה, כי סוף כל סוף מה נשאר מהאדם — אם לא העזר שהוא עוזר לשני, כי זו המצוה הכי גדולה כשיהודי עוזר לשני, ולהפך אין עברה גדולה מזו, שאדם מצער את השני, ועל-כן אשרי ואשרי מי שעוזר לשני, ועל-ידי-זה יהיה לו טוב בזה ובבא ולנצח נצחים.

אודות הרכב, לי נראה הכי טוב ההצעה האחרונה שכתבת לי, תכף שעכשו יצא לשוק וכו', ונכנסת בו כל המשפחה, והדלק לא יקר וכו', וכו', אבל אם אי אפשר פדאי לקנות על-כל-פנים רכב קטן, ואם צריכים לעשות נסיעה, אזי לווים רכב אצל מישהו, כי הרי זה לא מצוי אצלכם לקחת את כל המשפחה בפעם אחת.

כפי הנראה, אגיע לארץ ישראל ביום שני בצעהרים, ואני כבר אשאר עד אחר שבת, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעד אז יהיה לך את ספרי "שמירת-הברית".

העקר תחזק את עצמך להיות בשמחה — אתה ואשתך, כי אתם לא יכולים לתאר ולשער מה אתם גורמים בעולם, אתם

יוֹשְׁבִים בְּחֶדֶר בְּאִיזוֹ פְּנֵה בִירוּשָׁלַיִם, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים כָּל הַסְּפָרִים
וּמַחֲיִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְזֶה רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִקֶּץ, רֵאש־חֲדָשׁ טֵבֵת, ו' דְּחֶגְבֵה ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיִחְיָה נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי שְׂאַתֶּם
שְׂמִיחִים וּמִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה, וּבְאַמַּת אִם תִּמְשִׁיכוּ לְלֶכֶת בְּצוּרָה כְּזוֹ,
יְהִיו לָכֶם חַיִּים מְאֹשְׁרִים בְּחַיִּיכֶם, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיִּים —
כְּשֶׁהִבְעַל וְהָאִשָּׁה מִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה, וְאַחַד מִבֵּין אֶת הַשְּׁנַי, וְאַחַד
רוֹצֵה לְעֹזֵר לְשָׁנִי, זֶה הַיְסוּד בְּשְׁלוֹם-בֵּית, כִּי תִכְרַף-וּמְיָד כְּשִׁישׁ אֵילוּ
חִלּוּקֵי דַעוֹת אוֹ מְרִיבוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, זֶה הָרֵס שֶׁהוֹרֵס אֶת הַבַּיִת,
אִשָּׁה וּבִעֲלָהּ הֵם גּוֹף אֶחָד, וּכְמוֹ שְׂיָד יָמִין לֹא יִכּוֹלָה לְהִיּוֹת בְּכַעַס
עַל יָד שְׂמֵאל, וְכֵן יָד שְׂמֵאל לֹא יִכּוֹלָה לְהִיּוֹת בְּכַעַס עַל יָד יָמִין,
כִּף צְרִיף לְהִיּוֹת אִישׁ וְאִשָּׁה — גּוֹף אֶחָד, וְלֹא שְׂיָד שְׂאַחַד יְהִיָּה
בְּכַעַס עַל הַשְּׁנַי, אֲלֵא אֲדַרְבָּה, אֶחָד יִכְבֵּד אֶת הַשְּׁנַי, וְאַחַד יַעֲזֹר
לְהַשְּׁנַי, וְדִיקָא עַל יְסוּד זֶה בּוֹנִים בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִבַּיִת כְּזֶה
יוֹצְאִים יְלָדִים מְצַלְחִים; כִּי אִם הַיְלָדִים שׁוֹמְעִים מְרִיבוֹת בְּבַיִת
וּחִלּוּקֵי דַעוֹת, וּמִכָּל שְׂכָן קִטְטוֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַשָּׁם יִשְׁמֹר
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', הַיְלָדִים גְּדֻלִים בְּעֵצִיתִים. וְלִכֵּן תִּרְאוּ כְּבָר
לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת שְׁלָכֶם בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂאַף פַּעַם לֹא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם
וּכְפוֹת, וְאַף פַּעַם לֹא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת, אֲלֵא תִהְיוּ וּתִרְנִים
לוֹתֵר אֶחָד לְשָׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ מְאֹד מְאֹד בְּחַיִּיכֶם.

גַּא וְנָא תִשְׂמְחוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, כִּי כְּשֶׁהִבְעַל
עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, הָאִשָּׁה מִתְחַלֶּקֶת עִם הַשְּׂכָר שְׁוָה בְּשׁוּוָה, וּכְמוֹ-כֵן הוּא
כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְבִעֲלָהּ, כְּדֵי שְׂיִוְכַל לְלַמֵּד, אֲזוֹ הִיא מִתְחַלֶּקֶת עִם

תורתו, כי הם נעשים שני שתפים, אשרי הזוג שמכניסים בעצמם את הלמוד הזה, אף שהם דברים פשוטים, עם כל זאת כל החיים תלויים בזה, כי בבית שיש שלום, השכינה שרויה שמה, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום (שבת י), וכשהקדוש-ברוך-הוא נמצא בבית, אז כל הברכות מצויות בבית, והעקר תמיד לזכור, שהקדוש-ברוך-הוא מסתכל ושומע, וכתיב (צמוס ד, יג): "ומגיד לאדם מה ישחו", שאפלו שיחה קלה בין איש לאשתו מגלים לו ליום הדין (עין חגיגה ה:), ועל-כן כדאי לדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, דבורים של אהבה ושל שמחה מלדבר סתם שטויות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בחיים, וכשם שהתחלתם בשמחה ובאהבה, כן ימשכו לכם החיים בשמחה ובאהבה, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

מאד מאד רציתי שבכל מוצאי שבת, אם אפשר ללכת למלוגה מלכה אצל הרב ... ואשתו שיחיו, כי אני רוצה שתחזיקו את עצמכם האברכים הצעירים ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, איך שאתם שמחים ועליזים, ומכבדים אחד את השני, כי זה אצלי יסוד גדול, כי אי אפשר לעבר את זה העולם, רק על-ידי שמחה ואהבה וכבוד, שאחד מכבד את השני, ותעשו כל מיני פעולות שבעולם תמיד להיות באהבה גדולה, ושאחד יעזר להשני, ומאד מאד רציתי, שבכל מוצאי שבת תתאספו אצל הרב ... נרו יאיר, כי אני רוצה שהאברכים יחזיקו את עצמם ביחד, וכיחד

תזמרו את הזמירות, והוא ידבר אתכם מרבנו ז"ל, אשר אין ערוך לזה.

את כל השאלות אפה יכול לשאל את הרב ... גרו יאיר, ובקרוב גם הרב ... גרו יאיר, יהיה בקי בהלכות אלו, ויקבל קבלה, ואז תוכל לשאל גם אותו. העקר תחזיקו את עצמכם ביחד, ותקיימו הרבה מצוות, כי כל מי שמקיים מצוה — בורא מלאך, ומי שמקיים הרבה מצוות — בורא פתות פתות של מלאכים, והם שומרים אותו, ועל-כן אשרי מי שמרבה במצוות, ועקר המצוה הוא לשמח את כל בר ישראל, ולהראות דגמא איך שזוג צעיר יכולים להתנהג על-פי התורה הקדושה.

אפה ... גרו יאיר, רואה עכשו את כל מה שדברתי וספרתי עמכם זה שנים, איך שזה מועיל לה עכשו בחיים, כל אלו שהיו חכמים בעיניהם ולא רצו לשמע בקולי, מה נעשה אתם וכו', מסתובבים שבורים וגלמודים וכו', ועובר עליהם מה שעובר וכו' וכו', ורחמנות גדולה עליהם, אבל מה אני אעשה? אני בקשתי ודברתי והתחננתי וכו' וכו', והדבורים הללו הלכו לריק, ועל-כל-פנים אצל אלו שגונסו הדבורים בלבם, עכשו צוחקים מכלם, ועל-כן ראה לשמח, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקיז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחגכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, ואני מאד רוצה שתמשיכו לכתב, כי אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לענות לכם, אם רק יהיה לי פנאי.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע הבא ביבנאל,

וְשֵׁם נְדָבָר בְּאֲרִיכוֹת, לַעֲת עֵתָה אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ, שְׁפֹל הָאֲבָרְכִים
הַצְּעִירִים יִתְקַבְּצוּ בְּכָל מוֹצְאֵי שַׁבַּת אֶצֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתֹאכְלוּ
שֵׁם מְלִיָּה מְלֵכָה, וְהוּא יִחְזַק וְיַעֲוֹדֵד וְיִשְׁמַח אִתְּכֶם.

רָאָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהִתְחִיל לְכַתֵּב, כִּי יֵשׁ לָךְ כֶּתֵב יְפֵה. וְאִם
תִּרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְכַתֵּב סֵת"ם, אֲזוּ בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן אֶתָּה יָכוֹל לְהִתְפַּרְגֵּס
מִזֶּה, הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ יָשׁוּב טוֹב ... שְׁתּוֹכֵל לְשַׁבֵּת עַל מְקוֹם אֶחָד
כַּמָּה שָׁעוֹת, וְאֲזוּ תִרְאֶה אִיךָ תִּצְלִיחַ, וְגַם בְּמִלְמָדוֹת אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת,
שְׁצָרִיכִים הָרֵבָה מְאֹד סְבָלָנוֹת לְיֻלְדִים, כִּי אִם אֵין סְבָלָנוֹת, אֲזוּ לֹא
כֹּדָאֵי לְהִיּוֹת מְלָמֵד, כִּי עִם יֻלְדִים קְטַנִּים צָרִיכִים הָרֵבָה סְבָלָנוֹת, כְּמוֹ
שֶׁהִיָּתָה לִי סְבָלָנוֹת אֲלֵיכֶם, אַחֵר כָּל-כָּף הָרֵבָה עֲגַמַת נֶפֶשׁ וְצַעַר
וְיִסּוּרִים שֶׁנִּגְרָמוּ לִי, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ מֵה קָרָה פֶּה בִּישִׁיבָה, כָּל-כָּף
הָרֵבָה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן גַּם אַתֶּם צָרִיכִים לְלַמֵּד מִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת, וּבְאֵמַת כָּל אֱלוֹ שֶׁשָּׁמְעוּ בְּקוֹלִי — לֹא הִפְסִידוּ, כְּמוֹ אֶתָּה
וּחִבְרִיךָ וְהִתְחַתְּנַתֶּם, וְאֱלוֹ שֶׁהִיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם וְלֹא צִיָּתוּ אוֹתִי,
עֲכָשׁוּ מִסְתּוֹבְבִים גְּלוֹמוֹדִים מִסְפָּנִים, שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים וְרוֹקִים וְכוּ'
וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דַרְפְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מַקֵּץ, רֵאשִׁי-חֵדֶשׁ טַבַּת, ו' דִּתְנַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיְחִיו נִצָּח.

רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְכֶם לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְשִׁתְּהִיָּה בֵינֵכֶם
אַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְאֵף פַּעַם לֹא תִרְיִבוּ, וְאֲזוּ תִרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם. וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה, שְׁבְכָל מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ
תִּתְאַסְּפוּ אֶצֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי רְצִיתִי שֶׁהָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים

אֲשֶׁר כד תקיט — כד תקב בנחל רמג

יחזיקו מעמד ויצליחו, ויזכרו את כל הדבורים ששמעו פה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעדין אתה זוכר מה שדברנו. העקר תמשיך להתמיד בתורה כמו שהתמדת בעת שהיית בחור צעיר, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחנוכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לִי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שבכל מוצאי שבת תעשה מלנה מלכה בביתך, ונוספו לנו היום ארבעה אברכים, ואני מאד רוצה שתדבר אתם הרבה מדברי רבנו ז"ל ומשיחותיו הקדושות, ובפרט כל הדבורים והשיחות שאתה זוכר שדברנו כל השנים. וטוב ונכון הדבר מאד להחזיק את האברכים ביחד, ואני בא אחרי השבת, כי אני רוצה להיות אתכם בהלולא הקדושה של מוהרנ"ת ז"ל, ואז אשלים לכם את ההוצאות של המלנה מלפה של כל השנה, וזה דבר מאד מאד נחוץ, רק תחזיק את עצמך. ואם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה. אדם צריך לדבר עם כל אחד בעבודת השם יתברך, ולא להתפעל מאף אחד, ודיקא על-ידי-זה יצליח ורבו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מקץ, ג' טבת "זאת חנוכה" ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, ר' ... גָּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

הִנֵּה אֲנַחֲנוּ עוֹמְדִים בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה "זֹאת חֲנֻכָּה", שָׁבוּ
נְחֻמִּים כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחַלְנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַצָּרָה שֶׁאֵלֶיךָ נִקְלָעָתָּ.

עֲלֵי לַחֲזֹק וּלְעוֹרֵד אוֹתָךְ, שְׂאֵל יִפֹּל רוּחְךָ כָּלֵל, וְאַף שֶׁנִּרְאָה לָךְ,
חֵס וְשְׁלוֹם, כְּאֵלוּ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּךָ, אֵל תֹּאמֶר זֹאת! עֲלִיךָ
לְדַעַת, כִּי כַח רַבְנוּ ז"ל הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבּוֹדָאֵי יַעֲשֶׂה לָךְ טוֹבָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, הַעֲקָר רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד.

עֲלֵי לְהוֹדִיעַ לָךְ, שֶׁתְּבוֹנֵן הַיֵּטֵב, שְׂפָל מֵה שְׂקוּרָה אֲתָךְ, וְכָל
מֵה שְׂמִסְבָּבִים אֲתָךְ וְכוּ', וְכוּ', זֶה קְנוּנִיָּא וְכוּ', רוֹצִים לְשִׁבֵר פְּעַם
אַחַת וּלְתַמִּיד אֶת פְּעִילוֹתָךְ, כִּי עַם גַּל הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה שְׂקוּרָה עֲכָשׁוּ
בְעוֹלָם, וּבִפְרָט בְּאַרְצֵנוּ הַקָּדוֹשָׁה, וּבִפְרָטֵי פְּרֻטִיּוֹת בֵּין אַחֲיֵנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, אֲזִי הָאֲפָשְׁרוֹת שֶׁל הָאֲרָגוֹן שֶׁלְכֶם לַעֲלוֹת מַעְלָה
מַעְלָה, וַיְכוּלִים לְהִגִּיעַ רְחוֹק מְאֹד וְכוּ', וַיּוֹתֵר מִזֶּה, וְהֵם יוֹדְעִים אֶת
זֹאת, וְעַל-כֵּן הֵם רוֹצִים רַק לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ
אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת חֲזָק בְּרוּחְךָ, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְעוֹלָם. הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם לְבָרַח לְאַיִזָּה מְקוֹם, שֶׁאֵין שָׁם
בְּנֵי-אָדָם, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁאֲתָה רְגִיל בָּהּ, וְתִדַּע,
שֶׁכְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל, וְצָר וּמָר לוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי מְעִיקִים לוֹ
וּמְצַעְרִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי אִם הוּא בּוֹרַח אֵלָיו יְתִבְרַךְ, כָּל הַשָּׁמַיִם
פְּתוּחִים לְפָנָיו. וְעַל-כֵּן, יְדֵי הַיָּקָר, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! בְּרַח לָךְ רַק
אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְתִסְפֹּר וְתִשִּׁיחַ אֶת כָּל צְרוּתֶיךָ עִמּוֹ יְתִבְרַךְ, וְתִהְיֶה
עֲקֻשָׁן בְּזֶה לְבוֹא בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ, שְׁזֶה מֵה שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל,
וּבּוֹדָאֵי עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

עלי ליעץ לך, עכשו עם גל החזרה בתשובה וכן השדורים
החדשים, שרבים על-ידי מרצים ספרדים, הם עושים נפלאות פלאי
פלאות בין אחינו בני ישראל הספרדים, שמתחיל להיות גל של
החזרה בתשובה, וכלם יתקרבו. זכר היטב היטב מה שאני אומר
לך, ועל-כן תתחזק מאד, ואז תראה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא
הטוב, ואתה תעלה מעלה מעלה, וכל שונאיך יפלו מטה מטה, ואני
בטוח בזה, שעוד יבוא יום, שתהיה פה מהפכה בארץ ישראל,
והמהפכה תהיה לטובה, ולכן ראה לנצל את כחך וכח חברך, שהכל
הוא ממנו יתברך, ואתם שליחי המקום ברוך הוא וברוך שמו,
ותציתו את ... שליט"א, ותשתדלו לעשות מה שרק יכולים לעשות,
כנסים והרצאות וכו' בכל הארץ, לא לחפות עד הזמן הבא, אלא
כבר תעשו תעמולה, ואז תראה איך שתצליחו, יראו עינינו וישמח
לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

תהלה לאל, מה שאתה פועל בשביל בית-המדרש זה מועיל
מאד, אבל צריכים להלחיץ עוד יותר את ... גרו יאיר, ואת ... גרו
יאיר וכו' וכו', ובשכר זה אני מבטיח לך הבטחה חזקה, שזכות
הבית-המדרש שיקום ויהיה פתוח עשרים וארבע שעות, פי יש לנו
כולל חצות, כולל חצי יום, כולל כל היום, וכולל ערב, ומלבד זאת
יושבים בקביעות בבית-המדרש אנשים ולומדים תורה, הכל יכתב
לזכותך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך חלק גדול בזה, ואני
מאד מבקש ומתחנן לפניך, שאל תרף מלעזר לנו, ואז תראה נסים
נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות
משמחות.

המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח...

כד תקכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת מִקְצֵן, ג' טבת "זאת חֲנֻכָּה"
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... וְאִתּוֹ עִמּוֹ ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד
שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, שְׁאַתֶּם מְדַפְּסִים אֶת הַמְּכַתְּבִים שְׁלִי בְּסִדְרַת
שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גְּדֹל הָעֲנִין הַזֶּה,
וְאִף שְׁזֶה נִרְאָה כְּסֵתֶם מְכַתְּבִים, עִם כָּל זֹאת אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְכו' וְכו'
בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַמְּכַתְּבִים הָאֵלוּ וְכו' וְכו',
לוֹמְדִים וּמִתְפַּלְלִים בְּזִכּוֹת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלוּ, וְלִכְּן כָּל הַזִּכּוֹת הַזֹּאת
הִיא שְׁלָכֶם, וּבְזֶה רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח מָאד מָאד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד וְאַל תִּשְׁבְּרוּ, וּבְקִרְוֹב מָאד יִשְׁפִיעַ לָכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁפַע כְּזֶה, שְׁתַּצְאוּ מִכָּל צְרוּתֵיכֶם וְחֹבוֹתֵיכֶם,
וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּקוּנִים שְׁבַשְׂיָחוֹת, וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כָּף יָפָה, עֵין
לֹא רְאִתָּה וְכו'.

הִנֵּה שְׁלַחְתִּי עִם ... גִּירו יְאִיר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁל שְׁנוֹת
תשנ"ד-תשנ"ה שֶׁקִּבַּלְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁתוּכְלוּ
לְתַקַּתֵּךְ אֶת זֶה וּלְסִדְרָם הַיָּטִב, וְזוֹ תִהְיֶה נְחֻמָּה פּוֹרְתָא מִה שְׁמַצְאָנוּ
אֲחֵר שְׁאֲבַדְנוּ, וְאֲנִי מְקוּהָ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד לְמַצֵּא אֶת כָּל
הָאֲבֹדוֹת.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב מָאד דְּחוּף לְמִסַּר ל... גִּירו יְאִיר, וְתִשְׁתַּדֵּל

אֲשֶׁר כד תקכב בַּנְחַל רמז

לְצַלְצֵל לְ... נְרוּ יְאִיר, וְתֹאמַר לוֹ שְׂיַעֲבִיר אֶת זֶה אֶל דָּוִד מִה שְׂיֹוֹתֶר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְחַת תְּמִיד בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, ג' טבת, "זאת חַנּוּכָה" ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים הַיּוֹם בְּיוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא "זאת חַנּוּכָה", אֲשֶׁר בְּיוֹם הַזֶּה נִגְמְרִים כָּל הַתְּקוּוּנִים שֶׁהִתְחַלְנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים, וְלִשְׂמַחַת אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְאַחֲבָה וְאַחֲדוּת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְדַבֵּר זֶה חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד לְמַעַלְה בַּשָּׁמַיִם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיֵנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֹּה, וְעַל-כֵּן לָמָּה לְרִיב?! וְלָמָּה לְהִתְנַכַּח זֶה עִם זֶה?! אֲדַרְבֶּה עֲלֵינוּ לְחֲזוּק וּלְאַמֵץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

לְזֹאת אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אֲחֻוּה וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, וְאִם יֵשׁ לְמִישֵׁהוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִיזוֹ הַמְצָאָה אוֹ תְּכִינָת אֵיךְ לְבָנוֹת אֶת קְהֵלְתֵנוּ עִם עוֹד אִיזוֹ מִדָּה טוֹבָה, צְדָקָה וְחֶסֶד, אֲהָבָה וְאַחֻוּה, תּוֹרָה וְתַפְלָה וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִתֵּן יָד וְכַתֵּף לְעוֹר, כִּי בְּזָכוֹת שְׂבָקָהֶלָה קְדוּשָׁה יִחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, נִזְכָּה

להוריד את השכינה בעולם ונביא את הגאולה, ולכן אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, אנא תדונו אחד את השני לכף זכות, ותשתדלו למחל אחד לשני אם אחד נפגע מחברו, צריכים להסתפל על הטוב שבכל אחד ואחד.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתפללו בעדי, כי אני צריך הרבה הרבה ישועות, כי נקלעתי בצרות וחובות משנים, וגם מצב בריאותי רעוע, ואהיה לכם אסיר תודה על כל התפלות שתתפללו בעדי, והמתפלל על חברו — הוא נענה תחלה (בבא קמא צב.). יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתקבלנה כל תפלותיכם לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מאד מאד אני מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, שמי שרק יכול להצטרף אל הפולל של הרב ... גרו יאיר, לחצי יום, שישתדל להצטרף, כי יום שעובר בלי תורה, אדם מרגיש ריקנות וכו', ומי שיכול ללמד בפולל של הרב ... גרו יאיר, של רב היום, מה טוב ומה נעים, ועל-כל-פנים מי שאינו יכול, אז שיהיה בין מנחה למעריב אצל השעור של הרב ... גרו יאיר, ומלבד זאת, תקחו חברותות ותלמדו ביחד, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק הלמוד תורה שאנחנו לומדים, והדבורי התחזקות שאחד מחזק את השני, אשרי מי שמכניס דבורים אלו אל תוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום וחנוכה שמח...

כד תקכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

חסדי השם יתברך! חזרתי לביתי תשוש כח, מרב הטרחות

אֲשֶׁר כד תקכד בַּנְחַל רמט

וְהִטְרָדוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלַי שָׁם בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה וְכוּ' וְכוּ', וּמִי יִתֵּן,
שֶׁכָּבֶד אֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוּר אֶתְכֶם בְּיַחַד.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
כָּל הַחֲסֵד תָּנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁנַתֵּן לָנוּ מְקוֹם כָּל-כָּף יָפָה לְהִתְלַמֵּד
תּוֹרָה, זֶה מִמֶּשׁ אַרְמוֹן, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּבֶד גִּזְכָּה לְרֵאוֹת בְּקָרוֹב אֶת
הַבְּנוֹת מִסְדְּרוֹת.

תִּמְשִׁיךְ לְקֶרֶב אֶת הַמְּלַמְדִים וְאֶת הַמּוֹרוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה
תּוֹצְאוֹת טוֹבוֹת, כִּי אִם מִשְׁתַּדְּלִים לְהַבִּין אֶת הַמְּחַנְכִים וְהַמְּחַנְכוֹת
וְעוֹזְרִים לָהֶם, אֲזוּ מִמִּילָא כַּמִּים הַפְּנִים אֶל הַפְּנִים, הֵם גַּם-כֵּן
מִשְׁתַּפְּרִים, וּפְהָ אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ שִׁיחָה בְּשֵׁם "עֲבוֹדַת הַקְדָּשׁ",
שֶׁאֲמַרְתִּי אֶת זֶה לְפָנֵי הַמּוֹרוֹת.

וּגְבַרְתָּ ... שְׁתַּחֲוֶה תִּקְתַּקֶּה אֶת זֶה, וְיֵצֵא כָל-כָּף יָפָה, אֲזוּ כְּדֹאֵי
שְׁתַּתֵּן הָעֵתֶק לְכָל מְלַמֵּד וְלְכָל מוֹרֶה, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻנּוֹף.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ז טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, עִם הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה שְׁנוֹלְדָה לְכֶם
בֵּת לְמִזֵּל טוֹב, וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וְלִבְבִית,
וְגַדֵּל שְׂמֻחָתִי רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, כִּי שְׁנִיכֶם חֲקוּקִים
בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אוֹדוֹת הַשֵּׁם, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּהַיֶּה "מְלֻכָה",

וּתְכַמִּינֵנו הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (גִּטִּין לב.): מָאן מַלְכֵי? רַבְנָן! שְׂתַזְכֶּה שְׂיִהְיֶה לָּהּ בְּעַל תְּלַמִּיד־חֶכֶם וְצַדִּיק גָּדוֹל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֹדֶשׁ אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיף תְּמִיד לְהִתְחַדֵּשׁ וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, כִּי זֶה עֲקֹר הַצְּלַחַת הָאָדָם, שְׂשׂוֹכַח תְּמִיד אֶת הָעֵבֶר, וּמִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ז טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אֲבָל אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׂוֹרוֹתַיִם אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ.

אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן, פֶּה בִּיבְנָאֵל תּוּכְלִי בְּנִקְל לְחַתֵּן אֶת בִּתְּךָ ... שְׂתַחֲיָה (הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַתְּעֲנִינוּ מִהִבְחֹר שְׂבָא מֵאַרְצוֹת־הַבְּרִית, שְׂמוּצָאוּ מֵאַרְגֵּנְטִינָה, כִּי הוּא בְּחֹר טוֹב מְאֹד), תִּקְחִי בְּחֲשָׁבוֹן שְׂאֵם תְּגוּרֵי בְּבִנְיָ־בְרַק, וְתִצְטָרְכִי לְחַתֵּן אֶת הַבַּת, אַתָּם מְכַרְחִים לְתַת לְפָחוֹת חֲצִי דִירָה, וּמֵאִין יֵשׁ לָכֶם אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, וּפֶה בִּיבְנָאֵל אִם תַּעֲשׂוּ שְׂדוּף, בְּתַכֶּם יְכוּלָה לְגוֹר אַתְּכֶם בְּדִירָה הַנִּפְרָדָת שְׂבִנְיָתְכֶם, וּבְפָרֵט אִם יִהְיֶה הַבְּחֹר הַזֶּה, שְׂאִין לָהֶם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה דְרִישׁוֹת.

אֵל תְּשִׁימֵי לֵב אֵל כָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת, כִּי הַחֲלוּמוֹת שְׂוֹא יִדְבְּרוּ, אֲנִי מִבִּין הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת כָּל הַמְשַׁבֵּר שְׂעֵבֶר עֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם, שְׂפָדָאֵי

לְכֶם לַעֲזֹב אֶת הַשְּׂדוּדָה, כִּי רָאִיתִי שֶׁהוּא בְּכָלֵל לֹא בֶן-אָדָם וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּצְטַעְרִי, וְעוֹד תִּרְאִי דְבָרִים יְפִים פֹּה בִּיבְנֵאֵל, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שְׁהוֹלְכִים לְבָנוֹת לָנוּ בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, אָנִי לֹא רוֹאֶה מָה אֶת צְרִיכָה לְבָרַח מִיבְנֵאֵל.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּגוֹף ... גְּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲצִלָּנוּ, וְהוּא מַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֵי רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְתִרְאִי הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יוֹחֵי, ט"ז טֵבַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּלְחִינִי אֶת ... שְׂיָבִיא לָךְ אֶת זֶה עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת, בְּאַפֵּן שְׁתּוּכַל לְהַכְנִיֵס אֶת הַתְּכֵנִית אֶל הַנְּעֻדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וּבְכָר דְּבִרְתִּי וְהַכְנֵתִי אֶת ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יִכִּין אֶת הַכֶּסֶף בְּשִׁבִיל הַנְּעֻדָה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׂיִגְמַר כַּמָּה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, כִּי אִם יִהְיֶה ... מִי יוֹדֵעַ אִם תִּהְיֶה אַחֲרֵי-כֵן לְ... גְּרוֹ יְאִיר, וְכֵן לְ... גְּרוֹ יְאִיר, הַשְּׁפָעָה בּוֹנְעָה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַזְדַּרוּ מִה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, וְלִגְמַר אֶת זֶה וּלְקַבֵּל אֶת הָאִשׁוּר, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹב לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְגִדּוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזֶה יְכוּל לְבֹא, עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה מִה שְׁתַּעֲשֶׂה בְּאַפֵּן שְׁתּוּכַל לְהַכְנִיֵס אֶת זֶה בּוֹנְעָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם תְּמִישֵׁי לְסֶדֶר וַיְחִי, ט"ז טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁשִּׁמְשַׁתָּ אוֹתִי כָּל הַזְּמַן. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצֵּא כָּבוֹד מְכֹל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים, וַיִּתְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, וְתִחְזוּר לָהֶם אֶת הַחֲבִילָה שֶׁשִּׁכַּחְתָּ, כִּי זֶה עָלָה לָהֶם הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְחֻבֵּל שְׂלֵף לְאִבוֹד, וְעַל-כֵּן רָאִה תִּכְוֶי-וַיִּמְדֵּי לְהַתְקַשֵּׁר אֲלֵיהֶם בְּמִסְפָּר הַזֶּה ... בְּאִפְּן שֶׁזֶה יִגִיעַ אֲלֵיהֶם, וְהִכִּי טוֹב, שֶׁתִּמְסַר אֶת זֶה לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, וְהֵם כָּבוֹד יַעֲבִירוּ אֶת זֶה חֲזָרָה, אֲבָל אֵל תַּנִּיחַ אֶת זֶה בְּרֻכָב שְׂלֵף, כִּי חֻבֵּל עַל זֶה.

תִּזְדַּרְזוּ מְאֹד בְּעִנְיַן הַבְּעַל חוֹב שְׂלֵף שֶׁמְלַחֵץ אוֹתְךָ, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁאַתָּה יְכוֹל עִם הַדִּירָה, שְׁלֵא יִלָּךְ לְאִבוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר וַיְחִי, י"ז טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁאֵין לִי שׁוּם כּוֹנֵה לְעַקֵּץ אוֹתְךָ, אוֹ לְהַצִּיק לָךְ, כָּל מְגַמְתִּי הִיא שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְעֲצָתִי אֲמוּנָה, שֶׁתַּעֲשֵׂי כְּמוֹ

שְׁאֲמַרְתִּי, וְאָז תִּרְאֵי שְׁנוּי גְדוֹל לְטוֹבָה, וְאָף שְׁבִהַתְחַלָּה יִהְיֶה לָךְ מְאֹד קָשָׁה לְקַבֵּל אֶת זֶה, אִם תִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁתַּעֲשִׂי מֵה שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ לְבָנוֹת אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲזוּ בְּמִשְׁךָ כִּמְהָ שְׁבוּעוֹת תִּרְאֵי שֵׁשׁ לָךְ בְּעַל אַחַר לְגַמְרִי, וּבְאֵמַת אִם הִיָּה לְאִשָּׁה שְׁכָל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם בְּעֵלָהּ, הִיָּתָה מְהַפְּכֶת אֶת דַּעַת בְּעֵלָהּ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עָשִׂי זֹאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשִׂי מִדֵּי פַעַם אֲסַפֶּה עִם בָּנוֹת הַתִּיכּוֹן, וְתַחֲזָקִי וְתַעֲזָרִדִי וְתִשְׁמַחִי אוֹתָן, וְתַסְפְּרִי לָהֶן סִפּוּרִים בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים, כִּי הֵן הָאֵמָהוֹת הַעֲתִידוֹת שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה עוֹד לְבָנוֹת פֹּה בְּתִימִם חֲזָקִים, וְדִי לְחַכְמֵימָא.

תִּמְשִׁיכִי לְצַבֵּעַ אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, כְּתִבְתִּי לְמִנְהַל ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיִתֵּן לָךְ כֶּסֶף לְקָנוֹת אֶת הַצְּבָעִים, וְתִרְאֵי לְקַשֵּׁט אֶת כָּל כִּתְּהָ עִם הַרְבֵּה תְּמוּנוֹת, וְיִקְרָא "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיד", וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּחֲדִירִי בְּבָנוֹת אֵמוּנַת חֲכָמִים, כְּדֵי שְׁדַּבּוּרֵינוּ יִכְנָסוּ בְּלִבָּן וְכוּ'.

אֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּבְיֵנִי מֵה שְׁלִפְנֶיךָ וְתַצְלִיחֵנִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תקכט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַרְט בְּזֶה שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׁבִנְךָ מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדִים, כִּי הוּא הַתְּחִיל לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שְׁנֵה סִימָן טוֹב מְאֹד, וְעַל-כֵּן שְׂמוּחַ תִּשְׁמַח עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּךְ, וְאֵין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, וְלִמְצָא רַק אֶת הַרְעָה, אֲדַרְבָּה, אָדָם צָרִיךְ

לראות רק את הטוב שיש בו, ולדון את עצמו תמיד לכה זכות, ועל-ידי-זה יצליח דרכו תמיד.

השיחות יצאו נפלאות מאד, וכבר תשבצו את זה בתוך הלוח, ותשלחו לי עוד פעם את לוח השיחות שיש לכם, באפן שאדע מה למלא, כדי שיגמר עוד חלק, כי גם ר' ... גרו יאיר, אמר לי שהוא יכול להשלים מהשיחות שלו אצלכם, וכך יהיה לכם ספר שלם.

תגיד ל' ... גרו יאיר, כי כל אלו הקונטרסים שלא הולך אצלכם, כגון: "יום הנשואין", וכן "כבוד חמיו", ועוד כאלו, הוא יכול לצרף עם המשלוח של הספרים השבוע, כי חבל, באשר פה זה הולך מהר.

מה אמר לה, ידידי היקר! אפה צריך לשמח עם זכות הרבים שיש לה, אשריך ואשרי חלקך, ואין זכות הרבים עוד יותר גדולה מזו.

המאחל לה שבת שלום...

כד תקל.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערכ-שבת-קדש לסדר ויחי, י"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד אבקש אותך, שתדבר הרבה עם גברת ... שתתיה, ולהסביר לה, שחבל שתעזוב, וכן תעשה כל מיני מאמצים, שיצא השדוף עם הבחור, כי חבל על שניהם, ואתם לא צריכים להסתכל על שום דבר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחו, רק העקר לתזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תצליחו את דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוֹם דָּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הַשִּׂמְחָה
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזּוֹק בְּמִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְמֹסֵר אֶת
עֲצָמוֹ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, כִּי זֶה מְהַעֲבֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת שֶׁבַּמְקָדֶשׁ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר מִחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁל אָדָם צָרִיךְ לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְהַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם צָרִיךְ לְרַצּוֹת רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְהַקּוֹל שֶׁל אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַדְּבֹר שֶׁלוֹ
צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה סוֹד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת:
אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, כִּי רַצּוֹן הוּא מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
מִחֲשָׁבָה הִיא מֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה, וְקוֹל הוּא מֵעוֹלָם הַיְצִירָה, וְדְבֹר הוּא
מֵעוֹלָם הָעֲשִׂיָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁעֲבֵד אֶת הָאֲרַבְּעָה כַּחוֹת הָאֵלּוּ, דְּהִינּוּ
מִחֲשָׁבָה וְרַצּוֹן, קוֹל וְדְבֹר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ הוּא הַכִּי
מְאֹשֶׁר בַּחַיִּים.

בְּנֶךְ הַתַּחֲחִיל לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהֲרָן וּבַתְּקוּנֵי-זוֹהַר, וְאֲנִי
מִקְנֶה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָה יִזְכֶּךָ לוֹ אֶת הַנְּפֶשׁ, וַיִּשְׁעַבֵּד לוֹ
אֶת כָּל הַחוּשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַלְמוּד בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהֲרָן וּתְקוּנֵי-זוֹהַר
מִזְכֵּךְ אֶת הַנְּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזּוֹק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, י"ז טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵינְךָ לְתֵאָר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִכְפָּרְט בְּזֶה שְׂפִתְחָתָהּ קוֹ נִפְרָד לְעִצְמָךְ,
וְזוֹ תִהְיֶה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה, שְׁלֵא אֶצְטָרֶךָ לְשַׁלַּח עַל־יְדֵי אֲחֵרִים, אֶל־א
רְק עַל יָדְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְנִטֵּעַ אֶת הַשְּׁלֵשָׁה
עֵצֵי זֵית לְפָנַי הַמְּקוּהָ, וּפְהָ אֲנִי כּוֹתֵב מִכְתָּב, שְׂתִמְסֹר אוֹתוֹ לְ... גֵּרוּ
יָאִיר, בְּאִפְּן שְׂתוּכַל לְגַמֵּר אֶת הַנְּטִיעָה שֶׁל הַשְּׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת, כִּי
הַמְּקוֹם שֶׁם מַעֲלָה שְׂאֵט גִּפְשׁ, וְשִׁלְמָתִי מֵאֲחֵים שְׁקָל לְטִרְקָטוֹר
לְנִקּוֹת אֶת הַמְּקוֹם, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹצֶה לְעֲשׂוֹת גַּם גְּדֵר חֵי, בְּאִפְּן
שְׂיִהְיֶה צְנוּעַ, וְתִגִּיד לְ... גֵּרוּ יָאִיר, שְׂאֲנִי בִּקְשָׁתִי מְאֹד שְׂבִט"וּ בְּשִׁבְטִי,
כָּל אֲנָשִׁי שְׂלוֹמֵנוּ יִטְעוּ גְּדֵר חֵי סְבִיב הַתְּלַמּוּד־תּוֹרָה כְּמִדְבָּר, אֲזוּ גַם
תִּטְעוּ סְבִיב הַגְּדֵר שֶׁל הַמְּקוּהָ, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה דְבָר צְנוּעַ.

אֵינְךָ מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׂאַתָּה מְשַׁתַּדֵּל מְאֹד לְעֲשׂוֹת
וּילִוּנוֹת בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׂתִהְיֶה לְנֹו שֶׁם אִימְפֵרִיָּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׂבְּקָרוֹב מְאֹד יִבְנוּ גַם לְבָנוֹת וּלְגֵן שְׂלֵהֵן וּלְפַעוּטוֹן, בְּאִפְּן שְׂכָל
מוֹסְדוֹתֵינוּ יִהְיוּ מְרַכְזִים בְּמְקוֹם אֶחָד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְהַעֲקֵר תְּבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ז טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיִחְיֶה נְצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְמַסֵּר לִידֵידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
סוּךְ שְׁלֹש־מֵאוֹת שְׁקָל בְּעֶבֶר נְטִיעַת אֵילָן זַיִת לְפָנֵי הַמִּקְוֵה, וּבִשְׂכַר
זֶה יִתְקַיֵּם בְּכֶם הַפְּסוּק (תהלים קכח, ג): "בְּיַדְךָ פִּשְׁתִּילֵי זֹתִים סָבִיב
לְשִׁלְחַנְךָ", וּבִכְפֹּרֶט שְׁנִטַּע אֶת זֶה לְפָנֵי הַמִּקְוֵה, וְדִי לַחֲפִימָא.

תְּלוּוּ אֶת הַכֶּסֶף, הָעֵקֶר שְׂיִגְמַר מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא אֶל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, אֲלֵא תַצְאוּ שְׁנֵיכֶם אֶל הַפְּצַת אֹר
רַבְנוּ ז"ל וְזֶה יוֹעִיל לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְכֶם
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד תקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ז טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּל לְתַת כֶּסֶף מֵהַעֲמוּתָה לְגַבְרַת
... שְׂתַחֲיָה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיוּ לָהּ צָבָעִים לְצַבֵּעַ אֶת הַקְּרֵאוֹנִים, וְלִקְנוֹת
קְשׁוּטִים לְשֵׁים בְּפָנִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת אֶת הַמְּקוֹם אֲרָמוֹן, וְזֶה
יִרְחִיב אֶת דַּעְתָּם שֶׁל הַיְלָדִים, כִּי צְרִיכִים לְקַשֵּׁט כָּל כְּתָה בְּכָל מִינֵי
קְשׁוּטִים יְפִים וּבְרִיִּסְטוּלִים, וְכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תִּלְחִיץ אֶת

המועצה שיעשו סורגים, באפן שלא יפרצו שם, חס ושלום, ויוציאו משם דברים, כגון מכוונות וכו' וכו', וצריכים לשמר מאד, שלא תהיה פרצה הקוראת לגנב, חס ושלום, וגם טוב מאד שתגיד ל... הממנה על השמירה, שישים עין תמיד על המקום של התלמוד-תורה שלנו, שלא יסתובבו שם ילדים חילונים לעשות הזקים, חס ושלום, הוא אמר לי שהוא מוכן לשמר, אבל אתה צריך לעורר אותו ולחזקו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

שלחתי לך שיחה נפלאה בשם "עבודת הקדש", שתמסר את זה לכל מלמד ולכל מורה, כי הוא עקר גדול בחינוך.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, כ' טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ולקבל את הדיו"ח, וכן תעשה לכתב לי מפעם לפעם דיו"ח מה שקורה הן בבית-ספר והן בתלמוד תורה והן בפעוטון, וממש חיים חדשים תכניס בי, כי סוף כל סוף זו כל מגמתך לראות בהצלחת הילדים, ועל-כן תעשה מה שתעשה, באפן שלא תהיה אוירה של מתח, כי אם המלמדים או המורות או המטפלות הם במתח, על-ידי-זה לא יכולים לחנך אחר-כך את הילדים, ואנחנו צריכים לתת לילדים שלנו את החינוך הכי טוב והכי קל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנצליח לחנכם בקדשה וטהרה כרצונו יתברך. ובאמת החינוך הוא מהיסוד ביהדות, אשרי מי שזוכה לעזר בזה, ושכרו יגדל בשמים.

אני מקים את רצונך, ושולח לכולם מכתבים, לחזקם ולעודדם ולשמחם, ומי יתן שאזכה לפעל אצלם.

היות שאתה נוסע היום עם כל התלמוד תורה אל קברי צדיקים, מאד מאד אני מבקש אותך, שתעורר את כל הילדים שיתפללו בעדי, כי אני צריך רפואה שלמה — רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי מאז שחזרתי מארצנו הקדושה, אני מרגיש מאד לא טוב, ואני צריך רפואה שלמה, ועולה על הכל, שכבר אזכה לבוא ולגור אתכם ביחד.

היה טוב מאד, אם אתה ו... יכולים להזמין מדי פעם את חברי המועצה, שיבואו לבקר את התלמוד-תורה, ובפרט את הגברת ... כדי שיתרשמו, ותגיד להם פה אנחנו, במקום שאנחנו לא מפריעים לאף אחד, ותשתדל שכל הילדים יתנו להם את הכבוד הראוי, כי אני רואה שאנחנו נפעל רק בטוב, וכדאי להזמין גם את ... ולהשתדל בעת בקורו שיתנו לו את הכבוד ... וראיתי מחכם אחד שכתב: "עם שנאה לא מכניעים שנאה, לא-כן עם אהבה מבטלים שנאה", ואחר שהתבוננתי מה שקורה פה אצלנו, אני רואה שזאת הדרך היחידה שנוצליח, ועל-כן תעשה כן, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוצליח בדרךנו.

שוב פעם אני מבקש אותך, שתהיה בין המורות אורה של שמחה ובלי מתח, וכן אצל התלמידים שתהיה שרויה אורה של שמחה בלי מתח, על אחת כמה וכמה בין המטפלות, שתהיה שרויה רק שמחה, וזה יתרם לנו הרבה, כי אנחנו צריכים לראות מה שטוב לילדים, ולא מה שטוב לזה או לזה.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל להפך את התלמוד-תורה לארמון, ומי יתן, שכבר נזכה לראות את הבנות שמה ואת שאר המוסדות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

תִּזְמִין כָּבוֹד אֶת הַשְּׁלִשָּׁה אֵילָנוֹת "עֵצֵי יִית", וְעוֹד יִנְטֵעוּ אֶת זֶה
הַשְּׁבוּעַ, כִּי ... כָּבוֹד הַכִּיִן שְׁלִשָּׁה בּוֹרוֹת לְשְׁלִשָּׁה אֵילָנוֹת. וַיֵּעַן שְׁאֲנִי
רוֹאֶה שֶׁ... מִתְעַצֵּל, אֲזִי אֲנִי לוֹקֵחַ עַל עֲצָמֵי אֶת הַמְצָנָה הַזֹּאת, וְתִלְוָה
לִי שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שְׁקָל, וְאֲנִי אֲרָאֶה לְהַחְזִיר לָךְ אֶת זֶה בְּקָרוֹב, כִּי מְאֹד
אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִנְטֵעוּ אֶת הַשְּׁלִשָּׁה אֵילָנוֹת עוֹד הַשְּׁבוּעַ, כִּי אַחֲר־כֶּךָ
בְּט"ו בְּשַׁבָּט צָרִיכִים לְנִטֵּעַ שְׁמָה גָּדֵר חֵי.

הַעֲקָר רָאֶה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִקְדִים אֶת
כָּל אֶחָד עִם חֵיוֶיךָ וְעִם שִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְאַשְׁתְּךָ, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת,
וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֲל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּמְסֹר אֶת הַמִּכְתָּב לְ... תִּכְתֵּב-וּיִמַּד עַל הַבְּקָר, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה
שֶׁהִילָדִים יִתְפַּלְלוּ בְּעֵדֵי אֶצֶל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י.

כַּד תְּקַלֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

הַנְּגִי רוֹאָה, שְׁאַתֶּם מִתְעַצְצִים בְּעִנְיַן הַנְּטִיעַת "עֲצֵי זַיִת", אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם יוֹם אֶחָד, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְגַיֵּס אֶת הַכֶּסֶף — מַה טוֹב וַיְמָה נְעִים, וְאִם לֹא, אֲנִי לוֹקַח בְּעֲצָמֵי אֶת הַמְצוּהָ, וְחָבַל שְׁתַּפְּסִידוּ דְבַר גְּדוֹל.

נָא וְנָא תִצְאוּ שְׁנֵיכֶם לְהַפְצָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִמַּחֲלָקָת, וְלִדְעִתִּי, אַתֶּם יְכוּלִים לְהִיּוֹת זוֹג נִפְלָא, אִם רַק לֹא תִרְיְבוּ בֵּינֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תְּקַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁיֵשׁ לְךָ קוֹ פְּתוּחַ, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל, הֵכִי טוֹב שְׁאַתָּה תִּשְׁלַם לְכֹל אַבְרָךְ בְּלֵי שׁוֹם קָשֶׁר עִם הַהִנְהָלָה, כִּי אֲנִי רוֹאָה, שְׁאִם אֶחָד לֹא יִקַּח אֶת הַתְּשׁוּלוֹם הַחֲדָשִׁי, אִזּוֹ יִתְפֹּרֵר הַכּוֹלֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְצַדִּיק, כִּי אַבְרָכִים מִקְּבָלִים סֵף שֵׁשׁ-מֵאוֹת ש"ח, וְזֶה פְּשׁוּט מִצְחִיק, זֶה מִסְפִּיק בְּקִשֵׁי לְנִטְיִלַת יָדִים וְלִמִּים אַחֲרוֹנִים, כִּי כְּמַעַט שְׁחֻשְׁבוֹן הַמִּים עוֹלָה כְּכֹה, וְעַל-כֵּן

רסב אֲשֶׁר כד תקלט בנחל

אם תוכל לשלם לכל תלמיד כולל סכום (בלי שום קשר למה שמוקבלים), אזי אין למעלה מזה, וזו זכות גדולה.

אודות ... וכו', זה יצר הרע גדול, קדם רוצים להסתכל רק דברים 'טובים', ואחר-כך הקדוש-ברוך-הוא יציל אותנו במה יכולים להפשל, ועל-פן פדאי להמנע מזה.

ואודות נסיעה לחו"ל, יותר טוב להשאיר בבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

באתי להודות לך על המאמצים שאתה עושה בשביל בנין בית-הכנסת, ותהלה לאל, היום חתמה כבר המועצה, עכשו אנחנו צריכים עוד טובה קטנה, שיכנס לועדה היושבת ביום ראשון הבא, ואם אתה יכול לדבר עם ... גרו יאיר, שילחץ על ... גרו יאיר, שילחץ על הועדה שיכנס ביום ראשון הבא, אז הכל יעבר על הצד הכי טוב.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, אשר הקדוש-ברוך-הוא שומר אותך, ולא יכולים לעשות לך שום דבר, ואף שמאמיים עליך — אתה תצחק, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואנחנו ממשיכים להתפלל עליך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שכל שונאיך יפלו תחת רגליך, העקר ראה לחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בקיום האדם, ואף שעוברים עליך הרבה פחדים, עם כל זאת תשתדל מאד להיות בשמחה, ולהרחיב את דעתך, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח

לְמַחֵר. וְעַל-כֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וּבְשִׁעָה זֹאת בְּשִׁמְחָה, וּבְרִגְעַ זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכִךְ תִּתְנַהֵג בְּכָל רִגַע וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל יוֹם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁמַע כְּלֵי זִמְרָה, וְעַל כָּלֵם תִּבְרַח מְדֵי פַעַם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְתִצֵּא זִכְאִי, וְאִתָּה לֹא יוֹדַע מַה מַּחֲכָה עָלֶיךָ, כִּי לֹא בְחִנָּם שְׂרוּדָפִים אוֹתָךְ כָּל-כָּף, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד מִפְחָדִים מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וְאִין זֶה חֲלוּם בְּאִסְפִּמְיָה, אֲלֵא זֹה הַמְּצִיאוֹת, כִּפִּי גַל הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה. וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד וְלֹא לְפָחַד, כִּי לְגִדּוּלוֹת נּוֹצְרָתְךָ, וְעַל יָדְךָ צְרִיכִים לַעֲבֹר הַרְבֵּה דְבָרִים גְּדוּלִים, רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁהַכֹּל הִסְתַּדֵּר בְּמַעוֹן.

אִם אֶפְשֶׁר שֶׁר' ... גִּרוֹ יֵאִיר, יִקַּח אֶת עֵגֶן הַבְּשׂוּל בְּמַעוֹן — הִיָּה טוֹב מְאֹד, כִּי אִתְּךָ צְרִיכָה לְהִבִּין אֲשֶׁר ... תַּחֲוֶיָה לֹא תוּכַל לְהִמְשִׁיךְ, וּבְכָרֵט כְּשֶׁעוֹמְדֵת לְהִתְחַתֵּן, יוֹתֵר טוֹב לָתֵת לָהּ עֲבוּדָה אַחֲרֵת וְלֹא בְּשׂוּל, וְהָאֲבָרָךְ הַנ"ל הוּא אֲבָרָךְ תַּלְמִיד חֶכֶם, אֵיךְ דְּחִיק מְאֹד בְּפִרְנִסְתּוֹ, וְהוּא מִבְּשָׁל לִי בְּשִׁבְתוֹת כְּשֶׁאֲנִי נִמְצָא בִּיבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אִם אִתְּךָ יְכוּלָה לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּתוֹר מִבְּשָׁל — הִיָּה טוֹב מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁתִּדְוָחֵי לִי בְּפִרְטִיּוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵל הַמַּעוֹן, וְאִיזוֹ אוֹרְיָה שׁוֹרָה עִכְשָׁו בֵּין הַמְּטַפְלוֹת.

הַעֲקֹר רְאִי לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמְךָ לַעֲשׂוֹת רַק מְצוּוֹת, כִּי זֶה רַק מַה

רסד אָשָׁר כד תקמא — כד תקמב בַּנְחַל

שְׁיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, כִּי הַחַיִּים כָּל־כֶּף קֶצְרִים, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאֵן, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וּמָה נִשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק הַמְצוֹת וְהַמְעֻשִׁים טוֹבִים שְׁעוֹשָׂה בְּכָל יוֹם, וּכְדָאֵי לְסַבֵּל כָּל הַחַרוּפִים וְהַגְדוּפִים מִבְּנֵי־אָדָם, וְזוֹ כַּפָּרַת עוֹוֹנוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי, זֶה רַעֲיוֹן טוֹב מְאֹד, אֲבָל רַק בְּתַנְאֵי שֶׁהוּא יִרְצֶה לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְאַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּנַאי הַזֶּה תְּנַאי כְּפוּל, כִּי אִם בְּתַף תְּגוֹר בִּיבְנֵאֵל, יִהְיֶה לָּהּ כָּל טוֹב, וְאִם הִיא תִּצָּא לְגוֹר מִחוּץ בִּיבְנֵאֵל, מִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גְרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל כְּמָה מַכְתְּבִים נְחוּצִים מְאֹד, רְאֵה לְמַסֵּר אוֹתָם לְיַעֲזֵם, וּבְפֶרֶט אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁל ... גְרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא צָרִיךְ אֶת זֶה עוֹד עַל הַבְּקָר.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה נְסִים נְגָלִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמֵחָה — שְׂאֵתָה
זוֹכָה לְחִנּוּף אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּאַמַּת עַל מְלַמֵּד
תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן נֶאֱמַר (דְּנִיָּאל יב, ג): "מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפּוֹכְכִים"
(בְּבֹא בְתָרָא ח:), וְהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עַל פְּנֵיהֶם. וְעַל-כֵּן אַתָּה צְרִיף לְשִׁמְחָת
מֵאֵד, שְׂאֵתָה מְלַמֵּד תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּבְזִכּוֹת זֶה סוּף כָּל סוּף
תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לֹא נִגְאָלוּ
יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא בְזִכּוֹת הַכָּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן (עֵינֵי שַׁבַּת
קִיט:), וְכֵן לֹא יִגְאָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא בְזִכּוֹת הַכָּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינּוּקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְנָךְ אֶת הַיְלָדִים מְגִיל
קְטָנוּתָם, שֵׁשׁ אֱלֻקִּים חַיִּים בְּעוֹלָם, וְהוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְזֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּיְלָדִים מְגִיל קֶטָן, עַד
שִׁיחֶיהָ לָהֶם בְּרוּר, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדַּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיֵּי
הָאָדָם, וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאֲסוּר לְדַחוֹת
אֶת הַשְּׂמֵחָה מִיּוֹם לְחִבְרוֹ, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תִּשְׁתַּדַּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְתִדַע, שֶׁהַשְּׂמֵחָה לֹא בָּאָה קָל, אֲלֵא צְרִיכִים עַל זֶה מְסִירוֹת נַפְשׁ.
וְלִכֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּכְפִי שְׂתַּחֲוֶיהָ בְּשִׁמְחָה
כֵּן תִּתְרַחֵב דַּעְתְּךָ, כִּי "מִחְשְׁבָה" אוֹתִיוֹת "בְּשִׁמְחָה" (תְּקוּנֵי זֵהר סו:),
עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיף אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת כְּמוֹ שְׂרוּצִים
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י').

הַשְּׂמֵחָה תְּבִיא לְךָ פְּרוּנְסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁאָדָם
בְּשִׁמְחָה, אֲזוּ הוּא אֵינּוּ עֲצָבָנִי, וְאֵינּוּ מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל
אַחֵרִים, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא עַל אֲשֵׁתוֹ. וּבְרַגַע שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אֲשֵׁתוֹ

— בָּא לוֹ שְׁפַע, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.),
אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֹכּוּ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם, כִּי
הֵיכִי דִתְתַעְשְׂרוּ].

אם אֶפְשֶׁר לְהַלּוֹת עַד חֲצִי הַיּוֹם אֶת הַרְכָּב לְ... גְרוּ יְאִיר, מַה
טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי הוּא צָרִיף לְרוּץ לְוַעֲדָה בְּעִבּוֹר הַבְּנִין שְׁאֲנַחְנוּ
הוֹלְכִים לְבָנוֹת, וְאֶהְיֶה לָךְ אָסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

הִנֵּה ... סֵפֶר לִי, שְׁעוֹמֵד לְהִיּוֹת עֲלֶיךָ מִשְׁפָּט וְכוּ', וְהִיּוֹת שֶׁהוּא
הִיָּה הַיּוֹם בְּוַעֲדָה, אָמְרוּ לוֹ שָׁם, שֶׁחֲבַל שְׂאֵתָה לֹא בָּא לְהַגִּישׁ
תְּכֵנִיט, וְאִזּוֹ יִתְבַטֵּל מִמֶּךָ הַמִּשְׁפָּט, וְאַחֲרַת תְּהִיָּה לָךְ בְּעִיָּה. וְלִכֵּן
אֵינְעֻצֶךָ שֶׁתְּחִיעֵץ עִם ... גְרוּ יְאִיר, מַה יֵּשׁ בְּפִיו, כִּי הוּא רֵץ עֲכָשׁוּ
בְּכָל יוֹם לְוַעֲדָה בְּשַׁבִּילִי, וְהוּא בְּתוֹךְ הַעֲנִינִים, וְעַל-כֵּן תְּחִיעֵץ אִתּוֹ
מַה לַּעֲשׂוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיֵּת, בְּאִפְּן
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם מִשְׁפָּט, וְלָמָּה אֵתָה צָרִיף אֶת זֶה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַיְלָדִים,
כִּי חֲבַל שְׁרִיבוֹ, אֲנִי אֲשַׁמְדַּל לְכַתֵּב לְכָל אֶחָד בְּנִפְרָד, וְלַעֲשׂוֹת
בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם, אֲכַל אֵתָה תַעֲשֶׂה גַם-כֵּן מַה שֶׁתּוּכַל.

רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם אֵיזוֹ שַׁעָה אוֹ שְׁעֵתִים, וְלִבּוֹא לְכוּלֵל לְפָנַי
הַצְּהָרִים, וּבְזִכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּפִרְוֶנְסֵתְךָ, כִּי מִי שֶׁקוֹבֵעַ אֶת עֲצָמוֹ
בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם שְׁכָרוֹ מְשַׁלֵּם,
וְלֹא יִחְסַר לוֹ כְּלוּם, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֵת בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְכֵן

לקחת את בנך ... גרו יאיר, עמך, כי חבל שלא ילמד תורה בכל יום, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא בקרוב להיות עוד פעם ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך את משקיעה בבנות יראת שמים. מה אמר לך! סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה שאנחנו זוכים להשקיע בבנות, ואשרי מי שיש לו חלק בזה.

שלחתי לך היום פרוש על פסוק חדש במשלי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לסיים את כל הפרוש, ונצליח דרכנו להחזיר אמונה פשוטה, אמונה ברורה ומזככת בנשמות ישראל.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצא), שיכולים לשבת שני אנשים בזה העולם, זה יושב בגן-עדן וזה יושב בגיהנום, זה מכניס בדעתו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וזה, רחמנא לצלן, נעתק מכל זה, ואז מרים לו החיים מאד. ועל-כן אשרי ואשרי מי שמכניס בדעתו אמונה ברורה ומזככת, ואז טוב לו כל הימים.

אם את דוקא רוצה שבעלך יהיה המבשל, אני יכול לסדר את זה תכף-ומיד, כי חסר לנו אחד שיתעסק בבשול, כי מאד מאד רציתי שבעלך לא יצא מיבנאל, אלא ישב על התורה ועל העבודה יומם ולילה. ראי לכתב לי ואני אסדר את זה בתכלית הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך איך שאת מתחזקת.

אני הייתי מיצץ לך ללכת לשעורים, כדי שתהיי נוכחת שמה, ואם, חס ושלום, ידברו איזה דבור לא במקום, תוכלי להשתיק אותם תכף-ומיד.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם, ובזכות זה יהיו לכם ילדים מאד מצלחים, בעלך מוסר את נפשו בשביל התלמוד-תורה ובשביל הבית-ספר ובשביל המעון, ואת מוסרת את נפשך בשביל נהול כל המוסדות שלנו, ורננו ו"ל אמר: ממי שאני מקבל — אני נותן, ובוודאי בזה שאת תורמת מזמנך ומנפשך למעון ולבית-הספר ולתלמוד-תורה, בזכות זה יהיו לך ילדים מצלחים מאד. ובמדה שאדם מודד — בה מודדים לו (סוטה ת.). מה שאדם מוסר להקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא מחזיר לו כפל כפלים, ואשרי מי שמשמש את הצדיק, ואז יזכה להיות בחלקו יתברך.

ראי לחזק את עצמך ביותר במדת השמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, אשרי מי שחזק בשמחה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

נסיתי היום להתקשר אליך אבל אף אחד לא ענה.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד
בהצלחת האדם, ומי ששמח תמיד — הוא מצליח (ספר-המדות, אות
הצלחה, סימן א'), ואני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני
מאמצים, שתהיה רוח ואוירה של שמחה — הן בתלמוד-תורה והן
בבית-הספר והן בפעול, כי לא יכולים להפעיל ולהעביד עובדים
ביד קשה וחזקה ובתקיפות, אלא בדרכי נעם, ועל-ידי-זה תשרה
אוירה של שמחה ורגיעה.

העקר תחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהוא
יתברך המנהיג של העולם, והוא בעל-הבית, וכל הצרות והיסורים
שיש לנו זה רק הפקל להפכות בנו, כדי שנוזפה לחזור בתשובה,
ועל-כן תעורר תמיד את הילדים, שיתפללו אל הקדוש-ברוך-הוא,
כי תפלתן של תינוקות של בית רבן עולה ובוקעת את כל הרקיעים,
ועל-כן כל מה שאתם צריכים תבקשו את הילדים לעשות חמש
דקות תפלה, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו,
ואז תראה איזו הצלחה תהיה לנו בכל הקהלה שלנו, כי התפלה
שהילדים מתפללים, זה מאד מאד מקבל ומרצה בשמים, אשרי
המאמין ויוכח שפך הוא.

לדעתי, טוב להחליף את ... מהבשול, כי סוף כל סוף היא
הולכת להתחנן, ואני לא יודע אם היא תחזיק מעמד, וילדעתי, טוב
להכניס את האברך ר' ... גרו יאיר, אשר אין לו עכשו פרוסה, והוא
תמיד מבשל לי בשבתות כשאני נמצא ביבנאל, ועל-כן תציע לו

אַת העבֹודָה הזו, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה עַל חֻלְקֶךָ שְׂיִישׁ לְךָ בַּחֲנוּךְ הַנֶּעֱרַר שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם נִשְׁמֹת קְדוֹשׁוֹת וְטַהוּרוֹת, וְאִם הִיְיֹת יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שְׂאַתָּה גּוֹרֵם בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, הִיְיֹת רוֹקֵד מְרַב שְׂמִימָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים הֵם הַעֲתִיד שְׁלָנוּ, וּמֵהֶם תִּצְאֶנָּה מְשֻׁפְּחוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטַהוּרוֹת, וְלָכֵן כְּדָאֵי לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה אֱמוּנָה, כְּדֵי שְׂיִגְדְּלוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כד תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר שְׂמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, שְׁלֵקְתָּהּ עַל עֲצֻמְךָ אֶת הַמְצִיָּה הַזֹּאת לְשַׁלַּח אֶת כָּל סִפְרֵי "שְׂמִירַת-הַבְּרִית". אֲנִי בְּעֲצָמִי גִדְּבַתִּי אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וְאֲנִי מִפִּיִן אֶת זֶה חֲצִי בַּחֲנָם, כִּי אֲנִי צְרִיף לִישׁוּעָה גְדוֹלָה, וְלָכֵן אֲנִי מוֹדָה לְךָ מֵאֵד עַל גְּדֹל הַמְצִיָּה שְׁעִשִׂיתָ, שְׂאַתָּה שׁוֹלַח אֶת זֶה עַל חֻשְׁבוֹנְךָ.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! לֹא הֶאֱמַנְתִּי עַד שְׁלֹא רְאִיתִי אֶת הַצֶּעֶר וְהִיסוּרִים שֶׁעֲבַרְתָּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים, כִּי הֵאֱשָׁה הַזֹּאת הִיא אִשְׁה רַעָה בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְלָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ הַחֲזַקְתָּ אֶתָּה מֵעַמֵּד, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּפְטָר כְּבָר מֵהַצָּרָה הַזֹּאת, וְתִבְנֶנָּה בֵּית חֲדָשׁ, וְאֵךְ שְׂאִין דְּרָפִי לְהַתְעַרֵּב בְּעִנְיָנִים כְּאֵלוֹ, אֵךְ תִּאֱמִין לִי, שְׁנִשְׁפָּף לִי הַדָּם בְּשַׁעַה שְׁרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְרְאִיתִי אֶת רַע לְבָבָהּ, וְלֹא הֶאֱמַנְתִּי אִם לֹא רְאִיתִי.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיוֹתֵר בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע

ותאמין, אָשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מִחֵיה וּמְהֵה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם צוֹמֵחַ חַי מְדַבֵּר הֵם עֲצָם עֲצָמוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתברך, וְאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע אֲשֶׁר אִין לוֹ רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעְדֵי רְצוֹנוֹ יתברך, שְׁנֵה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ אֵלָיו יתברך, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רְבוּי הַתְּבוּדוֹת, וּבִפְרָט בְּלִילָה, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב), שְׁעַל-יְדֵי שְׁאָדָם מִתְּבוּדָד בְּלִילָה, עַד שֶׁבָּא אֶל בְּטוּל כְּזֵה, שְׂאֵז נִתְבַטֵּל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְנַעֲשֶׂה אוֹר אֱלֻקֵי, הֵינּוּ שְׂמוּצָאִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתברך וְאֶת אוֹר הַגְּנוּז בְּכָל פְּרָט וּפְרָט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה זו, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אתה צריך מאד מאד לשמח בשמחה אין סופית על שאתה זוכה בכל לילה לומר תקון חצות בשער השמים, עם מנין אנשים, ומאד אבקש אותך, שתתפלל גם בעדי לרפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי בעתים הללו אני מאד מאד חלש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

את המכתבים ששלחתי לכם תכניסו את זה במקומם, העקר שיגמר עוד כרך ועוד כרך, כי חבל שישאר כך בכתב יד, כי זה

חֲלָקֵי מִכָּל עַמְלֵי, שְׂיִדְפְּסוּ כָּל חֲלָקֵי שׁוֹ"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיךְ שְׁבִנֵי הַנְּעוּרִים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם מִהַסְפָּרִים הָאֵלֹהִי, הֵייתֶם שְׁנִיכֵם רוֹקְדִים מְרֹב שְׂמֻחָה, וְאַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק עַל זְכוּת עֲבוֹדַתְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲסִקוּ רַק בְּזוֹה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּשְׂאוּ חַן בְּעֵינָי כָּל רוֹאֵיכֶם, וְשִׁיחֵיהֶם לָכֶם מִחֶסֶן בְּתוֹךְ הַבְּנִיָּן שְׁלָכֶם, הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִידַע שְׂבַע-הַבֵּית הוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיְבוֹדֵאֵי יִהְיֶה לָכֶם לְבַסּוֹף מִחֶסֶן גָּדוֹל בְּבִנְיָן שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמְּנוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לָכֶם מִחֶסֶן.

מֵאֵד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּתְחִילוּ וּתְסִימוּ אֶת הַשִּׁיחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְהוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד וּבְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וּבְזוֹה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלָחַתְנוּ, וְאִם אֲנַחְנוּ נַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד וּבְהִבְבָּנָה הַדְּדִית, נִצְלִיחַ לְהִקָּים קַהֲלָה לְתַפְאֲרָת.

מָה אֹמֵר לָכֶם! אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂחַחְנוּךְ שֶׁל יְלָדֵינוּ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ צָרִיף לְהִיוֹת הַיְסוּד וְהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן בְּחַיֵּינוּ, וְלָכֵן תַּעֲזֹרוּ בְּמָה שְׂאַתֶּם רַק יְכוּלִים, שְׁיִתְפַּתַּח הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר וְהַפְּעוּטוֹן שְׁלָנוּ,

וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמָה שֶׁהוּא רַק יְכוּל לַעֲזֹר בְּאִיזוֹ עֲצָה וּבְאִיזוֹ עֲבוּדָה הַשֵּׁיכֵת לְתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלָנוּ, שְׁיִלָּף בְּפִעֵל מִמֶּשׁ וַיַּעֲזֹר, וְלִהְפֹּךְ — הַסֵּמָ"ף-מ"ם, יַמַּח שָׁמוֹ וְזָכְרוּ, כָּל מְגַמְתוֹ הִיא רַק לַעֲקֹר אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְאָמְרוּ בִירוּשָׁלַיִם (סִנְהֶדְרִין, פֶּרֶק י', הַלְכָה ב'): כִּי אָמַר אָחֻז, אִם אֵין גְּדִיִים אֵין תִּישִׁים, אִם אֵין תִּישִׁים אֵין צֶאֱן, אִם אֵין צֶאֱן אֵין רוּעָה, אִם אֵין רוּעָה אֵין עוֹלָם, אִם אֵין עוֹלָם כְּבִיכּוֹל, כִּי הִיָּה אָחֻז סְבוּר בְּדַעְתּוֹ לוֹמַר: אִם אֵין קִטְנִים אֵין גְּדוֹלִים, אִם אֵין גְּדוֹלִים אֵין חֲכָמִים, אִם אֵין חֲכָמִים אֵין נְבִיאִים, אִם אֵין נְבִיאִים אֵין רוּח־הַקֹּדֶשׁ, אִם אֵין רוּח־הַקֹּדֶשׁ אֵין בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת, כְּבִיכּוֹל, אֵין הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מְשַׁרְהָ שְׁכִינָתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל, הִרִי שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּשִׁבִיל הַחֲנוּפָה שֶׁל יְלָדֵינוּ, כִּי הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת הֵם הַעֵינִים שְׁלָנוּ, וְעַל-כֵּן עֲלֵינוּ מְאֹד לְדַאֵג בְּעִבוּרָם, בְּכֵן אֲנִי רוּעָה שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפֶּלֶל, שְׁיֵשׁ לוֹ יְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, שְׁיִלָּף וַיִּבְקֹר שָׁם, וַיִּהְיֶה לַעֲזֹר בְּמָה שָׁרַק יְכוּל, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְמַתַּח בַּקֶּרֶת, חֲכָמָה וְעֲצָה הוּא אֵיף לְבָנוֹת.

אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁהַדְּבָר הוּא בְּנַפְשִׁי, שְׁנוּכַל לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ בְּגִיל צָעִיר, וּמוּבָא בְּמִדְרָשׁ תְּנַחֲוּמָא (פֶּרֶשָׁה זו) אִישׁ וּבֵיתוֹ, אָמַר רַב הוּנָא, מְלַמֵּד שְׁלֹא יֵרֵד לְמַצְרִים עַד שֶׁמִּנְהָ לְפָרֵץ וּלְחַצְרוֹן, זֶה בֵּן שְׁנָה וְזֶה בֵּן שְׁתֵּי שָׁנִים, וְזוּג לָהֶם נָשִׁים, יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא יֵרֵד לְמַצְרִים, עַד שְׁלֹא שָׁדַף אֶת נְכָדָיו בֵּן שְׁנָה וּבֵן שְׁתֵּי שָׁנִים וְכוּ', כָּל-כֵּף הִיָּה נִזְהָר יַעֲקֹב אָבִינוּ, שְׁבָנָיו וּבְנֵי בָנָיו יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוּעָה שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּזֶה, כִּי פֶשׁוּט אַתֶּם צְרִיכִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵיכֶם, כִּי הָרוּחַ רָעָה הַנוֹשֶׁבֶת בַּחוּץ זֶה אִים וְנוֹרָא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּפוֹלֵל שֶׁל חֲצִי הַיּוֹם, כּוֹלֵל "אוֹר הַצְּדִיק", שֶׁל הָרַב ... כִּי כְּשֶׁלוֹמְדִים חֲצִי יוֹם תּוֹרָה, אִז מְרַגְשִׁים אַחֲרַת לְגַמְרִי, וּמִי שְׁיִכּוֹל לְלַמֵּד בְּפוֹלֵל כָּל הַיּוֹם — אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ! וְטוֹב לְלַמֵּד בְּפוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר" שֶׁל הָרַב ... וְאֲנִי מְקַנְהָ אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל כְּבָר מְרַאש־חֲדָשׁ שְׁכַט לְהִיטִיב לְכָל

אלו שלומדים בכלל, באפן שלא יחסר להם שום דבר, ואני מאד מאד רוצה, שהמקום שלנו יהיה מקום תורה.

גם אני מבקש מאד את כל אברכי אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שיבאו בכל לילי ששני לשמע את השעור של הרב ... שלומד הלכות טהרת המשפחה, וזה מאד מאד נחוץ, כי חס וחסלילה, אם לא יודעים את ההלכות, יכולים להפשל באסור פרישות, רחמנא לישזבן, ולכן כל אברך חדש צריך שיהיה בשעור הזה.

גא ונא שמרו את עצמכם מהשליחה של הסמ"ך-מ"ם, כי היא מתחפשת בתחפשת כאלו היא רוצה לעזור לנו וכו', אבל בשקט היא מוסרת את כל אחד מאנשי שלומנו וכו', היא מדברת בצורה יפה, ורעל תחת לשונה וכו', וכבר קרה כמה מקרים בין אנשי שלומנו, שהורידו אותם מהבטחת הכנסה וכו' ומבטוח לאמי וכו', ואף אחד לא ידע מהיכן זה בא, רק מהמרשעת הזו, ותזהירו את נשותיכם שלא ישתפו אתה פעלה בשום פנים ואפן, ודי לחכימא.

גא ונא תשתדלו לרקוד בכל יום אחר התפלה, ובכלל תראו, שתהיה ביניכם אורה של שמחה ושל אהבה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שעוד מעט תראו פה נסים נגלים מה שיגרה לנו, שיכנסו לגור מאות משפחות, ואף שזה נראה כחלום באספמיה, תראו עוד מעט איזה מהפכה תהיה פה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה להחזיק מעמד, ולהחזיק את עצמנו ביחד, ואז טוב לנו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו ואיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתראה לשים את ... על המקום, כי

אָנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁהִיא מִתְפַּרְצֶת מְאֹד בְּמַעֲוֹן, וְזֶה לֹא יִתְכַּן שִׁיְהִיָּה לָנוּ נִגַע צָרַעַת שְׁנִיָּה, אִם לֹא יִכּוּלִים לַעֲבֹד בְּעֵדֵינוֹת וּבְשִׂתּוֹף פְּעֻלָּה עִם הַמְּנַהֲלֵת — שֶׁתִּתְפַּטֵּר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַהִשְׁקָעָה שְׁאֵנוּ מְשַׁקִּיעִים בְּיַלְדִים, עוֹשֶׂה פְרוֹת וּפְרִי פְרוֹת, וְיִגִיעַ הַזְמָן, שֶׁתִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק צְרִיכִים לַחֲכוֹת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּפְלְמִימִדִים הֵן בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר יִתְפַּלְלוּ עָלַי, כִּי אָנִי צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי בְּרִיִּסְטוּלִים לְתַלּוֹת בְּפִתּוֹת, כְּגוֹן: בְּרִכַּת כָּל הַפְּרוֹת, וְכֵן חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה וּמוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה, וְזֶה נוֹתֵן אֲוִירָה חֲמָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, לְקַשֵּׁט אֶת כָּל הַפְּתוֹת, וְזֶה טוֹב שֶׁהַגְּבֵרֶת ... שֶׁתַּחֲיָה, תִּקְשֵׁט אֶת כָּל כֶּתֶה בְּקִשׁוּטִים יָפִים וּבְתַמּוֹנוֹת שֶׁל צְדִיקִים וְחַכְמֵי הַדּוֹר, בְּאִפְן שֶׁהֵילְדִים יִתְעוֹרְרוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּדֶךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיָה.

קִבְּלָתִי כַּמָּה תְּלוּנוֹת שְׂאֵת צוֹעֲקָת וְצוֹרַחַת בְּמַעֲוֹן, וְלִכְּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה לֹא יִכּוּלָה לְהַשְׁתַּנּוֹת, תִּחַפְּשֵׁי לְךָ עֲבוּדָה אַחֲרָת, כַּמָּה שְׁדַבְּרָתִי, שְׁאֲצַלְנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק אֲוִירָה שְׁקֵטָה, לַעֲבֹד בְּיַחַד בְּעֵדֵינוֹת, וְלֹא לְהִתְחַצֵּף, אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, כִּי עֲכָשׁוּ הַמְּנַהֲלֵת הִיא גְבֵרֶת ... שֶׁתַּחֲיָה, אִם אַתָּה יִכּוּלָה לְקַבֵּל אֶת מְרוֹתָה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא, אֲזִי תַחַפְּשֵׁי עֲבוּדָה אַחֲרָת, אֲנַחְנוּ לֹא יִכּוּלִים לַעֲבֹר עַל סֵדֶר הַיּוֹם, אִם יֵשׁ מְרִיבוֹת וְצִעֲקוֹת בְּעֲבוּדָה, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הֵילְדִים שְׁלָנוּ, וְכַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים כְּבָר

דברתי אתכם על זה, ולכן אם את לא יכולה לעצור את הפעם והצעקות שלך, תחפשי לך עבודה אחרת.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצאי מכל הדחקות והחובות, ומכל העצבים, ואל תוציאי את זה על הילדים, אלא על העצים ועל האבנים, טוב לך ללכת על הקר ולהתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ושם תצעקי בקולי קולות, ע' קולות, אבל על הילדים אל תצעקי, אלא תדברי בעדינות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, שלא תהיה לך שום שיכות עם העובדת סוציאלית וכו', היא סתם מטרידה את נשות אנשי שלומנו, ולא יצא ממנה כלום, היא רק מוסרת וכו', ועלבן מי שפקח בורח ממנה, ואף שהיא מבטיחה הבטחות — הכל הבל, כי לבסוף היא תמסר בצורה פזאת, שההפסד יהיה יותר מרבה מהרוח, ודי לחכימא.

ראי לפרסם את זה לכל נשות אנשי שלומנו בשמי, הרגילי את עצמך לומר בכל יום תהלים, כי התהלים ממשיכים ישועות ורפואות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנוד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

אודות הַשְּׁדוּךְ וְכוּ', קְלַעַת אֶל הַשְּׁעָרָה ... אֲבָל אֲנִי לֹא יָכוֹל
לְעֹנֹת, רַק עַל מַה שְּׁשׂוֹאֲלִים אוֹתִי, כִּי אֲנִי עוֹנֶה, אֲבָל אֶתְּהָ קְלַעַת
אֶל הַשְּׁעָרָה ... וְדֵי לְחַכְמָא.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר אוֹתָם לְיַעֲדָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַזְדַּרְזוֹ לְסֵדֶר אֶת הַסְּפוּרִים מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְאֵל תִּתְרַשֵּׁל
בְּזָה, כִּי הֵם מָאד מָאד נְצַרְכִּים לְנַעַר, וְאֲנִי מְקַנֶּה, שְׁבִקְרוּב מָאד
יַעֲבִירוּ גַם אֶת הַבֵּית-סֵפֶר וְגַם אֶת הַגֵּן לְבָנוֹת, וְכֵן אֶת הַפְּעוּטוֹן
לְשֵׁם, בְּאִפְּן שְׁכָל מוֹסְדוֹתֵינוּ? הֵיוּ מְסֻדְרִים בְּמָקוֹם אֶחָד, וְאִזּוּ נוֹכַל
לְהִתְמַקְּד יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל הַחֲנוּפָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַבָּנִים מְסֻדְרִים כְּכָר,
וְאֲנִיחֶנוּ מְקוּיִם לְיִפּוֹת אֶת הַמְּקוֹם בְּט"ו בְּשִׁבְט עִם גִּדֵּר חֲזֵה סָבִיב
סָבִיב, וְכֵן עִם אֶסְפֵּלֵט, וְכֵן לְנִטֵּעַ אֵילָנוֹת, וְזוֹ מִמֶּשׁ תִּהְיֶה פְּנֵת חֲמֵד,
וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וְיִמָּה נְעִים, אִם גַּם יִהְיֶה סֵפֶר שֶׁל סְפוּרִים, וְנִחְדָּד
בְּיָלְדִים אֲמוּנַת חֲכָמִים. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַזְדַּרְזוֹ בְּזָה מָאד, וְלַעֲת עֲתָה

אתה יכול לְאָסֵף אֶת הַיְלָדִים, וּלְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרִים בְּעַל-פֶּה,
וְאַחֲרֵי-כֵן לְהַדְפִּיס.

הַעֲקֹר רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, וְאִפְלוּ מְעַט דְּמְעַט גַּם-כֵּן טוֹב, וְלֹא
מִכְרָחִים לְגַמֵּר הַכָּל בְּשָׁנָה אַחַת, אִפְלוּ שְׂיַקַּח כַּמָּה שָׁנִים, כִּי סוּף
כָּל סוּף הַתּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית בְּיוֹם אֶחָד וּבְשָׁעָה אַחַת.

וְעַל כָּלֵם — הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁאֵדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
מִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדֵּר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

הִנֵּה כְּמַעַט שְׁבוּעַ מְאֹז שְׁחֻזְרָתִי, וְעַדִּין לֹא נִתְמַי לָךְ תּוֹדָה עַל
הַבְּשׂוּל שֶׁבִשְׁלָתְ לִי בְּכָל לַיְלָה אַרוּחַת עָרַב, תְּשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה,
וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת תַּעֲבִיר אֶת
הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִלְדִּי בְּנֵקֶל, וְתִרְוִי רוּב נַחַת מִיְלִדְיָךְ, שְׂיִהְיוּ קְדוּשִׁים
וְטָהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּחֲזְרִי לַחֲנוּךְ, קִדְּם תְּנוּחֵי קִצָּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רְאֵי לַחֲזֹק וְלֵאמֹץ וְלַעֲזוּד וְלִשְׂמִיחַ אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
וְלַהַכְנִיס בָּהֶן אֲמוּנַת חַכְמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד
תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

זֶה כְּמַעַט שְׁבוּעַ מְאֹד שְׁחֻזְרָתִי מֵהָאָרֶץ, וְעַדִּין לֹא יָצָא לִי לְכַתֵּב לָךְ וּלְהַתְנַצֵּל עַל מַה שְּׁלַקְחָתִי אֶת בְּעֵלְךָ כָּל הַזְּמַן לְשִׁרְתָּנִי עַל הַדְּרָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְנַצֵּל עַל זֶה, וּבִפְרָט שְׁבַעֲלֶךָ תְּמִיד אוֹמֵר לִי שְׂוֶה בְּרִשְׁוֹתֶךָ, וְעוֹד לֹא יָצָא לִי לְשֹׂאֵל אוֹתְךָ, וְעַל־כֵּן עִמָּךְ הִסְלִיחָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתִלְדִי בְּנֵקֶל.

תְּצַטְרַפִּי עִם גְּשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, כִּי מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהֵאֲשָׁה מִתְּפִלָּת, מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהֲגָהוֹת, וְתַכְפֹּף-וּמְיָד אַחַר הַשְּׁעוֹר שִׁיְהִיָּה בְּעוֹד כְּשַׁעָה אֲנִיָּה אֶת זֶה, וְאֲשַׁלַּח חֲזָרָה לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּיַבְנָאֵל, שִׁישְׂאָר כֶּף עִם הַכּוֹתֶרֶת, אֲכַל בְּתוֹךְ הַסִּפּוֹר תּוֹרִידֵי אֶת הַכּוֹתֶרֶת רַק לְהִתְחִיל מֵהָאוֹתִיּוֹת, גַּם כְּשֵׁאתָ שׁוֹלַחַת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, אַתָּה יְכוּלָה לְהִרְחִיב אֶת הָעֲמוּדִים, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ, שְׁתּוֹכְלִי לְהַעֲתִיק אֶת הַשְּׁעוֹר עִם הַבְּנוֹת, בְּאִפְסָן שְׁנוּכַל לְשַׁלַּח אֶת זֶה תַּכְפֹּף-וּמְיָד, כִּי הֵן לוֹמְדוֹת אֶת זֶה כָּל הַשְּׁבוּעַ.

אַקוּה שְׁתַּסִּימִי אֶת כָּרְךָ י"א, וְאֶז נִתְחִיל כְּכָר כָּרְךָ י"ב, כָּךְ שְׁלֵא
יֵצֵא בִלְבוּל מֵרַבּוּי הָאוֹתִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אִךְ לֹא הִיָּה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ
תְּכַף-וּמִיד,

בֵּין כָּךְ כְּתִבָּה לִי אֲשֶׁתְּךָ, שְׂאֵתָה מוֹכֵן לְהִיּוֹת הַמְּבַשֵּׁל בְּתִלְמוּד
תּוֹרָה וְכו', בְּאַמֶּת כְּכָר מִזְמַן רְצִיטִי שְׂאֵתָה תִשָּׂאֵר בִּיבְנָאֵל, וְלֹא תִצָּא
בַּחוּץ, כִּי עֲצֵם הָיִיתְךָ בִּיבְנָאֵל תּוֹרֵם לְקַהֲלָתְנוּ הַרְבֵּה, הֵן בְּפוֹלֵל אֲנִי
רוּצָה שְׂתִדְבַּר עִם כָּל אֶחָד מֵעֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן
עִם הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, וְכֵן שְׂתִתְרֵם עִם הַיְלָדִים לְלַמֵּד אִתָּם בֵּין
מִנְחָה לְמַעֲרִיב, כִּי אֲנִי רוּצָה לְהַכְנִיֵס אֶוֹרָה שֶׁל קִדְשָׁה וְטְהָרָה וְרוּחַ
רַבְּנוּ ז"ל בְּתוֹךְ קַהֲלָתְנוּ, וְלִכֵּן אִם תִּקַּח עַל עַצְמְךָ אֶת הַמְּשָׁרָה שֶׁל
לְהִיּוֹת מְבַשֵּׁל, שְׂזָה בְּסֶף הַכָּל שְׂעֵתִים שְׁלֹשׁ, כָּךְ תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְלָכֵת מִמְּקוֹם לְמִקוֹם בְּעִבּוּר הַפָּצָה וְכו', כִּי אֲנִי צְרִיךְ
אוֹתְךָ, שְׂתִשָּׂאֵר בִּיבְנָאֵל, וְכֵן תִּהְיֶה לְעֶזֶר לְאֲשֶׁתְּךָ, וְאֶז טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

דַּעַת לְנִכּוֹן, שְׂאַנְחֵנוּ עוֹשִׂים מְטִבָּח לִיד הַתִּלְמוּד תּוֹרָה, בְּאִפְּן
שְׁלֵא תִצְטָרֵךְ לְבַשֵּׁל בֵּין נְשִׁים, וְכֵן אֲנִי מִצְפָּה לְשִׁמְעַתְּ הַתְּגוּבָה מִמֶּךָ
— אִיךָ אֵתָה לֹקַח אֶת זֶה.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמָה הִינְנוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל,
וּבִפְרִט אֵתָה יוֹדַע כְּמָה הַשְּׂקָעָתִי מְסִירוֹת נַפְשׁ בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן

צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְבָנוֹת אֶת קַהֲלֵתְנוּ, שְׁתִּהְיֶה בְרוּחַ רַבְנוּ ז"ל: אָמוּנָה, שְׂמִחָה וְהַתְמַדָּה בַתּוֹרָה, וְלִהְתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ "מְאוּר וְשִׁמְשׁ" עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת ג, ב):
 "וַיֵּרָא מִלְאָךְ הַוְי"ה אֵלָיו בְּלַבַּת-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה", מִשֶּׁה רַבְנוּ לְבוֹ
 הִיָּה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ לְהִבָּה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִפָּךְ אֶת גְּשָׁמֵי־וַיִּת
 גּוֹפּוֹ גַם-כֵּן לְרוּחַנִיּוֹת, וְהַתְגַּלְתָּה אֵלָיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיְכַמּוּ-כֵן
 יְכוּלִים לֹאמַר עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אִף שְׂגוּפּוֹ מְלֵא עֲבִיּוֹת וְחַמְרֵי־וַיִּת
 סֵנֶה קּוֹצִים, עִם כָּל זֹאת אִם יִבְעַר לְבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אִזְ דִּיקָא מִתּוֹךְ
 הַסֵּנֶה יִתְגַּלֶּה אֵלָיו מִלְאָךְ הַוְי"ה. הַעֲקָר לְבַעַר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 הֵינּוּ שְׁלֵבוֹ יִתְלַהֵב תְּמִיד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזְ יִהְיֶה הַכִּי מְצַלַּח
 בַּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּקס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ג טַבַּת ה'תּשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֵךְ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַי הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵת
 מִשְׂקִיעָה בְּתוֹךְ הַבְּנוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַעֲלֶךָ יִקַּח אֶת הַמְּשָׁרָה שֶׁל בְּשׂוּל, וְאֲנַחְנוּ מְסֻדְרִים
 מְטֻבָּח לִיד הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה, שְׂאִזְ הוּא בְּכָלֵל לֹא יִצְטָרֵךְ לְהִיּוֹת בֵּין
 נְשִׁים, וְזֶה יַעֲזֹר לְקַהֲלֵתְנוּ, שֶׁהוּא יִהְיֶה מְצוּי עַל הַמְּקוֹם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם, וְאֵל תְּשִׁימֵי לִב
 אֶל שׁוֹם דְּבַר, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְבָנוֹת אֶת קַהֲלֵתְנוּ, וְלֹא צְרִיכִים

להסתפל למטה מה שזוה מדבר או מה שזאת מדברת וכו', אם לא שמים לב אל מה שמדברים, על-ידי-זה יש הצלחה גדולה מאד, לא-כן אם עושים עסק מאשה זו או מאשה זו, על-ידי-זה נעשית מחלקת. ועל-פן לדעתי, שכן ילכו אל השעור שלה, ויחזקו ויעודדו אותה, ואין זו מצוה לשבר אשה, ודי לחכימא.

מוכא בספר הקדוש "נעם אלימלך" על פסוק (שמות א, ז): "ויעצמו במאד מאד", שהפירוש הוא, שגשמות ישראל זכו לקיים (אבות ד): "מאד מאד הוי שפל רוח", שהכניסו בעצמם את מדת הענוה והשפלות, ודיקא על-ידי-זה נתעלו מדרגה אחר מדרגה, וזה ויעצמו במאד מאד, על-ידי שהחזיקו במדרגת "מאד מאד הוי שפל רוח", זכו להתעלות מדרגה אחר מדרגה, ובאמת מה יש לנו בזה העולם, אם לא ענוה ושפלות, כי סוף כל סוף הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ואנחנו כלום, ואפלו שמדברים עם בני-אדם, תמיד צריכים לדבר רק מהקדוש-ברוך-הוא, אין לנו דבורים אחרים. ואם נרגיל את עצמנו ללכת בדרך זו, אז נצליח דרכנו מאד.

אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שתביני דבר מתוך דבר ממכתב זה, וכן אל תשימי לב על פת אחת או שתי בנות, שעדין פורקות על וכו', אם לא תשימי לב אליהן, ולא תעשי מהן מציאות, אז ממילא יתבטלו אל הטוב, לא-כן אם יתנו להן תשומת-לב, זה יהיה יותר גרוע, אני מקנה שאת מבינה למה אני מתפונ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק ולאמץ ולעודד אותך על העבודה הקדושה שאת תורמת בבית-ספר שלנו, תהלה לאל, רואים שנוי גדול אצל הבנות,

הן בדרך ארץ שלהן, והן ביראת שמים שלהן, ורואים את ההשקעה שאת משקיעה בהן, מה אמר לך! אין עוד דבר גדול מזה שזוכים לחנף את בנות ישראל על טהרת הקדש ועל-פי אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, ואת צריכה להיות חזקה ושמחה ועליזה על גדל הזכות שנפלה בחלקך.

נא ונא ראי להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אנרבה, תמיד תדברי עם הבנות ממדות טובות, ומיראת שמים, ומאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, כי אנחנו צריכים לדעת, שאנחנו נמצאים במדבר שמים, שמצד אחד זו מעלה גדולה מאד, שאין לנו עסק עם העירות הגדולות, שהפריצות והשקוף והתעוב הם בריש גלי, אבל מצד שני אנחנו צריכים לשמר גם פה מהחלונים. וראיתי פרוש נפלא מהצדיק ר' יהושע מבלעזא זי"ע, שפרש: למה כתוב (שמות א, א): הבאים מצרימה, הרי הם באו עוד מזמן? אלא להורות — בשעם ישראל נכנסו למצרים, הרגישו את עצמם כאלו הם גרים, שזה הבאים מצרימה — לשון הנה, עכשו הגענו למצרים, כדי שלא ישכחו את צור מחצבתם, ולא ילמדו מפעשה המצרים, ועל-כן גם אנחנו צריכים לזכר תמיד צור מחצבתנו, מהיכן אנחנו באים ולהיכן אנחנו חוזרים, ונדקא על-ידייזה נזכה לחנף את הבנות שלנו ליראת שמים.

נא ונא הרגילי את עצמך לבקש ממנו יתברך על כל בת ובת שבכתתך, שתצליח בלמודים, כי אני זוכר כשהייתי ילד קטן ולמדתי בכתה ד', היה לנו מלמד חסיד ברסלב, והוא הצליח עם התלמידים באופן יוצא מן הכלל, כי למדתי אז כל יהושע שופטים, שמואל א' וב', ועד היום זה לי יותר מחמשים שנה, שאני זוכר את זה בעל-פה, וזה נדמה לי חי כאלו הייתי במצב ההוא, כי המלמד הסביר לנו את החמר כל-כף יפה בצורה חיה, שכבר עברו חמשים שנה מאז שלמדתי את זה, ועדין אני זוכר את זה היטב, ואז לא הכרתי מי המלמד, אבל אחר שנים רבות אחר שהתקרבותי אל רבנו ז"ל, ספר לי אחד מאנשי שלומנו, ששמע מהמלמד הזה, שאמר: כל יום שאין לו התבודדות לפני שהוא נכנס לכתה, זה לא הולך

לו, וְכֵן תָּמִיד הוּא הַתְּפִלָּל עַל כָּל תְּלִמִּיד שֶׁיִּקְלֹט אֶת הַנְּלֻמָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְהַעֲמִיד הַרְבֵּה תְּלִמִּידִים יְקָרִים, וּכְשֶׁשָּׁמַעְתִּי שִׂיחָה זו, אֲזוּ הִבְנֵתִי אִיךָ זְכִיתִי לְקַלֵּט אֶת הַחֹמֶר בְּצוּרָה מוֹחֶשֶׁת כְּזוֹ, לְזֹאת גַּם אַתָּה תִּבְקָשִׁי אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל תְּלִמִּידָה וְתְּלִמִּידָה, וְהַעֲקֹר תִּשְׁמְרֵי לֹא לְהַתְּעַצְבֵּן, רַק הַכֹּל לְקַחַת בְּקִלּוֹת וּבְנִיחוּתָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחִי מְאֹד עִם הַתְּלִמִּידוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עַל-יְדֵי שְׂאֵדָם חִזְק בְּאַמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחַ דְּרַכּוֹ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחִי מְאֹד עִם הַבְּנוֹת, לְהַחֲדִיר בְּהֵן יִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וְאַמוּנָה בְּרוּרָה זָכָה וּמְזַכֶּכֶת, וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, אַתָּה תִּסְתַּכְּלֵי רַק עַל הַטּוֹב, וְהָרַע מִמִּילָא יִפֹּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טבת ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיֶיהָ.

בְּאַתִּי לְחִזְק וְלַעֲוֹדָד וְלְאַמֵּץ וְלִשְׁמַח אוֹתָךְ עַל הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵת תּוֹרַמַת לְבָנוֹת, אַתָּה לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר כְּשֶׁלּוֹמְדִים עִם הַבְּנוֹת יִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, צְנִיעוּת, וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן חִזְקִי וְאַמְצִי מְאֹד בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְתַתְּאָזְרִי בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְאֲזוּ תִּרְאִי הַצְּלִיחָה גְּדוֹלָה בְּפַעֲלֶתְךָ, כִּי מוֹרָה צְרִיכָה שֶׁיִּהְיֶה לָּהּ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאֲזוּ הִיא יְכוּלָה לְמַסֵּר אֶת הַחֹמֶר בְּקִלּוֹת לְתְּלִמִּידוֹת, רַק אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

רְאֵי לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי

התפלה שמבקשים ממנו יתברך, מאד מקבלת ומרצה בשמים, ולכן תבקשי על כל תלמידה שתצליח מאד, ואז תראי פתה חדשה, כי כשהמורה מתפללת על כל תלמידה, אז רואים ברכה, וכן שמעתי מהרבה מחנכים ומחנכות, שהלכו בצורה כזו שהתפללו על תלמידהם, ועל-ידי-זה הצליחו מאד.

העקר בחנוך הוא סבלנות ובטחון עצמי, ולהסתכל רק על הטוב שיש בהם, ולא להתבלבל מהרע, ועל-ידי-זה תראי הצלחה גדולה מאד. מה טוב ומה נעים, אם תוכלי לספר להם ספורי צדיקים, שזה תורם הרבה לקליטת החומר בקלות, כי כש מספרים ספורי צדיקים, ומלבישים את המדות טובות והדרך-ארוך והאמונה, על-ידי ספורי צדיקים, על-ידי-זה התלמידות קולטות את זה בקלות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתצליחי בכל מעשיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסג.

בצורת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אותך על גדל הזכות שיש לך, שאת זוכה לחנך את בנות ישראל, אין מלים בפני להודות לך על גדל הזכות שיש לך, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו, רק זה שאנחנו מתדירים אמונה פשוטה בילדי ישראל, ובזכות זה אני מבטיח לך, שיהיו לך ילדים בריאים ומצלחים בתורה ויראת שמים, ותזכי לשלום-בית אمتי, וכן יבוא שפע לביתכם, ויתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ותוכלי לבנות עוד כמה חדרים.

נא ונא תחזיקי מעמד מכל מה שעובר עליך, ואל תסתכלי על

שום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, אנחנו צריכים מאד מאד להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לבקש מהקדוש-ברוך-הוא כל מה שאת צריכה, ואם תוכלי לשפך דמעות בעת הדלקת הנרות, אז תראי ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי עת הדלקת הנרות הוא זמן רצון גדול בשמים לאשה, ועל-כן אשרי האשה השופכת דמעות כמים בעת הדלקת הנרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתעברי את ההריון בקלות, ותולידי בנקל, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

לדעתי, ש... גרו יאיר, יחלק את הכסף לאברכי הפולל, והוא לא צריך לתת דין וחשבון, כי מספנים האברכים שהם לא מקבלים כלום, וכך הוא יכול להגיד שהכסף בא ממני וכו', כדי שלא תהיינה עליו טענות, ויחלק את הכסף שהוא אוסף שנה בשנה לכל אברכי הפולל, ובאפן כזה הוא מאד יצליח, והאברכים בפולל יהיה להם חשק לבוא ללמד, כשיראו שכל חדש מקבלים משכורת, ומי יתן שיצליח מאד מאד, באפן שיוכל לתת לכל אברך הלומד בפולל סכום הגון.

אודות סל מצרכים, לדעתי, לא כדאי, כי אני הולך לסדר עכשו

עוד פעם "עזר שבת" רק לאברכי הכולל ולמלמדים ולמורות, כי הם עובדים מאד קשה, וההכנסה שלהם היא בצמצום גדול מאד.

הכפל הדבר ... גרו יאיר, לא צריך לתת דין וחשבון לאף אחד, ולא צריך להתנצל, כדי שלא תהיה שום מחלקת.

ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותחזקי ותעודדי את נשות אנשי שלומנו, ותשמרי מאד, שלא יהיה, חס וחלילה, איזו מחלקת בין הנשים, כי הדבר הזה הורס את הקהלה, אנחנו צריכים לראות, שכלם יהיו באהבה גדולה, ואחת תעזר לשניה.

צריכים לשמר מאד מהעובדת סוציאלית וכו', כי היא פשוט מוסרת, והיא שליחה של הסמ"ד-מ"ם, היא מדברת מתק מדבש, אבל יש רעל תחת לשונה, והיא כבר מסרה כמה מאנשי שלומנו, לכן למה אנחנו צריכים אותה שתתערב בקהלתנו, ודי לחכימא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק ולאמץ את דרך על גדל הזכות שאת מחנכת את בנותינו על טהרת הקדש, ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבועולם, ותשתדלי שיהיה לך בטחון עצמי, ואל תפחדי מאף אחד, רק מהקדוש-ברוך-הוא לבד, ועליך לדעת, שבזה שמחנכים את בנות ישראל בדרךי הצניעות ובאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, השכר גדול מאד מאד, וחכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פכוכבים" — אלו מלמדי תינוקות

של בית רבן, ובשמים מאד חשוב מלמד או מורה שלומדים עם תינוקות של בית רבן תורה ויראת שמים ואמונה ברוחה ומזככת, ולכן חזקי ואמצי מאד, ובזכות זה תראי איה שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ותהיה לך הרחבה גדולה מאד.

נא ונא תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה — הן בגשמי והן ברוחני, כי כך למד אותנו רבנו ז"ל, שעל כל דבר שצריכים, עלינו לבקש רחמים ממנו יתברך, כי אין לנו בעולם רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ועל-כן אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

אם יש לך איזו תלונה או איזו בעיה וכו' וכו', תראי לכתב לי ואל תהססי, ומכל שכן שאל תתבישי, כי אנחנו צריכים לראות את הטוב לבנותינו, ומה שחסר לך תכתבי לי, והקדוש-ברוך-הוא ימלא את כל משאלות לבך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתצליחי בדרך.

המאתל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתחזוק בכל מיני אפנים

שְׁבַע עוֹלָם, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הַיָּה רְפוּאָה לְכָל — בֵּין
 בְּנֵשְׁמֵיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְרֵאִיתִי בַּסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "דְּבָרֵי בִּינָה", שֶׁפָּרַשׁ
 אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ג, כא): "וְהָיָה כִּי תִלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם", וְאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה מַב, סִימָן ג'): אֵין 'וְהָיָה' אֶלָּא
 לְשׁוֹן שִׁמְחָה, וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר: "וְהָיָה כִּי תִלְכוּן", כִּי אֲשֶׁר אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 מִתְהַלֵּךְ תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, הֵרִי בְּנֵה נִחְשָׁב לוֹ שֶׁעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 שְׁהָרִי כְּבֹר נֶאֱמַר (תְּהִלִּים ק, ב): "עֲבָדוּ אֶת הַיְיָ בְּשִׁמְחָה", הֵינּוּ
 שֶׁהַשִּׁמְחָה עֲצָמָה הִיא עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן כִּי אֲשֶׁר תִּהְיֶה
 בְּשִׁמְחָה, וְהָיָה כִּי תִלְכוּן, אֲזַי לֹא תִלְכוּן רִיקָם, אֲיִנְכֶם הוֹלְכִים רִיקָם,
 אֶלָּא נִחְשָׁב לָכֶם כְּמִי שֶׁעוֹסְקִים בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בַּפֶּעַל, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל
 מְאֹד לְשִׁמְחָה וְלִשְׂמִיחָה אֶת אַחֲרֵים, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה נִשְׁאָר לָנוּ בְּזֶה
 הָעוֹלָם? רַק זֶה שֶׁאֲנִיחֵנוּ שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, שֶׁאֲנִיחֵנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גוֹי, שֶׁזֶה הַשִּׁמְחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת.
 וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁהַשִּׁמְחָה הַזֹּאת מִרְחֶבֶת
 אֶת הַדַּעַת, וְכִשְׁשֵׁי לְאֲדָם הַרְחֶבֶת הַדַּעַת, לֹא חָסַר לוֹ כְּלוּם. וְלִכְּן
 רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמָה בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם.

כְּבֹר כְּתִבְתִּי לְאִשְׁתְּךָ, שֶׁאֲנִי רוֹצֵה שֶׁמְרֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבִט וְאִילָךְ
 תְּחַלֵּק לְכָל אֶחָד מִתְּלִמְדֵי הַכּוֹלֵל אֵינָה סְכוּם כְּפִי שֵׁישׁ לָךְ, וְאַתָּה
 לֹא צָרִיךְ לְתַת דֵּין וְחֻשְׁבוֹן לְאַף אֶחָד, אֶלָּא אַתָּה יְכוֹל לְהַגִּיד שֶׁהַכֹּל
 זֶה מִמִּנִּי וְכוּ', וְכֵן שֶׁלֹּא תִסְתַּכְּסֵךְ בְּמַחְלָקָת, וְדִי לְחִכְמָא. כִּי חָבַל
 מְאֹד שֶׁתְּלִמְדֵי הַכּוֹלֵל יִסְבְּלוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת כְּזוֹ, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה,
 שֶׁהַמְּקוֹם שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה, מְקוֹם תְּפִלָּה, מְקוֹם יְרֵאת שְׁמַיִם,
 מְקוֹם שִׁמְחָה, מְקוֹם חֶסֶד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
 מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד הַגָּדוֹל שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שֶׁאַתָּה מַחְנִנֶכָּת אֶת הַבְּנוֹת לִירֵאת שְׁמַיִם טְהוֹרָה, וּמַחְדִּירַת בְּהֵן אַמוּנַת חֲכָמִים, בְּזִכּוֹת זֶה אֶת חֲקוּקָה בְּתוֹךְ לְבִי, כִּי סוּף כָּל סוּף הַבְּנוֹת הֵן בְּנוּתִי, וְאֵנִי רוֹצֶה לְרֵאוֹת נַחַת מִקֵּן, כִּי הֵן תְּהִינֶנָּה הָאֵמָהוֹת הַבְּאוֹת שְׁלֹנִי, וְתֵאֱמִינֵי לִי, שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה שֶׁאַתָּה מַחְנִנֶכָּת אוֹתָן בְּדֶרֶךְ אַמוּנָה טְהוֹרָה, יִתְקַן לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁלָּךְ, כִּי בְּזִכּוֹת שְׁמַחְדִּירִים אַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּתוֹךְ הַבְּנוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים, וְתוֹכֵי לִילְדִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְדוֹרְשֵׁי שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ כְּתִיב (שְׁמוֹת ב, ו): "וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד, וְהִנֵּה נֶעַר בֶּכֶה, וַתַּחְמַל עָלָיו, וַתֹּאמֶר מִיֶּלְדֵי הָעֶבְרִים הוּא", פֶּרֶשׁ הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַיֵּשֶׁר ר' שְׁלוֹם מִבְּעֵלְזָא זי"ע: עַל אֵף שֶׁהִיָּתָה בְּתוֹ שֶׁל אֲכֹזֵר וְרוֹצֵחַ, שֶׁשָּׁחַט יֶלְדֵי יִשְׂרָאֵל וְרַחֵץ בְּדָמָם, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁבַת פָּרְעֵה רָאָתָה תֹּאֵר פָּנָיו שֶׁל רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל — מִשֶּׁה רַבְּנוּ, "וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ", נִתְעוֹרֵר בְּקִרְבָּה רַגְשׁ שֶׁל רַחֲמָנוּת וְחֻמְלָה מִכַּח הַקְּדוֹשׁ שֶׁהִתְנוֹצֵץ מִפְּנֵי מִשֶּׁה רַבְּנוּ, וּבְזִכּוֹת זֶה רַחֲמָה עָלָיו; כִּי בְּאֵמַת מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל צוּרַת פְּנֵי הַצְּדִיק, נִתְעוֹרֵר בְּקִדְשָׁה וְטְהוּרָה, וּמִתְלַהֵב לְכַבּוֹ אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן תַּחְדִּירֵי בְּבְנוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים, וְשִׁתְּסַכְּלֶנָּה תָּמִיד עַל פְּנֵי הַצְּדִיק, וְזֶה יְעוֹרֵר בְּהֵן יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִסְפְּרֵי לָהֵן סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְאֵז תִּרְאֵי אֶת גְּדֹל הַזִּכּוֹת שֵׁישׁ לָךְ בְּשָׁמַיִם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברפך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסח.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל נשות אנשי שלומנו, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה ישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

מאד מאד אבקש את כלכן, שתחזקנה את עצמכן ביחד, ואשה תחזק את רעותה, ובוזה אתן גורמות לי נחת-רוח גדולה מאד. ועל אחת כמה וכמה באין ערך כלל, כביכול, אתן גורמות נחת-רוח גדולה להקדוש-ברוך-הוא, כי אצלו ותברך שנואה המחלקת, ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות יג): על פסוק (דברים יד, א): "לא תתגודדו", לא תעשו אגדות אגדות; ולכן אני מבקש מאד, שיהיה רק שעור אחד במסגרת "מדרשת נר מלכה", הינו שבכל לילה אתן יכולות להביא אשה אחרת שתתן הרצאה בנושא אחר, כפי שכלכן תבחרו, אבל הפל שיהיה רק במסגרת הנ"ל, שהיא תחת הנהלת הגבירת ... תחיה, ודבר זה הוא בנפשי, שלא תהיינה ביניכן קבוצות קבוצות, שזה תחלת שבירה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש פנחומא נצבים) על פסוק (ישעיה ס, יט): "והיה לך ה' לאור עולם", אימתי? בזמן שתהיו כלכם אגדה אחת, שנאמר (דברים ד, ד): "חיים כלכם היום", בנהג שבעולם, אם נוטל אדם אגדה של קנים, שמא יכול לשכרם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת, אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא, שאין ישראל נגאלין, עד שיהיו כלן אגדה אחת, שנאמר (ירמיה נ, ד): "בימים ההמה ובעת ההיא נאם ה' יבואו

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו" וְגו', כְּשֶׁהֵן אֲגָדִים מְקַבְּלִין פְּנֵי שְׂכִינָה, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵר אֶת כָּלֶכֶן, שְׁלִבְל תַּעֲשִׂינָה אֲגָדוֹת אֲגָדוֹת, קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת, אֲלֵא כָּל הַנָּשִׁים בְּיַחַד צְרִיכוֹת לְהִתְאַחַד בְּמִסְגֵּרַת "מְדַרְשֵׁת גַּר מִלֶּכָּה", וְלֹא תִהְיֶה אִשָּׁה חוֹתֶרֶת תַּחַת חֲבֵרְתָּהּ, כִּי בְּזֵה אֲתֵן לֹא מְכֻוֹנוֹת לְכַבּוֹד הַצַּדִּיק... אֲלֵא אֲתֵן מְבוֹזוֹת אֶת הַצַּדִּיק... כִּי יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל כְּשֶׁאִשָּׁה חוֹתֶרֶת תַּחַת חֲבֵרְתָּהּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְגוֹר בְּיַחַד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֵה נִצְלִיחַ לְהִקָּים קַהְלָה לְתַפְאֶרֶת, כָּל מְגַמְתָּנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲנוּף בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, שְׂתִתְחַנְכוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, וְעַל אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמוֹצֶכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל קִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְלִחְתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צַעִיר, וְרַק זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת יְסוּד דְאֲגַתָּנוּ, וּמְלַבֵּד זֹאת הַכֹּל הַבָּל וְרַעוּת רוּחַ, וּסְתָם מַחְלָקַת וּפְרוּרִים וּשְׁנֵאת חָנָם וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֵה מְאֹד שְׁנוּי בְּעֵינֵי הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְגוֹרֵם הָרֵס וְחֲרָבֵן קַהְלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁבֵּן.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶכֶן, שְׁבִיחַד תַּעֲשׂוּ סְעֻדַת רֵאשׁ-חֹדֶשׁ, וְאִם אֲפֹשֶׁר גַּם לְנִסֵּעַ בְּעָרֵב רֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים, וְלִבְקֵשׁ רַחֲמִים כָּל אַחַת עַל מִשְׁפָּחָתָהּ, וְעַל קַהְלָתָנוּ, וּבִפְרָט עָלֵי הָעָנִי וְהַשָּׁפֵל, שְׂאֻזְכָּה לְרְאוּת נַחַת אֲצֵל כָּלֶכֶן, וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחַתְכֶן, וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מִי שְׂיֵשׁ לָהּ יְלָדִים בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׂיִשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה בְּמָה שָׂרַק יְכוּלִים, וְיִבְאוּ תְּמִיד לְבַקֵּר הֵן בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר, וְהֵן בְּפַעּוּטוֹן וְהֵן בְּגֵן, וּמֵה שְׂיֵשׁ לְתַקֵּן אוֹ לְשַׁפֵּר, שְׁכָּל אַחַת מִכֵּן תִּבְיַע אֶת דַּעְתָּהּ, וְזֵה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי, כִּי אֲתֵן כָּלֶכֶן חֻקוֹת בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹבָה, כְּאֲשֶׁר הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ, וְאֲנִי רַק רוֹצֵה לְרְאוּת בְּשִׂמְחַתְכֶן וּבְהַצְלַחְתְּכֶן הַגִּשְׁמִית וְהַרוּחָנִית, וְכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שְׂתַעֲזֹר בְּהוֹצָאוֹת הַמְקַנְהָ וּבְהַחֲזָקָתָהּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְשַׁפֵּר מֵה שְׂיֵשׁ לְשַׁפֵּר, הַעֲקָר תְּלוּי כְּפִי הַרְצוֹן שְׁלָכֶן, כְּפִי שְׂתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִשָּׁה תַּעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וְתַסְתַּכְלוּ רַק עַל הַטוֹב שְׂיֵשׁ בְּשָׁנֵי, וְלֹא לְחַפֵּשׁ מוּמִין וּנְגַעִים בְּזוּלָתָהּ, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקֹּדֶשִׁים (נְגַעִים ב'): כָּל הַנְּגַעִים אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִנְּגַעֵי עֲצָמוֹ; וְעַל-כֵּן בְּמִקּוֹם לְחַפֵּשׁ מוּמִין וּנְגַעִים אֲצֵל הַשָּׁנִי, שְׂאִין בְּה

אַמוּנַת חַכְמִים... יוֹתֵר טוֹב לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמָהּ, שְׁאִין בְּהָ אַמוּנַת חַכְמִים...

גַּא וְנָא תַחְזַקְנָה בְּעִבּוּדַת "אַמִּירַת תְּהֵלִים" בְּכָל יוֹם, וְכָל אִשָּׁה שְׁיִכּוּלָה רַק לְהַצְטַרֵף לְקְבוּצַת הַנְּשִׁים שְׂאוֹמְרוֹת תְּהֵלִים, תְּבוֹא עָלֶיהָ בְּרַכָּה, כִּי אַמִּירַת תְּהֵלִים מִמְּשַׁכֵּת יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים וְנִסִּים נְגָלִים עַל הָאוֹמֵר, וְקְבוּצַת הַתְּהֵלִים מִתְחַלֶּקֶת פְּעַמִּים — פְּעַם בְּיוֹם וּפְעַם בְּלַיְלָה, וְעַל-כֵּן מִי שְׁיִכּוּלָה לְלַכֵּת בְּיוֹם, שְׂתַצְטַרֵף לְקְבוּצַת הַיּוֹם, וּמִי שְׁלֹא יִכּוּלָה לְלַכֵּת בְּיוֹם, שְׂתַצְטַרֵף לְקְבוּצַת הַלַּיְלָה, וְגַם בְּזֶה אִשָּׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, אִם בְּהַסָּעָה אִם בְּדַרְךָ וּבְאִפְסָן אַחֵר, הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַפֶּלַע תְּלוּי בּוֹ הוּא רַק אֶהְבֶּה, אַחְוָה וְרַעוּת וְשְׁלוֹם, וְלַעֲזוֹב כְּבָר אֶת הַלְשׁוֹן הַרַע וְהַרְכִּילוֹת וְהַשְׁנֵאת חָנָם מֵאַחַת עַל הַשְּׁנֵינָה, אֲצִלִּי אֶתְּךָ כְּלִכֵּן חֲשׁוּבוֹת. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁיִפְסְקוּ פְּעַם וּלְתַמִּיד הָאֲגִדּוֹת אֲגִדּוֹת וְהַקְּבוּצוֹת קְבוּצוֹת, וְהַרְכִּילוֹת מְזֹאֵת עַל זֹאת וְכוּ', כִּי בְּזֶה אֶתְּךָ רַק מְצַעְרוֹת אוֹתִי מְאֹד, כִּי אֲנִי לֹא יִכּוּל לְסַבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְסָן מִתְחַלֶּקֶת וּפְרוּדִים, בְּדִיוּק כְּמוֹ אֲבֵא, שְׁאִינוּ יִכּוּל לְרַאוֹת פְּרוּדִים וּמְרִיבוֹת בֵּין בְּנוֹתָיו, וְאֵל יֵאמֶר הָאוֹמֵר שֶׁהוּא מִתְפַּוֵּן לְטוֹבַת הַצְּדִיק... לְטוֹבַת אַמוּנַת חַכְמִים... בְּרַגַע שָׂרַק יֵשׁ בִּינִיכֵן פְּרוּד, וְהַרְכִּילוֹת שְׂמֻרְכָלוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנֵינָה, אֶתְּךָ רַק דּוֹקְרוֹת אוֹתִי בְּחֶרֶב חֲדָה, וּבְנוֹדָאֵי לֹא יִמְחַל לְכֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלִכֵּן בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפֶּלַע, שְׂתַחְזַקְנָה אֶת עַצְמָכֵן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתַעֲשִׂינָה חֻסֵד אַחַת עִם הַשְּׁנֵינָה, וּלְבַל תְּהִינּוּ אִשָּׁה לְדַקֵּר אֶת רַעוּתָהּ בְּחֶרֶב לְשׁוֹנָה, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַלֵּחַ לָהּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֵן, שְׂתַרְוִינָה רַב גַּחַת מִלְּדִיכֵן, וְתַגְדִּלְנָה אוֹתָם בְּנִקְלָה, וְתַהֲיִינָה בִּינִיכֵן רַק שְׂמֻחוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֵן שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך
שבעעת את בקשתי, ונטעת עצי זית, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל
מי שרק תפנס ותטבל שם, יתקיים אצלה הפסוק (תהלים קכח, ג):
"אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך כשתלי זיתים סביב
לשלחנך".

פה אני שולח לך מכתב כללי לנשים, ואני מאד מבקש אותך,
שתעשה צלום בתלמוד תורה, ולמסר העתק לכל אשה מקהלתנו,
בלי יוצא מן הכלל, כי אני מאד מאד רוצה, שתהיה אחדות ואהבה
בינינו, ואני לא יכול לסבל מחלוקת ופרודים, יהיה מה שיהיה ויהיה
איך שיהיה, ויהיה הצדק עם מי שיהיה, אבל מחלוקת זה הכי גרוע.
ורבנו ז"ל שנא מאד מאד את הענין הזה, ובפרוש אמר לנו,
שהעולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם (חיי-מוהר"ן,
סימן רצב), ומוהר"ן ז"ל אמר, שפשהוא רואה שני עגלונים רבים,
דוקר לו הצדדים, ולכן מאד מאד שנואה המחלוקת.

אני מאד מאד מקווה, שקבלת אתמול שני מכתבים, כי לא
הזכרת את זה במכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקע.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

ראי לשמח מאד על נעם חלקך, ותעשי כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד אצל בר ישראל, וצריכים למסר את נפשו להגיע אל שמחה, כי אין זו עצה להמשיך את עצמו אל הצער, וחקמינו הקדושים אמרו (רש"י מועד קטן כז): כל הנמשך אחר הצער — צערו נמשך אחריו. ולכן ראי רק לשמח, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתעברי את ההריון בקלות, ויהיה לך רק טוב.

אני מאד מאד מבקש ממך, שתעשי תעמולה בין נשות אנשי שלומנו, שתהיה ביניהן אהבה, אחנה ורעות, כי זה הולך לי בחיים, שיהיה ביניהן רק שלום ואהבה, כי אני לא יכול לסבל שנאה ומחלוקת ומריבות, ואפלו שמלבישים את זה בשטיות, אמונת חכמים... זאת אומרת שיש לה יותר אמונת חכמים... וזאת אומרת שלא יש יותר אמונת חכמים... אבל הצד השווה שביניהן הוא, שאין לשתייהן אמונת חכמים, כי באמת אם היתה להן אמונת חכמים אמיתית, היו מחזיקות את עצמן ביחד. והולך לי בחיים, שתחיינה כמו אחיות, ואתן כלכן בנתי, ואת המסר הזה אני מאד מאד מבקש אותך, שתעבירי לכלן.

המאחל לך שבת שלום...

כּד תּקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ד טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִיכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה נִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, שְׁמוֹר בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיִּקָּר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂשׂוּי לִי בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ —
דַּחְקוֹת בְּפִרְנֶסָה וְחֻבּוֹת וְצָרוֹת, יִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא
יֻכַּל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְסַכְּנִים מְאֹד,
כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ,
וְזֶה סוּד גְּדֹלַת מַעֲלַת הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שֶׁיָּכוֹל לְהַחֲדִיר אֱמוּנָה בְּרוּחָה
וּמְזַכֵּכַת לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹרֵד אוֹתוֹ, וּלְהַכְנִיס בּוֹ
שְׂמַחַת הַחַיִּים, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטוֹב.

לְזֹאת בָּאתִי לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹרֵד אוֹתְךָ, רַק חֻזַּק וְאַמֵּץ, וְאַנִּי
בְּטוֹחַ, כְּמוֹ שְׁעִבְרָתְךָ עַל הַרְבֵּה הָרִים גְּדוֹלִים, שֶׁנִּדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אָבִד
מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּךָ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַמַּצַּר אֶל
הַהַרְחָבָה, כְּמוֹ־כֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ עַכְשָׁו, תַּחֲזִיק מֵעַמֶּד, וְאִז תִּרְאֶה
אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַמַּצַּר אֶל הַהַרְחָבָה, וַיְהִי
לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, הַעֲקֵר תַּחֲזִיק מֵעַמֶּד, כִּי אֲסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוֹם
דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, יְהִי־הוּא אִיךָ שִׁיְהִי וַיְהִי־הוּא מִה שִׁיְהִי.

וְנִזְכּוֹר תִּזְכּוֹר, שֶׁהֵיוּ לָךְ מַצְבִּים, שֶׁחֲשַׁבְתָּ שְׂאָבִד מְנוּס וְתַקְנָה

מִמָּדָה, וּלְבַסּוּף הַכֹּל הַתְּהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ-כֵן אֲנִי בְטוֹחַ, שְׁגַם עֲכָשׁוּ
הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, רַק חֹזֵק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כד תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּה, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמוֹת, כ"ד טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

מָה אֵמַר לָךְ! אֲסוּר לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מ... נְרוּ יְאִיר, אֵף שֶׁבֵּא בְּכֹל
פַּעַם עִם תְּכֵנִיּוֹת חֲדָשׁוֹת, הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ, הוּא מְדַפֵּס פַּעַם
אַחַת, וְאַחֲר־כֵּן הוּא נִתְקַע וְעוֹזֵב אֶת הַכֹּל, כִּי הוּא עֹשֶׂה לְפָנָי
שְׁנֵתִים, שֶׁהַדְּפִיס "נֵר לְהַצְדִּיק", וְעַד הַיּוֹם הוּא תְּקוּעַ בְּזֶה, וְזֶה יֵצֵא
מֵלֵא חֲסֵרוֹנוֹת וְטַעֲמֵי וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲתָה תִּמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ, וְלִכֵּן אֵל תִּתְבַּלְּבֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, תֵּן לוֹ לְדַבֵּר וְזִהוּ זֶה, אֲנִי לֹא
עוֹזֵב אוֹתְךָ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי אַתָּם הָעֵינַיִם שְׁלִי, וְיִעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוֹכְלוּ לְהַדְּפִיס וּלְהַדְּפִיס וְכוּ' וְכוּ',
וְלֹא לְהַפְסִיק, כִּי יֵשׁ לִי עוֹד תְּכֵנִיּוֹת רַבּוֹת לְהַדְּפִיס אֶת הַסְּדוּר בְּקִרְוֵב
מֵאֵד, וְאֵת הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח, וְאֵת "חֲסֵדֵי אָבוֹת" פְּרוּשׁ עַל מַסְכַּת
אָבוֹת, וּמִלְבָּד זֹאת אֵת הַ"שֵּׁפֶת הַנַּחֵל" פְּרוּשׁ עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
וְ"נִהְרֵי אֶפְרַסְמוֹן" פְּרוּשׁ עַל הַ"סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"בְּאוּרֵי-הַמִּדּוֹת"
פְּרוּשׁ עַל "סְפַר-הַמִּדּוֹת", אֵף מָה לַעֲשׂוֹת? תְּרַדוּתִי כָּל-כֵּף רַבּוּ כְּמוֹ
שָׂרְבוּ, וְיִמַח שְׁמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַנִּיס אוֹתִי בְּכֹל פַּעַם מִפַּח לְפַח,
וְיֵשׁ לִי כָּל-כֵּף הַרְבֵּה צְרוּת מִמֶּנּוּ, מִי שֶׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, הוּא יֹאמַר
לְצְרוּתִי דֵּי, אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר אֶתְפִּטֵּר מִכָּל
הַצְּרוּת, וְגַם אֲנִי לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב, עוֹבֵר עָלַי הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים
בְּבֵיתִי, יֵעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינָיִם.

הַכָּפַל הַדְּבָר, לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ נְדַפִּיס וְנִדְפִיס, וְהֵם כְּבָר מִזְמַן יַפְסִיקוּ,

כְּמוֹ שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁיו, כָּל מִי שֶׁרָק הִגְבִיחַ אֶת הָרֹאשׁ, בָּא הַשְּׂנִי וְשָׁבַר אוֹתוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אוֹתֵנוּ לֹא יִשְׁבְּרוּ, אֲנַחְנוּ נִדְפִיס עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי "מִתִּיבְתָא הֵיכַל הַקֶּדֶשׁ" זֶה כְּבָר יִשְׂאָר עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, תְּמִיד יִהְיוּ תַלְמִידִים, שְׂיִישׁ לָהֶם שְׂיִכוֹת לְמִתִּיבְתָא הַזֶּה, וּמִתִּיבְתָא דְאַרְעָא כְּעֵין מִתִּיבְתָא דְרִקִיעָא, כִּי גַם בְּשָׁמַיִם יִשׁ "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ" (עַן לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), רַק תִּתְחַזְקוּ, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבַר אֶתְכֶם.

לְדַעֲתִי, תִּצְרְפוּ לְשַׁעֲרוֹ שֶׁל הַבְּנוֹת גַּם אֶת אוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים, הֵינוּ כְּשֶׁתְּשַׁלְּחוּ אֶת זֶה לְמַנְהֵל שֶׁל הַתְּלִמוֹד-תּוֹרָה, תִּצְרְפוּ גַם אוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂזֶה גַם-כֵּן שְׂיִף לְבָנִים וְגַם לְבָנוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׂיִחְדִּירוּ בְּעֶצְמָם אֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִצְלִיחוּ דְרַבְּכֶם תְּמִיד, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֵם חֲקוּקִים בַּתּוֹף לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי אִף פַּעַם לֹא יְכוּל לְשַׁפְּח אֶתְכֶם.

בְּמוֹצָאי שַׁבַּת תִּצְלַצֵּל ל... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִסְפֹּר לְךָ מַה קָרָה בְּיוֹם שְׂשִׁי, הָאֵם הוּא קָבַל אֶת הַתְּכִנִּיּוֹת שֶׁל הַשְּׂנִי, וְכָל הַפְּרָטִים הַשְּׂיִכִים לְבִנְיָה? וְאַתָּה תִּכְתֹּב לִי אֶת זֶה תְּכַף-וּמְדִ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי, כִּי אֲנִי לֹא דְבַרְתִּי אֶתוֹ הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי לְדַעַת מַה קָרָה, וְתִסְפֹּר לוֹ בְּשָׁמַי, שְׂבִיּוֹם שְׂשִׁי הֵלֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר ל... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמִסֵּר לוֹ אֶת מִכְתָּבִי, וְעַל הַמְּקוֹם הוּא צִלְצַל ל... וּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִכְנִיס הַתְּכִנִּית לִישִׁיבַת הַנוֹעֵדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְלִכֵּן תִּגִּיד ל... שְׂיִזְדְּרוּ כְּבָר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָ לְרוּץ עִם תְּכִנִּית שְׂנוּי אֶל הַנוֹעֵדָה, כִּי מִחֲפִים לוֹ, כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה לֹא אוּכַל לְתַפֵּס אוֹתוֹ רַק בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּצִהָרִים אוֹ אַחַר הַצִּהָרִים, וְזֶה יִהְיֶה כְּבָר מְאֹד וְחִבָּל מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם לְתַפֵּס אֶת ... בְּמוֹצָאי-שַׁבַּת, וּלְסַפֵּר לוֹ שְׂ... גֵּרוֹ יְאִיר, דְּבַר עִם ... שְׂיִכְנִיס אֶת הַשְּׂנִי יַעוּד בְּנוֹעֵדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאֲנַחְנוּ נִהְיֶה בְּנוֹעֵדָה וְשְׂיִזְדְּרוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ד טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְנָשִׁים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֵׂה
שְׁכַפּוּל, וְתִמְסַר אֶת זֶה לְכָל אִשָּׁה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לִי, כִּי אֲנִי
לֹא רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה עוֹד פַּעַם פְּצוּץ עִם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, כִּי שְׁנוּאָה
הַמְחָלְקַת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ד טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲיֶה.

הִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה שְׁמֵה־שְׁעוֹר שְׁלָךְ יוֹצֵא מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, לְזוֹאת
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּבְּטְלִי אֶת הַשְׁעוֹר, וְשָׁפֵל הַשְׁעוֹרִים יִהְיוּ
בְּמִסְגֵּרַת מְדַרְשַׁת "גַּר מִלְכָּה", אַדְרָכָה שָׁפֵל הַנָּשִׁים תִּלְכְּנָה אֲצִלָּה
וְתִדְבְּרְנָה רַק מֵאֲמוֹנַת חֻכְמִים, וּמִמִּילָא לֹא יִהְיֶה מְקוֹם לְמַחְלָקַת, כִּי
אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים שְׁיִהְיוּ בִּינֵינוּ פְּרוּדִים וּקְבוּצוֹת קְבוּצוֹת,
אוּ אַגְדוֹת אַגְדוֹת, כָּל הַנָּשִׁים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפִּלֵּל צְרִיכוֹת לַחַיּוֹת
בִּיחַד כְּמוֹ אַחֵיוֹת, שָׁפֵל אַחַת תַּחַפֵּס אֶת הַפְּנֵה שְׁלָה, וְשָׁפֵל אַחַת
תַּחַפֵּס בְּמֵה שְׁהִיא יוֹתֵר מְסֻגֶּלֶת, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹרִים שְׁעוֹרִים, הִינוּ
בְּשְׁעוֹר שְׁלִי מְדַבְּרִים יוֹתֵר מִזֶּה... וּבְשְׁעוֹר הַשְּׁנִי בְּכָלֵל לֹא מְדַבְּרִים
מִזֶּה... כִּי בְּזֶה אֲתֵּן דוֹחֻקוֹת אוֹתִי לְגַמְרִי בַּחוּץ, כִּי אֲצִלִּי שְׁנוּאָה

המחלקת, ואני רוצה שתחיו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ועל-כן כל השעורים צריכים להיות תחת מסגרת הנ"ל, וכל הנשים שתלכנה ביחד, ואז ממילא לא יהיו שום פרוודים, כי כלן תדברנה רק מהאמת, ודי לחכימא.

העקר אל תשכחנה לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, כי זה העקר, כי אם מדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא, אז אין שום מחלקת, וברגע שכל אחד מחפש ישות, אז יש מחלקת, ואמיתי בדרך צחות, שרואים שלעלית ששי לתורה כלם רוצים לעלות, ורבים על זה, ובאמת מאין בא דבר כזה? אלא יש יש זה אותיות שיש'י, כל אחד שמחפש את הישות, הוא דיקא רוצה ששי, ותביני למעשה, שפשוט רוצים לעשות שעור לבד, כדי לשבר את השני, זה כבר ענין של ישות. ועל-כן אני מאד מאד מבקש אותך, שכל הנשים בלי יוצא מן הכלל תתאחדנה תחת מסגרת "נר מלכה", ועל-ידי-זה תצליחו מאד, כי שנואה המחלקת, וגדול השלום.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-ק"ש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתהיה בקשר עם ... גרו יאיר, ותספר לו כל מה שקרה ביום ששי, כדי שיוכל לכתב לי.

היום הלך ... גרו יאיר, עם המכתב שפכתתי אל ... גרו יאיר, ומסר לו את זה, ותכף-ומיד במקום צלצל אל ... גרו יאיר, ובקש ממנו מאד מאד, שאנחנו נפגס בועדה יום ראשון, ועל-כן אתה תודרו תכף-ומיד בבקר למסר את כל החמר למקום שאתה צריך למסר, ואני מקווה מאד ש... גרו יאיר, גמר את זה, ועל-כל-פנים

אֲשֶׁר כד תקעו בַּנְחַל שא

איך שהוא תהיה בקשר עם ... גרו יאיר, פי אני רוצה שהוא יכתב לי, וכן החדשות שישנן תמסר לו, והוא יכתב לי את זה במוצאי שבת.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמי די, יאמר לצרותי די, וכבר אָזְכָּה לראות בבנין בית-המדרש עומד על שכלולו.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקעו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ה טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד, צמוד בפנימיות לְבָבִי לְטוֹב פֶּלַח הַיָּמִים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארץ, ואת הדיו"ח מהתלמוד-תורה, וממש החיית אותי, כי לבי ומחי וכל מהותי נמצא בתלמוד-תורה ובבית-ספר, ובנפשי הדבר לחנך את בנינו ובנותינו על-פי דרך האמונה הקדושה כפי שקבלנו מרבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, ולכן כל תקון וכל עבודה וכו' וכו' שאתה רק עושה ומתקן בשביל התלמוד-תורה שלי, אתה מוסיף לי חיים, כי סוף כל סוף אני אשארו לבד בבית החיים, סמוך ונראה לתלמוד-תורה ולבית-ספר, וזה יהיה לי נחת-רוח, שהתלמידים והתלמידות ילמדו ויתפללו, פי מה נשארו לי בחיים, עובר עלי הרבה צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ועקר הנחת-רוח שלי הוא לראות שהקמתי תלמוד-תורה ובית-ספר ונגנים ופעוטון, שהולכים על טהרת-הקדש, ולומדים שם אמונה פשוטה, אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, ובודאי רק בזכות אלו התינוקות של בית רבן נזכה לגאולה, כי בי כנישאתי תדא (זהר תדש, פרשת נח), אם יהיה בית-הכנסת אחד

שְׁדַבְקִים בּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַל־יְדִיָּזָה נִמְשִׁיף אֶת אֹרֹו שֶׁל מְשִׁיחַ, וְאֲנִי
מָאד מְקַנְהָ, שְׁזָה יְהִיָּה אֲצִלְנוּ.

כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁתְּקַנֶּת זֶה לְהַפְלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
שֶׁתְּשַׁרְה בֵּינֵינוּ אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל שְׂמִיחָה וְשֶׁל שְׁלוֹם.

אֹדוֹת הַדְּרָשׁוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת "שְׁבַת אַחִים", בְּנֹדָאֵי מַה טוֹב
וּמַה נְעִים, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְסַדֵּר עִם הַגְּבֵאֵי, שְׂאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְךָ שֵׁם בְּכָל שְׁבַת וְיִגִּיד דְרָשָׁה, וְשִׁיתְּבַטֵּל הַסֵּם"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, כִּי הוּא אֲשֶׁר גּוֹרֵם פְּרוּדִים. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ
אִיף שֶׁהֲרָשַׁע הִזָּה רוֹדֵף אוֹתָנוּ, וַיְבַטֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

אֹדוֹת הַעֲמוּתָה שֶׁל הַרְב ... גְּרוּ יְאִיר, מָאד מָאד אֲנִי שְׂמִיחַ,
וְאִם אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עַל־יְדִיָּזָה טוֹבָה לְר' ... גְּרוּ יְאִיר, מָאד
מָאד אֲשִׁמַּח, כִּי הוּא הַשּׁוֹחֵט שְׁלִי, וְהוּא מָאד חָבִיב וְיִקָּר בְּעֵינֵי,
וְאֲנִי מָאד מְרַחֵם עָלָיו מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֲנִי רוֹצֶה מָאד לַעֲזֹר
לוֹ, וְעַל־כֵּן בְּזָה שְׂאִתָּה יְכוּל לַעֲזֹר לוֹ, אִין לְמַעֲלָה מְזָה.

רַק רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאֲנִי מְקַנְהָ
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁקְּבַלְתָּ הַנְּחִיּוֹת מִמֵּנֵי אִיף מִתְּנַהֲגִים בְּקַהֲלָה,
שֶׁלְּכָל אֶחָד נוֹתְנִים אֶת הַמְּשָׁרָה שְׁלוֹ, וְאֶת הַכְּבוֹד שְׁלוֹ וְכוּ', הַחֲכָמָה
הִיא לְהַחְזִיק קַהֲלָה וְלִבְנוֹת קַהֲלָה וְכוּ', וְעַל־כֵּן תֵּן לְכָל אֶחָד
לְהַרְגִישׁ שֶׁהוּא מְשָׁהוּ וְכוּ', וְתוֹרֵם מְשָׁהוּ לְקַהֲלָתָנוּ וְכוּ', וְעַל־יְדִיָּזָה
נִזְכָּה לְקַהֲלָה יָפָה מָאד.

בְּכָל עֵת מִצָּא תְּבַקֵּשׁ אֶת הַיְלָדִים שִׁיתְּפַלְלוּ עָלֶי, שִׁימְתַקוּ מִמֵּנֵי
כָּל הַדְּיָנִים, כִּי עוֹבֵר עָלֶי הַרְבֵּה צְרוֹת בְּבֵית, וְרַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִדַּע מַהצְרוֹת הָאֵלוּ, אֲשֶׁר קָשִׁים מִנְּשׂוּא, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁיתְּרַחֵב לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כד תקעז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר שמות, כ"ה טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואת גדל שמחתי — אין לתאר ואין
לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, וכל
האורה של תורה ותפלה ויראת שמים בקהלתנו אתה הכנסת,
ועל־פן אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי,
כשאני מקבל מכתב ממך, בודאי רציתי לעזור לך כבר פעם אחת
ולתמיד שיהיה לך טוב, אבל אני מקנה להקדוש־ברוך־הוא,
שבקרוב תהיה לך וילה, ותגיד לאשתך, שבשכר המסירות נפש
שאתה תורם לקהלתנו, לא ישאר הקדוש־ברוך־הוא חייב לך, אלא
ישלם לך תזרה וילה נפלאה, והעקר שיהיה לכם נחת מהילדים,
ויגדלו ויצמחו לפרות יקרים.

אני מאד מקנה אל הקדוש־ברוך־הוא, שבקרוב מאד תוכל
לקבל שפע לתת לכל אברכי הפולל, וכך יתרחב הפולל שלנו.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, לידע
ולהודיע ולהודע, אשר הוא יתברך מחיה ומתנה ומקיים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, והרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור
ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו,
שאין לתאר ואין לשער כלל, ובאמת מובא בספר הקדוש "צפנת
פענח" מהתלמיד של הבעל־שם־טוב זי"ע (בעל התולדות זי"ע),
שאמר: שמעתי ממורי, כי השכינה נקראת תפלה, כמובא בפרי עץ
חיים (שער התפלה, פרק א'), בסוד: "ואני תפלה", שכל אדם הנקרא
אני, צריך להיות תפלה. ועקר התפלה, שלא יהיה לתועלת עצמו,
אלא לבקש ולהתחנן בעבור השכינה, שתפנס בלבות ישראל, ואז

כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מִיְחָדִים אֶת הַשְּׂכִינָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמוֹרִידִים שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל רַק לְתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ הַגְּשָׁמִית, אֲזִי עוֹשֶׂה מְסָךְ הַמְּבַדִּיל בֵּינוֹ לְבֵינוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן רָאָה לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּלְמַד עִמָּהֶם בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרַס אֶחָד מִסְפָּרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים"; כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים בְּבֵיתוֹ, מָה שְׁלֹא נִרְאָה בַּחוּץ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְחִזּוּק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה שֶׁתְּחִזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּרְאָה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחִזֵּק אוֹתָךְ, וְיָבוֹא לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל בְּרוּחָנִי וְשְׁפַע גְּדוֹל בְּגִשְׁמִי, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר.

וְשִׁלוּם לְזוּגְתָךְ ... שֶׁתְּחִיָּה, כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּמִכְתָּב זֶה שְׂיָכִים גַּם לָךְ, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעוֹד תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת מִלְּדִיכֶם, נַחַת דְּקִדְשָׁה, כְּשֶׁתּוֹכְלוּ לְחִזּוּק עִצְמָכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִחְתֹּן אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקֶם, וְתִרְאוּ בָּנִים לְבָנֵיכֶם סְבִיב לְשִׁלְחָנְכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקעח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר שְׁמוֹת, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ עִם הַחֲמִשִּׁים שְׁקָל לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

רָאָה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַע-עוֹלָם לִהְיוֹת

בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְתוֹדַע, שֶׁהַשִּׂמְחָה לֹא בָּאָה לְאָדָם בְּקִלּוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וּבִפְרָט מִי שְׂאִינוּ נְשׂוּי, הוּא שְׂרוּי בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבִמוֹת סב): הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה, שְׂרוּי בְּלֹא שִׂמְחָה, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם לְהִתְחַתֵּן, כְּדֵי שֶׁתּוֹזֵכָה לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית. וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה לְחִזּוֹת בְּנַעַם הַיְיִ"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, וּכְשֶׁאָדָם הוּא פֶּלֶג גּוֹף, הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהַשִּׁיג אֶת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן, וְאֵל תִּהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינֶיךָ, אֲלֵא כָּל מִי שְׂרוּצָה אוֹתָךְ, תִּכְף־וּמִיד תִּסְכִּים, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי בְּקִרְוֹב בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקעט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קַדְשׁ לְסִדְר שְׁמוֹת, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדְּיָנִים, עַל־יְדֵי פֶּלֶא עֲלִיּוֹן, וְתִבְשֹׂר לִי תָמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׂבַע עוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיָּכוֹל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִשְׁבֵּר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-
זֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמִטָּה.

נָא וְנָא תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי, כִּי אִם זוֹכִים
לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם, מְרַגִּישִׁים אַחֲרַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, עֲמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת וּתְרֹן, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה מֶה שְׂאֲנִי יָכוֹל בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אַחֶיךָ ... גְּרוּ יְאִיר, אִם הִרְגַּשְׁתָּ שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל
לְהִיּוֹת עָרֵב, לֹא הִיִּיתְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת עָרֵב, כִּי כָּל אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת אֶת
כַּחוּתּוֹ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר. אִם אֵתָה רוּאָה שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל,
אֵתָה לֹא צָרִיךְ, הַעֲקֵר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶךָ כָּלֵל.

יְדִידֵנוּ ... גְּרוּ יְאִיר, סִפֵּר לִי, שְׁלֹא אַחֲרוּנָה לְקַחַת עוֹד שְׁעוֹת, וְהוּא
מוֹסִיף לָךְ עַל הַמְּשַׁכְּרֶת, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמֵחַ, כִּי אֵין מְלִים בְּפִי
לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת הַזֶּה, שְׁמֵלְמֵדִים אֶת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחֹזֵק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַעֲקֵר תְּחִדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּתְסַפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי
צְדִיקִים מֶה שְׂשִׁמְעַת אֲצִלְנוּ, וְכֵן תְּחִדִּיר בָּהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְרְאוֹת הַרְבֵּה נַחַת מֵהִילָדִים הָאֵלוּ.

מֶה טוֹב וּמֶה נְעִים, אִם תְּקַבֵּעַ לְעֲצָמֶךָ שְׁעוֹר עִם אַחַד מֵאֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ עַל-כָּל-פְּנִיִּים חֲצִי שְׁעָה בַיּוֹם, כִּי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמוֹד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְנִזְכֹּר תִּזְכֹּר אֶת הַהִתְמַדָּה שֶׁהִיְתָה לָךְ בְּעֵת שֶׁהִיְתָה
בְּמַחְנֵנוּ. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם עַל-כָּל-פְּנִיִּים חֲצִי
שְׁעָה אוֹ שְׁעָה לְלִמּוֹד תּוֹרָה עִם אִיזוֹ חֲבֵרוֹתָא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפא.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְר שְׁמוֹת, כ"ה טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנּוֹעֵלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ מִיּוֹם רֵאש־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, אָךְ יַעֲזֹר
שֶׁהִיְתָה בְּנֵתִים פְּעֻמִּים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

הַהִכָּרַח עֲכָשׁוּ לְקַצֵּר מֵרַב טְרִדוֹתִי, הָעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הִדְבָּר הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי כְּשֶׁאָדָם
מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שְׁמָה בְּגֵי אָדָם, וּמְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, לְבַסּוֹף נִפְתָּח לְבוֹ וְדַעַתוֹ וּמַחוֹ לְקַלֵּט אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
כִּי אָדָם שֶׁחָטָא בְּפִרְט בְּפִגְמֵי-הַבְּרִית, נִשְׁמָטִים מַחוֹ וְנִתְעַקֵּם לְכָבוֹ
בְּקִשּׁוֹת וּבִסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְאֹד מְרִים לוֹ הַחַיִּים, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמּוּנָה, סִימָן כב): "הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס
כְּפִירָה לְאָדָם", וְלִכֵּן אֵלּוֹ הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְיֻקוּרְסוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בְּאָדָם, זֶה
מֵה שְׁנוּקָם בּוֹ. וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וּמְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-דִּי-זֶה הוּא נִטְהָר מִבֵּית וּמַחוּץ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּלֵי לְקַלֵּט
רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ.

אוֹדוֹת שֶׁאֵלְתָךְ בְּעֵנִין קִדְשֵׁת הָאֲכִילָה וְכוּ', הָעֵקֶר לְאָכַל בְּכּוֹנָה
פְּשוּטָה, שִׁיְהִיָּה לוֹ כֹּחַ לְעַבֵּד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן יִכּוֹן אִיךָ
שֶׁהַכֹּל הַכֹּל הוּא אֱלֻקוֹת, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם

עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל-ידי-זה בעת האכילה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכנתיה (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב), וראוי לך ללמד במאמר זה, ושם תראה קדשת האכילה מה היא, ולא פדאי להתבלבל מעבודת הצדיקים, וכל אחד יאחו בדרךכו.

בכל יום בין מנחה למעריב אני מדבר שיחות עם בחורי הישיבה, אבל עקר מה שאני לומד ברבים הוא בשבת-קדש, בליל שבת, ובשבת בבקר, ובסעדה שלישית, ועל-פן מתי שתרצה תבוא.

העקר תתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז תצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ה טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַקָּדוֹ לִי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתמיד לכתב לי בכל שבוע וממש תחיני, וכן תחיה את עצמך.

רק החזק בלמודים ובשעורי תורה, ואף שאני יודע שעוברת עליך מרירות דמרירות, עם כל זאת אין עצה להמשיך את עצמך אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו, אפה צריך לעשות לעצמך קביעות ללמד פסדרן בכל יום בספרי שו"ת "אשר בנחל" חק ולא יעבר, תלמד ותעין בכמה מכתבים, וכן מה טוב ומה נעים, אם תעין בכל יום בקנטרס אחד, על-פי סדר ספרי "אוצר הקונטרסים", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

אין זו עצה לפל ביאוש וכו', ולבקש את נפשו למות וכו', כי מה כבר יהיה אם תמות וכו', הלא כל הבתי חיים מלאים מתים

וכו', וְלָמָּה צָרִיכִים עוֹד מֵת וְנִפְטָר, וְכָל זְמַן שְׁאַתָּה חַי, אַתָּה יְכוּל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וְאֲדַרְבֵּה יְדוּעָה הַשְּׂיחָה שְׂרַבְנוּ וְ"ל אָמַר: "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֶסֶד מְטָגֵן", "א גִּיפְרָגְלִטְעֵר חֶסֶד", וְלִדְעָתִי, מְטָגְנִים אוֹתָךְ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב כְּמוֹ תְרַנְגוּל, שְׁעוֹשִׂים אוֹתוֹ בְּגָרִיל, כֶּף עוֹשִׂים אַתָּךְ, אֲבָל מִי יוֹדֵעַ גְּדֵל הַנְּחַת-רוּחַ שְׂנַגְרָם לְמַעַלָּה, שְׂרוּאִים אָדָם שְׂמְטָגְנִים אוֹתוֹ כָּל-כֶּף כְּמוֹ עוֹף שְׂמְסִתוֹכֵב בְּגָרִיל, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִתְחַזֵּק וּמְנִיחַ תְּפִלִּין, וְהוֹלֵךְ לְמַקְנֵה, וְאוֹמֵר 'תִּקְוֹן הַכָּלְלִי', וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם חַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּמְסִים מְסִכְתָּא פַעַם אַחֵר פַּעַם, וְזֶה מַעַלָּה הַשְּׁעוֹשִׂים הַכִּי גְדוּלִים, וְזֶה לֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת שׁוֹם צְדִיק בְּעוֹלָם, פִּי, לִדְעָתִי, כְּפִי שְׂמְטָגְנִים אוֹתָךְ, עוֹד לֹא טָגְנוּ אֶת אֵף אֶחָד. עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִפְסִיקוּ לְטָגֵן אוֹתָךְ, וְעַכְשָׁו תַּהֲיֶה שְׂמַח. וְהַעֲקֹר תִּצָּא מְעַצְמָךְ, וְתִצָּא בַּחוּץ לְטִיֵּל בְּכָל לַיְלָה, וְתִשָּׂאֵף אֲוִיר צַח, וְכִדְאִי לָךְ לְלַכֵּת כָּל לַיְלָה לְטִיֵּל יוֹתֵר מְשַׁעָּה, וְעַל הַדְרָךְ תִּתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדְבֵּר וְתִשְׁיַח אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאַרְא, כ"ו טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין זוֹ דְרָךְ כְּמוֹ שְׁאַתָּה מִתְנַהֵג, תִּכְפֹּר-וּמִיד כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה אֵינָה רִיב, אַתָּה לֹא רוֹאֵה פִּתְרוֹן אַחֵר אֶלֶּא לְהַתְגַּרֵּשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! עַד שְׁאַתָּה מִתְפַּשׁ מוּמִים אֲצִל

אֲשֶׁתְּךָ, אֶתְּךָ צְרִיף לְחַפֵּשׂ מוֹמִים אֲצֵל עֲצֻמָּךְ, סוּף כֹּל סוּף אֲשֶׁתְּךָ עוֹבְדָת מְאֹד קָשָׁה, וְאֵנְחָנוּ מְאֹד מְרָצִים מִמֶּנָּה בְּבֵית-סֹפֶר, הִיא אִשָּׁה נְהַדְרָת, וְהִיא מְצַלִּיחָה מְאֹד מְאֹד עִם הַיְלָדִים, וְאַחֲר־כֵּן הִיא בָּאָה הַבֵּיתָה וּמְטַפֶּלֶת בְּיְלָדִים, וְאֶתְּךָ לֹא בְּבֵית.

לְדַעֲתִי, כֹּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלְּךָ הֵן בְּגִלְל שְׂאֵתָה לֹא לּוֹמֵד תּוֹרָה, כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּקִשְׁתִּי אוֹתְךָ, שְׂתַכְנֵס בְּכוֹלֵל שֶׁל לְפָנַי הַצְּהָרִים, כִּי כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לּוֹמֵד תּוֹרָה, אִזּוֹ הוּא מַעֲלָה חֲלָדָה, וּמְתִיאֵשׁ לְגַמְרִי, כִּי הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל הָאָדָם רַעֲבָה וְצִמְאָה אַחֲרֵי תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְהַבְּעִיָּה שֶׁלְּךָ שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל לְשַׁבֵּת שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, בְּשִׁבְלִיל זֶה עוֹבְרִים עֲלֶיךָ כֹּל מֵיָנִי מְשֻׁבְּרִים וְגִלְלִים, צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכֹאֲבוּסִים רָעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַד שְׁגָעוֹן מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוּנָה, שְׂתַכְנֵס אֶל הַכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁזָה סוּף הַכֹּל מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וְלוֹמְדִים חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, וּמְשַׁנְיֹת, וְהַלְכָה, וְגַמְרָא, וְקוֹנְטְרָס אֶחָד מִסְפָּרֵי "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", וְלִכֵּן אִם תִּצְטַרֵּף אֶל הַכוֹלֵל הַזֶּה, אִזּוֹ נִוְחוּ לְךָ הַעֲצָבִים, וְתִהְיֶה מִיָּשׁב, וְיִהְיֶה לְךָ סְפוּק נַפְשִׁי, וְאִזּוֹ לֹא תָבוֹא לְבֵית, וְתַחַפֵּשׂ מוֹמִים וּבִקְרַת עַל אֲשֶׁתְּךָ.

חָבַל מְאֹד שְׂתַרְיִבוּ, יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים נְהַדְרִים, אֵילָנוֹת יָפִים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מֵיָנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִהְיֶה וְתִרְנֶן, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֲלֹא עַל-יְדֵי וְתִרְנוֹת, מָה אֶתְּךָ חוֹשֵׁב כְּשֶׁתִּתְגַּרֵּשׁ, תִּהְיֶה לְךָ אִשָּׁה שְׁנִיָּה יוֹתֵר טוֹבָה מִמֶּנָּה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׂאִשָּׁה שְׁנִיָּה מְקַבְּלִים לְפִי מַעֲשָׂיו, כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ב.), וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא תִהְיֶה מְרַשַּׁעַת פִּי-כַּמָּה, וְאִזּוֹ תִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חֲכָם, וְאֵל תִּחְשַׁב מִחֲשֻׁבוֹת שֶׁל הַבָּל לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֲלֹא תַעֲשֶׂה כֹּל מֵיָנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּאֵהָבָה אַחֲרָה וְרַעוּת עִמָּה, וְתִהְיֶה וְתִרְנֶן גְּדוֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָמִיד.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׂתַכְנֵס מִמְּחֵר לְכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּלִי שׁוּם תְּרוּץ, וּבְלִי שׁוּם טַעֲנָה וּמַעֲנָה, וְאֶתְּךָ מְכַרַח לְשַׁבֵּת מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וְאֶף שִׁיְהִיָּה לְךָ קָשָׁה מְאֹד, כְּאֵלוֹ אֶתְּךָ יוֹשֵׁב עַל קוֹצִים, אֶתְּךָ צְרִיף לְשַׁבֵּר אֶת הָרַע שֶׁלְּךָ, אִם תִּלְמַד

אָשֶׁר כּד תּקפּד בּנחל שׂיא

תּוֹרָה תּרְגִישׁ סּפּוּק נַפְשִׁי, וּתְרַגִּישׁ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא
יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר־י מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּקפּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כִּי טַבַּת ה'תּשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֶבְקַשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּהַיִי וּתְרַנֵּית, וְאֵל תּסַתְכְּלִי עַל שׁוֹם
דְּבַר, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁהַשְׁטָן בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקַשׁ
אוֹתְךָ, תִּרְאֵי לֹא לַעֲנוֹת בְּשַׁעַה שְׁבַעֲלֶךָ מִתְפָּרֵץ, אֶלֹא תִשְׁבִּי בַחֲוִץ
וּתְתַאֲוֶרְרִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יִשְׁקֹט, אִין זוֹ עֲצָה לַחֲשַׁב מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל
לְהַתְגַּרֵּשׁ, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי מָה יִהְיֶה עִם הַיְלָדִים, יֵשׁ לְךָ יְלָדִים
נִהְדָרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיִּצְמַחוּ אֵילָנוֹת גְּדוּלִים, וְאֲנִי
מוֹכֵן לְקַבֵּל אוֹתָם תְּכַרְפֶּי-וּמְיָד אַחַר הַבְּרִי-מְצוּנָה.

רְאֵי לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְזָכוֹת זֶה
שְׂאֵת מְלַמֶּדֶת אֶת הַבְּנוֹת אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, תִּזְכִּי לְשַׁפַּע גְּדוּל,
וּתּוֹכְלִי לְהִרְחִיב אֶת הַדִּירָה שְׁלֶךָ מִכָּל הַצְּדָדִים עִם עוֹד כְּמֵה חֲדָרִים.

הַעֲקֹר תַּחֲזִיקִי מֵעַמֶּד, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְקוּנָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְאֵי נִסִּים נִגְלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה
שְׂאֵת צְרִיכָה בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵדָם מִבְּקַשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵאֵד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיהיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" תמה ולבבית על הקלדת
הבת.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה
ובהרחבת הדעת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתרוו רב נחת
מילדיכם.

מובא בספר הקדוש "דגל מחנה אפרים" (דוד רבנו ו"ל),
ששמע בשם תלמיד הבעל-שם-טוב זי"ע, על מאמרם ו"ל (בבא בתרא
קמא.): בת תחלה — סימן יפה לבנים, בת היא פחינת נוקבא,
מקבלת, והיא עדין מתאוה לאיזו השגה, וכשמשגיג את ההשגה
נקרא בן זכר — משפיע, ועל-כן אדם צריך תמיד להיות בבחינת
בת — מקבל, ועל-ידי-זה ישפע עליו שפע גדול, וזה בת תחלה,
אם אדם מקדים תמיד שיהיה לו כלי לקבל, אז סימן יפה לבנים,
שיבוא לו אחר-כך שפע גדול, כי העקר תמיד להשתוקק אל
הקדוש-ברוך-הוא, ולידע אשר אין לנו כלום בזה העולם רק את
הקדוש-ברוך-הוא, וברגע שאדם בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא,
אז הקדוש-ברוך-הוא משפיע עליו שפע גדול, ואפלו כשאין לו
כלום בפיס, עם כל זאת הוא יכול להבטיח לכלם, שיהיה לו שפע
גדול, ועל סמך זה הוא יכול לבנות, ועל סמך זה הוא יכול לקנות,
כי כשאדם דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ויודע אשר אין לו כלום, רק
אותו יתברך לבד, אז נשפע עליו שפע גדול, ועל-כן אל תהיו
בטלנים, רק תתחזקו ביחד להיות באהבה, אחנה ורעות, ותהיו

אֲשֶׁר כד תקפו בנחל שיג

סבְּלַנְיִים אַחַד לַשָּׁנָיִ, וְסבְּלַנְיִים לַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב
לְכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וַיְהִיֶה לְכֶם כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרְאָה, כִּי טַבַּת ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדַי זֶה רַעֲיוֹן טוֹב לְהִתְחִיל שְׁעוֹר בְּאַנְגְּלִית עִם הַנָּשִׁים, כִּי
אַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, בְּאִיזוֹ שְׁפָה שָׂרָק
יְכוּלִים, וְתִהְיֶה לְאֵל, פֹּה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, כָּל קוֹנְטְרַס שְׁמֵדֶפּס
בְּאַנְגְּלִית, זֶה הוֹלֵךְ תְּכַף-וּמְיָד בְּחַמְשִׁים אֶלֶף עֲתָקִים, וְהַכֵּל נִחְטָף,
וְאַפְלוּ לְהַבְדִּיל גּוֹיִים חוֹטְפִים אֶת זֶה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, שְׁאָמַר: אֲנִי יְכוּל לְהַבִּיא גַּם אֶת הַגּוֹיִים סְמוּךְ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְלִכֵּן הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, אִם תַּעֲשׂוּ שְׁעוֹר לְנָשִׁים בְּאַנְגְּלִית,
וּמָה שְׂאֲנִי צְרִיף לַעֲזוֹר לְכֶם, תִּכְתַּב לִי בַּפְּרִטִי פְּרִטִיּוֹת.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מַכְתְּבִים נְחוּצִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂאֲזִכָּה כָּבֵד לַעֲבֹר אֶת הַמְרִירוֹת וְהַצְּרוֹת וְהַמְסִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ
עֲכָשׁוּ מִהַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי הִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ,
הַשְּׁקֵט לֹא יוּכַל (ישעיה נז, כ).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שגרמת לי, שביום ששי
ערב-שבת-קדש, השאלת את הרכב שלך ל... הוא פשוט נסע לו עדה
בשביל בנין בית-הכנסת, וגם היום הוא צריך את הרכב, כי הוא
צריך להיות שם על הבקר, ועל-כן אם אתה יכול להשאיל לו —
מה טוב ומה נעים.

העקר ראה לא להתבלבל משום בריה שבעולם, ותשלים עם
אחיק, אתה מצדך ראה להיות אתם בשלום, ומה שהם יגיבו, מזה
אל תתבלבל.

נא ונא החזק מעמד, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אל תתבלבלי משום דבר, כי את צריכה לדעת, שמי שיש לו
עסק בצרכי הרבים, ההכרח לו לסבל מרירות וכו', ותאמיני לי,
שכדאי וכדאי, כי כפי חטאינו ופשעינו המרבים, טוב מאד לקבל
בזיונות ופשיונות דמים, וזו כפרת עוונות, ואם היית יודעת אילו

אֲשֶׁר כד תקפט בנחל שטו

בזיונות ושפיכת דמים, חלישות הדעת, חרופים וגדופים אני סובל בכל יום, היית מתפלאת איך בשר ודם יכול לסבל על עצמו שפלות וקטנות כזו, ואף על-פי-כן אני מתחזק בכחו של רבנו ז"ל, ולכן גם את תמשיכי לעסק בצרכי צבור באמונה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, ותבואי אל שְׁכַרְךָ בעולם הזה ובעולם הבא.

אל תפחד, עוד תוכלי למכר את הדירה בבני ברק ברוח גדול מאוד, כי גדול אדונו ורב להושיע.

את צריכה להיות יותר תקיפה, ולומר חד משמעית במעון מה שיש לך להגיד, ואין לך מה לפחד.

טוב מאוד שתעשי עוד פעם ועוד פעם שיחה עם ... שתחיה, ואני מקנה שתשתנה, ואם לא, אזי אחליף אותה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברצף תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, וסוף הכבוד לבוא, ואף שאני יודע שאת סובלת יסורי תפת וכו', יסורי הנפש וכו', עם כל זאת עוד יבוא יום, שתצחקי מרב שמחה וכו', והכל בחשבון צדק ממנו יתברך, ויש הרבה דברים שלא יכולים להבין, והקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים ובהשגחה פרטי פרטית, ועוד תראי ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-

ברוך-הוא. רק ראי להחזיק את עצמך באמונת חכמים, ותמיד תלכי אל השעור בין הנשים במדרשת "גר מלכה", ותמיד תזכירי דבורים מהצדיק, ואל תתבישי, ומעט מהאור ידחה הרבה מן החשך, כי אם מדברים תמיד מהצדיק, ממלא יברח החשך והשקר והמריבות, ודי לחכימא.

ראי לעזר לגברת ... שתחיה, שתעבר על כל המניעות במעון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתקן-ומיד פשתגמור עם הועדה ועם ... וכל מה שקרה היום, שתצלצל ל... והוא יכתב לי פקס, כי לפי ועיני שם כל היום, ואני לא יכול להסביר לך את גדל הצער והעגמת נפש, החרופים והגדופים והשפיקות דמים שאני סובל למה מתעכב כל-כך לקבל את האשורים, ואני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם רק רוצה לשבר אותנו, ולכן אין מלים בפי להודות לך על גדל החסד חנם שאתה עושה עמי, העני והאביון, כי לי הולך בחיים לבנות פה בית המדרש גדול, כי אני רואה את העתיד מה שיקרה פה ביבנאל, ואם לא נזדרז עכשו לבנות את בית-המדרש, מי יודע מה ילד יום, ואין לי אף אחד שיעזר לי אלא אתה, ואני מאד מעריך אותך, ולכן ראה לכתב לי תתקן-ומיד דרך ... מה קרה היום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרְא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיטוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לְהִיטוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיף לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיטוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכְן רְאוּ שֶׁבְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ יִקְרְדוּ בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תַּפְלָה, כְּמִנְהַג אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תִּתְבַּיְשׁוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמֶּח.

עֲלֵי לְהִזְהִיר אֶתְכֶם, שֶׁמִּסְתַּוְּבָב בֵּינֵינוּ אִישׁ שְׂרוּצָה לְמִכּוֹר "בְּטוֹחַ חֲסִכּוֹנוֹת", "בְּטוֹחַ חַיִּים", וְתוֹלָה בִּי בּוּקִי וּסְרִיקִי, כְּאֵלוֹ גַּם לִי יֵשׁ "בְּטוֹחַ חַיִּים", "בְּטוֹחַ חֲסִכּוֹנוֹת", וְהַכּל שֶׁקָּר וְכִזָּב, תִּהְלָה לְאֵל, יֵשׁ לִי "בְּטוֹחַ חַיִּים" שֶׁל דּוֹד הַמְּלֶךְ, שֶׁאָמַר (תְּהִלִּים לְד, יג): "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, נֹצֵר לְשׁוֹנֵף מְרַע, וּשְׂפֹתָיִךְ מִדְּבַר מְרָמָה, סוֹר מְרַע וְעֹשֶׂה־טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ", וְכֵן יֵשׁ לִי, תִּהְלָה לְאֵל, "בְּטוֹחַ חֲסִכּוֹנוֹת", וְהוּא דְבוּרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל (שִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה אֶת הָאָדָם מְאֹד; וְתִהְלָה לְאֵל מֵעַת שְׂזִכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲנִי 'גּוֹנֵב' בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, שְׁלַחַן עֲרוּף וְכוּ', וְעַל־כֵּן יֵשׁ לִי הִרְבָּה חֲסִכּוֹנוֹת... וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁבֵּל יוֹלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלָל בְּשִׂמִי אוֹ בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּאֵלוֹ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת "בְּטוֹחַ חַיִּים", אוֹ "בְּטוֹחַ חֲסִכּוֹנוֹת", הַכּל הֶבֶל וְרַעוּת־רוּחַ, זוֹ פְּשׁוּט צְבִיעוֹת וְרַמְאוֹת לְהוֹצִיא מִכֶּם אֶת כִּסְפֵּכֶם.

יֵשׁ בְּטוֹחַ שֶׁמְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת — כְּמוֹ "בְּטוֹחַ רֶכֶב", אוֹ "בְּטוֹחַ

שיח אשר כד תקצב בנחל

הבית" נגד שרפות וכו', זה דבר שאדם צריך לעשות, אבל מלבד זאת — הכל שקר ורמאות להוציא מכם את כספכם, ועל-כן שלא יוליכו אתכם שולל, ואם-כן מאחר ששמעתי, שכל אחד מאנשי שלומנו קבל מכתב פנה ביאר, והכל בשמי, אני מכרח להודיע ברבים שהכל שקר, ואף שהסוכן בטוח מדבר בלשון חלקלקה, תשמרו מאד מאד לבל תניחו את כספכם על קרן הצבי.

נא ונא תסעו מחר בערב ראש-חדש לקברי הצדיקים, ותבקשו הרבה רחמים על קהלתנו, ועלי העני והאביון, כי אני צריך הרבה ישועות ורחמים רבים, ובזכות זה ישמע הקדוש-ברוך-הוא גם את תפלתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

אודות המחסן, הקדוש-ברוך-הוא בודאי יתן לכם שפע, שבודאי תוכלו לקנות את זה, ועוד להרחיב את זה לכל הצדדים. העקר רק להתחזק באמונה פשוטה בו ותברך, כי (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", כשאדם מחזק את עצמו באמונה, על-ידי-זה נשפעות עליו הרבה ברכות וישועות.

ראו לחזק את עצמכם בעבודתכם עבודת הקדש להדפיס ולהדפיס ולא להתנגע, אדרבה תעשו כל מיני פעולות שבעולם להרחיב את העבודה הקדושה הזו, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה, שאנחנו מדפיסים ומפיצים את אור רבנו ז"ל בעולם.

תִּכְתְּבוּ לִי רְשִׁימָה מֵהַאוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ לָכֶם מֵהַשִּׁיחוֹת (חֶלֶק יב), כִּי אֲנִי אֲשַׁלַּח לָכֶם עֲכָשׁוּ עוֹד כַּמָּה שִׁיחוֹת, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְנַקֵּד אֶת זֶה וְלִשְׁלַח אֶת זֶה תַּכְף-וּמִיָּד לְיִבְנָאֵל לְמִנְהַל שֶׁל הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, כִּי אֶת אֵלֶּה הַשִּׁיחוֹת אֲמַרְתִּי לְפָנַי הַבַּחֲוָרִים בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אֲמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הִרְגַל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמַדַּת הַתּוֹדָה וְהַהוֹדָאָה, הֵינּוּ שְׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם תִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ. וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא, וְעַל-יְדֵי שֶׁתִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָךְ לִבְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְבַקֵּשׁ וְלִהְיוֹת עַל הַהַבָּא. וּבְאִמַּת רְאוּי לָנוּ לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל, לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל גְּדֹל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לַיָּדַע מְרַבֵּי אֱמֶת בְּזֶה, מְרַבֵּי נִפְלָא בְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ו"ל?! וְלָכֵן רְאֵה לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל, לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל גְּדֹל הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ עַד עַכְשָׁו, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ מֵעַכְשָׁו, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ שְׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם הָרֵב ... גֵּרוּ

יָאִיר, כִּי לַמוֹד תּוֹרָה הוּא מְזוֹן הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה, וְאִזּוֹ
טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיטִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי עַל-כָּל-פְּנִיִם שְׁתֵּי שׁוּרוֹת, כִּי אֲנִי
מְאֹד מְשִׁתַּקֵּק לְרֵאוֹת אֵיךְ אֶת מַצְלִיחָה בְּחַיִּיךְ, וְלִכֵּן הֵטִי אֲנִי
וְשִׁמְעִי בְּקוֹלִי לְמַה שְּׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, הַרְגִּילִי אֶת עֲצִמְךָ לומר בְּכָל
יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי סֵפֶר תְּהִלִּים מְחַלֵּק לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַה
טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּזְכְּרִי לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל הַסֵּפֶר תְּהִלִּים, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג): תְּהִלִּים הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוּלָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; וְעַל-כֵּן הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְעֶסֶק תְּמִיד
בְּאִמֵּרַת תְּהִלִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה!

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְמִצְב רֵיחַ טוֹב, וְאִךְ
שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּמַה שְּׁמַעִיק לָךְ, עִם כָּל זֹאת
אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצִמּוֹ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, אֶלֶּא
תִשְׁתַּדְּלִי לְמַצָּא אֶת הַטוֹב שֶׁבָּךְ, כִּי כִּךָ לְמַדְּנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), אֲשֶׁר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
וּלְמַצָּא בְּעֲצִמּוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וּכְשֶׁאֲדָם מוֹצֵא בְּעֲצִמּוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת,
אִזּוֹ יוֹצֵא מִהַחֲשֵׁךְ וְעוֹלָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, כִּי מִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה
אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁגַם אֶצְלֶךָ יְהִיָּה דְּבָר זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁלַכְּם, וְתַכְּף-וּמְיָד פְּשָׁק־בְּלָתִי אֶת הַמְּכַתְּבִים, בְּקִשְׁתִּי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיחוּס וּיְרַחֵם עֲלֵיכֶם, וְתִהְיוּ שְׂנִיכֶם בְּרִיאִים, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם, וְאֲנִי רַק רוֹצֶה לְרֹאוֹת אֶת הַטוֹב בְּכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר אֶזְכָּה לְבוֹא לְגוֹר אַתְּכֶם בִּיחַד, וְלִשְׂמַח בִּיחַד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְחֻזַּק אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת בְּבֵית רַק אִם מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמָם בִּיחַד, וְלֹא מִתְבַּלְבְּלִים מִשׁוּם דְּבָר, וְאִף שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַבִּים, הָעֶקֶר הוּא רַק לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְצָרִיכִים לְהַגְיֵל אֶת עֲצָמוֹ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים לְנִצַּח.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אֵל כָּל בְּנוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, כְּשֶׁאַתֶּן נוֹסְעוֹת הַיּוֹם אֵל מְקוֹמוֹת הַקְדוּשִׁים בְּקַבְרֵי הַצַּדִּיקִים, שְׁתַּבַּקְשׁוּ בְּעַדִּי,

שְׁאֵזְפָה לְבַרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְאַצְלִיחַ דְּרָכַי בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת,
וְאֶהְיֶה לְכֵן אֲסִיר תּוֹדָה גְּדוֹל מְאֹד בְּעִבּוֹר זֶה.

נָא וְנָא תַתְּנֶהנָּה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְתִדְעוּ, שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (אָבוֹת ד', יב): מוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שְׁמַיִם; צְרִיכִים לִירָא וְלִפְחֹד
מִהַמּוֹרָה כְּמוֹ שְׂמִפְחָדִים מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם אֵין מוֹרָא לְגַבֵּי הַמּוֹרָה,
סִימָן שְׂאֵין יִרְאֵת שְׁמַיִם, שְׁלֵא מִפְחָדִים מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, רַחֲמֵנָא
לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּכַּבְּדֶנָּה אֶת הַמּוֹרוֹת
שְׁלָכֶן, כִּי מוֹרָא רַבָּךְ יִהְיֶה כְּמוֹרָא שְׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד
מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה. וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן שְׁתַּשְׁנִינָה אֶת הַמְּדוֹת
הַרְעוֹת שְׁלָכֶן, וְתַשְׁתַּדְּלֶנָּה לְצִיַּת אֶת הַמּוֹרוֹת, וּבְזֹכוֹת זֶה תַּהֲיִינָה
כְּלָכֶן בְּנוֹת צְדָקְנֵיּוֹת, וְתַעֲלִינָה תְּמִיד מְעַלָּה מְעַלָּה.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תקצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כְּפֹה מִכְּתָבִים גְּחוּצִים, וְתִמְסְרֶם רַק לִיעֲדָם, וְלֹא
עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ, וּבִפְרֹט הַמִּכְתָּב שֶׁל ... שְׁתַּחֲוֶה, תִּמְסֹר אוֹתוֹ לִיעוּדוֹ.

שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב כְּלָלִי שְׁתַּחֲלֶה אוֹתוֹ בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן הָעֵתָק
אֶחָד לְיַד הַמַּקְנֶה, כִּי הַתְּחִילוֹ לְבוֹא שְׁנֵי סוּכְנֵי בְטוּחַ, וּמְדַבְּרִים
בְּשָׂמִי שְׂקָרִים, וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַצִּיל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵא יִפְלוּ בַּפֹּחַ
שְׁלָהֶם.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁטַפְלֶת עִם הַתִּיק בְּמִשְׁטָרָה, וּמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה אִם הִיא
תִּגְבִּיֶה יָד עַל בְּתָךְ, אוֹי לָהּ וְאוֹי לְנַפְשָׁהּ, וְאַל תַּחֲשֵׁשׁ כְּלָל, כִּי בְּלַתִּי
שְׁפוּי אֵינּוּ מִבֵּין שְׁפָה אַחֲרַת וְכו' וְכו'.

הַעֲקֹר רַק לְמִסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים
 לְהִשְׁתַּוְּקֵק מְאֹד מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מִה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ? רַק
 הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁאַנְחֵנוּ מִשְׁתוֹקֵקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים
 לְשׁוֹבֵר אֶת רֵעַ הַלֵּב, וּלְהִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לוֹ לֵב טוֹב, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
 לְהַגִּיעַ אֶל זֶה!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַקּוֹרֵעַ לְכָבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אִמַּר לָךְ! לְבִי נִקְרַע לְגַמְרֵי מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלַיְךָ עִם
 בְּעֵלְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּדוּנֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְזֶה
 אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי: בְּעֵת שֶׁהוּא מִתְפָּרֵעַ תַּצְאִי לַחוּץ, וְכֵן אֶת הַמְּשַׁכְּרֵת אֵל
 תִּמְסְרֵי לוֹ בְּיָדִים, אֲלֵא אֶת תַּקְחִי אֶת זֶה לְקִנּוֹת אֲכָל, וְאַתָּה יְכוּלָּה
 לְהַגִּיד לוֹ אֶת זֶה בְּשִׁמְי.

אֶת לֹא צְרִיכָה לַעֲנוֹת לוֹ תָּמִיד, זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ —
 כְּשֶׁמְשַׁפִּילִים אִשָּׁה לְפָנֵי יְלָדִים, וְכַמוֹ-כֵּן זֶה דְּבָר הַכִּי גְרוּעַ
 כְּשֶׁמְשַׁפִּילִים בַּעַל נֶגֶד יְלָדִים, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְזַהֵר וּמְבַקֵּשׁ אֶת
 שְׁנֵיכֶם, שְׂאֵל תַּעֲשׂוּ דְבָר כְּזֶה יוֹתֵר.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם, וְאַף שְׁאַנֵּי יוֹדֵעַ שְׁכּוֹאֵב
 לָךְ מְאֹד, וְאַתָּה מִרְגִּישָׁה שְׁבוּרָה וְרְצוּצָה וְגַלְמוּדָה, וְהִרְבָּה פְּעָמִים
 עוֹלוֹת לָךְ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', עָלַיְךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
 מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אַפְּנִים
 שְׁבָעוּלָם, וְאַסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד.

תְּהַלֵּה לְאֵל, אֶת מְאֹד מְצַלִּיחָה בְּבֵית-סֵפֶר, וְכֻלָּם מְרַצִּים מִמֶּךָ,

שכד אשר כד תקצט בנחל

ועל-כן ראי לחזק את עצמך בכל מה שאת רק יכולה, ובזה יעזר
לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לעבר על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצט.

בעזרת השם והברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל צערי והעגמת נפש שיש לי,
שאתה לא יכול להסתדר עם אשתך, אין לתאר ואין לשער כלל,

מה שרק לא יהיה ומי שרק לא יהיה צודק וכו' וכו', אסור
להעליב אשה נגד ילדים, וכן אסור להעליב בעל נגד ילדים, וזה
עון חמור מאד, ומכל שכן כשאתה סוגר את אשתך בחדר לפני
ילדים, אין לך עוד השפלה יותר גדולה מזו.

לזאת אני מבקש אותך, כלך כבר מפל ההבל, כמה זמן יש לנו
בזה העולם, הנה אנחנו פאן ועוד מעט נצא מפה, וכך יום שחסר
מלמוד התורה הקדושה, זה הפסד מרבה, הפסד כזה שלא יכולים
לשלם על זה, איפה יש לך זמן לשטיות, תעזב כבר את המריבות
והמחלוקת, אני אמרתי לאשתך, שתחזיק את הכסף שהיא מקבלת
בתלמוד תורה, באפן שתקנה עם זה אכל, תפסיק כבר עם המריבות,
תפגס בכולל ותלמד תורה, תחוס ותחמל על נשמתך, שהיא כל כך
רעבה וצמאה לתורה ותפלה, תתפלל בכל יום במנין ערב ובקר
וצהרים, ועל-ידי-זה הכל יתהפך לטובה.

אֲשֶׁר כַּד תֵּר — כַּד תֵּרָא בְּנַחַל שְׂכָה

אֲנִי מְקַנְהָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב תִּכְף-וּמִיד.

כַּד תֵּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְשִׁיךָ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, בְּזָכוֹת הַמַּעוֹת שֶׁל הַפְּדִיּוֹן שְׁאֵת אוֹסְפֶת יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַרְגִילִי אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תֵּרָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׁאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה תּוֹצְאָה,

ועליך לדעת, כי זה תקונך המיוחד לפני יודע תעלומות, ואתה צריך למסור את נפשך להפיץ את אור רבנו ו"ל בכל מחיר, ורק בזכות זה תזכה למצא את פת זוגך, חזק ואמץ, ותמשיך בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרב.

בעזרת השם ותפלה, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להכניס את עצמך בלמוד התורה הקדושה, כי כשאדם מכניס את עצמו בלמוד התורה הקדושה, על ידי זה מבטל ממנו כל מיני הרהורים רעים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתכבד את אשתך, ובנדי אשתך תעשה את רצונך, כמאמרם ו"ל (תנא דבי אליהו רבה, סימן ט'): איזו אשה כשרה? העושה רצון בעלה; עם כל זאת טוב מאד שאשתך תהיה צנועה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה א', סימן ג'): אשה שהיא מצנעת עצמה, אפלו היא ישראלית, ראויה היא שתנשא לכהן, ותעמיד כהנים גדולים; וכן אמרו (מדרש פנחומא, פרשת וישלח): כשהאשה מצנעת את עצמה בתוך הבית, ראויה להנשא לכהן גדול; ועל כן היא מצדה שתהיה צנועה, וכן תעשה רצון בעלה, כדי להציל את בעלה, שלא יכשל, חס ושלום, באסור החמור של הוצאת זרע לבטלה, ושל ראיות והסתפקויות אסורות, כי האשה צריכה לשמור על בעלה מאד מאד, ולמסור את עצמה לגמרי אל בעלה, כדי שיהיה לו מח נקי לא לבוא לידי הרהורים רעים.

אֲשֶׁר כד תרג בנחל שכז

הַעֲקֵר הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְשִׁקֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיֹת, כִּי מִשְׁנֵיֹה' אֹתִיּוֹת נִשְׁמָה', כְּשֶׁאַדָּם זֹכָה לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיֹת, עַל-יְדֵי־זֶה מְזַבֵּךְ אֶת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, וְזֹכָה שְׂיֵאִיר לוֹ אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מֵהָאֲרַת שְׁכִינַת עֲזוֹ יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל יוֹם אוֹ בְּכָל יוֹמִים, בְּאִפְּן שֶׁתִּצְאָ מִמָּךְ תִּבְעֵרַת הַיָּצָר וְכו'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִתָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְאִשְׁתְּךָ, וְתַבְּיֵנוּ דְבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, כִּי לֹא כָּל דְּבָר יְכוּלִים לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַכְּתָב, כִּי סוּף כָּל סוּף הַמְּכַתְּבִים מְדַפְּסִים, וְאִף שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אֵל מִי כְּתַבְתִּי אֶת זֶה, אֲבָל זֶה מְדַפֵּס וְדַבְרִים צְנוּעִים בֵּינּוּ לְבִינָה, לֹא יְכוּלִים לְהַעֲלוֹת עַל פְּנֵי הַכְּתָב, כַּמּוּבָן.

כד תרג.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וְאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמְיוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל וְכו', תִּפְגַּס בְּכוֹלֵל שְׁמִשְׁלָמִים לְךָ.

הַעֲקֵר אִתָּה צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת כָּל מִחְךָ וְחוּשֶׁיךָ בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי עַכְשָׁו עֲלֵינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים

להפיץ את אור רבנו ו"ל במסירות נפש הכי גדולה, כי הפריצות עושה פריצות בין נשמות ישראל, ואין מי שיחוס על עם ישראל, אלא תלמידי רבנו ו"ל, ויש לנו להודות ולהלל ולשבח את הבורא ותברך שמו על החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ו"ל, שהוא פותח את עינינו להסתכל על עצמנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן טז), ואשרי מי שזוכה להגדיל ולפאר את שם הצדיק בעולם.

ולכן אתה אל תסתכל על שום דבר, אלא תכניס בדעתך, אשר אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והוא ותברך מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, ועל-ידי-זה תנצל מראיות אסורות, כי כשאדם מכניס בדעתו, אשר אין בלעדיו ותברך כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם כפא לאלקותו ותברך, אז הכל נתבטל לפני עיניו, ואינו רואה רק את אלקותו ותברך.

אתה צריך לדעת, כי רחמנות גדולה על נשמות ישראל, כי הערב-רב, ימח שמם וזכרם, העבירו על הדת מליונים מאחינו בני ישראל, ועל-כן עלינו למסור את נפשנו לגלות ולפרסם להם את דעת רבנו ו"ל, ולכן אם יש לך יכלת להרחיב את עסק ההפצה, ותברך מן השמים, ומי תן, שתביא מפיצים חדשים, ואנחנו צריכים להפגס עכשו בתוך שכבות כל העם, וצריכים לרחם על נשמות ישראל, ולגלות להם מהטוב הגנוז, ובזה תלוינה הגאולה, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שצריכים להפיץ את המענינות חוצה דיקא, שאלו הרחוקים צריכים להחזיר בהם אמתת מציאותו ותברך, וזו התרופה לעם ישראל לגלות להם את האמונה הקדושה, אשרי מי שיש לו חלק בעבודה הקדושה הזו.

כפי הנראה עד פורים אני לא יכול לנסע מכאן, כי אני צריך לשלם המון חובות, והפיס ריק ואין בו.

אודות מה שקורה בבית, תאמין לי, אם תעסק בעסק הקדוש והנורא הזה — להפיץ מענינות החכמה חוצה, אז תראה גסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בפרוש אמר לנו רבנו ו"ל:

"אֲצִלִּי עוֹד אֶף אֶחָד לֹא הִפְסִיד", וְכֵן אָמַר: "מִמֵּי שְׁאֵנִי מִקְבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן", וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוּת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לְפָחַד מֵאֶף אֶחָד, כִּי זוֹ תַכְלִיתֵנוּ הַנְּצָחִית.

תִּהְיֶה אֶתִּי בְקֶשֶׁר בְּמַכְתָּבִים, וּמְאֹד מְאֹד תִּחְיֶנִּי.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִקַּח שׁוּם סֵפֶר, אֲלֵא מִמֶּה שְׁנִדְפַס עַל-יְדֵי קֶרֶן "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּלְגֵּל בְּקֶרֶן כְּסֵף, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים חֲדָשִׁים מִכְּתַב יָד, וְכֵן הַסְפָּרִים הַיּוֹצְאִים מִתְקַרְנֵן שְׁלָנוּ הֵם בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפִי כְמוֹ הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְהַ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" וְהַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֵל תִּקַּח מֵאֶף בְּרִיָּה סֵפֶר, אֲלֵא מ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמֵה שְׁאַתָּה צְרִיף הוּא יִדְפִּיס בְּשִׁבְלֶךְ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַכִּין אֶת הַשְּׁעוֹר שִׁיְהִיָּה בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע, כְּדֵי שְׁלֹא אֲצֻטְרֶף לְחַכּוֹת.

הַעֲקָר תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתִדַּע וְתִאֲמִין, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרַךְ מַחֲיֶה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוֹמָם, צוֹמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאָדָם צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כָּף בְּזֶה, עַד שִׁיְהִיָּה מְכֻסָּה עִם הָאוֹר, שִׁיְדַמָּה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהַכֵּל לְכָל אוֹר אֶחָד הוּא, וְהוּא עוֹמֵד בְּאֲמֻצַּע הָאוֹר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה זוֹ, שְׁאֵז הוּא

מִסָּבב עִם אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ לְבוּשׁ, "עוֹטָה אֹרֵךְ פְּשֻלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם
פִּירִיעָה" (תהלים קד, ב).

תִּשְׁאַל אֶת ... או אֶת ... אִם יֵשׁ אֵילֵינוּ חֲדָשׁוֹת בְּעֵינֵינוּ הַנּוֹעֵדָה,
וְתִכְתָּב לִי, כִּי מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת מַה קָּרָה הַיּוֹם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תרה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאֶרְא, כ"ט טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁלְקַחְתָּ
אֶת הָעֵנְיָנִים בְּיַדְךָ, וְאִתָּה מְנַהֵל אֶת הַתְּלֻמוֹד-תּוֹרָה וְאֶת הַבַּיִת-סֵפֶר,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזֶפֶה לְגַדֵּל בָּנִים וּבָנוֹת קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים,
כָּלֵים לְהַמְשִׁכֵת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ
— לְהַחֲדִיר בְּיִלְדֵים רַק אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְגַלוֹת לָהֶם אֶת
עֲצוּתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת, וְשִׁיְהִיו "זֶרַע בְּרַךְ ה'" (ישעיה סא, ט).

נָא וְנָא תִשְׁלַח לִי דו"ח בְּכָל יוֹמִים מַה קוֹרָה בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה,
וּמַה קוֹרָה בְּבַיִת-סֵפֶר, וּמַה קוֹרָה בְּשַׁאֵר הַמוֹסְדוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ
לְדַעַת אֶת זֶה, וְתִכְפֶּה-וּמִיד אִם יֵשׁ אֵיזָה תִקְוָה, אֲשֶׁתִּדַּל לְתַקֵּן כְּמִיטֵב
יְכַלְתִּי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שֶׁהַמוֹסְדוֹת שֶׁהֵם תַּחַת חֲסוּתִי, יִהְיוּ לְשֵׁם
וּלְתַפְאֵרַת, וְיַעֲלֶה נַחַת-רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהֶם, כִּי רַק זֶה כָּל
מְגַמְתִּי — לְחַנֵּךְ אֶת הַיִּלְדִים עַל דְּרָךְ הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְהַחֲדִיר
בָּהֶם תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם וּקְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, שְׂיִזְכוּ לְהַתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר,
שֶׁלֹּא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מַה קָּרָה הַיּוֹם עִם ... וְכֵן בּוֹעֵדָה, וְאֵל
תַּעֲזֹב אוֹתוֹ פְּרָגַע, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְבָנוֹת אֶת בַּיִת-הַמְּדֻרָשׁ, וְדַעַת
לְנַבּוֹן, שֶׁהוּא לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מִזֶּה וְכוּ', אֵין לָנוּ בְּרָרָה, רַק לְלַכֵּת

אֲשֶׁר כַּד תִּרְוּ בַּנַּחַל שְׁלֵא

בְּדֶרֶךְ זוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוּזָה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא לְגַמְרִי, וְנִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּגִלּוּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּרְוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְהַכִּין אֶת עַצְמְכֶם אֶל הַשַּׁעוֹר הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת הַשַּׁע,
וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְקַתְּקוּ אֶת הַשַּׁעוֹר, וְאֶחֶר-כֵּן
תִּשְׁלַחוּ אֶת זֶה אֵלַי, וְאֵנִי אֶגִּיבָה אֶת זֶה.

רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עַצְמְכֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה שְׂאִתֶּם עוֹסְקִים בְּהַדְפָּסַת סִפְרֵי רִבְנוּ ו"ל, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר
גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי בְּאֵמֶת עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים עֹלְמוֹת בְּמִצַּב שֶׁל עֲלֻפּוֹן
וְשִׁנָּה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵי אֲפָשֶׁר לְעוֹרְרֵם מִהַשְׁנָה, אֲלֵא עַל-יָדֵי דַעַת רִבְנוּ
ו"ל, וְעַל-כֵּן חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד, וְהִתְמַדְדוּ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת,
וְתִסְדְּרוּ חֵלֶק אַחֵר חֵלֶק מִשׁוּ"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", כִּי אֵנִי מְאֹד מְאֹד
רוֹצֶה לְהַזְדַּרֵּז בְּזֶה, כִּי חָבֵל שְׂיֵאבֹד אֲפִלּוּ מִכְּתָב אַחַד, וְחָבֵל מְאֹד
מְאֹד שְׂאֵבְדוּ לִי מִכְּתָבִים שֶׁל שְׁנוֹת תִּשְׁנ"ה-תִּשְׁנ"ו, שֶׁהֵם בְּעֶרְךָ כְּמָה
אֲלֵפֵי מִכְּתָבִים, וְצַר לִי מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, כִּי הָיוּ בָהֶם דְּבוּרִים מְאֹד
מְאֹד נְפִלְאִים, וְכֵן תִּדְפִּיסוּ אֶת סִפְרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", כִּי אִתֶּם
לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַפְּעֻלוֹת שֶׁזֶה עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם, כִּי
אֵנִי מְקַבֵּל בְּכֹל יוֹם מִכְּתָבִים, וְכֵן מִתְקַשְּׂרִים אֵלַי דְּרָךְ הַטֵּלְפּוֹן,
וּמִסְפָּרִים לִי אֵיךְ שֶׁהַסְפָּרִים עוֹשִׂים נְפִלְאוֹת, וְחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה כְּכֹר
מֵאוֹת וְאַלְפִים בְּזָכוֹת זֶה, וְעַל-כֵּן כָּל הַזְּכוֹת שֶׁלְכֶם הֵיא, וְעַל-כֵּן
תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵין לִי עֶסֶק עִם אֶף אַחַד, אֵנִי מְאֹד מְפִיר לְכֶם תּוֹדָה

על החסד חנם שאתם גומלים עמדי, יעזור הקדוש-ברוך-הוא
שתמיד תזכו להדפיס את הספרים הקדושים.

היום אני רוצה להתחיל לשלח לכם את הסדור, כי אני מאד
מאד רוצה שישגמר הסדור, הן כפי נסח האשכנזים, והן כפי נסח
הספרדים, באופן שנוכל להדפיס את זה במאות ואלפי סדורים,
באופן שיכנס בכל שכבות העם, ודבר זה הולך לי מאד בחיים, כי
הסדור הוא דבר נפלא מאד, ורואים הרבה פעמים אנשים נופלים
ביאוש באמצע התפלה, ומי שישתפל בתוך הפרוש, יתעורר לבו
מאד מאד אחריו יתברך, ועל-כן מהיום אתחיל לשלח לכם,
ותתחילו לסדר איפה שאתם אווזים.

ראו להיות מוכנים בשעה תשע, וכן לתקתק את כל השעור,
ואחר-כך לשלח את זה אלי, כדי שאגיה את זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקור לי
מאד ... גרו יאיר.

באתי לחזק ולאמץ ולעודד אותך, שתעזור לי בכל מה שאתה
רק יכול בקהלה הקדושה שלנו, הן בכלל והן בתלמוד תורה והן
בבית-ספר, כי בזכות זה שאתה עוסק בזכות הרבים, ישמר אותך
הקדוש-ברוך-הוא מכל רע, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך,
ותהיה לך רפואה שלמה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

העקר תכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע
ולהודיע, אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה,
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך,
וכשאדם מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ומציר לפניו את

אֲשֶׁר כד תרח בַּנְחַל שלג

האור אין סוף ברוך הוא המסבב אותו, אז נטהר בין בגשמי ובין ברוחני, וזוכה לרפואה שלמה, כי אין עוד רפואה פמי שמחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, וזה כל הלמוד העמק של רבנו ז"ל, שמלמדנו איך להתחזק בכל מה שעובר עלינו בגשמיות וברוחניות.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר אין עוד דבר גדול מזה שאדם זוכה לדבר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, ואשרי מי שחזק בזה, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק אלו הדבורים שאנו זוכים לדבר עמו יתברך, ותשמר את עצמך מאד מאד לא לריב עם אף אחד, ובפרט עם אשתך, אלא תכבדה ותיקרה, ובזכות זה יהיה לך שפע ברכה והצלחה, וכמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם פרי שתתעשרו; כי בזכות זה תהיה לך עשירות גדולה עד מאד, ובפרט טוב מאד שתחזק את אשתך, כי היא עוברת קשיים פה ביבנאל, וחבל, כי הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם אשה נהדרת, והיא יכולה לתרם המון לקהלתנו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה פבר לבוא לגור אתכם ביחד, והשמחה תגדל עד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק ולעזר ולעודד ולשמח אותך, ואל תכנסו בחלישות הדעת, ומכל שפן שלא תפתה אותך השכנה שלך, כי היא סתם אשה קנטרנית, ואוי ואבוי למי שנופל לתוף הפה שלה וכו'.

את יכולה פל-פף לעזר לנו בקהלה, לתרם להרחיב את הפעילות בין נשות אנשי שלומנו, לחזק ולאמץ אחת את השניה.

העקר אל תפלי בחלישות הדעת, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ופה ביבנאל תהיה לכם וילה משל עצמכם, ועוד מעט יבנסו פה לגור מאות משפחות, ויהיו לך חברות וידידות, ותהיי צסוקה כל יום בפעילות.

נא ונא הרגילי את עצמך להצטרף אל הנשים שאומרות תהלים, כי אמירת תהלים זה דבר גדול מאד, וממשיך ישועות ורפואות, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

חזקי ואמצי מאד לחזק ולעודד את שאר נשות אנשי שלומנו, ובזכות זה תתברכו מפי עליון.

הייתי מאד שמח אם היית כותבת לי כמה שורות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך ק"ה זכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך ק"ו להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹנִים

חֶלֶק ק"ה

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כַּד רִצּו
 יחזק אשה לעודד את בעלה ולשמחו.
- יב כַּד רִצּו
 יורה בעניני רפואה ורופאים, ויבהיר, שהעקר הוא לבקש אותו יתברך על כל פרט ופרט, כי אין לנו כלום בלעדי הקדוש-ברוך-הוא.
- יג כַּד רִחֵצ
 ייעץ בענין הרבצת תורה במקום נדח, למען יגדיל תורה ויאדיר, אף בתנאי שיסע עם אשתו ולא יעזבנה לתקופות וכו'.
- יד כַּד רִצֵּט
 יחזק על שמחה ואהדות, ויקנה להרבות הקבוץ ביבנאל, שהוא מרכב מכל העדות והנסתאות, וכן ידרבן לפרסם את גדל הענין של הנסיעה לאומן לראש השנה, ולהביא מה שיותר אנשים לרבנו ז"ל, אשר אין צורך לזה.
- טו כַּד ש
 יעורר על שלום-בית, והשראת השכינה בתוכו.
- טו כַּד שֵׂא
 יורה להיות בשמחה על אף הקשיים והנסיונות שעוברים בחיים, ולשמח את בני ביתו, ויפליג במעלת הפצת מעינות החכמה חוצה.
- יז כַּד שִׁב
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאדם סוד הספה, שמי שמסבב באור הספה, אין לו להתפחד משום בריה כלל, ויעורר לעשות בכל לילה שמחת בית השואבה, ולהרבות באהבה ואהדות והבנה הדדית, ואיש את רעהו יאמר חזק, וירבה לדבר בענין צניעות הנשים והבנות, אשר בזכות זה זוכים לילדים קדושים וטהורים.

- כד שג**
 יתנה צערו, על שִׁבְנָה קהלה בִּיבְנָאֵל שֶׁל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ עִם מוֹסְדוֹת חֲנוּף נִפְלְאִים, וְיִשְׁיבוֹת וְכוּלְלִים, וּמְקוֹה טְהוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין שׁוּם תְּמִיכָה מְאִיזָה גוֹרֵם וְכוּ', וְיִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְבוֹא לְרֵאוֹת מְקֻרָב אֶת הַמַּפְעֵל הָאֲדִיר, וְלִנְסוֹת לְסִיַּע כְּמִיטֵב יִקְלְתוּ.
- כג דש**
 יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׁלֵא לְפַחַד מְאֹף אֶחָד, וּבִפְרֹט בִּימֵי סְכוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׁמִסְבְּבִים עִם אֱלֻקוֹת, זֶה מְכַנֵּס בְּשׁוֹחַן עֲצָמֵי לְהַחְזִיק מִמֶּעַמְד בְּכָל הָעוֹבֵר עָלֵינוּ.
- כג שה**
 יוֹרָה לְאַרְגֵּן טְכָנִית אֶת הַהִלּוּלָא שֶׁל אָמוֹ, עָלֶיהָ הַשְׁלוּם, וְיִנְעֵץ אוֹדוֹת הַבֵּן וְלֵאִיזוֹ יִשְׁיבָה לְשִׁלְחוֹ, וְכִיֻּצֵּד לְנִהַג עִמוֹ, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, אֲשֶׁר זֶה זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.
- כד שו**
 יִבָּאֵר סִבַּת כְּתִיבְתוֹ בְּחַל הַמוֹעֵד, מִפְּנֵי דְבַר הָאֶבֶד, וְיוֹרָה לְתוֹלוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי שֶׁשְּׁלַח וְכוּ'.
- כג שז**
 יִבְהִיר חַד מִשְׁמַעִית, לְגַבֵּי הַמְּבִנָה שֶׁל בְּנוֹת בֵּית סְפָרוֹ.
- כג שח**
 יוֹרָה בְּרוּרוֹת שְׁלֵא לְהַתְרַאֵן כָּלֵל בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרָת, וְלֵא לְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן.
- כג שט**
 יוֹרָה לְנִמְעָן שְׁלֵא לְעוֹב אֶת אִשְׁתּוֹ חֲלִילָה, וְלִכְבֶּדָה וְלִיקְרָה, וְלְהַתְחַשֵּׁב בְּצַרְכֶּיהָ, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת וְתַכְלִית הַבְּרִיאָה לְחַבֵּר דְּרֵי מַעֲלָה וְדְרֵי מִטָּה, וְלֵא לְבָרַח לְאִיזָה מְדַבֵּר וְלִהְיוֹת פְּרוּשׁ, חַס וְשְׁלוּם, וְאִף שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צְרוֹת וְיִסּוּרִים, הָעַקֵּר לְהַסְתֵּר אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלְהַתְחַזֵּק בָּהּ, כְּדִגְמַת דְּוֵד הַמְּלִיךָ. וְיִוִּסֵּף דְּבַרֵי חֲזוּק לְאִשְׁת הַנִּמְעָן, שֶׁתְּדוֹן אֶת בְּעֻלָּה לְכַף זְכוֹת, וְתִמְחַל לוֹ עַל מַעֲלָלָיו, אֲשֶׁר כָּל זֶה בְּעַקְבוֹת הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁתְּכַפּוּ עָלָיו.
- כד שי**
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהוֹצִיא הַסְּפָסְלִים מִבֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, וְהָעַקֵּר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

גְדוּלָה מְאֹד, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה
נִצְחִית שְׁאִין לְתֹאֵר כָּלֵל.

כד שיא **לא**

יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנֵת שְׁלֹא לְעַבֵּד בְּעִבּוּדָה בְּזוּיָהּ, וְהַעֲקֹר שְׁתִּהְיֶה שְׂמִמָּה,
וְתִתְחַזַּק בְּכַטְחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כד שיב **לב**

יִזְרַח הַנְּחִיּוֹת בְּעֵנֵן הַדְּפֶסֶת הַסְּדוּר, שְׂרָצוֹנוֹ שְׂנֵא לְאוֹר לְחִנּוּכָהּ.

כד שיג **לג**

יֵאחֲל "פִּתְקָא טָבָא", וְיִקְוֶה מְאֹד שְׂיִדְפֹּס הַסְּדוּר "עַת רְצוֹן" עַד חִנּוּכָהּ,
וְיִחַזַּק שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִכָּל הָעוֹבֵר, וְלִהְמַשִּׁיף לְהַדְפִּיס בְּפֶרֶט אֶת סִפְרֵי
"אֲשֶׁר בִּנְחָל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְיִפְרֹשׁ תִּכְנִיתוֹ לְהוֹצִיא לְאוֹר
הַפְּרוּשׁ שֶׁהֵכִין עַל הַלְקוּטֵי-מִוְהַר"ן וְעַל סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת וְעַל סִפְרֵי-
הַמְּדוּת וְעַל כָּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

כד שיד **לה**

יִבְאָר, שְׁכָל מְגַמְתָּנוּ לְגִלוֹת לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
וְלִהְחֲדִיר זֹאת בִּילְדֵינוֹ, וְלֹא לְפַחַד כָּלֵל מִכָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ סָבִיב.

כד שטו **לו**

יְעוֹרֵר לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַבָּנוֹת הֵן הָעֲנִינִים
שְׁלָנוּ וְהַעֲתִיד שְׁלָנוּ.

כד שטז **לז**

יְעוֹרֵר עַל שְׂמִמָּה וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִכָּל הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים, אֲלֵא לְהַתְחַזֵּק
בְּהֵשֵׁם אֱלֹקִים.

כד שיז **לח**

יִזְרַח לְמִצָּא הַרְחֻבוֹת בְּתוֹךְ הַצְּרוּת, וְלֹא לְהִמְשֵׁךְ אַחֵר הַמְּרִירוֹת.

כד שיח **לח**

יִתֵּן עֲצָה בְּעֵנֵן עִבּוּדָה לְפָרְנָסָה, וְיִבְהִיר, שְׁבִזְכוּת כְּבוֹד הַבַּעַל וְחַיֵּי הַבְּנָה
הַדְּדִית — זוֹכִים לְפָרְנָסָה בְּשִׁפְעָה.

כד שיט **לט**

יִבְהִיר, שְׁעַל-יְדֵי עֲצוֹת רַבָּנוּ וְ"ל זוֹכִים לְהַחֲזִיק מִמְּעַמְד בְּזֶה הָעוֹלָם
הָעוֹבֵר, וְיִכּוּלִים לְהַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי הָעֲצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַלְלוּ.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

- כד שכ** מ
 יורה לשמח מאד, שזכה להיות בציון רבנו ו"ל בראש השנה, ומה גם
 שזכה להחזיר בתשובה עוד יהודי וכו', ויעורר לשמח מאד, שכל ענינו
 לגלות אלקותו יתברך בעולם.
- כד שכא** מא
 יעורר על שלום-בית ושמחה, אשר היא היסוד בקיום האדם.
- כד שכב** מב
 יבאר שאין שום טבע כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ונהו נצחון
 דוד המלך על גלית, שכל ענינו של גלית היה להחזיר, חס ושלום,
 כפירות ואפיקורסות בין נשמות ישראל, ודוד המלך הכניעו, וגלה
 שהכל מצונו יתברך.
- כד שכג** מד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לקחת הצדה שזכו לה
 בימי סכות הקדושים, ולהתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולהרבות
 בשיחה בינו לבין קונו, ויחזק לסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד
 תרגום, ולא להחסיר כלל, ולהוסיף גם פרוש רש"י, אשר זה מסגל
 ליראת שמים ולפרנסה וכו'. ולהשתדל ללמד משניות וגמרא, אשר בזה
 מאיר על נפשו אור דבקות הבורא יתברך שמו. ועל כלם להיות
 בשמחה, ולשמח אחרים, ולראות לעזר לזולת.
- כד שכד** מו
 יחזק הנמענת, שפרנסה באה רק מאתו יתברך.
- כד שכה** מז
 יורה על שלום-בית, ולזכר את גדל החסדים שעשה עמהם הקדוש-
 ברוך-הוא.
- כד שכו** מז
 יעורר לתן צדקה בכל יום, ולבקש על עצמו מאתו יתברך, שיצילו מפל
 רע, ויזהיר על נהיגה כפי החק, כי זה פקוח הנפש ממש.
- כד שכז** מח
 מכתב המלצה לתרם לנמען בעין יפה.
- כד שכח** מט
 מכתב המלצה בני"ל.

תְּכַן הָעֲנִינִים

5

- כד שכט מט
?תנָה צַעְרוֹ עַל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁהֵם מִנַּת חֶלְקִים, וַיְבָאֵר, שְׁבוּדָאֵי
יִבְנֶאל הוּא מְקוֹם קָדוֹשׁ מְאֹד, וְעַל-כֵּן מִתְרַבּוֹת בּוֹ הַמְּנִיעוֹת.
- כד של נ
?יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן לְבַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתוֹ.
- כד שלא נ
?יִיעֵץ לַנִּמְעָן לְהַדְבִּיק מִחֻשְׁבֵּתוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכִף יֵצֵא מִכָּל הַבְּלוֹלִים, וְכֵן
שִׁילְמַד בְּסִדְרַת "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".
- כד שלב נא
?יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְאַרְגֵּן אוֹטוֹבוֹס לְסַעֲדַת הַיֶּאֱרֻצִּיִּט שֶׁל אָמוֹ, עָלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם.
- כד שלג נב
?יִוְרֶה לַנִּמְעָנֵת, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם צַעַד עַד שִׁיתְקַיֵּם הַבַּג"ץ.
- כד שלד נב
?יִקְוֶה שֶׁתִּצָּא הָאֵמֶת לְאוֹר, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- כד שלה נג
?יִבְכֶּה מְאֹד עַל זְמַנּוֹ הַיָּקָר שֶׁהוֹלֵךְ לְרִיק עַקֵּב רִשְׁעַת הַרְשָׁעִים, וַיִּמְקֹם
זֶה יְכוֹל הִיָּה לְחַבֵּר סִפְרִים קְדוּשִׁים.
- כד שלו נג
?יִוְרֶה שׁוֹב בְּעֵינָיו מְזוֹזוֹת בֵּיתוֹ לְבַדֵּקֵן כְּרֵאוֹי.
- כד שלז נד
?יִוְרֶה לַנִּמְעָן לְחַפֵּשׂ הַמְּכַתְּבִים שֶׁאֲבָדוּ, וְלֹא לְזַלְזֵל בְּאַבְדֵּה הַיָּקָרָה מִפּוֹ
וּמִפְּנִינִים.
- כד שלח נה
?יִוְרֶה כַּמָּה הוֹרָאוֹת טְכְנִיּוֹת, וּמְלַבֵּד זֹאת יַחֲזִק שֶׁלֹּא לְשַׁנֵּא אֶת עֲצָמוֹ,
כִּשֶׁם שֶׁאֲסוּר לְשַׁנֵּא אֶת אַחֲרִים.
- כד שלט נו
?יִוְרֶה לַנִּמְעָן שֶׁלְקַח תַּחַת חֲסוֹתוֹ אֶת הַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וַיְבָאֵר שֶׁחַנוּף
הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת הוּא הָעֲנִינִים שְׁלוֹ.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- כד שמ נז
 יוֹדָה לְנִמְצָן עַל שְׁשֻׁמוֹ, וַיִּזְרְהוּ שְׁלֵא לְהִתְעַרֵב בְּשׁוֹם מַחְלָקָת.
- כד שמא נז
 יוֹדָה לְנִמְצָנָת, שֶׁהִרְשָׁתָה לְבַעֲלָה לְשֻׁמוֹ, וַיִּבְרָכָה.
- כד שמב נח
 יִבְקֹשׁ אֶת עֲזַרַת הַנִּמְצָן בְּעֵינֵי הָאֲשׁוּרִים לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ.
- כד שמג נט
 יִבְקֹשׁ לְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעוֹר, וְלַעֲשׂוֹת הַעֲתָקִים לְכֻלָּן, וַיִּזְרְהוּ בְּעֵינֵי הַדְּפֹסֶת
 "אֲשֶׁר בְּנִחַל" בְּמִהְדוּרָה קְטָנָה.
- כד שדמ ס
 יִשְׂמַח בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, שְׂיִכּוּלִים עִתָּה לְחִנּוּף אֶת הַבְּנוֹת בְּלֵא הַפְּרָעָה
 חִיצוֹנִית, וַיִּחְזַק הַנִּמְצָנָת עַל אֲמוּנָה, שְׁעַל יָדָה עוֹבְרִים עַל כָּל הַנְּסִינּוֹת.
- כד שמה סא
 יוֹדָה לְנִמְצָנָת שְׁנִטְלָה עַל עֲצָמָה אֶת הַמְּשִׁימָה לְהִיּוֹת מוֹרָה בְּבֵית-הַסֵּפֶר,
 וַיִּבְרָכָה, וַיִּנְחָה אוֹתָהּ בְּעִבּוּדַת הַחֲנוּף — 'שְׁמֵאל דוֹחָה וַיִּמִּין מְקַרְבַּת'
 וְכו'.
- כד שמו סב
 יוֹדָה לְנִמְצָנָת שְׁנִטְלָה עַל עֲצָמָה עִבּוּדַת הַחֲנוּף, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כד שמז סב
 יוֹדָה לְנִמְצָנָת עַל תְּפִקִּידָה הַחֲדָשׁ, וַיִּנְחָה אוֹתָהּ בְּעִבּוּדַת הַחֲנוּף.
- כד שמח סג
 יוֹדָה לְנִמְצָנָת עַל הִיּוֹתָה מוֹרָה, וַיִּתֵּן לָהּ הַנְּחִיּוֹת בְּעִבּוּדַת הַחֲנוּף
 הַקְּדוּשָׁה, לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִבְקֹשׁ כָּל הַצְּרָכִים מִמֶּנּוּ
 תְּבָרָךְ.
- כד שמט סד
 יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲמוּנַת חֲכָמִים וּבִשְׁחוּן עֲצָמֵי.
- כד שנ סה
 יִבְקֹשׁ הַנִּמְצָנָת לְעֹזֵר לוֹ בְּחֲנוּף הַבְּנוֹת, וְלְהַתִּיעֵץ עִמּוֹ בְּנוֹשָׂא זֶה.
- כד שנא סה
 יֵאָחַל לְנִמְצָנָת כָּל טוֹב בְּזָכוֹת נְטִילָתָה עַל שְׂכָמָה אֶת עִבּוּדַת הַחֲנוּף.

כד שנב סו
 יוֹדָה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא
 לְהִתְפַּעֵל מִכָּל מְלָה שְׂאוּמְרִים.

כד שנג סז
 יוֹדָה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתּוֹ לְבָנוֹת קָהֳלָה נִפְלְאָה כְּזוֹ, הַחֲזִיָּה עִם יְלָדֶיהָ
 בְּקִדְשָׁה וּבְטִהְרָה.

כד שנד סח
 יְבָאָר, שְׁעַל-יְדֵי דְבוּר אֱלֹוֵי יִתְבַּרְךָ מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אָמוּנָה, וְעַל-יְדֵי
 אָמוּנָה, נִבְנְהוּ הַבְּשָׁחוֹן הַעֲצָמִי.

כד שנה סח
 יֵאָחַל לְמִנְהֵלֶת הַמַּעֲוֵן כֵּל טוֹב, וַיִּחַזְקָה לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.

כד שנו ע
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצָנֹת לְהִיּוֹת נֹכַחַת בְּדִיּוֹן בִּירוּשָׁלַיִם, וַיְבַרְכֶה מְלֵא חֲפָנִים,
 בְּזִכּוֹת הַחֲסֵד שְׁעוֹשֶׂה עִמוֹ.

כד שנוז ע
 יוֹדָה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיְבַהִיר, כִּי עַל אִף כָּל הַמְשַׁבְּרִים שְׁעוֹבְרִים, אֵין
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסִיר חֲסֵדוֹ מֵאֲתָנּוֹ, וַיִּחַזְקוּ עַל הַפָּצָה וְעַל לְמוּד
 שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

כד שנה עב
 יַעֲזוֹד עַל הַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר הֵם מְחַיִּים נַפְשׁ כָּל חַי,
 וְהַדּוֹר צְרִיף לָהֶם מֵאֵד.

כד שנט עב
 יְבָאָר, שְׁהַעֲקָר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחַזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהִתְחַבֵּא בְּסִתְרָא עַל כְּנַפְיֵי יִתְבַּרְךָ.

כד שס עג
 יְבָאָר, אֲשֶׁר לְפּוּם צַעֲרָא אֲגַרְא, וַיִּחַזֵּק עַל אָמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל מְצִיאת
 הַזּוּיג בְּקִרְוֹב, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כד שסא עד
 יוֹדָה לְנִמְצֵן שְׁלֵקַח אֶת הַכּוֹלָל תַּחַת חֲסוּתוֹ, וַיּוֹרְהוּ לְהַחֲדִיר בְּלוּמְדִים
 חֶשֶׁק לְלֵמֵד, וּבְכָל יוֹם לְלֵמֵד קוּיְטָרְס אֶחָד, אֲשֶׁר מְחַדִּיר הַרְבֵּה חַזוּק.

כד שסב **עו**
 יִבְהִיר, שְׁבֹזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְחַזְקוֹת, וְלֹא לִפְלֵ בְחִלְיוֹת
 הַדַּעַת, וְהַעֲקָר לְקִנּוּת מִדּוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר הֵן יִסּוּדוֹת הָאָדָם, וְלִשְׁמֹחַ אֵת
 עֲצָמוֹ וְאֵת אַחֲרָיִם מִכָּל תְּלֵאוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה.

כד שסג **עז**
 יִתְנַצֵּל בְּכָל עֲנִינּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְיִבְהִיר שֶׁהִפֵּל לְטוֹבָה, וְיַעֲזֹר לְהַחֲדִיר
 בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאֲמוּנַת חֻכְמִים.

כד שסד **עח**
 יִבְאֵר שֶׁהַעֲקָר לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה וּמִדּוֹת טוֹבוֹת.

כד שסה **עט**
 מִכְּתָב לְפִיֹּסֵק הַדּוֹר, בּוֹ יִתְנֶה צַעַר הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה בִּיְבֻנְאֵל, שֶׁקָּם
 סִמְ"ךְ-מ"ם לְהַכְנִיס טַמְאָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִדְרֹשׁ שִׁילְמֵדּוֹ יְחַד
 בָּנִים וּבָנוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְיִבְקֶשׁוּ עֲזָרָה בְּגִדּוֹן זֶה, וְיִתְאַרּוּ אֵת שְׁגִשׁוּג
 הַקְּהֵלָה, בַּהֲקִימוּ בָּהּ מוֹסְדוֹת חֲנוּף אֲדִירִים, פְּעוּטוֹן וְגָנִים, בֵּית-סֵפֶר
 וְתַלְמוּד תּוֹרָה, יְשִׁיבָה וְכוּלְלִים, וּמְקַנְה טְהָרָה, וְהַסִּמְ"ךְ-מ"ם שֶׁם רַגְלִים
 לְהַרְע, וְיִבְקֶשׁ עֲצָה וְעֲזָרָה כְּנִגְדּוֹ.

כד שסו **פא**
 יוֹרָה כַּמָּה הוֹרְאוֹת טְכְנִיּוֹת, וְיֵאחַל וְיִבְרָךְ.

כד שסז **פב**
 יוֹרָה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתוֹ לְבָנֵי הַקְּהֵלָה, וְטוֹרַח הַרְבֵּה מְאֹד בְּעִבּוֹר
 הַצְּלַחְתָּהּ וְשִׁגְשׁוּגָהּ.

כד שסח **פג**
 יִשְׁמַח בְּזִכּוֹת הַנִּמְצֵן, שְׁלוֹמֵד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזִּכּוֹת הַזֶּה, וְיִבְקֶשׁ אֵת אִשֶׁת הַנִּמְצֵן לְהַקִּים מִדְּרָשָׁה
 לְבָנוֹת, לְלַמְּדֵן יְרֵאֵת שָׁמַיִם וְאֲמוּנָה.

כד שסט **פד**
 יֵאחַל לְבַחֲוֹר בֵּר-מִצְוָה, שִׁיגְדֵל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא לְתַלְמִיד חָכָם אֲמַתִּי.

כד שע **פה**
 יִקְנֶה שֶׁהִפֵּל יְתַהַפֵּף לְטוֹבָה, בְּמַפְלַת הַטַּמְאָה וְרוּמְמוֹת הַקְּדוּשָׁה.

כד שעא **פו**
 יִחַזֵּק הַנִּמְצֵן עַל כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְיִבְקֶשׁוּ לְפַעַל בְּעַד הַצְּלַחַת הַקְּהֵלָה
 וְהַמוֹסְדוֹת, וְלֹא לַתֵּן לְחַבֵּל בְּכָרֶם הַשֵּׁם.

כד שעב פט
 יִבְקֹשׁ לְתַקְתֵּק אֶת הַשְּׁעוֹר שְׂיִמְסֹר, וְכֵן יוֹרֶה הַנְּחִיּוֹת בְּעִנְיַן הַסִּפּוֹר
 "שְׂמִירַת-הַבְּרִית".

כד שעג פט
 יִבְאֵר, שְׂאֵם הוֹלְכִים בְּעַקְשָׁנוֹת — מְצַלִּיחִים.

כד שעד צ
 יִבְהִיר, שְׁלֹא תִמִּיר צְרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדֵק, אֶלֶּא צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם.

כד שעו צא
 יִזְהִיר הַנִּמְעָנֵת שְׁלֹא לְהִרְס אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בִּתָּהּ.

כד שעו צב
 יַעֲזוֹדֵד הַנִּמְעָן, שְׂיֵשׁ לוֹ סִכְסוּף עִם אִשְׁתּוֹ, וַיִּחְזְקוּ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 וּלְהִתְחַבֵּא בְּסֹתֵר צֶל כְּנָפָיו.

כד שעז צג
 יִבְקֹשׁ טוֹבַת הַנִּמְעָן שְׂיִדְאֵג לְמַבְנִים נְאוֹתִים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר.

כד שעח צד
 יִיַעֵץ בְּעִנְיַן הַדִּירָה, וַיִּחְזַק שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם.

כד שעט צה
 יִחְזַק עַל שְׂמִחָה וּלְשִׂמְחַת אַחֲרָיִם, וְעַל לַמּוֹד "לְקוֹיטִי-מוֹהֲרִין" וְטַבִּילַת
 מְקַנָּה.

כד שפ צו
 יַעֲזוֹדֵד הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים בִּירְאַת שְׂמִים בְּכָל
 יוֹם, וְלַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם מְלוּזָה מְלִפָּה, וַיִּיעֲצוּ בְּעִנְיַן לְקַבֵּל שְׂמוּשׁ אֶצֶל דִּין
 יִרְאֵה הַשֵּׁם.

כד שפא צז
 יִתֵּן הוֹרְאוֹת בְּעִנְיַן מְקוֹם לַמּוֹד הַבְּנוֹת וְכוּ', וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְשִׂיחָה
 בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

כד שפב צח
 יוֹרֶה לְמַנְהַל הַנְּחִיּוֹת — פִּיצֵד לְהַעֲמִיד אֶת מוֹסְדוֹת הַלְמוּד עַל הַצֵּד
 הַטוֹב בִּיּוֹתֵר.

כד שפג **צט**
 יְדַבֵּר בְּעִנְיֵן הוֹצָאָה לְאוֹר שֶׁל סֵפֶר "שְׁמִירַת־הַבְּרִית", וַיּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל
 הַדְּפֻסְתּוֹ אֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם מִצִּילִים אֶת הַדּוֹר מִמָּשׁ מִרְדַּת
 שַׁחַת.

כד שפד **ק**
 יִבְהִיר בְּאֵר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר לֹא כָּל מֵה שְׁרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מֵה
 שְׁמַקְבְּלִים רוּצִים, וְהַעֲקֹר רַק סִבְלָנוּת, וּלְבִסּוֹף יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

כד שפה **קב**
 יוֹרָה לְמַלְמָדִים וְלַתְּלִמִּידִים מֵה לַעֲשׂוֹת.

כד שפו **קג**
 יִבְהִיר לְנִמְעָנָת שֶׁהִיא זֹו שֶׁפְּטָרָה עֲצָמָה מִתְּפִקִּידָה, וְאִישׁ לֹא פֹטֵר אוֹתָהּ,
 וַיִּבְאֶרְהָ, שֶׁכָּל הַעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר, בְּהַכְרִיחַ שְׁתַּהַיֶּה עָלָיו בַּקֶּרֶת, וְאֵל לוֹ
 לְהַתְּבַלְבֵּל וְלִסְגֹּת אַחֲזֹר.

כד שפז **קו**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לְנִקּוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וּכְדֻמַּת אָבִיו שֶׁל
 רַש"י שְׂזוּכָה לְבֹן כְּזֶה רַק בְּזִכּוֹת עֲבוֹדָתוֹ זֹו.

כד שפח **קז**
 יְבַרֵךְ הַנִּמְעָנָת עַל בְּרִיאוֹת וְשִׁמְחָה וְצִדְקָה וְחֶסֶד.

כד שפט **קז**
 יַעֲזוֹר לְהַתְּחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים, וּלְהַתְּאַזֵּר בְּסִבְלָנוּת גְּדוּלָה, עַד שֶׁלְּבִסּוֹף
 יִתְבַטַּל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְגִמְרִי.

כד שצ **קח**
 יִחַזֵּק מְאֹד עַל שִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא מִפְתַּח לִישׁוּעָה.

כד שצא **קט**
 יִבְאֵר, שֶׁעַל־יְדֵי תַקְוָה הַאֲמוּנָה, שֶׁכָּל מֵה שְׁצִרְיִכִים מִבְּקָשִׁים מֵאֵתוֹ
 יִתְבַרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּנִקְל.

כד שצב **קי**
 יִבְקֹשׁ מִבְּנוֹת בֵּית־הַסֵּפֶר לְהַצְטַרֵּף אֶל הַחוּגִים שֶׁל בֵּית־הַסֵּפֶר, וּלְהַקְפִּיד
 מְאֹד עַל הַצְּנִיעוּת.

כד שצג **קיא**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֵם עַל שִׁמְחָה, וְלִידַע שֶׁכָּל

מְאוּרְעוֹתֵינוּ הֵם מְאֵתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהַכֹּל לְטוֹבָה, וּמֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵךְ לֹא תִצָּא
הָרְעוּת, וְלִתְנֻפָּה כִּי אֶת יְלָדֵינוּ עַל קֶטֶב אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְשֵׁשׁוּם דְּבָר
אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מִבְּלַעֲדֵי רְשׁוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ.

כד שצד קיג
יִשְׁדַּל מְאֹד אִשָּׁה שְׁלֵא תִתְגַּרֵּשׁ מִבְּעֻלָּהּ, וּבִפְרִט שֵׁישׁ לָהּ שְׁלֵשָׁה יְלָדִים,
וְחָבַל לְשֹׁבֵר בֵּית וְשְׁלֵשָׁה עוֹלָמוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

כד שצה קטו
יִבְקֹשׁ אֶת בְּעַל הַנִּמְעָנֶת שֵׁיִשׁוּב לְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְגַּרֵּשׁ, וְיִבְאָרוּ, שְׁבַשְׁמִים
הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וְלֹא יוֹעִילוּ הַגְּרוּשִׁין וְכוּ', וְהַעֲקָר לְדוּן זֶה אֶת זֶה לְכַף
זְכוּת, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ הוּא שׁוֹכַח מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְהוּא
מֵאֲשֶׁר עִם הַמִּתְנָה שְׁחַנְנוּ הַבוֹרָא.

כד שצו קטו
יְבֹאֵר, שֶׁהַשְּׂמִתָּה מִבְּטָלֶת כָּל הַדְּאָגוֹת, וְעַל יְדֵהּ נֶעֱשֶׂה בְּן חוֹרִין.

כד שצז קיז
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְדַבֵּר עִם הַמּוֹרֹת הֵן לְטוֹב, וְהֵן לְהַעִיר לְהֵן בְּחֻמְכָּה
אֶת הַטְּעוֹן שְׁפּוֹר וְכוּ', וּבְנֻדָּאֵי לְבִסוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כד שצח קיח
יִחֻק מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִתָּה וְהַתְּחַדְּשׁוֹת, אֲשֶׁר חֲשִׁיבוּתָן הִיא לְאֵין
עֲרִף.

כד שצט קכ
יְעוֹרֵר עַל הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר "שְׂמִירַת־הַבְּרִית", וְעוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים.

כד ת קכ
יְבֹאֵר, שְׁחַנּוּף זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ, וְאֲסוּר לְצַעֵק עַל הַיְלָדִים, אֲלֵא צְרִיכִים
בְּעִבּוּרָם סְבָלְנוֹת שֶׁל בְּרוּל.

כד תא קכא
יִגְעַר בְּנִמְעָנֶת עַל שְׂצוּעָתָה עַל הַיְלָדִים בְּמַעוֹן, וְיִבְאָר שֶׁזֶה לֹא הַגִּישָׁה,
וְאֵם אֵין לָהּ סְבָלְנוֹת, שְׂתַמְצָא עֲבוּדָה אַחֲרֶת.

כד תב קכב
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֶסֶת סֵפֶר "שְׂמִירַת־הַבְּרִית", אֲשֶׁר זֶה בְּכֻלָּל הַצֵּלַת
נַפְשׁוֹת מִמֵּשׁ.

תִּכְוֵן הָעֲוִיָּנוּת

- כד תג** קכב
 יבאר מטרתו לחנף את הילדים בקדושה ובטהרה, ולהחדיר בהם אמונה
 ברורה ומזככת בו יתברך.
- כד תד** קכג
 יעודד את מנהלת המדרשה להמשיך בפעלה, ויברכה על הצלחה
 מפלגת.
- כד תה** קכד
 יפליג שוב במעלת הספר "שמירת הברית", ויזרז הנמצען להוציאו לאור
 מה שיותר מהר.
- כד תו** קכה
 יפליג במעלת הספר "אשר בנחל", אשר הוא מחיה את נשמות ישראל.
- כד תז** קכז
 יאחל ברפת "מזל טוב" על חתנת הבת, ויורה להודות לפניו יתברך על
 גדל החסדים והרחמים גמורים שעושה עמו.
- כד תח** קכו
 יאחל לחתן "מזל טוב" ליום חפתו, ויבארו מאמרם ז"ל: 'פיצד מרקדין
 לפני הפלה' וכו'.
- כד תט** קכז
 יאחל לפלה ברפת "מזל טוב", ויברך שיהיה הבית בית ועד לחכמים,
 תורה וגדלה במקום אחד.
- כד תי** קכח
 יתן פמה הנסיות איך ומה לדבר בענין בית המדרש.
- כד תיא** קכח
 יבקש את עזרת הנמצען לפעל בעבור האשורים לבניית בית המדרש.
- כד תיב** קכט
 יודה לנמצען, שמוסר נפשו בעבור התלמוד תורה, ויבאר פסופו ורצונו
 לחנף את הילדים על טהרת הקדש, על יסוד אמונה והשגחה פרטית.
- כד תיג** קלא
 ישמח בזה שהנמצען נטל על עצמו לעסק בחנוף הבנים, ולהחדיר בהם
 אמונה פשוטה בו יתברך, והתבודדות, וללמד עמהם ספר המדות וכו'.

- כד תיד** קלב
 יפליג במעלת מלמד תינוקות של בית רבן, ויורה ללמד עם הילדים
 אמונה ושיחה בינו לבין קונו, וללמד עמָהם "ספר-המדות".
- כד תטו** קלג
 יורה לגמָען להחדיר בילדים שמחה ואמונה ומדות טובות והתבודדות,
 ולהרגילם באמירת "תקוץ הכללי".
- כד תטז** קלד
 בקש הנמָען להרגיל את הילדים לשיר שירות ותשבחות לבורא ותברך
 שמו, ולהחדיר בהם אמונה ותורה.
- כד תיז** קלה
 יורה להחדיר בבנות יראת שמים וצניעות, ולהרגילן לדבר אליו ותברך
 בשיחה בינו לבין קונו.
- כד תיח** קלו
 יורה ללמד את הבנות אמונה פשוטה בו ותברך וספר-המדות.
- כד תיט** קלז
 יודה למחנכת על עבודתה עבודת הקדש, שמחדירה בבנות אמונה
 ויראת שמים, מדות וצניעות, ויורה להחדיר בהן ספורי צדיקים.
- כד תכ** קלז
 יודה למחנכת על עזרתה בחנוף בנות ישראל, ויברכה בכל מלי דמיטב.
- כד תכא** קלח
 יברך את מחנכת בנות ישראל, אשר בזכות עבודת הקדש שעושה,
 תצליח בכל אשר תפנה.
- כד תכב** קלט
 יורה לאחת המחנכות להחדיר בבנות אמונה וספורי צדיקים, ולהמשיך
 לבכץ אליו ותברך.
- כד תכג** קלט
 יבאר, שבזה העולם עובר על כל אחד נסיונות קשים ומרים, ולולי
 עצות רבנו ז"ל, אי אפשר להחזיק מעמד.
- כד תכד** קמ
 חזק על הדבקות בו ותברך, ולנצל הזמן הנקר, כי מה נשאר לאדם:
 רק הנקודות טובות שזוכה לעשות.

כד תכה קמא
 יבאָר, שְׁיִלְדֵי הַקְּהָלָה הֵם הָעֲנִינִים שְׁלוֹ, וְהוּא רוֹצֵה בְּשִׁבְלֵם אֶת הַטּוֹב
 בְּיֹתֵר.

כד תכו קמב
 יבְּהִיר, שְׁעַל־יְדֵי הַיְדִיעָה הִזוּ — לִידַע, לְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין
 בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, זֹכִים לַעֲבֹר עַל הַכֵּל.

כד תכז קמג
 יוֹדָה לְנִמְצָנָת, שְׁנִטְלָה עַל עֲצָמָה לַעֲזֹר בְּעֲנִינֵי הַקְּהָלָה, וַיְבַהֵיר, שְׁמִי
 שֵׁשׁ לוֹ עֶסֶק עִם רַבִּים, אֵל לוֹ לְהַשְׁבֵּר מִבְּקִנְתָּ וְכוּ', וַיְבָרְכָה בְּזִכּוֹת זֶה
 בְּיִלְדִים צְדִיקִים.

כד תכח קמג
 יבְּאָר, שְׁכָל חַיֵּי הָאָדָם הֵם נִסְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל,
 שְׁמִסְתַּפֵּל עַל הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת שֵׁשׁ בְּכָל דְּבַר.

כד תכט קמה
 יבְּהִיר, שְׁהַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא
 לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּלִבּוֹל כָּלֵל.

כד תל קמה
 יִחֲזַק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִמָּה, שֶׁהִיא הִיא יְסוּד בִּיְהוּדוֹת וּבִקְיֻים הָאָדָם, וְנִקֵּן
 עַל יְדָה אֲפֹשֶׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם.

כד תלא קמו
 יוֹרָה לְשַׁלַּח אֵלָיו אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁיֵּצְאוּ, וְיִתֵּן הַנְּחִיּוֹת בְּהַמְשָׁךְ
 עֲרִיכַת הַסְּדוּר.

כד תלב קמז
 יבְּאָר, שְׁמַצַּד אֶחָד, אֶף שְׁצָרִיכִים לְחַתֵּן הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָן, אֲבָל מַצַּד
 שְׁנֵי צָרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהִיוּ בּוֹגְרִים דָּיִם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יָרִיבוּ עַל שְׂטִיּוֹת,
 וַיִּשְׁבְּרוּ אֶת הַבַּיִת.

כד תלג קמז
 ינַחֵם אֲבָלִים, וַיִּדְבֵּר בְּשִׁבְחַ הַנֶּפֶטָר, שֶׁהֵקִים מִפְּעַל אֲדִיר, אֲשֶׁר הַזִּכּוֹת
 הִזוּ תִּגְן עֲלָיו וְעַל הַנוֹתָרִים בַּחַיִּים.

- כד תלד** קמח
 יבאר, שהעקר הוא אמונה פשוטה בו יתברך, ושאר כל החכמות הכל
 הכל וריק.
- כד תלה** קמט
 יורה לברח מעצבות ועצלות, ולהתחזק במדת השמחה, ולחנף את
 נשמות ישראל על קטב אמונה ואמונת חכמים, ויעורר לקבץ לעצמו
 שעורים פסדרן בתורה הקדושה.
- כד תלו** קנ
 ידבר משמתנו הגדולה, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, והעקר להכניס
 בעצמו אמתת מציאותו יתברך.
- כד תלוז** קנא
 יעורר לדבר אליו יתברך בכל עת ורגע, אשר רק זה ישאר מהאדם לנצח
 נצחים.
- כד תלח** קנג
 יבאר שחיי האדם מלאים נסיונות, וכל רגע שאדם מדבר ממנו יתברך,
 ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות הבורא יתברך, ויפליג במעלת קרוב
 רחוקים.
- כד תלט** קנד
 יעורר על שלום-בית והבנה הדדית.
- כד תמו** קנה
 ירגיל לדבר אליו יתברך, אשר בזה בונים את האמונה הקדושה.
- כד תמא** קנז
 יעורר להיות בשמחה ולשפח אחרים, ולהרבות באמירת תהלים, אשר
 זה דבר גדול מאד.
- כד תמב** קנז
 יפליג במעלת הפעילות לבנות אחר הצהרים, ויזהיר הנמענת ממחשבות
 של גרושין.
- כד תמג** קנח
 יחזיר הענין, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ויורה לשפח
 מהעבר, ולהתחיל התחלה טובה חדשה.

כד תמד **קנס**
 יִחֲזַק מְאֹד עַל שְׂמִיחָה, וַיִּבְאֵר עַל פִּי זֶה הַמַּאֲמָר: 'לִפְנֵים צַעֲרָא אֲגָרָא',
 וְהַעֲקָר לְמִצָּא בְּעַצְמוֹ וּבְאַחֲרָיִם נִקְדוּת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

כד תמה **קסא**
 יִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת לְהַפְקִיד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא: לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת,
 וְכֵן לְהַדְלִיק אַרְבַּעַת גְּרוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְלַהֲרַבּוֹת
 בַּתְּפִלָּה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וְלַהֲתַחֲזֵק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה וּבְשִׂמְחָה, וּלְפַזֵּר
 מַעוֹתָיו לְעַנִּיִּים.

כד תמו **קסד**
 יִצְטַעַר מְאֹד בְּצַעַר הַנִּמְעָנָה עַל מִצְבַּב בְּעֵלָה, וַיִּחְזַקָּה וַיִּיעֵץ לָהּ מַה
 לַעֲשׂוֹת.

כד תמז **קסה**
 יוֹרָה לִילֵךְ אֶל רוֹפֵא שְׂיִתֵּן תְּרוּפָה לְהַרְגִיעַ אֶת הָעֲצָבִים, וּבֵינן כֶּף יָשׁוּב
 לְבֵיתוֹ, וַיִּחְיֶה נוֹרְמָלִי כְּאַחַד הָאָדָם.

כד תמח **קסו**
 יִחֲזַק שְׂלֵא לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלַהֲכִיר בַּכּוֹחַת שְׂיֵשׁ בּוֹ, וְלַהֲשַׁתְּמֵשׁ
 בָּהֶם לְחֲזַק אַחֲרָיִם.

כד תמט **קסט**
 יוֹרָה לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלַהֲיִיּוֹת שְׂמֵחִים שְׂזוֹכִים לְחַנּוּךְ אֶת
 הַיְלָדִים בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה, וְלַהֲרַבּוֹת בְּדַבּוּר וְשִׂיחָה בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם, אֲשֶׁר
 זוֹהִי הַצְּלָחָה נְצַחִית מֵאִין כְּמוֹתָהּ.

כד תנ **קע**
 יִזְהִיר מִן הַפְּזִיזוּת, וַיּוֹרָה עַל סְבֻלָּנוּת, וְלַהֲיִיּוֹת לְעֹזֵר בְּפִתְיִיחַת הַמְּדַרְשָׁה
 לְכַנּוּת, וַיִּבְרַךְ עַל מִצִּיאַת הַזְּוֹג.

כד תנא **קעא**
 יִרְגִיל לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׂגָּחָה פְּרָטִית, כִּי אֵין לָנוּ חַיִּים מִבְּלַעֲדֵי
 הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

כד תנב **קעב**
 יַעֲזֹר לְהַכְנִיס אֹרֵיחַ חֶמְדָּה וּלְכַבִּית בֵּין הָעוֹבְדוֹת בְּמַעוֹן.

כד תנג **קעג**
 יַעֲזֹר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד.

כד תנד **קעד**
 יבאר אשר בזה העולם העקר הוא התחזקות, ולא לפל בדעתו כָּלֵל, וְאִז
 טוב לו כל הימים.

כד תנה **קעד**
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו בו יעוררן על אחדות, ולרסק
 מרכילות והסתות, כי כל מגמתנו היא להחדיר אמתת מציאותו יתברך,
 שתהיה לנו אמונה פשוטה בו יתברך.

כד תנו **קעו**
 יחזק ידי הנמצנת, על שמעסיקה את הבנות אחר הצהרִים, אשר אין
 למעלה מזה.

כד תנו **קעז**
 יעורר להחדיר אורה של שמחה ואחדות בין נשות אנשי שלומנו, כי
 עקר מטרתו לבנות קהלה מיחדת במינה, המבססת על אהבה וחסד
 וכו'.

כד תנח **קעח**
 יבקש לעשות העתקים מהמכתב לנשים ולחלק להן, ויחזק על אורה
 ונעימה במעון, ולא של מתח וכו'.

כד תנט **קעט**
 יחזק בחור על התמדתו בתורה הקדושה, ויחזקו על למוד "ספר־
 המדות", כי המדות הן עקר האדם.

כד תס **קעט**
 יחזק על שמחה, אשר היא הצלחה ברוחניות ובגשמיות.

כד תסא **קפ**
 יעורר לשמח את עצמו ואת אחרים, ולהקדים שלום לכל אדם, אשר
 אין למעלה מזה.

כד תסב **קפא**
 יעורר לנצל הזמן היקר, ובבקר ללמד בכלל, ואחר הצהרִים אם אינו
 יכול להתמיד עוד, שיצא להפיץ את אור רבנו ו"ל, העקר לא להסתובב
 בטל.

כד תסג **קפב**
 יחזק מאד על למוד התורה הקדושה, ואם אינו יכול ללמד כל היום,
 לכל הפחות ילמד בבקר חצי יום, ואחר־כך יעסק בסופרות.

כד תסד **קפב**
 יוֹרָה לְלַמֵּד לְכָל הַפְּחוֹת חָצִי יוֹם בְּכוֹלֵל בְּקָר, וְאַחַר הַצְּהָרִים לְצֵאת
 וּלְהַפְּיץ סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל.

כד תסה **קפג**
 יְעוֹרֵר אֶת הַמְּטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן לְשֹׁמֵר עַל אַיִרָה טוֹבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית,
 וּלְהַמְּנֵעַ מוֹפְתֵיחַיִם וְכו'. וְלִילֵף עִם הַתִּינוּקוֹת בְּעֵדִינּוֹת וּבְסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה
 מְאֹד.

כד תסו **קפד**
 יוֹרָה עַל הַסִּפְרִים שֶׁקָּבַל, וְיוֹרָה לְגַמֵּר אֶת חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל".

כד תסז **קפע**
 יוֹרָה לְמַלְמֵד לְנֶהֱגַע עִם הַיְלָדִים בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְחַס וְשְׁלוֹם, שְׁלֵא
 לְהַכּוֹתָם, וּלְסַפֵּר לָהֶם הַרְּבֵה סִפּוּרֵי צְדִיקִים.

כד תסח **קפה**
 יְעוֹרֵר עַל שְׂמֻחָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַצְּלַחַת הַנְּשׂוּאִין.

כד תסט **קפו**
 יוֹרָה עַל הַדְּפֻסֶּת סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּצִרוּף עוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים, וְיַפְּלִיג
 בְּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי תְהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וְכֵן אֲמִירַת תְּהִלִּים
 פּוֹתַחַת כָּל הַשְּׁעָרִים.

כד תע **קפח**
 יִחְזַק לְחֻטֵּף נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר רַק זֶה נִשְׁאָר מִן הָאָדָם.

כד תעא **קפט**
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּו יְעוֹרֵרֵם לְדוֹן אֶת זוּלְתָם לְכַף
 זְכוּת, וְלַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, וְכֵן לְדַאֵג בְּעִבּוּר חֲנוּף הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הֵם הַעֲנִינִים
 שְׁלָנוּ, וְיְעוֹרֵר מְאֹד עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְּנֵינוּ ו"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה כְּתָרִים
 בְּפָנֵי הַמַּסִּיוֹן הַמְּתַפְּשֵׁט, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

כד תעב **קצא**
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנְּמֵעַן שְׁלֵא יִתְפַּעֵל מִכָּל הַעֲלָבוֹנוֹת וְהַבְּזוּיוֹנוֹת שֶׁהֵם מִנַּת
 חֻלְקוֹ, וַיְבָרְכוּ שְׁסוּף הַכּוֹבֵד לְכוֹא, וּלְבִסוּף יַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה. וְיְעוֹרְרוּ
 לְשַׁפֵּף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כד תעג **קצד**
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּחִלָּה הַחֲדָשָׁה וְלְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם — הֵן בְּלִמּוּד וְהֵן
 בְּהַתְּבוֹדָדוֹת וְכו' וְכו'.

כד תעד קצה
 יודה לנמנעת שמוסרת נפשה בעבור חנוף הפנות, ויבארה, שהפנות הן
 העינים שלו, ועל-כן תראה לשמר עליהן במאד מאד.

כד תעה קצו
 יתזק על אמונה פשוטה בו יתברך, לראות בכל דבר רק את
 הקדוש-ברוך-הוא.

כד תעו קצו
 יעורר מאד על כבוד האשה, ולהחזיק מעמד בכל המצבים, ולא לפל
 בדעתו כלל, ובזכות השמחה, יזכה לעבר על הכל.

כד תעז קצה
 יתן עצה למחשבות זרות — ללמד התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א',
 סימן עב, ולומר עליה התפלה בלקוטי-תפלות וכו', ויורה להחיות
 עצמו עם כל נקדה טובה שיש בו, ולידע אשר דבר גדול ודבר קטן
 אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

כד תעח קצט
 יבאר, אשר צריך להתחזק עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, פי אין
 זו עצה להשבר, והשמחה תביא אותו לכל הטובות שפעולם.

כד תעט ר
 יעורר להתחזק בכל מה שעובר, ולהודות להשם יתברך על כל הטוב
 שגמלנו, ולבקש על להבא.

כד תפ רא
 יבאר, אשר בזה העולם מנסים את האדם בנסיונות קשים ומרים, ואשרי
 מי שזוכה להחזיק מעמד. ויורה ללמד עם הילדים אמונה פשוטה,
 ולספר להם מהאבות הקדושים והתנאים והאמוראים וכו', איך מסרו
 נפשם בעבורו יתברך, וזה נחרט בלבם, ונשאר להם כל החיים.

כד תפא רב
 יעורר על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע שדבר גדול ודבר קטן, אינו
 נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

כד תפב רג
 יבקש לשלח את הספר "נר להצדיק" שהדפיס הנמנען, ויתנה צערו
 שעובר עליו, והעקר למצא הרחבות בתוך הצרות.

- רד כד תפג** מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יברכן על הפעילות לבנות שעורכות אחר הצהריים, והחוגים הנהדרים שמעסיקים את הבנות, אשר אין צורך לנה.
- רה כד תפד** יעורר על הפצה ועל שלום-בית.
- רי כד תפה** יודה לנמענת שנטלה על עצמה את החוגים לבנות אחר הצהריים, אשר בנה מצילה אותן מכל רע, כי הבטלה היא אם כל חטאת.
- רז כד תפו** יבאר, שכל חיי האדם הם נסיון אחד גדול, ואשרי הזוכה להחזיק מעמד. וזה כל הלמוד העמק של רבנו ז"ל — איך להתחזק ולא להשבר משום דבר כלל.
- רח כד תפז** יאחל אודות הבן, שלבסוף יזכו לנחת ממנו, והכל יתהפך לטובה.
- רצ כד תפח** יבאר סוד הענין שמוזנה בימין ונר חנכה בשמאל, ובעל-הבית באמצע.
- רט כד תפט** ימסר דרישת שלום מהבן, שלומד בהתמדה גדולה מאד, ויודה לנמען על שמתעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה.
- רי כד תצ** יורה להתחזק בכל מיני אפנים, ולא להשבר כלל, כי זה כל הלמוד של רבנו ז"ל — איך להתחזק מעמד, ולא להשבר על אף כל הצרות והיסורים שעוברים.
- ריא כד תצא** יבאר, כי כל ענין חנכה הוא תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמו, ואם אדם יעשה כן, ויבקש להבא, בנדאי יזכה לכל טוב אמתי ונצחי.
- ריב כד תצב** יורה להמתין בסבלנות לשדוף טוב לבת, והעקר להיות בשמחה, ולהתדיר אלקותו יתברך במקומות תכי ירודים.

כד תצג ריג
 יַעֲזֹר מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם־בַּיִת, וְלֹא לַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין,
 חֵס וְשְׁלוֹם.

כד תצד ריד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִבְאָרֵם, כִּי יָמֵי חַנּוּכָה הֵם יָמֵי
 הַהוֹדָאָה, וְכִכֵּל שְׂאֵדָם מוֹדָה יוֹתֵר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּף הוּא מִתְקָרֵב אֵלָיו
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵז זוֹכָה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא. וְכִמְוֹכֵן צָרִיף לְתֵת גַּם לַחֲבֵר תוֹדָה, וְלֹא לְהִיּוֹת כְּפוּי טוֹכָה, כִּי
 הַפֶּרֶת הַטּוֹב הִיא הַמַּעֲלָה הַכִּי יִקְרָה בְּעוֹלָם.

כד תצה רטז
 יִחֲזַק עַל אַמּוּנָה פְּשוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהֲנַדֵּעַ, אֲשֶׁר אֵין
 בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמֵהַיָּה אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

כד תצו ריח
 יַעֲזֹר לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבֵת, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה
 מִתְפַּלֶּלֶת אֲזו, מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

כד תצז ריח
 יוֹרָה כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת טְכָנִיּוֹת בְּעִנְיַן הַנַּעֲדָה וְכוּ'.

כד תצח ריט
 יִכְרַךְ הַנִּמְעַנֶּת בְּזָכוֹת שֶׁהִיא מְשַׁקִּיעָה בַּחֲנוּף הַבְּנוֹת, שֶׁתִּזְכֶּה לִילְדִים
 יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, כִּי זֶה כָּל פְּסוּפּוֹ וְרִצּוֹנוֹ — לְהִקָּים דוֹר שֶׁל
 יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוּ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפֻלוֹת כָּלֵל.

כד תצט רכ
 יַעֲזֹר לְנַצֵּל אֵת הַזְּמַן הַיְקָר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר,
 וַיֵּאחֲזַל אֲגַב פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ עֹרֵב נַחַת.

כד תק רכא
 יִבְאָר, שֶׁעֲבוֹדַת הַחֲנוּף הִיא אֲתָרִיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְצָרִיף לְחַנּוּף אֵת
 הַיְלָדִים בְּאַפֵּן פְּזָה, שֶׁיְהִיָּה לָהֶם מְקוֹם בְּלִבָּם בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 וְעַל זֶה צָרִיכִים הִרְבֵּה סְבָלָנוֹת וְאַרְךָ רוּחַ.

כד תקא רכג
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה בְּעַצְמוֹ, וְלִשְׂמַח אַחֲרִים, וּבְכַרְט אֵת הָאֲבָרְכִים

תָּכֵן הַעֲנִינִים

הַצְעִירִים, וְעַל־יְדֵי שְׂיִחּוֹק אַחֲרֵים בְּעִבּוּדַת הַשֶּׁם, בְּזֶה תִּהְיֶה גַם לוֹ
הַתְּחִינּוֹת.

כד תקב רכד

יִרְחִיק מִמֶּנּוּ שְׂבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, וְיִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת כִּי־צַד לְהַשְׁלִים.

כד תקג רכה

יִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת לְמִנְהֶלֶת הַמַּעֲוֵן אִיף לְנֶהֱג בְּחֻמָּה, וְלִדְאָג לְטָפוֹל
מִקְסִימֵלִי בַּתִּינּוֹקוֹת הַנְּהַדְרִים.

כד תקד רכז

יִנְחֶה מוֹרָה מֵה סֶדֶר הַתְּפִלָּה שֶׁתִּבְנֶה צְרִיכוֹת לְהַתְּפַלֵּל, וְיוֹרֶה מִלְּבַד
זֶאת לְהַחֲדִיר בְּהֵן הַרְבֵּה מְדוּת, כִּי הַמְדוּת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וְכֵן לְהַרְבּוֹת
בְּלִמּוּד הַלְכוֹת וּפְרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ.

כד תקה רכז

יְבַרֵךְ אֶת אַחַת הַבְּנוֹת שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, וְהַעֲקֵר שֶׁתִּבְקַשׁ כָּל
צְרִכֶיהָ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

כד תקו רכח

יִוֶּרֶה לְהַתְּחִיב בְּעֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אַחֲרֵים, וּכְשֶׁם שְׂאֲסוּר לְשֵׁנָא אַחֲרֵים, כִּף
אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, וְיִרְגִּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ לְפָנָיו
כָּל שִׂיחוֹ.

כד תקז רכט

יִוֶּדֶה לְנִמְצַנֵּת עַל מְסִירוֹת נַפְשָׁה בְּעִבּוּר הַמְקוּנָה, וְיֵאחַל לָהּ בְּזִכּוֹת זֶה
כָּל טוֹב.

כד תקח רל

יְעוֹרֵר עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִדְבַר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל
הַכֹּל.

כד תקט רל

יְבָאֵר אֲשֶׁר אֵין עוֹלָם הִזָּה כָּלֵל, אֶלֶּא אוֹ גִּיהֵנוּם אוֹ עוֹלָם הַבָּא.

כד תקי רלב

יִוֶּרֶה לְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה מִצְוֶה גְּדוּלָה מְאֹד, וּבִפְרָט בְּשֵׁנָה
רֵאוּשׁוֹנָה, וְאֵז יִרְאֶה בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

כד תקיא רלג

יְבַהִיר, שְׁכָל הַצְרוֹת שְׂעוּבָרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן בַּק מִחַמַּת הַעֲצָבוֹת

וְהַעֲצֹלוֹת שֶׁתּוֹפְסוֹת אוֹתוֹ, וְלִכְן הָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ זֹכִים לְרְאוֹת נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא.

כד תקיב רלה

יְבֹאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאִין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּעֻצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

כד תקיג רלו

יִוְרָה לִישֵׁב בְּכוֹלֵל וְלִלְמַד תּוֹרָה, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ כְּנֶגְדּוֹ יוֹם לְמַעַלָּה וְכוּ', וְכִפִּי שְׂאֵדָם לומד פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם, כֵּן נִשְׁמָתוֹ תִּלְמַד בְּעוֹלָם הַבָּא.

כד תקיד רלז

יִשְׁמַח מְאֹד, שֶׁהִנְמַעַן הִחֵל לְתַקַּח מִכְּתַב-יָד מִכְּתָבִי "אֲשֶׁר בִּנְחַל" שְׂאָבְדוֹ, וַיִּשְׁבַּח מַעֲלָתָם לְאִין שְׁעוֹר.

כד תקטו רלט

יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת שְׁלוֹם-בֵּית וְכְבוֹד וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר מִבֵּית כְּנֶה יוֹצְאִים יְלָדִים מַצְלָחִים.

כד תקטז רמ

יַעֲזֹר עַל הַשְׁלוֹם וְהַאֲחֻדוֹת בְּבֵית, וְלִלְמַד הֵיטֵב הַתְּלֻכוֹת, וְיִלְקַח הַרְבֵּה מַצְוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה בּוֹרְאִים כְּתוּת שֶׁל מְלָאָכִים הַשּׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

כד תקיז רמא

יִיעֵץ בְּעִנְיַן הַפְּרִנְסָה לְהַתְּחִיל לְכַתֵּב סֵת"ם, וְהָעֵקֶר לְנִהֵג בְּסִבְלָנוֹת וּבְנִחַת, וְגַם בְּעִבּוּדֵת הַמְּלָמְדוֹת צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת.

כד תקיח רמב

יִוְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּמִיד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כד תקיט רמג

יִוְרָה לַעֲשׂוֹת מְלוּוֹה-מְלִכָּה כָּל מוֹצְאֵי-שְׁבֵת, וְלְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים מִרַבְּנוֹ ז"ל וְשִׁיחוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת.

כד תקכ רמג

יַעֲזֹר לְהַחֲזִיק מַעֲמֵד, כִּי כַח רַבְּנוֹ ז"ל גְּדוֹל מְאֹד, וּבּוֹדָאי יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

כד תקכא רמו
 יפליג במעלת הדפסת שו"ת "אשר בנחל", אשר הם מחיים אלפי
 אלפים, והזכות הזו גדולה לאין ערוך.

כד תקכב רמז
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם ביום הקדוש והנורא
 "זאת חנכה", שירבו מאד במדת השמחה ואהבת הזולת, ולדון איש
 את רעהו לכף זכות, ואז תתקבלנה כל התפלות לרחמים ולרצון.

כד תקכג רמח
 יעורר להמשיך לקרב את המלמדים והמורות, ועל-ידי-זה יראה
 תוצאות טובות.

כד תקכד רמט
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, וייעץ בענין השם.

כד תקכה רנ
 ייעץ בענין שדוף לבת, ויחזק ויעודד.

כד תקכו רנא
 יורה להכניס את התכנית לועדה ביום ראשון, ולא להחמיץ ההזדמנות.

כד תקכז רנב
 יודה על השמוש ששמשו הנמצן, ויבקשו להחזיר את החבילה ששכח.

כד תקכח רנב
 ייעץ בענין שלום-בית, ויבקש לציתו, ואז תזכה להצלחה מרבה.

כד תקכט רנג
 יבאר, שאין זו עצה להפיל את עצמו, אלא לראות הטוב שיש בו, ולדון
 את עצמו לכף זכות.

כד תקל רנד
 ייעץ בענין איזה שדוף.

כד תקלא רנה
 יחזק על מדת השמחה, אשר היא עולה על הכל, והעקר לשעבד את
 ארבעת הכחות: ממשבה, רצון, קול ודבור אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז
 האדם המאשר ביותר בחיים.

- כד תקלב רנו
 יִבְקֹשׁ לְנֹטֵעַ אֶת עֲצֵי הַיָּזִית סְמוּךְ לַמְּקוֹה וְכוּ', וְכֵן יוֹדֵה לְנִמְצָן עַל
 הַוִּילּוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה לַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, וַיַּחֲזִקוּ וַיֵּאמְצוּ.
- כד תקלג רנז
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְעַל הַפְּצָה.
- כד תקלד רנז
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצָן לְתֵן כֶּסֶף בְּעִבּוֹר צְבִיעַת הַקְּרֹאוּנִים, לְיַפּוֹתָם וּלְקִשְׁטָם
 כְּרֹאוּי, וְכֵן לְדָאֵג בְּעִבּוֹר הַסּוֹרְגִים, שֶׁיִּהְיֶה הַמְּקוֹם בְּטִיחוּתֵי.
- כד תקלה רנח
 יַעֲזֹרֵר לְדָאֵג לְאַוִּיָּה נְעִימָה וְסַבְּלָנִית בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, עַל מְנַת
 שְׁהִילָדִים יִצְלִיחוּ מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.
- כד תקלו רס
 יַעֲזֹרֵר לְהַקְדִּים אֶת כָּל אֶחָד עִם חַיּוּף וְשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
 לְהַצְלָחָה.
- כד תקלז רסא
 יִרְחִיק מִמְּחַלְקַת וּמְרִיבוֹת, וַיַּעֲזֹרֵר עַל הַפְּצָה.
- כד תקלח רסא
 יִבְקֹשׁ לְשָׁלֵם לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלָל כְּגִמּוּלָם.
- כד תקלט רסב
 יַחֲזִיק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כד תקמ רסג
 יִנְחֶה בְּעֲנִין הַבְּשׂוּל לְמַעוֹן וְכוּ', וַיַּזְרֵז עַל עֲשִׂית מַצּוּוֹת, אֲשֶׁר רַק זֶה
 יִשְׁאַר מִהֶאָדָם לְנִצָּח.
- כד תקמא רסד
 יִיעֵץ בְּעֲנִין אֵיזָה שְׂדוּף.
- כד תקמב רסד
 יוֹרָה לְמַסֵּר הַמְּכַתְּבִים לִיעוּדָם.
- כד תקמג רסה
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מְלַמֵּד תֵּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר זוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד
 מְאֹד.

- כד תקמד** רסו
יִבְקֶשׁ הַנִּמְעָן שְׂיִדְאֵג לְהַשְׁלִים בֵּין הַיְלָדִים, וְשִׁירָאָה לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה.
- כד תקמה** רסז
יִבְאֵר מֵאִמֵּר רַבְנּוּ וְ"ל, שְׂיִכּוּלִים לְשִׁבְתֵּי שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה יוֹשֵׁב
בְּגִי' עֲרֵן, כִּי הוּא מְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה יוֹשֵׁב
בְּגִי' הַנּוֹם, כִּי הוּא נֶעְתָּק מִכָּל זֶה, וְאֵז מְרִים חַיָּיו כְּלַעֲנָה.
- כד תקמו** רסח
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת עַל גְּדֹל זְכוּתָהּ שְׁמוֹסְרַת נַפְשָׁה בְּעִבּוּר נְהוּל הַמוֹסְדוֹת,
וְיִבְרַכָּה בְּזְכוּת זֶה בְּכָל מְלֵי דְמִיטָב.
- כד תקמז** רסט
יַעֲזֹרר מְאֹד עַל שְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד, וְיִמֵּי שְׂשֻׁמַּח תָּמִיד —
הוּא מְצַלִּיחַ.
- כד תקמח** ער
יִוִּדָה לְנִמְעָן, שְׂשַׁלַּח לוֹ אֶת סִפְרֵי "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וְיִחַזְקוּ מְאֹד
בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה, וְכוּדָאֵי יוֹשַׁע מִכָּל צְרוּתָיו.
- כד תקמט** רעא
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֻסַּת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וְיִוִּדָה לְהִיּוֹת שְׂמֻחִים וְעַלְיָזִים עַל
נַעַם חֶלְקֵם, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקֵם וְגוּרְלֵם.
- כד תקנ** ערב
מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כּוּ יִבְאָרֵם כִּי הַחַנּוּף שֶׁל יְלָדֵינוּ
הוּא הַיְסוּד, כִּי אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּישִׁים וְכוּ'.
- כד תקנא** ערד
יִבְקֶשׁ הַנִּמְעָן לְדָאֵג לְאוּרְיָה טוֹבָה בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, וְיִאֲחִלוּ, שְׂבּוּדָאֵי
יִגִּיעַ הַזְּמַן שְׂיִרְאוּ פְרוֹת וּפְרֵי פְרוֹת מִכָּל הַהִשְׁקָעָה וְהַעֲמָל.
- כד תקנב** רעה
יִנּוֹף בְּנִמְעָנֵת עַל שְׂצוּעָקַת עַל הַיְלָדִים, וְיִבְאָרָה, שְׂאֵם אֵינָה יְכוּלָה לְשַׁלֵּט
בְּעֲצָמָה, שְׂתַחַפֵּשׁ עֲבוּדָה אַחֲרַת, כִּי עֲבוּדַת הַחַנּוּף קְדוּשָׁה וְטוֹהוּרָה,
וְעֲצָבִים מוֹצִיאִים עַל עֲצִים וְאֲבָנִים, וְלֹא עַל יְלָדִים.
- כד תקנג** רעו
יִזְהִיר מִהַעוֹבְדַת סוֹצִיאֲלִית, שְׂכָל כְּפֻנְתָּה לְרַעָה.

- כד תקנד** רעז
יבאר בענין אינה שדוף.
- כד תקנה** רעז
יעורר להחדיר בילדים ספורי צדיקים, וכן לקבצ' לעצמו שעורים פסד'ן
בתורה הקדושה, ולהרבות בתפלה והתבודדות.
- כד תקנו** רעח
יודה לנמענת על עזרתה לו, ויבקשה לחזק את נשות אנשי שלומנו,
ולהחדיר בהן אמונת חכמים.
- כד תקנוז** רעט
יחזק על שמחה, ועל אמירת תהלים, ויאחל ויברך.
- כד תקנח** רעט
ינחה בענין הוצאת ספר השיחות.
- כד תקנט** רפ
יבקש את הנמען להשאיר עמהם ביבנאל, ולתרום כפי יכולתו ועזרתו
לקהלה.
- כד תקס** רפא
יודה על ההשקעה בבנות, ויורה שאין לשים לב לכל מיני בקרת, העקר
לדאג לשגשוג הקהלה ולפריחתה.
- כד תקסא** רפב
יחזק ידיה של המחנכת המחדירה בבנות יראת שמים ואמונה ומדות.
- כד תקסב** רפד
יבאר, שהעקר בחנוך הוא סבלנות ובטחון עצמי, ולהסתכל רק על
הטוב, וייעץ להתפלל בכל יום להצלחת כל תלמידה, ואז רואים ברכה.
- כד תקסג** רפה
יחזק על אמונה פשוטה ועל שיחה והתבודדות, ובפרט בעת הדלקת
הנרות, אשר הוא עת רצון גדול לאשה.
- כד תקסד** רפו
יורה בענין הפסח לאברכי הכולל וכו', ויחזק על שמחה, ולתרום
ממחלקת ההורסת כל חלקה טובה.

כד תקסה **רפז**
 יְחִזֵּק יְדֵיהָ שֶׁל מְחַנְכֵת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לִירְאֵת שָׁמַיִם, אֲמוּנָה וְצַנִּיעוּת,
 וְיִבְאֵר הַפְּסוּקִים: "וּמִצְדֵּיקֵי הַרְבִּים כְּכֹכְבִים" וְכו'.

כד תקסו **רפח**
 יְבַאֵר, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

כד תקסז **רצ**
 יְבַאֵר הַפְּסוּקִים: "וּתְפַתַּח וּתְרַאֲהוּ אֶת הַיָּלֶד וְגו' וּתְחַמַּל עָלָיו" וְגו', עַל-פִּי
 פְּרוּשׁוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הַשֵּׁר ר' שְׁלוֹם מִבְּעֶלְזָא זי"ע, שֶׁעַל אִף שֶׁהִיטָה בְּתוֹ
 שֶׁל אֲכָרָה, אָבֵל כְּשֶׁרַאֲתָה תֹאֵר פָּנָיו שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנּוּ, נִתְעוֹרַר בָּהּ וְגַשׁ
 שֶׁל חֲמָלָה, וְזֶה מִכַּח הַקְּדָשָׁה מִפְּנֵי הַצְּדִיק. וְעַל-כֵּן יוֹרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת
 אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלְהַסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי הַצְּדִיק, וְזֶה יַעוֹרֵר בְּהֵן יִרְאֵת שָׁמַיִם
 שְׁלֵמָה וְכו'.

כד תקסח **רצא**
 מְכַתֵּב כָּלְלִי לְנָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַעוֹרְרֵן עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְיַרְחִיק
 מִן הַמַּחְלָקָת, וְשֵׁלָא לַעֲשׂוֹת אֲגָדוֹת אֲגָדוֹת וְכו'. וְאִשָּׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ,
 וְלִשְׂתֵּף פְּעֻלָּה בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד בְּצוֹתָא, וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּכָל
 אַחַת, וְרַק כִּךָּ נוֹכַל לְהַצְלִיחַ וּלְפָרַח.

כד תקסט **רצד**
 יוֹרָה לַעֲשׂוֹת הַעֲתָק מִהַמְּכַתֵּב לְנָשִׁים, וְלִמְסוֹר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְיִבְאֵר
 רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ שֶׁתְּהִיָּה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, כִּי מַחְלָקָת זֶה הַדְּבָר הַגְּרוּעַ
 בְּיוֹתֵר.

כד תקע **רצה**
 יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה, כִּי כָל הַנִּמְשָׁף אַחַר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁף
 אַחֲרָיו.

כד תקעא **רצו**
 יַעוֹרֵד לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים, וּבְנוֹדָאֵי יוֹצִיאֻוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ—
 הוּא מִהַמְּצַר אֶל הַרְחֵבָה, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כד תקעב **רצז**
 יְחִזֵּק יְדֵי הַמְּרַפֵּים, שֵׁימְשִׁיף לְעַסֵּק בְּעִבּוּרַת קָדֵשׁ זוֹ עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים,
 וְלְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפְּרוּשִׁים שֵׁישׁ לוֹ בְּכַתְבֵּי-יָד: הֵן עַל הַסְּדוּר, עַל אַבּוֹת,
 עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח, עַל הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַל הַסְּפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, עַל
 סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת וְכו'.

- כד תקעג** רצט
 יבקש למסור המכתב לנשים לכל אחת ואחת.
- כד תקעד** רצט
 ירחיק מן המחלקת אשר שנואה, והעקר להרבות באהבה, אהוה ורעות.
- כד תקעה** ש
 יבקש להתעדכן בענין הועדה וכו', ויורה כמה הנחיות.
- כד תקעו** שא
 יבאר עקר כסופו ורצונו לחנך את הילדים על-פי הדרך האמונה הקדושה שקבלנו מרבנו ז"ל וכו', ולכן כל תקון שעושים בשביל התלמוד תורה וכו', זה החיות שלו בזה ובכא ולנצח נצחים.
- כד תקעז** שג
 יעורר על אמונה פשוטה, לידיע שהכל מאתו יתברך, ועל תפלה ושיחה בינו לבין קונו.
- כד תקעח** דש
 יורה על שמחה, אשר היא רפואה בין בגשמי ובין ברוחני, ובנדאי כשאדם לא מצא זוגו, אזי אין לו שמחה אמיתית, ועל-כן יורה לחפש שדוף ולא להיות בדרך, ולכנות בית גאמן בישראל.
- כד תקעט** שה
 יבאר, אשר בזה העולם עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר כלל.
- כד תקפ** שו
 יורה על ותרגות, אשר אין למעלה מזה, וכן להמשיך לחנך את נערי ישראל על יסודות האמונה בהשם יתברך ואמונת חכמים, וכן יזוז לקבצ שיעור בתורה הקדושה.
- כד תקפא** שז
 יפליג במעלת התפלה וההתבודדות, אשר זה מטהר את האדם מבית ומבחוץ.
- כד תקפב** שח
 יחזק על למוד התורה הקדושה, וירחיק מן הצער, ולקבצ קביעות בלמוד שו"ת "אשר בנחל", ושם ימצא מרגוע לנפשו.

- כד תקפג** **שט**
 יְעוֹרֵר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַמוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִכָּל הַצְּרוּת
 וְהַבְּעִיּוֹת, וּמְבִיא לָאָדָם יְשׁוּב הַדַּעַת וְסִפּוּק, עַד שְׂרוּאָה רַק אֶת הַטּוֹב
 אֶצֶל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלֹא הַהֶפֶךְ.
- כד תקפד** **שיא**
 יִתֵּן צֶעֶה בְּעֵינָיו שְׁלוֹם-בַּיִת, וַיִּזְהֵר מִפְּרוּק הַבַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם.
- כד תקפה** **שיב**
 יִבָּאֵר הָעֲנִיָּן, כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ כְּלוּם, רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְבַד, אֲזַי
 נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל.
- כד תקפו** **שיג**
 יְעוֹרֵד לְמִסַּד שַׁעוֹר מִסִּדָּר בְּאִיזוֹ שָׁפָה שְׂתַהַקֶּה, הַעֲקָר לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה
 בְּעַם יִשְׂרָאֵל.
- כד תקפז** **שיד**
 יוֹרָה לְהַשְׁלִים עִם בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה.
- כד תקפח** **שיה**
 יִבָּאֵר, שְׁמֵי שָׁיֵשׁ לוֹ עֶסֶק בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, הַהֲכָרַח לוֹ לְסַבֵּל מִרִירוֹת
 וּבִזְיוֹנוֹת.
- כד תקפט** **שטו**
 יִבְהִיר, כִּי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאִינָנוּ יְכוּלִים לְהַבִּין, וְהַעֲקָר לְהַחֲזִיק
 בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה וּבְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּלְבַסּוֹף זֹכִים לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.
- כד תקצ** **שטז**
 יִבְקֹשׁ לְדַוֵּחַ לוֹ מָה אַרְע בּוֹעֲדָה וְכוּ', כִּי כָּל רְצוֹנוֹ לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ
 גְּדוֹל, וְלַהֲקִים קַהְלָה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה, שְׂתַהַקֶּה פֶּאֶר לְשִׁכְנֵי עֵזוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- כד תקצא** **שז**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֵם עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעַלָּה הֵימָנָה, וַיִּזְהִירָם מֵאִינָשֵׁי דֵּלָא מַעֲלִי, שְׁלֵא יִלְכוּ שׁוֹלָל אַחֲרֵי
 הַבַּל וְכוּ'.
- כד תקצב** **שיח**
 יִחַזֵּק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי "אֵישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וַיְעוֹרֵר עַל
 הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ לְנֶצַח נֶצְחִים.

כד תקצג שיט
 יחזק לתן בכל יום תודה והודאה לפניו יתברך על החסדים שעשה עמו,
 ועל-ידי-זה יתרחב לבו לבקש על להבא.

כד תקצד שכ
 יורה על אמירת "יום תהלים" בכל יום, אשר הוא התעוררות גדולה
 להשם יתברך, ויעורר על שמחה, ולחמק מן העצבות.

כד תקצה שכא
 יאחל על בריאות, ויעורר לחזק זה את זה באחדות אחת, אשר רק כך
 הברכות מצויות בבית.

כד תקצו שכא
 מכתב כללי לכנות בית-ספר "בית פיגא", בו יחזקן לנהג תמיד בדרך
 ארץ, לצית למורות, ולקנות מדות טובות, אשר הן העקר והיסוד.

כד תקצז שכב
 יתן כמה הנחיות טכניות, ויורה להשתוקק תמיד אחריו יתברך, ולשבר
 את רע הלב.

כד תקצח שכג
 יחזק הנמענת שלא תפל ברוחה, על אף צרותיה מבית, ושתראה לדון
 את בעלה לכף זכות וכו', ויעודדה על הצלחתה בבית הספר.

כד תקצט שכד
 יגער בבעל על התנהגותו הגלוזה כלפי אשתו, וידרשנו בתקף לשנות
 דרכו הרעה, כי אוי לו ואוי לנפשו.

כד תר שכה
 יבקש להחזיק מעמד, ולהרגיל עצמה לדבר אליו יתברך, ואז טוב לה
 כל הימים.

כד תרא שכה
 יורה להמשיך לעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר זה תקונו,
 ורק בזכות זה ימצא זיוגו.

כד תרב שכו
 יורה על למוד התורה הקדושה, ועל כבוד האשה, ועל למוד משניות
 אשר מזכך את הנשמה.

- כד תרג** שכז
 יפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה.
- כד תרד** שכט
 יעזר על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהאמין, אשר הוא יתברך
 מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה.
- כד תרה** של
 יודה למנהל מוסדות הלמוד, שנטל הענינים לידיו, ויבארו רצונו
 וכסופו, שהמוסדות יהיו לשם ולתפארת, ויעלה נחת-רוח להקדוש-
 ברוך-הוא מהם.
- כד תרו** שלא
 יחזק ידי המדפיסים, ויבהינם, אשר אין דבר גדול מהדפסת ספרי רבנו
 ז"ל, אשר הם מוציאים את עם ישראל מהשנה.
- כד תרוז** שלב
 יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע שהוא יתברך מחיה ומקים
 את כל הבריאה כלה, אשר זה מטהר את האדם בין ברוחני ובין בגשמי.
- כד תרח** שלג
 יחזק הנמנעת לבל תפל בחלישות הדעת, כי גדול אדונו ורב להושיע,
 ויברכה על ישוב טוב ומצלח.